

ANONYMISERT AVGJØRELSE

Ankeutvalget

19. juni 2019

AU- sak 01/2019 A og B – NKKs Hovedstyre og Forbund

Saken gjelder Forbundets anke over NKKs Disiplinærkomites (DKs) avgjørelse i DK-sak 18-19/2018. Ankeutvalgets (AUs) medlem Brit H. Mathisen har ikke deltatt, jf at hun deltok i avgjørelsen av DKs sak.

DK ila reaksjoner som følge av en bevisst paring i 2016 mellom en (rase) hanne eid av A og en (annen rase) tisper eid av B. Kullet ble registrert og solgt som (annen rase) i regi av Kennel X v/A og B. De 2 sistnevnte har skriftlig erkjent de faktiske forhold. NKKs Hovedstyre og Forbundet anmeldte A og B for dette, samt ytterligere en kennelinnehaver og hannhundeier NN. Kennelinnehaver ble frikjent av DK i forbindelse med saken mot A og B. Hannhundeier ble frikjent 24. februar 2019 i Domsutvalgets avgjørelse i sak 1/2019. AU har avventet sistnevnte avgjørelse (mottatt 2. mai 2019) før AU avgjorde saken her.

DKs vedtak lød: "NKK medlem B og A taper retten til å registrere valper i NKKs register for en periode på 5 år, dvs f.o.m. 20.8.2018 t.o.m. 19.8.2023, jf NKKs lover § 7-3, første ledd bokstav c for brudd på NKKs lover § 7-2 første ledd bokstav b jf andre ledd, samt NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett.

Videre ilegges B og A 2 års aktivitetsforbud ihht NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav g, samt tap av retten til å inneha tillitsverv og autorisasjoner i 2 år, jf NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav f for brudd på NKKs lover § 7-2 første ledd bokstav b og d, jf andre ledd."

Ankeutvalget (AU) viser til DKs gjengivelse av sakens faktum. Forbundet har kun anket over avautorisasjonsperioden og aktivitetsforbudet. Det anføres blandt annet at det ikke er lagt nok vekt på at "B satt som leder av (Forbundets) RS oppnevnte avlsråd for rasen Y på det tidspunktet parringen ble foretatt og at han som tillitsvalgt forfalsker dokumenter i den hensikt føre fremtidige valpekjøpere bak lyset med stamtavler som ikke inneholder riktige opplysninger om den registrerte hunden. (Forbundet) ser på dette tillitsbruddet som svært alvorlig og totalt uakseptabelt, og hvor det med viten og vilje har skjedd brudd på (Forbundets) rasespesifikke avlskrav og instruksjoner samt dokumentforfalskning foretatt av en leder i et av våre avlsråd. Dette er også et svært ødeleggende for det arbeidet som den Norske og Svenske (foreningen) utfører for denne rasen. Dette viser at B ikke er skikket til å inneha tillitsverv eller autorisasjoner innenfor NKK systemet i nåtid eller fremtid."

"Det samme gjelder dommen for A som er autorisert jaktprøvedommer og som gjennom sine handlinger har utvist mangel av respekt for inngåtte avtaler, regelverk. Dette viser en holdning som ikke er forenlig med den etikk og moral (Forbundet) forventer fra våre medlemmer og autoriserte jaktprøvedommere. Forbundet mener at dommen er vurdert for lavt og at det i vedtaket ligger en

automatisk fornyelse av dommerautorisasjonen etter at dom er sonet. Det må settes inn i vedtaket at det må søkes om ny dommerautorisasjon og at ny dommerutdanning må gjennomføres. Forbundet ber derfor ankeutvalget se på retten til å inneha autorisasjoner og tillitsverv på nytt for A og B."

"Videre ilegges A og B 2 års aktivitetsforbud ihht NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav g. Dette er etter (Forbundets) mening en altfor mild dom. (Forbundet) mener at når vedkommende med viten og vilje fører Forbundets styre, det sittende avlsråd og valpekjøpere bak lyset i tillegg til å starte med blandingsvalper på utstillinger og jaktprøver er dette med på å undergrave den tillitt som en hundeeier skal utvise overfor utstillings-/jaktprøvedommere, arrangørklubber samt medkonkurrenter i konkurranser og arrangementer. Dette viser en holdning som ikke er forenlig med den etikk og moral Forbundet forventer seg fra våre medlemmer og tillitsvalgte. Forbundet mener derfor at dommen på 2 år må vurderes på nytt og at denne må settes så strengt som lovverket tillater for aktivitetsforbud gjeldene for alle Forbundets og NKKs arrangementer, Forbundet finner ingen formidlende grunner til det motsatte. Forbundet ber derfor ankeutvalget se på vedtaket vedr. aktivitetsforbud på nytt for B og justere denne ihht vår forventning, samt at dommens lengde settes med en start og stopp dato i vedtaket."

Ankeutvalgets vurdering: AU har vurdert sakens faktiske og rettslige sider og kommet til at det ikke er tungtveiende grunner som tilsier en skjerpelse av DKs avgjørelse. AU har i den forbindelse lagt vekt på at A og B også har fått 5 års registreringsforbud, samt at de skriftlig har erkjent de faktiske forhold. AU har også lagt noe vekt på at saksbehandlingen i ankesaken har vært lang som følge av forhold utenfor deres kontroll.

AU bemerker særlig om avautorisasjonsperioden(e): DKs og/eller AUs dato for opphør av en avautorisasjonsperiode innebærer ingen automatisk gjeninnføring av autorisasjonen når perioden opphører. Dette vil avhenge av vilkårene i de aktuelle autorisasjonsreglene. Det kan feks være krav til praksis/videreutdanning som ikke er oppfylte når avautorisasjonen opphører, eller det kan være særlige egnethetskrav o.l. som disiplinærorganene ikke overprøver.

Vedrørende reaksjonstidens lengde: For det tilfelle at ingen reaksjoner har vært iverksatt utløper aktivitetsforbudet og avautorisasjonen 2 år fra dags dato. Hvis en eller flere av DKs reaksjoner har vært iverksatt i perioden frem til d.d. går denne tiden til fradrag i DKs reaksjonstid.

Vedtak: **Anken forkastes**

Avgjørelsen er endelig, jf NKKs lover § 7-6.

ANONYMISERT AVGJØRELSE

Ankeutvalget

12. februar 2019

AU-sak 2019/02 NN - NKKs Hovedstyre - Anke over NJK-sak 49/18

Ankeutvalget mottok 17. januar 2019 anke og sakspapirer i anledning anke fra NN (NN) v/Advokat A datert 16. november 2018 over vedtak fattet av NKKs Jakthundkomite (NJK) i NJK-sak 49/18 den 12. november 2018. Vedtaket lød som følger:

NKKs Jakthundkomite vedtok å følge fagkomiteens innstilling og utestenger NN fra jaktprøver i to - 2 - år fra vedtaksdato, jf. NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav g), jf. § 7-2 første ledd bokstav e), jf. § 7-7 annet ledd.

Tidligere saksgang: NJK fattet opprinnelig vedtak om 2 års utelukkelse fra arrangementer i sak 36/18 den 25. juni 2018. NKKs Appellutvalg opphevet denne avgjørelsen i sin sak 2018/15 fordi NN ikke hadde uttalt seg før NJK avgjorde saken. NJK fattet deretter på nytt vedtak i saken 12. november 2018 (gjengitt over). Anken datert 16. november 2018 ble bekreftet mottatt av NKKs Appellutvalg ved inntaksbrev datert 29. november 2018. Appellutvalget vedtok samtidig at anken ikke hadde oppsettende virkning, jf NKKs lover § 7-7 (2) og overførte saken til dagens Ankeutvalg som følge av omleggingen av NKKs disiplinærsystem med virkning fra 1. januar 2019. Saken ble deretter forberedt av NKKs Administrasjon iht nye rutiner. NN v/advokat A har i tillegg til anken kommentert ytterligere i uttalelse av 7. januar 2019. NKKs Hovedstyre (formell mottager av rapport/anmelder og motpart i ankesaken) har ikke inngitt kommentarer i ankesaken. Se saksdokumenter som Ankeutvalget har lagt til grunn for sin avgjørelse **vedlagt**.

Sakens bakgrunn: Det ble innlevert rapport på deltager NN etter jaktprøve i regi av XXXX Fuglehund klubb den 23. og 24. mars 2018, jf NKKs jaktprøveregler for stående fuglehunder pkt 1.4.1 hvor det fremgår at "hardhendt avstraffelse av hund er forbudt".

Rapport av 24. mars 2018 fra dommer XXXX lød: "Klage på fører ved navn NN. Fører brukte spark og skistaver og slo og brukte unødvendige midler for å få hunden til å gå pent i bånd. Flere observerte hendelsene. Det fant sted på fredag 23/3 VK Kval parti 06 og lørdag 24/3, blanda parti XXXX. XXXX m/frue, XXXX, XXXX kan bekrefte dette".

Det har ikke vært observert fysiske skader på hunden. I etterkant av rapporten ble det innhentet vitneuttalelser som alle er skrevet i slutten av mai 2018:

Deltager XXXX uttalte: "Jeg kan bekrefte følgende: Var deltaker under NM 23.3.2018 med XXXX/XXXX som dommere. Jeg observerte og flere med meg at NN slo sin hund med knyttet neve midt blant deltakerne bak i partiet. Jeg varslet dommerne om det inntrufne etter endt konkurranse."

Deltager XXXXXXXX har uttalt: *"Jeg kan bekrefte at jeg gikk på parti med NN fredag 23.03.18. Jeg observerte at vedkommende oppførte seg urimelig mot egen hund, eier/fører var tydelig irritert over at hunden ikke gikk som han ønsket i bånd, mulig den pistret litt også. Jeg reagerte på måten han håndterte hunden på, da han klemte hunden ned ved hjelp av ski i hals/hoderegionen, samtidig som han verbalt også uttrykte sin misnøye. Jeg ble orientert av XXXX mens vi var på XXXX om at han ville skrive rapport på deltaker, da det også ble observert flere situasjoner/hendelser i løpet av fredag og lørdag."*

Deltagere XXXX og XXXX har uttalt: *"Viser til anmodning om uttalelse ang hendelse UK/AK Parti under prøve ref: XXXX Vi var deltakere på partiet som gikk XXXX Lørdag 24/3 2018, vi bekrefter herved at vi observerte det som XXXX skriver i sin klage. "*

NN har benektet hendelsesforløpet og uttaler blant annet i mail til NKK 26. juni (etter å ha mottatt NJKs første avgjørelse): *"Jag har inte slagit hunden och absolut inte sparkat den heller. Hunden drog i kopplet och gjorde kraftiga ryck under fredagen och lördagen när vi gick i partiet, det jag gjorde var att korrigera den med kopplet samt att jag sa åt den verbalt samt att jag ruskade om den i nackskinnet samt någon gång petat till hunden med skidstaven. Kan mycket väl hotat med näven/handen mot hunden men absolut inte slagit henne. I detta fall är det som om jag skulle ha misshandlat hunden men den har inte fått några synliga skador, det måste väl vara skillnad på att korrigera hunden och misshandla den! Det är väl inte troligt att man vill skada hunden när man ska delta på jaktprov!"*

NN opplyser også om at en dommer tok kontakt med ham lørdag morgen: *"På lördagen ble jag tilsagt av tjänstgörande domare, jag svarade att jag inte gjort hunden något, klockan var ca 08,45 på morgonen, efter det så sa jeg inte ens til hunden verbalt."*

I Advokat As brev av 10 august 2018 (hans bilag 1 til anken) benektes det også at NN holdt hunden i bakken med skien. Det forklares at NN kan ha stått på hundens kobbelt med skiene i korte pauser for å holde hunden liggende i ro, noe som lett kan misforstås som at det er skiene som trykker hunden ned.

NN framla flere vitneforklaringer i forbindelse med at saken ble behandlet på nytt i NJK. Enkelte vedrører hans generelle (gode) hundehold og Ankeutvalget (heretter AU) anser dem derfor ikke som relevante helt konkret i saken her. (Uttalelser fra XXXX, XXXX, XXXX). NN har imidlertid også fremlagt uttalelser fra en rekke vitner som var til stede en eller begge de aktuelle dagene, og som ikke har observert noen uregelmessigheter vedrørende NN håndtering av sin hund:

XXXX har ikke observert noe og uttaler at *"Dommerne tok aldri opp noe med noen av deltagerne i henhold til uregelmessigheter"*.

Videre har XXXX kontaktet en rekke personer for NN og laget en oppsummering med deres signaturer. Ingen av disse hadde lagt merke til noe spesielt i løpet av jaktprøven som de hadde funnet grunn til å reagere på. Dette gjelder XXXX og XXXX på VK-partiet samt XXXX og XXXX på AK/UK-partiet. XXXX husket at det, etter at partiet slutt, samme kveld var snakk om en negativ hendelse på partiet med en hund som ble tøft behandlet, uten at han kunne knytte det til NN. XXXX og XXXX koner hadde heller ikke hørt eller observert noe.

XXXX uttaler: *"Fredag 23.03.2018 deltok jeg på XXX VK kval XXXX og gikk på samme parti som NN. Jeg var tilstede på partiet hele dagen og har ikke på noen måte registrert at NN har utført vold mot hunden sin. Verken dommerne eller andre personer på partiet videreformidlet eller kommenterte den påståtte hendelsen under prøvedagen. Gjennom mange år har jeg deltatt på samme på parti som*

NN, og jeg har aldri opplevd at han har brukt fysisk avstraffelse mot hundene sine. Min erfaring er at han tar godt vare på hundene sine både under konkurranser og etterpå."

XXXX uttaler: "Jeg gikk på samme parti som NN. Det var god stemning i partiet hele dagen. Jeg så ikke 1 gang at NN var voldelig mot Sine hunder. Jeg gikk lamme NN store deler av dagen og pratet, han behandler hundene sine på en fin måte. Syns det er rart hvist han var voldelig mot sine hunder, at ingen i partiet skulle få dette med seg."

XXXX uttaler: "Jag har fått höra anklagelsen som NN fått till sig om att han skulle ha slagit sina hundar med knytnåve på prov på XXXX. Jag var med i partiet den dagen och jag såg inget som var nåt utover de vanliga. Jag har känt NN i snart 20 år-och det låter inte som den NN jag känner. Man kan ju inte få med sig allt under provdagar men något sånt har borde man sett eller hört om det hånt. NN har hållit på med detta så länge att han vet vad som galler når det kommer till sånt här."

XXXX uttaler: "Jeg snakket med XXXX en gang til som du sikkert vet nå. Jeg fikk ikke med meg at noe skjedde i uk/ak partiet som XXXX dømte. Jeg har hørt at det var en diskusjon mellom dommer og en deltaker mens jeg matet hunden etter slipp, men jeg vet ikke hva det skal ha gått ut på. Jeg opplevde dagen som trivelig i marka og med positiv dømming. Så jeg synes ikke det er rett å gi et vitnemål når jeg egentlig ikke aner om det har skjedd noe og i såfall hva som har skjedd. For jeg tror sann sett ikke det vil tilføye saken noe. Hvis du ønsker å bruke denne eposten i din sak så kan du det. Det er jo en forferdelig trasig situasjon det skjønner jeg godt."

Deltager lørdag, XXXX (som også er dommer): "Jag har inte sett NN misshandla sin [hunderase] med slag och sparkar mot hunden, under denna dag. Daremot så ryckte hunden i kopplet under provdagen och NN tillrättavisade hunden högljutt muntligen vid ett antal tillfallen samt korrigerade den med ett par korta ryck i kopplet vid några tillfallen som jag såg. Vid ett tillfalle under dagen ryckte den [hunderase] i kopplet så hårt så att NN tappade balansen och ramlade på sidan mot hunden och ryckte samtidigt till rejalt i kopplet till följd av fallet varvid hunden tjo till. NN svor till åt hunden och ställde sig upp och bannade den muntligen, och återigen högljutt.

Domaren som precis var klar med kritiskrivning och kritikgivning gick fram och pratade enskilt med NN och gav honom en tillsagelse att coola ner lite och vårda sitt språk. Efter denna handelse i andra rundan så hörde jag inte något mer denna dag. Jag har inte sett NN vare sig slå eller sparka sin hund under provdagen. Jag harenbart sett honom korrigera sin hund vid ett par tillfallen genom att rycka till i kopplet som brukligt vid dressyr. Efter rycket i fallet dar hunden drog i sidled och NN ramlade omkull mot hunden som tjo till och efterfoljande ord från domaren, så hände inget som jag personligen noterat och minns. Att prata om djurmisshandel och avstängning utifrån vad jag sett och framforallt mest bara hört av muntliga korrigeringar under denna dag känns mycket främmande for min del, då har jag sett betydligt värre era genom åren."

Anke/Anførsler: NN ble som nevnt dømt i NJK, jf vedtak gjengitt innledningsvis. NN har anket over lovforståelsen, bevisbedømmelsen, lovanvendelsen samt at han har anført saksbehandlingsfeil. I anken gjøres det i all hovedsak gjeldende de samme anførsler som dem som ble fremsatt overfor NJK. AU behandler de vesentligste anførsler fortløpende i sin vurdering under.

AUs vurdering: Det er anført flere saksbehandlingsfeil. Blant annet at NKKs Jakthundkomite vektla Fagkomiteens (FK) uttalelse uten forutgående kontradiksjon mht denne. AU tar ikke nærmere stilling til anførslene om saksbehandlingsfeil, fordi saken uansett anses tilstrekkelig opplyst til at AU kan avgjøre den, jf NKKs Saksbehandlingsregler i Disiplinærsaker § 24 (7) jf (5) som viderefører tidligere saksbehandlingsreglers § 14 og kodifiserer tidligere praksis fra Appellutvalget.

Det er videre hevdet at det gjelder et krav om skjerpet bevisbyrde i disiplinærsaker. Dette er ikke riktig. Bevisbyrderregelen i NKK har alltid vært (og er fortsatt) alminnelig sannsynlighetsovervekt. Appellutvalget kan i tidligere saker ha betraktet bevisene som for svake, av forskjellige årsaker, men selve beviskravet har alltid vært det samme.

Bevisvurderingen er også problematisert. Det er bla påpekt at (i) rapporten er altfor generell rent språklig i sin beskrivelse av de angivelige handlingene. At det (ii) er uklart om dommeren som rapporterte selv har observert noen av hendelsene, samt at (iii) Fagkomiteen tilsynelatende har lagt til grunn at hendelsene rent faktisk ble observert av samme dommer begge dager, mens dommeren dag 1 kun var deltager dag 2. Samt at (iv) Fagkomiteens uttalelse i forkant av NJKs avgjørelse nr 2 har fokusert kun på dag 1. Det er også problematisert at (v) NKK-representanten XXXX oversendte papirer til NKK og ordlyden i dokumentet han sendte vedr NN.

Til dette siste bemerker AU: Det er NKK-representantens oppgave å være "postkasse"/videreformidle dommerens rapport. AU kan ikke se at det er grunnlag for å anta at XXXX har observert noe selv. Når det gjelder dommeren som skrev rapporten (XXXX), så kan ikke AU ut fra ordvalget i rapporten legge til grunn at han selv har observert noen av de angivelige hendelsene. Det foreligger heller ikke noe skriftlig i sakspapirene som tilsier at han i en senere uttalelse skal ha bekreftet å selv ha observert noe, slik Fagkomiteens uttalelse i forkant av NJKs andre avgjørelse tyder på.

Det spiller dog ingen rolle om de aktuelle dommerne/NKK-representanten har sett noe selv eller ikke. Det er uansett flere vitneuttalelser som helt konkret beskriver hendelser som må karakteriseres som hardhent behandling av hund jf NKKs Jaktprøvere regler for stående fuglehunder pkt 1.4.1:

Et vitne opplyser å ha sett NN slå hunden sin med knyttet neve i hodet. NN selv har erkjent å ha "hyttet med neven" mot hunden, men har for øvrig påpekt at hunden ikke har vært mishandlet, da den ikke har fått noen skader. AU bemerker her at det å hytte med neven mot en hund neppe har noen særlig effekt, med mindre den har vært slått tidligere. NN uttalelse om å ha hyttet neven mot hunden styrker dermed ikke hans sak.

Det er heller ikke slik at det er noe krav om at en hund blir skadet før det anses som over grensen for akseptabel håndtering iht NKKs Jaktprøvere regler. Ei heller er det noe krav at det foreligger mishandling i dyrevelferdslovens forstand, slik anken kan antyde som en relevant målestokk. Det står NKK fritt å ha strengere regler for hva som anses som akseptabel korrigering av hund iht egne konkurranseregler enn de krav dyrevelferdsloven oppstiller.

Et annet vitne har beskrevet at NN har lagt skien oppå hunden og holdt den nede. NN selv sier han har stått på båndet for å holde hunden nede. Det er også uttalt i rapporten at NN har slått hunden med skistaven. NN har uttalt at han har "petat" hunden. (Stukket/dyttet til hunden med skistaven). Han har også erkjent å ha tatt hunden i nakkeskinnet og ristet den, samt at han har erkjent å ha fått tilsnakk av dommer etter første dag. Ytterligere to vitner har bekreftet at NN oppførte seg som beskrevet i rapporten fra dommeren den dagen de deltok.

I avsluttende kommentarer til AU legger NN v/Advokat A til grunn at den andre gangs behandling av saken kun gjaldt dag nr 1, fordi rapporten fra Fagkomiteen kun refererer til en enkelt dag. Dette stemmer, slik AU leser rapporten, og det er ingen naturlig forklaring på dette i sakspapirene. AU legger imidlertid ingen vekt på Fagkomiteens rapport på dette punkt, fordi de mange vitneuttalelsene i saken er det sentrale. Advokat A har videre bedt om å få anledning til å kommentere saken ytterligere hvis AU skulle komme til at hendelsene dag 2 er relevante for AU. Dette kom inn i siste henvendelse, og AU mener at saken er tilstrekkelig opplyst både for så vidt

gjelder dag 1 og dag 2, inklusive tidligere uttalelser, anke mv. fra NN side. Det har derfor ikke vært aktuelt med ytterligere kontradiksjon vedr dag 2.

Det sentrale for AU er at det er flere som har reagert på NN behandling av hunden, både ved munnbruk og fysisk irettesettelse, uten at det har noen betydning for AU om disse er utdannet som dommere eller kun er "vanlige" deltagere. Det vesentlige er at det i sum anses bevist at det er snakk om handlinger som er over grensen for det akseptable.

AU legger altså ikke nevneverdig vekt på de uttalelser som går ut på at det ikke har vært observert noe fra deltagere på samme partier. Det er riktignok snakk om et større antall personer, og AU trekker ikke deres forklaringer i tvil. Det er imidlertid ikke mulig for alle deltagere å få med seg alt på jaktprøver, særlig ikke hvis det er snakk om hendelser som finner sted i et kort tidsintervall.

AU viser til at minst fire vitner i ettertid har bekreftet å ha sett en eller flere av de hendelsene som er gjengitt i prøveledelsens rapport etter prøven, på den ene eller den annen dag. I sum anser AU dette tilstrekkelig til å konstatere brudd på NKKs lover § 7-2 første ledd bokstav e) "*Hund behandles på uakseptabel måte*" jf også § 7-2 første ledd bokstav a) om brudd på NKKs regler (Jaktprøvereglenes forbud mot hardhendt håndtering av hund på prøve i pkt 1.4.1). Se deretter § 7-3 første ledd bokstav g) om utelukkelse som reaksjon.

AU har vurdert reaksjonen ilagt av NJK og finner ikke grunnlag for å endre denne.

Ankeutvalget fattet deretter enstemmig følgende avgjørelse:

Vedtak:

Anken forkastes.

NN utelukkes fra NKKs jaktprøver i to - 2 år - jf NKKs lover § 7-2 første ledd bokstav e) jf § 7-3 første ledd bokstav g) fra og med 12. november 2018 til og med 11. november 2020.

Avgjørelsen er endelig, jf NKKs lover § 7-6.

ANONYMISERT AVGJØRELSE

Ankeutvalget

12. februar 2019

AU- sak 03/2019 NN - NKKs Hovedstyre. Anke over SHK-sak 38/18

Ankeutvalget mottok den 16. januar 2019 anke og sakspapirer fra NKKs Administrasjon i anledning anke fra NN datert 27. november 2018 over vedtak fattet av NKKs Sportshundkomite (SHK) i sak 38/18 den 31. oktober 2018. Vedtaket lød som følger:

NKKs Sportshundkomite vedtok at NN taper sine autorisasjoner som RIKdommer, samt taper retten til å ha RIK- dommer- og instruktørautorisasjoner, jf NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav f) og e) jf § 7-2 første ledd bokstav d) i to år fra vedtaksdato, jf NKKs lover § 7-7 annet ledd.

I tillegg ilegges NN tap av rett til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer (utelukkelse) for sin opptreden, jf NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav g) jf § 7-2 første ledd bokstav a) og d) i 2 år fra vedtaksdato, jf § NKKs lover § 7-7 annet ledd.

Tidligere saksbehandling: Det tidligere Appellutvalget mottok den 27. november 2018 anke fra NN datert 27. november 2018. Appellutvalget anså anken rettidig og den ble gitt oppsettende virkning, jf Appellutvalgets inntaksbrev av 6. desember 2018. Appellutvalget overlot i samme brev den videre saksbehandling til NKKs Administrasjon og overførte samtidig ankesaken til NKKs Ankeutvalg (AU) som følge av ikrafttreddelsen av omorganiseringen av NKKs Disiplinærsystem 1. januar 2019.

Sakens bakgrunn: I etterkant av XXXX Klubb sin prøve 7.- 9. september 2018 mottok NKKs Administrasjon rapport fra prøvens NKK-representant jf NKKs lover § 7-5, hvor det fremgår at NN ble diskvalifisert på grunn av usportslig opptreden mot dommer.

NKKs Administrasjon ba NN uttale seg den 19. september 2018. Han svarte samme dag: "Hva dommeren oppfatter som usportslig fremkommer ikke denne rapporten. Jeg motsa dommeren da han trakk meg poengmessig for kriterier i bedømmelsen som er ukorrekte. Dette kan heves over enhver tvil. Dommeren gav meg da mangelfull. Senere rettet dommeren dette til disk. Jeg ba dommeren etterpå om unnskyldning fordi jeg motsa ham og forsøkte å få til en dialog med vedkommende, noe han avslo.

En ting til: Dommeren la også opp til en diskusjon rundt sin bedømming av meg. Han spurte meg: «Hvor står dette i programmet». Det står ingen steder beskrevet hvordan jeg som HF skal forholde meg når dommeren legger opp til en debatt rundt sin bedømming, men jeg vet at dommere ikke skal gjøre dette. For ikke å eskalere situasjonen på noen måte, forlot jeg stedet. Dommeren kom da etter meg og gav meg mangelfull. Noe jeg aksepterte uten å protestere."

Dommer XXXX uttalte 21. september 2018: "Jeg begynte med kritikken av sporet han hadde gått, før jeg fikk fullført kritikken skrek han at jeg ikke kunne progremmet. men det kunne han!! så gikk han. Jeg gikk da etter han og spurte hva oppførsel dette var, han bare gikk. Han er jo selv dommer og burde vite om etiske regler for deltagere og dommere. Det sto mange tilskuere der som fikk hakeslepp over hans oppførsel."

NN utdypet i uttalelse 25. september 2018. AU gjengir bla: "Under tilbakemeldingen av mitt spor startet XXXX med å si at sporet var fint, stiat: «men det er noe å trekke» og det er at HF går på feil side av hunden når han tar opp og viser gjenstandene. (...) Jeg protesterte da ovenfor XXXX. Jeg fortalte både om min erfaring og om regelverket. XXXX spurte meg da, «hvor står dette?». Nå står dette naturligvis i regelverket og jeg synes ikke det er min jobb å fortelle dommeren dette, da det er regelverket som ligger til grunn for dommerens bedømming. Dette gikk jeg da ut i fra at dommeren viste.

Jeg forlot da stedet, da jeg ikke ønsket en krangel med dommeren. XXXX ropte da etter meg og ba meg om å stanse. Dette etterkom jeg og han kom bort til meg, og gav meg sin bedømming. Sitat, «dette blir mangel fult». Jeg mottok dommen uten å protestere og forlot stedet. Mangel fult er vel ca. 25 poeng mindre enn hva prestasjonen var verdt, men jeg så ingen grunn til å protestere da XXXX var rød i ansiktet og svært sint over å ha blitt motsagt. (...). Jeg ønsker ikke å ramme XXXX på noen måte og jeg er sikker på at han mener at han gjorde så godt som han kunne. Spørsmålet er om det er godt nok for et nasjonalt mesterskap."

Prøveleder XXXX uttalte 30. september 2018 bla: "Da dommeren; XXXX, bemerket NN og hundens markering på gjenstandene, hisset NN seg kraftig opp og begynte med høylytt og aggressiv kverulering mot dommeren, og uttalte at dommeren ikke kunne reglene, og at det ikke var praksis i Norge å gi trekk for å gå inn til hunden på vekslende sider, for deretter å gå bak hunden og starte den fra den andre siden. NN uttalte at han som dommer aldri hadde trukket noen for at de går inn på forskjellige sider, når hunden dekker på gjenstandene.

Dommer XXXX forholdt seg rolig og behersket under hele episoden. Før dommeren fikk anledning til å fullføre sin kritikk/ bedømmelse av sporet, tok NN med seg hunden og gikk i sinne fra stedet og opp mot parkeringen. Dommeren gikk etter NN for å prate med ham alene, NN stoppet opp et øyeblikk, og fortsatte vekk fra stedet hvor bedømmelsen forgikk. Hva som da ble sagt mellom dommer og NN vites ikke, da de var for langt unna til at noen kunne høre dette.

XXXX uttalte 15. oktober 2018 blandt annet: "Etter at NN hadde gått sitt spor, var vi klare for å høre på dommerkritikken ,og hvilke poeng som skulle bli utdelt. (...) Punkt 2 handlet om markering av gjenstand fra hund, der dommer sa at hundefører gikk inn til hunden på en side ved påvisningen, og ut fra hunden ved nytt påsett, på den andre siden. Dette skulle det trekkes noe for, i følge dommer. Der brøt NN inn, og tok ordet umiddelbart. Han sa at dette ikke på noen måte kunne medføre poengtrekk, og sa at XXXX ikke hadde anledning til å «ta» poeng for dette.

Etter litt frem og tilbake i diskusjonen mellom XXXX og NN, spurte XXXX sitat: «hvor står dette i regelboka»? Til det svarte NN at det ikke hadde noe med regelbok å gjøre. Dette var en rutine som både han og XXXX blant annet, hadde praktisert i årevis, uten at de hadde blitt «tatt» for det. Lenger enn dette kom ikke XXXX i sin bedømming av NN og hans hund. NN virket helt ute av kontroll, tydelig frustrert, og valgte å forlate sporjordet, med beskjed til dommeren om sitat: «Dette gidder jeg ikke å diskutere med deg XXXX, du kan sette hvilken poengsum du vil». Sjokkert tilbake stod utøvere, publikummere og dommeren. XXXX prøvde etter å ha summet seg litt, å rope NN tilbake, uten nytte."

Det er fremlagt ytterligere uttalelser i saken som omhandler dels hvem dommeren snakket med før han diskvalifiserte NN, og dels samtale(r) mellom XXXX og dommeren/andre rett etter at NN ble diskvalifisert. AU går ikke nærmere inn på disse, da de ikke anses relevante for saken

NN får igjen uttale seg 16. oktober 2018.. AU nøyer seg med å gjengi NNs kommentarer til det at han ble diskvalifisert: *"Jeg kan likevel ikke se nødvendigheten av å diskvalifisere meg. Nå er dette dommerens domene, men selv hadde jeg aldri diskvalifisert en utøver fordi han var uenig med meg. Da skulle jeg ha diskvalifisert mange gjennom nesten 20 år som dommer. Dersom det skal være takhøyde for å bruke dommere i IPO NM som aldri har konkurrert i IPO, som ikke er IPO dommere, som ALDRI har deltatt på internasjonale dommerkonferanser, da bør det også være en viss takhøyde for at utøvere kan være uenige når det er klare brudd på regelverk. Her vil jeg også bemerke at dommeren ikke gjennomførte noen defilering eller åpnet for spørsmål om sin bedømming dagen før konkurransen. Hadde dommeren gjort dette ville han både kunnet presentere sin bedømming, hva han vektlegger og andre ting han mener har betydning for gjennomføringen."*

Etter dette fattet SHK vedtak som nevnt innledningsvis. NN anket dette vedtaket.

Anken lød i sin helhet: *"To av rapportskriverne (XXXX og XXXX) har tidligere falt meg i ryggen i andre saker. XXXX, som har skrevet en egen rapport, er meget klar i sin oppfatning av at dommeren lot seg påvirke av enkeltpersoner som var tilstede. Se vedlegg. At dommeren ble satt under press av NKKs representant og andre utøvere, deriblant XXXX, må være hevet under enhver tvil. Dette kan med letthet leses gjennom XXXX sine uttalelser p. sosiale medier. Hvorfor skulle han ellers gjøre seg 3 part i saken? Han var ikke deltaker, men hadde deltakere fra egen treningsgruppe i arrangementet."*

Jeg har også registrert at det har skjedd andre uheldige episoder med andre dommere under bla. NM 2017 og uten at det har fått slike konsekvenser. Jeg vet også at NKK kjenner meget godt til dette. Synes det derfor er underlig og urettferdig at det akkurat i mitt tilfelle skal være grunnlag for en slik konsekvens. Fakta er at jeg ba dommeren om unnskyldning, ble nektet å delta både i NM og VM, noe som er en meget streng straff."

NN la ved uttalelse fra XXXX, som var tilskuer under arrangementet. XXXX har i korthet uttalt at det kan se ut til at dommeren lot seg påvirke av publikums negative reaksjoner på NNs oppførsel til å diskvalifisere ham. XXXX uttaler dog også at han ikke synes det var urimelig at NN ble diskvalifisert, men at han mener reaksjonen fra SHK er for streng: *"At NN ble disket for usportslig opptreden ved årets Norgesmesterskap synes ikke undertegnede er urimelig. Men, å frata NN muligheten til å drive hundesport, samt å avautorisere han som dommer og instruktør i to år er urimelig, og i ett lengre perspektiv muligens negativt for NKK og IPO i Norge."*

NN uttalte seg også den 4. januar 2019, i forbindelse med forberedelsene av ankesaken for Ankeutvalget. Hans sentrale argument er at øvrige deltagere presset frem en diskvalifikasjon. Han uttaler bla: *"Siden det nå har meldt seg tre nye vitner og de både har bekreftet min argumenter i min forklaring, samt gitt detaljer som jeg ikke hadde kjennskap til, velger jeg og gi noen sluttkommentarer: Alle tre vitner bekrefter at XXXX hadde en særlig aktiv rolle med å presse fram en diskvalifikasjon av undertegnede. Som en konsekvens av dette gikk XXXX fra å gi en Særdeles God i sin bedømming, over til Mangelfull og endte med en diskvalifikasjon etter påtrykk fra blant annet XXXX. XXXX og XXXX går også så langt i sine forklaringer (de kan også kontaktes) at de sier at XXXX og XXXX har forklart seg bevisst uriktig om hendelsen for å sette undertegnede i dårligst mulig lys."*

AUs vurdering: AU legger etter dette til grunn at NN først og fremst har anket over straffeutmålingen, men har også sett på bevisvurderingen og rettsanvendelsen.

AU finner det klart at NN klandret dommer og utviste usportslig opptreden, ved at han innlot seg på diskusjon med dommer og forlot stedet i frustrasjon og/eller sinne. AU overprøver ikke selve diskvalifikasjonen. Jf RIK- regelverkets pkt 1.3 og 1.5 hvor det fremgår at det er forbudt å klandre dommer, både under arrangementet eller i ettertid. Usportslig opptreden i forbindelse med dommerens beslutninger er heller ikke er tillatt. Hva som var korrekt tolkning av RIK-regelverket for den aktuelle konkurransen er ikke relevant i saken her. AU viser der til at det er egne prosedyrer for protest mot dommeravgjørelser som må følges, jf RIK-reglenes pkt 1.5.

Spørsmålet for AU er om NNs forhold bør få konsekvenser ut over det aktuelle arrangementet, spesielt fordi NN selv er autorisert RIK-dommer. Det fremgår her av NKKs lover § 7-2 d) at det kan det ilegges en disiplinær reaksjon dersom *"Tillitsvalgt, herunder NKK-autoriserte og bemyndigede personer, opptrer på en måte som er uforenlig med sin rolle"*.

I Prøvedommervervets etiske innhold heter det blandt annet at [...] *Dommeren skal være seg bevisst på at vedkommende oppfattes som dommer i alle sammenhenger*". Samt at *"Dommere skal opptre med absolutt lojalitet ovenfor andre dommere. [...] Dommere kan tolke hunders arbeid forskjellig, derfor skal fungerende dommers integritet alltid respekteres."*

AU viser til NNs etterfølgende forklaringer både til SHK og AU, hvor det fremgår at XXXX mener dommeren ikke var tilstrekkelig kvalifisert og hvor han hevder (og fører vitner for) at dommeren ble påvirket av andre deltagere til å diskvalifisere NN. Slik AU ser det har NN med dette (og i sum) utvist en mangel på respekt overfor en annen dommers avgjørelse, som ikke er en dommer verdig. Jf i denne sammenheng også Kompetansegruppe RIKs uttalelse om at NN i ettertid opptrer svært lite ydmykt i forhold til de feil han har begått. AU slutter seg til dette. AU legger derfor til grunn at XXXX har brutt NKKs lover § 7-2 d), noe som medfører reaksjon etter NKKs lover § 7-3.

Når det gjelder vurderingen av SHKs reaksjon (avautorisering og utelukkelse i 2 år) har AU lagt særskilt vekt på at NN tidligere har blir avautorisert i 2 år av Appellutvalget, jf AU-sak 2015/23, som følge av dårlig utvist skjønn i forhold til dommerrollen. Appellutvalget uttalte den gang: *"NN bør i fremtiden sette seg godt inn i de etiske regler for prøvedommere og tenke gjennom hvordan han som dommer bør fremstå utad."*

Det er med andre ord snakk om et gjentatt forhold, og en avautorisering i 2 år anses da å ligge i det nedre skiktet av hva AU anser naturlig i forhold til autorisasjonen. At han blir utestengt fra konkurranser i samme periode innebærer at reaksjonen totalt sett anses rimelig. AU fattet etter dette følgende enstemmige avgjørelse:

Vedtak:

Anken forkastes

NN taper sine autorisasjoner som RIKdommer, samt taper retten til å ha RIK- dommer- og instruktørautorisasjoner, jf NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav f) og e) jf § 7-2 første ledd bokstav d) i to år fra og med 12. februar 2019 til og med 11. februar 2021, jf NKKs lover § 7-7 annet ledd.

I tillegg ilegges NN tap av rett til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer (utelukkelse), jf NKKs lover § 7-3 første ledd bokstav g) jf § 7-2 første ledd bokstav a) og d) i 2 år fra og med 12. februar 2019 til og med 11. februar 2021, jf § NKKs lover § 7-7 annet ledd.

Avgjørelsen er endelig, jf NKKs lover § 7-6.

Til innklagede og motpart

Ankeutvalget

20. juli 2020

AU-sak 01/2020 XXXXX - NKKs Hovedstyre - Benådning

Sakens bakgrunn: XXXXX ble utelukket/ekskludert fra NKK og ilagt registreringsforbud i en avgjørelse fra Disiplinærkomiteen fra 2009. Begge reaksjoner var uten tidsbegrensning.

Reaksjonen var en konsekvens av alvorlige brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett, ved at han hadde et kull nr. 7 på en tise som var over 10 år gammel, etter å ha fått en tidligere advarsel i forbindelse med kull nr. 6 på samme tise, som den gang også var paret uten korrekt helseattest.

XXXXX søkte i september 2019 om å få registrere et kull. NKK orienterte ham i desember 2019 om at han i så fall måtte søke benådning først. Dette gjorde han i begynnelsen av januar 2020.

Ankeutvalget (AU) fikk saken 30. januar 2020. AU ba deretter om en uttalelse fra relevant raseklubb. Saken ble dels på grunn av dette, og dels på grunn av Korona-situasjonen, noe forsinket. Klubben har ikke uttalt seg i saken.

AUs vurdering: AUs myndighet til å benåde følger av NKKs lover § 7-8, hvor det fremgår under overskriften "Selvdømme og benådning" at *"Dersom en disiplinæravgjørelse bringes inn for de ordinære domstoler, kan Ankeutvalget i særlige tilfeller ettergi eller endre en ilagt reaksjon."*

Litt historikk bak denne lovteksten: Benådningsadgangen lå tidligere hos NKKs Hovedstyre, men ble på NKKs Representantskapsmøte (RS) i 2018 ved en lovendring tillagt Ankeutvalget. På samme Representantskapsmøte fjernet man også en omgjøringsadgang for alle disiplinærinstanser i NKK som den gang fulgte av NKKs saksbehandlingsregler.

Det fremgår av forarbeidene til endringen i § 7-8 at: *"Bestemmelsen tar ikke stilling til spørsmålet om omgjøring i andre tilfeller: Omgjøringsreglene slik de er per i dag er en av årsakene til den urimelig lange saksbehandlingstiden i NKK og er derfor fjernet, jf dagens saksbehandlingsregler §§ 14 og 15. Hvorvidt Domsutvalget kan omgjøre i andre «særlige tilfeller» enn der det er tatt ut søksmål bør overlates til praksis å bestemme. Utvalget legger med andre ord ikke opp til at bestemmelsen her skal tolkes dit hen at annen omgjøring er helt utelukket (antitetisk tolkning)."*

Forarbeidene nevner her "Domsutvalget" som benådnende organ. Dette skyldes at på det aktuelle RS var det opprinnelig ikke foreslått å ha noe Ankeutvalg overhodet, kun et Domsutvalg. RS vedtok imidlertid å opprette et Ankeutvalg. Der forarbeidene over nevner "Domsutvalget" må det med andre ord leses som "Ankeutvalget".

Ankeutvalget anser seg etter dette, i tråd med uttalelsene i forarbeidene til lovendringene i 2018, som berettiget til å vurdere en eventuell benådning i saken her. Dette gjelder særlig i en sak som

denne, hvor det har gått mer enn 10 år siden hendelsene fant sted og hvor det neppe ville vært aktuelt med en livsvarig reaksjon i en lignende sak i dag.

AU omgjør mot denne bakgrunn XXXXXs livsvarige reaksjon til en advarsel, jf NKKs lover § 7-3 a) gjeldende i 5 år fremover fra dags dato. AU viser her også til NKKs lover § 7-3 tredje ledd, hvor det fremgår at AU kan ilegge en betinget reaksjon med en prøvetid på inntil 5 år.

Dette innebærer at terskelen for å ilegge reaksjon ved eventuelle fremtidige brudd på NKKs regler kan senkes, og/eller at en reaksjon på et eventuelt fremtidig regelbrudd vil kunne bli strengere enn det som ellers er vanlig. Det vil si inklusive livsvarige reaksjoner i situasjoner som ellers ikke ville føre til en så streng reaksjon.

At omgjøringen først får virkning fra dags dato innebærer at den ikke omfatter paring som har skjedd tilbake i tid. AU ønsker ikke å åpne opp for at andre i tilsvarende situasjon parer i strid med ilagte reaksjoner i håp om å oppnå benådning innen valpene skal selges. Lovligheten av en paring bør med andre ord helt generelt være avklart før paringen finner sted.

AU presiserer også at AUs omgjøring heller ikke innebærer noen endringer i forhold til NKKs medlemsklubbers rett til å innvilge eller avslå medlemskap for enkeltpersoner. AUs avgjørelse innebærer med andre ord ikke en automatisk rett til medlemskap.

AU vedtok deretter enstemmig:

1. Disiplinærkomiteens avgjørelse i sak mot XXXXX fra 2009 oppheves, jf NKKs lover § 7-8.
2. XXXXX ilegges en advarsel jf NKKs lover § 7-3 a) gjeldende fra dags dato til og med 19. juli 2025.

Avgjørelsen er endelig, jf NKKs lover § 7-6.

Med vennlig hilsen

Norsk Kennel Klub

Anke Jaher
Ankeutvalget

Vedlegg: Dok 1 Dokumenter REG Sak 30.01.20
 Dok 2 Sakspapirer 28.02.20
 Dok 3 Sakspapirer 12.05.20
 Dok 4 Mail fra XXXXX 10.05.20

Pr epost til:

Innklagede: XXXXX

NKKs Særkomite for utstilling: nsu@nkk.no

Ankeutvalget

10. februar 2021

AU-sak 2020-02 NKKs Særkomite for Utstilling - XXXXX

Saken gjelder anke over DU-sak 35/2019 av 18. november 2020 etter at utstiller stilte ut en annen hund enn den som var påmeldt.

I forbindelse med NKKs Nordiske utstilling på Lillestrøm 15. november 2019 meldte eier på dvergpuddeles tisse i åpen klasse tisse. Hunden som rent faktisk ble stilt var en hannhund, som etter samtale mellom utstiller og ringsekretær ble flyttet til åpen klasse hannhund. Hunden endte som BIR.

DU viste i sin avgjørelse til at det er fast praksis å stryke hundens resultat når slike feil avdekkes og fant at det ut over dette ikke var grunnlag for disiplinærreaksjon.

NKKs Særkomite for Utstilling (NSU) anket DU sin avgjørelse 16. desember 2020. Ankeutvalget (AU) legger til grunn at det foreligger særlige grunner for oversittelse av ankefristen, jf NKKs lover § 7-6 (5) 2 pkt. som følge av korona og arbeidspress i NSU.

NSU viser i anken særlig til prosedyrene ved påmelding, som muliggjør utstillers kontroll av bla hundens identitet flere ganger innen vedkommende faktisk går i ringen.

AUs vurdering: På internasjonale utstillinger er det ikke adgang til å foreta påmeldinger etter fristens utløp, jf NKKs utstillingsregler pkt 4.1. Det er heller ikke adgang til å bytte klasse, jf pkt 10. Det kan være fort gjort å melde på feil hund, typisk som følge av tastefeil eller navnelikhet osv. Men utstiller får flere muligheter til å sjekke denne informasjonen før vedkommende faktisk går i ringen med en annen hund enn den påmeldte.

Dersom det til tross for dette stilles ut feil hund foreligger brudd på utstillingsreglene. AU mener dette bør kvalifisere til en advarsel. Dels på grunn av graden av uaktsomhet involvert når man faktisk går i ringen med feil hund, og dels av almenpreventive hensyn for å utelukke at det blir fristende å spekulere i å stille feil hund avhengig av for eksempel om den påmeldte hundens form eller pelskvalitet på utstillingstidspunktet er dårligere enn en annen lik hund man også eier osv.

I saken her mener AU at det er rimelig med en advarsel med 3 års varighet. AU legger ikke vekt på opplysninger i saken om at ringsekretær tilsynelatende skal ha akseptert bytte av

klasse rett før hunden skulle i ringen, jf at utstiller uansett har et selvstendig ansvar for å gjøre seg kjent med NKKs utstillingsregler. AU fattet etter dette følgende enstemmige vedtak:

Vedtak:

XXXXX ilegges en advarsel som følge av brudd på NKKs Utstillingsregler ved at hun stilte ut annen hund enn den påmeldte, jf NKKs lover §§ 7-2 a) jf 7-1 a).

Advarselens varighet er 3 år og bortfaller automatisk den 1 februar 2024.

AUs avgjørelse er endelig, jf NKKs lover § 7-6(4).

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Pr epost til:

Innklagede: XXXXX

NKKs Særkomite for utstilling: nsu@nkk.no

Ankeutvalget

10. februar 2021

AU-sak 2020-03 NKKs Særkomite for Utstilling – XXXXX

Saken gjelder anke over DU-sak 36/2019 av 18. november 2020 etter at utstiller stilte ut en annen hund enn den som var påmeldt.

I forbindelse med NKKs Nordiske utstilling på Lillestrøm 15. november 2019 meldte eier på en border collie tise registrert i 2009 i åpen klasse tise. Hunden som rent faktisk ble stilt var en tise registrert i 2016.

DU viste i sin avgjørelse til at det er fast praksis å stryke hundens resultat når slike feil avdekkes og fant at det ut over dette ikke var grunnlag for disiplinærreaksjon.

NKKs Særkomite for Utstilling (NSU) anket DU sin avgjørelse 16. desember 2020.

Ankeutvalget (AU) legger til grunn at det foreligger særlige grunner for oversittelse av ankefristen, jf NKKs lover § 7-6 (5) 2 pkt som følge av korona og arbeidspress i NSU.

NSU viser i anken særlig til prosedyrene ved påmelding, som muliggjør utstillers kontroll av bla hundens identitet flere ganger innen vedkommende faktisk går i ringen. Innklagede har hatt anledning til å uttale seg i ankesaken, men har ikke gjort dette.

AUs vurdering: På internasjonale utstillinger er det ikke adgang til å foreta påmeldinger etter fristens utløp, jf NKKs utstillingsregler pkt 4.1. Det kan være fort gjort å melde på feil hund, typisk som følge av tastefeil eller navnelikhet osv. Men utstiller får flere muligheter til å sjekke denne informasjonen før vedkommende faktisk går i ringen med en annen hund enn den påmeldte.

Dersom det til tross for dette stilles ut feil hund foreligger brudd på utstillingsreglene. AU mener dette bør kvalifisere til en advarsel. Dels på grunn av graden av uaktsomhet involvert når man faktisk går i ringen med feil hund, og dels av almenpreventive hensyn for å utelukke at det blir fristende å spekulere i å stille feil hund avhengig av for eksempel om den påmeldte hundens form eller pelskvalitet på utstillingstidspunktet er dårligere enn en annen lik hund man også eier osv.

AU fattet etter dette følgende enstemmige vedtak:

Vedtak:

XXXXX ilegges en advarsel som følge av brudd på NKKs Utstillingsregler ved at hun stilte ut annen hund enn den påmeldte, jf NKKs lover §§ 7-2 a) jf 7-1 a).

Advarselens varighet er 3 år og bortfaller automatisk den 1 februar 2024.

AUs avgjørelse er endelig, jf NKKs lover § 7-6(4).

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Pr epost til:

Innklagede: XXXXX

NKKs Særkomite for utstilling: nsu@nkk.no

Ankeutvalget

10. februar 2021

AU-sak 2020-04 NKKs Særkomite for Utstilling – XXXXX

Saken gjelder anke over DU-sak 37/2019 av 18. november 2020 etter at utstiller stilte ut en annen hund enn den som var påmeldt.

I forbindelse med NKKs Nordiske utstilling på Lillestrøm 15. november 2019 meldte utstiller på en utenlandsk hollandsk gjeterhund tise som var eid av en utenlandsk oppdretter. Hunden har en kullsøster med et navn bestående av flere ord, som med unntak for noen få bokstaver er identisk med navnet til hunden hun mente å melde på. Hun kom dermed i skade for å melde på kullsøsteren i stedet. Feilen ble ikke oppdaget før etter at den utstilte hunden var hjemme igjen hos oppdretter. Utstiller tok selv kontakt med NKK og gjorde oppmerksom på feilen.

DU viste i sin avgjørelse til at det er fast praksis å stryke hundens resultat når slike feil avdekkes og fant at det ut over dette ikke var grunnlag for disiplinærreaksjon.

NKKs Særkomite for Utstilling (NSU) anket DU sin avgjørelse 16. desember 2020. Ankeutvalget (AU) legger til grunn at det foreligger særlige grunner for oversittelse av ankefristen, jf NKKs lover § 7-6 (5) 2 pkt. som følge av korona og arbeidspress i NSU.

NSU viser i anken særlig til prosedyrene ved påmelding, som muliggjør utstillers kontroll av bla hundens identitet flere ganger innen vedkommende faktisk går i ringen.

AUs vurdering: På internasjonale utstillinger er det ikke adgang til å foreta påmeldinger etter fristens utløp, jf NKKs utstillingsregler pkt 4.1. Det kan være fort gjort å melde på feil hund, typisk som følge av tastefeil eller navnelikhet osv. Men utstiller får flere muligheter til å sjekke denne informasjonen før vedkommende faktisk går i ringen med en annen hund enn den påmeldte.

Dersom det til tross for dette stilles ut feil hund foreligger brudd på utstillingsreglene. AU mener dette bør kvalifisere til en advarsel. Dels på grunn av graden av uaktsomhet involvert når man faktisk går i ringen med feil hund, og dels av almenpreventive hensyn for å utelukke at det blir fristende å spekulere i å stille feil hund avhengig av for eksempel om den påmeldte hundens form eller pelskvalitet på utstillingstidspunktet er dårligere enn en annen lik hund man også eier osv.

AU fattet etter dette følgende enstemmige vedtak:

Vedtak:

XXXXX ilegges en advarsel som følge av brudd på NKKs Utstillingsregler ved at hun stilte ut annen hund enn den påmeldte, jf NKKs lover §§ 7-2 a) jf 7-1 a).

Advarselens varighet er 1 år og bortfaller automatisk den 1 februar 2022.

AUs avgjørelse er endelig, jf NKKs lover § 7-6(4).

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Pr epost til:
Innklagede: XXXXX

NKKs Særkomite for utstilling: nsu@nkk.no

Ankeutvalget

10. februar 2021

AU-Sak 2020-05 NKKs Særkomite for Utstilling - XXXXX

Saken gjelder anke over Domstutvalgets (DU) avgjørelse i DU-sak 39/2019 som gjelder ringsekretærs ytringer om dommers forhold i sosiale media.

Hendelsene i saken fant sted på et tidspunkt da det var hundesykdom i Danmark, og norske hunder skulle derfor ikke stilles ut der. XXXXX la i den forbindelse ut innlegg på sin profil på Facebook om en norskeid hund som var stilt ut i Danmark.

DU uttaler i sin bevisvurdering : *«Dokumentene som er fremlagt i saken, viser ikke at XXXXX henger ut og anklager navngitte personer. Dokumentene viser en diskusjonstråd som åpner med at XXXXX legger ut et innlegg hvor det står:*

«Ser i alle fall en norsk hund som har stilt i DK i helgen, er det lov da?»

I diskusjonen under innlegget legger XXXXX ut lenke til den danske resultatlisten, og etter hvert bilde av hunden fra en utstilling. I diskusjonen kommer det frem at XXXXX har sjekket at hunden er registrert på norsk eier.»

DU anså etter dette XXXXXs ytringer som innenfor rammen av det tillatte i NKK, dvs at de ikke var «sterkt krenkende eller utilbørlige» jf NKKs lover § 7-2 bokstav f.

AU har vurdert dokumentasjonen i saken noe annerledes. I tillegg til det som er nevnt av DU over, uttaler XXXXX også følgende:

«Hallo? Den hunden har bodd i Norge frem til nå og har vært vist av eieren sin.... Det finnes masse bilda på Facebook av det vel?»

«Ja, det er vel forskjell på kong Salomon og Jørgen Hattemaker vi æ tru...»

Deretter legges det ut 2 bilder, et fra utstillingen i Danmark og et annet fra en utstilling i Norge hvor samme hund er stilt ut. På begge bilder vises både utstiller og dommer i tillegg til hunden. XXXXX legger dem ut med kommentaren *«I rest my case»*.

Deretter skriver hun: *«Men bare vent og se alle som kommer til å støtte dem/bagatellisere dette!»* Og: *«.... «dumme» og naive DKK har vel trodd at folk selv opptrådte ærlig og redelig!»*

Hun blir etter hvert gjort oppmerksom på at hunden har vært i Danmark iht en disposisjonserklæring i lengre tid, og at det ikke er snakk om noe regelbrudd fra eiers side. Hun sletter da innleggene på sin FB-side, samt innlegg på NKKs side som ikke er dokumenterte i saken.

AU vurderer bildene og uttalelsene slik at det er lett å tenke seg at eier av hunden ble identifisert via bildene sammen med øvrig informasjon som ble lagt ut. Til det er miljøet i NKK såpass lite at det skal ikke mye til. Det er heller ikke vanskelig å forstå at det XXXXX sikter til er at eier som følge av sin posisjon som dommer kan foreta ulovligheter som ikke blir påtalt nettopp fordi hun er dommer. I realiteten fornærmer hun også DKK i sine uttalelser.

AU legger til grunn at det må kunne forventes langt bedre folkeskikk av tillitsvalgte, slik XXXXX jo er i egenskap av sitt verv som ringsekretær. Ved eventuelle mistanker om misligheter må man følge normal tjenestevei i NKK og melde i fra dit man skal. Ikke slenge ut antagelser på Facebook om regelbrudd, og særlig ikke fra en tillitsvalgt overfor en annen.

Det følger av AUs vurdering av faktum i saken at AU anser uttalelsene som sterkt krenkende og utilbørlige overfor den aktuelle eieren (og DKK). AU har lagt vekt på at XXXXX raskt slettet uttalelsene etter at hun ble oppmerksom på at hun tok feil og har beklaget uttalelsene. Forholdet her får derfor ikke konsekvenser for ringsekretærautorisasjonen hennes denne gang.

AU fattet deretter enstemmig følgende vedtak:

Vedtak:

XXXXX ilegges en advarsel jf NKKs lover § 7-2 f) jf § 7-1 a) med 2 års varighet. Advarselen bortfaller automatisk 1. februar 2023.

AUs avgjørelse er endelig, jf NKKs lover § 7-6(4).

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Pr epost til:

Innklagede: XXXXX

Anmelder: Fuglehun XXXXX dklubbenes Forbund
ellenbd@online.no

Ankeutvalget

10.02.2021

NKK-2021-01-Z1Y9K3 XXXXX – Fuglehundklubbenes Forbund

Saken gjelder anke fra Fuglehundklubbenes Forbund (FKF) av 28. desember 2020 over Domsutvalgets (DU) avgjørelse i DU-sak 2020/26, hvor DU 14. desember 2020 avviste anmeldelse av XXXXX (XXXXX) fra FKF datert 11. november 2020.

Anmeldelsen gjaldt blant annet XXXXX offentlige påstander i 2019 og 2020 om NKK-tillitsvalgtes angivelige mishandling av hund, samt påstander om at det har foreligget en konflikt som involver en NKK-dommer. Dyremishandling og hårdhendt behandling av hund aksepters ikke i NKK. Se bla AU-sak 2019/02 og 2018/24. Saken her handler imidlertid ikke om dette, men om DU sin avvisning a saken. DU avviste anmeldelsen fra FKF med følgende begrunnelse:

«Disiplinærbestemmelsen i NKKs lover kapittel 7 gjelder etter § 7-1 første ledd for blant andre «enkelmedlemmer i NKKs klubber». XXXXX er ikke medlem av NKKs klubber, og DU kan derfor ikke illegge disiplinærreaksjon.

Anmeldelsen gjelder ikke XXXXXs opptreden som deltager på arrangement i regi av NKK eller avl hvor avkom registreres eller søkes registrert i NKKs register, og XXXXX kan derfor heller ikke ilegges reaksjon med hjemmel i § 7-1 annet ledd.»

FKF anket avvisningsavgjørelsen til AU og ba blant annet om opphevelse av DU sin avgjørelse og at saken returneres til DU for ny behandling der. Det er fremlagt ytterligere faktiske opplysninger i anken. AU legger til grunn at XXXXX fra ca 2017 ikke har vært medlem av noen NKK-medlemsklubb.

AUs vurdering: NKKs § 7-1 lyder:

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for alle NKKs klubber og forbund, regioner og organer samt enkeltmedlemmer i NKKs klubber.

Disiplinærbestemmelsene gjelder også for deltakere på arrangement i regi av NKK, samt avl hvor avkom registreres eller søkes registrert i NKKs register, selv om personen ikke er enkeltmedlem hos noen av NKKs klubber og forbund.

I norsk strafferett er det som kjent et krav om lovhjemmel før illeggelse av straff (Legalitetsprinsippet). Dette begrenser bruken av utvidende fortolkninger av straffebestemmelsene i for eksempel straffeloven. NKKs lover må på sin side betraktes som privatrettslige avtalevilkår, og er dermed ikke underlagt samme strenge prinsipp. Vi har dog et utslag av legalitetsprinsippet i NKKs lover § 7-2 bokstav a), hvor det kreves at NKKs regler skal offentliggjøres på tilfredsstillende måte før de kan danne grunnlag for reaksjon. Dette er dog ikke spesielt relevant i saken her.

Spørsmålet om tolkningen av § 7-1 er nevnt i forarbeidene til NKKs lover av 2010, hvor dagens § 7-1 er uforandret siden den gang. Se side 60 hvor det fremgår: «*Det vil oppstå situasjoner hvor det ikke uten videre vil være klart om NKK har mulighet til å reagere. Forutsatt at det foreligger en handling det kan reageres mot: Kan det reageres mot en person for noe som ikke har skjedd under et NKK arrangement, men i umiddelbar forbindelse med dette? Kan det reageres mot noe som ikke fremgår på en klubbs offisielle nettside men en privat? Det må vurderes konkret om tilknytningen er tilstrekkelig nær og om det er behov for å reagere for å ivareta hensynene bak disiplinærbestemmelsene. Det bør neppe reageres bare fordi man mener det foreligger uønsket adferd. Vil samfunnets virkemidler være det mest naturlige er det liten grunn til at NKK skal reagere*».

Saken for AU kan vel best beskrives som offentlig omtale av NKK-tillitsvalgtes forhold i forbindelse med NKK-aktiviteter, hvor injuriesøksmål fra de tillitsvalgte er mulig. Dette vil dog ofte være vesentlig mer kostbart og byrdefullt enn om man for eksempel melder ifra til Mattilsynet om dyremishandling. Melder har i slike tilfeller ingen kostnader og involveres ofte ikke ytterligere.

AU viser også til tidligere avgjørelser i AU hvor enkeltmedlemmer uten hell har meldt seg ut av klubben i forsøk på å unngå disiplinærreaksjoner, se for eksempel AU-sak 2013/03. Dette illustrerer også at spørsmålet om medlemskap ikke er avgjørende.

Det vises også til NKKs Jaktprøveregler for stående fuglehund pkt 1.4.1 hvor det heter: «*også før og etter prøven skal deltagere og tilskuere opptre slik at prøvearrangørens interesser ikke blir skadelidende*.» Denne bestemmelsen har eksistert lenge og den rammer både medlemmer og ikke-medlemmers straffverdige handlinger både før og etter arrangement. Det er lite tvilsomt at en person med hjemmel i bestemmelsen her også kan nektes adgang til et fremtidig arrangement.

Oppsummerende kan sies at i saker som gjelder ikke-medlemmer må tilknytningen mellom ikke-medlemmets forhold og NKKs virksomhet vurderes ved tolkningen av NKKs lover § 7-1, hvor man også tar med i betraktning om det er rimelig å behandle saken i NKK kontra det å henvise de fornærmede/skadelidende i saken til å håndtere saken utenfor NKKs systemer. Uttrykkene «medlem» og «deltager» i § 7-1 kan med andre ord omfatte også fremtidige medlemmer og fremtidige deltagere, og uttrykket «deltager» utelukker heller ikke tilskuere eller andre persongrupper som er involvert i et arrangement. I saken her har XXXXX angivelig fokusert på enkelte NKK-tillitsvalgtes forhold over en viss tid og i et visst omfang. Byrden for hver enkelt tillitsvalgt ved et eventuelt privat søksmål må anses stor. I lys av dette synes det rimelig å vurdere om XXXXX bør ha full tilgang til alle NKKs tilbud og tjenester også i fremtiden.

FKF anmodet opprinnelig om registreringsbegrensninger på kull i XXXXXs husstand. Dette imøtekommes ikke, da eier ikke er part i saken og forholdene det er snakk om uansett ikke har noe med XXXXXs utøvelse av dyrevelferd eller avl/oppdrett å gjøre. AU fattet etter dette følgende enstemmige vedtak:

Vedtak:

Avvisning i DU-sak 2020/26 oppheves. Saken hjemvises til DU for fornyet behandling

AUs avgjørelse er endelig i NKK, jf NKKs lover § 7-6 (2)

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub
Anette Jahr
NKKs Ankeutvalg

Pr epost til:

Innklagede: [REDACTED]
[REDACTED]

Anmelder: Norsk Puddelklubb
[REDACTED]

Ankeutvalget

21.01.22

NKK-2021-10-H9X6C5 [REDACTED] – Norsk Puddelklubb

Sakspapirene inneholder mange dokumenter med ulik relevans for vurdering av innklaget forhold med referanse til NKK's lover § 7-2 og NKK's regler for avl og oppdrett punkt 8. Ankeutvalget har forholdt seg til den delen av sakskomplekset som gjør seg gjeldende for vurdering av brudd mot ovenfornevnte lover og regler.

Ankeutvalget legger til grunn at valpens kjente utfordringer med lekkasje/UVI på salgstidspunkt for valpekjøper 2 og 3 ikke er anført i kjøpekontrakten.

Ankeutvalget finner det imidlertid av stor relevans for saken at både valpekjøper 2 og 3 var opplyst om at valpen hadde utfordringer med og hadde vært behandlet for UVI, slik begge valpekjøpere tilkjennegir i sine forklaringer. Ankeutvalget vektlegger også at oppdretter har søkt veterinærhjelp ved mistanke om UVI og at valpen har vært UA og friskmeldt av veterinær før videre salg. I tillegg anser Ankeutvalget at oppdretter har strukket seg med hensyn til å tilby 3. valpekjøper ulike alternativer for å løse saken, både økonomisk og praktisk.

Mot denne bakgrunn vurderer Ankeutvalget saken på følgende måte:

Oppdretter har ikke tydeliggjort valpens historikk med UVI i kjøpskontrakten hvilket i henhold til NKK's etiske grunnregler for avl og oppdrett punkt 8 skulle vært anført, og i særlig grad i valpekjøper nr. 3 sin kontrakt ettersom tilstanden med UVI hadde vært tilbakevendende.

Samtidig har oppdretter redegjort muntlig for valpens helsehistorikk for begge valpekjøperne slik også valpekjøperne selv tilkjennegir. Valpekjøperne må derfor kunne sies å ha blitt opplyst om valpens helsetilstand. Oppdretter har fulgt opp valpen hos veterinær og valpen har vært UA fra veterinær på salgstidspunkt, hatt normale verdier ved senere undersøkelser slik at den bakenforliggende tilstanden ikke har vært åpenbar verken for veterinærer eller andre. USMI påvises 4 måneder etter at valpekjøper nr. 3 overtar valpen med avventende til god prognose.

Ankeutvalget anser det som av største viktighet at NKK's etiske regler for avl og oppdrett etterfølges av oppdretter for å ivareta hundehelsen, bevare seriøsitet i virksomheten og trygghet for valpekjøpere. Ankeutvalget mener derfor at det i denne saken er riktig at oppdretter får en reaksjon som følge av manglende tydelighet i kjøpskontrakten selv om valpekjøperne har fått muntlig orientering om valpens helsetilstand. Ankeutvalget vurderer imidlertid DU's reaksjon som for streng i forhold til saken slik den er opplyst for oss slik at reaksjonen ikke fremstår som forholdsmessig.

Vedtak:

I medhold av NKK's lover § 7-2 bokstav a og § 7-3 bokstav a ilegges NKK medlem [REDACTED] en advarsel for ikke å ha overholdt NKK's etiske regler for avl og oppdrett punkt 8 i tilstrekkelig grad ved å unnlate og nedfelle valpens helsehistorikk i kjøpskontrakten til valpekjøper nr 2 og 3. Advarselen gjør seg gjeldende i 3 år hvilket innebærer at eventuelle ytterligere tilkortkommenheter på samme punkt vil medføre en strengere reaksjon i denne tidsperioden.

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Ankeutvalget

Pr epost til:

Innklagede: [REDACTED]
[REDACTED]

Anmelder: Norsk Puddelklubb
[REDACTED]

Ankeutvalget

21.01.22

NKK-2021-10-H9X6C5 [REDACTED] – Norsk Puddelklubb

Sakspapirene inneholder mange dokumenter med ulik relevans for vurdering av innklaget forhold med referanse til NKK's lover § 7-2 og NKK's regler for avl og oppdrett punkt 8. Ankeutvalget har forholdt seg til den delen av sakskomplekset som gjør seg gjeldende for vurdering av brudd mot ovenfornevnte lover og regler.

Ankeutvalget legger til grunn at valpens kjente utfordringer med lekkasje/UVI på salgstidspunkt for valpekjøper 2 og 3 ikke er anført i kjøpekontrakten.

Ankeutvalget finner det imidlertid av stor relevans for saken at både valpekjøper 2 og 3 var opplyst om at valpen hadde utfordringer med og hadde vært behandlet for UVI, slik begge valpekjøpere tilkjennegir i sine forklaringer. Ankeutvalget vektlegger også at oppdretter har søkt veterinærhjelp ved mistanke om UVI og at valpen har vært UA og friskmeldt av veterinær før videre salg. I tillegg anser Ankeutvalget at oppdretter har strukket seg med hensyn til å tilby 3. valpekjøper ulike alternativer for å løse saken, både økonomisk og praktisk.

Mot denne bakgrunn vurderer Ankeutvalget saken på følgende måte:

Oppdretter har ikke tydeliggjort valpens historikk med UVI i kjøpskontrakten hvilket i henhold til NKK's etiske grunnregler for avl og oppdrett punkt 8 skulle vært anført, og i særlig grad i valpekjøper nr. 3 sin kontrakt ettersom tilstanden med UVI hadde vært tilbakevendende.

Samtidig har oppdretter redegjort muntlig for valpens helsehistorikk for begge valpekjøperne slik også valpekjøperne selv tilkjennegir. Valpekjøperne må derfor kunne sies å ha blitt opplyst om valpens helsetilstand. Oppdretter har fulgt opp valpen hos veterinær og valpen har vært UA fra veterinær på salgstidspunkt, hatt normale verdier ved senere undersøkelser slik at den bakenforliggende tilstanden ikke har vært åpenbar verken for veterinærer eller andre. USMI påvises 4 måneder etter at valpekjøper nr. 3 overtar valpen med avventende til god prognose.

Ankeutvalget anser det som av største viktighet at NKK's etiske regler for avl og oppdrett etterfølges av oppdretter for å ivareta hundehelsen, bevare seriøsitet i virksomheten og trygghet for valpekjøpere. Ankeutvalget mener derfor at det i denne saken er riktig at oppdretter får en reaksjon som følge av manglende tydelighet i kjøpskontrakten selv om valpekjøperne har fått muntlig orientering om valpens helsetilstand. Ankeutvalget vurderer imidlertid DU's reaksjon som for streng i forhold til saken slik den er opplyst for oss slik at reaksjonen ikke fremstår som forholdsmessig.

Vedtak:

I medhold av NKK's lover § 7-2 bokstav a og § 7-3 bokstav a ilegges NKK medlem [REDACTED] en advarsel for ikke å ha overholdt NKK's etiske regler for avl og oppdrett punkt 8 i tilstrekkelig grad ved å unnlate og nedfelle valpens helsehistorikk i kjøpskontrakten til valpekjøper nr 2 og 3. Advarselen gjør seg gjeldende i 3 år hvilket innebærer at eventuelle ytterligere tilkortkommenheter på samme punkt vil medføre en strengere reaksjon i denne tidsperioden.

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Ankeutvalget

Pr epost til:

Innklagede:

[REDACTED]

Anmelder:

NKKs Hovedstyre, org.avd@nkk.no

adm@nkk.no

Ankeutvalget

18.04.2023

NKK-2023-02-V2C6H7 [REDACTED] – NKKs Hovedstyre

Saken gjelder brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett m.v. over tid i et omfattende oppdrett.

Sakens bakgrunn: Den 10. januar 2023 anmeldte NKKs Hovedstyre [REDACTED] til DU, og uttalte blant annet:

Administrasjonen ser et mønster hvor tyvparinger og avl på for unge tisper har funnet sted hos oppdretteren i flere år. Oppdretter har tidligere fått en dom for 3 tette parringer, samt paring av tise under 18 måneder hvor det også var snakk om usikkerhet rundt farskapet. Dette viser mangel på kontroll, og på tross av flere dommer og advarsler ser ikke administrasjonen at situasjonen har bedret seg. Oppdretter informerer selv på sin Facebook-profil at hundene hennes har vært stresset under flytting, og at en tise var drektig og fødte uten at oppdretter var klar over drektighet, samt at hun ikke har sikkerhet om farskap. Det er også minst ett kull som ikke er registrert hos oss. Oppdretter har selv uttalt at hun skal prøve å få tak i blodprøver fra valpene for å avklare farskap, samt få registrert disse. Administrasjonen ser alvorlig på dette da det er gjentakende brudd på de etiske grunnreglene, regler for kennelnavn og registreringsreglene. Det er også tvil om hundene har god nok dyrevelferd.

Mattilsynet er involvert med oppdretter, og har hatt flere tilsyn der de siste årene. Oppdretter har fått pålegg om å redusere hundeholdet til 15 voksne dyr. Fra et tidspunkt i 2021/2022 hadde oppdretter over 50 hunder, en forholdsvis stor økning fra 34 hunder i september 2020. Administrasjonen mener at hundeholdet ikke er i en passende skala hvor oppdretter har kontroll på oppdrettet. Dato for reduksjon av hundeholdet, satt av mattilsynet, er ikke overholdt.

Som innehaver av kennelnavn har man et spesielt stort ansvar for å sette seg inn i alle gjeldene lover og regler.

Det ble i anmeldelsen vist til ankesak: AU 2016/03 som gjaldt 2 brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett. Første gangs brudd var fra desember 2014 og gjaldt tre tette kull på ei tise. Annen gangs brudd fra 2015 gjaldt ved tjuvparing på for ung tise (15 måneder). AU ila oppdretter 1 års registreringsforbud og uttalte i den forbindelse:

«AU påpeker viktigheten av at oppdrettets/hundeholdets omfang tilpasses oppdretters muligheter til å overholde NKKs regler. AU gjør samtidig oppmerksom på at et eventuelt tredje brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett vil kunne få langt mer alvorlige konsekvenser for oppdretter».

Vedlagt sakspapirene til DU lå også Mattilsynets rapport av 4 september 2020. Rapporten fastslår at det var 27 hunder i husholdet, mens 7 hunder var utplassert hos bekjente. Mattilsynet fant ingenting kritikkverdig med hundeholdet, men påpekte risiko for stress og sykdomsutvikling i store hundehold.

Ved nytt tilsyn 22 juli 2021 talte Mattilsynet 61 hunder totalt, hvorav 45 var voksne og 16 var diende valper fordelt på 5 tisper. Mattilsynet skrev videre «Vi registrerer at antall hunder har økt betraktelig siden siste tilsyn høsten 2020» samt «Du hadde som ønske og plan om å redusere hundeholdet til max 15. stk, noe som vi er enige i vil være til det beste for hundenes velferd. Vi fant ingen avvik fra reglene om renhold, sykdom eller skade på hundene, men vi fant mangler ved levemiljø og liggeunderlag».

Det ble blant annet gitt varsler knyttet til fysisk og sosialt levemiljø (å slippe hundene ut i hagen er ikke nok), bruk av bur, dyretetthet, mosjon og stimulerende aktivitet og tilsyn ift antall hunder (vanskelig å sette sammen individer som passer sammen i mindre grupper pga areal mv) og ferieavvikling (problemer med å skaffe hjelp). Det ble konkludert med at hundene viste tydelige tegn på å være stresset, utilpass og redd og at dette utgjorde et regelbrudd som må rettes opp i. Det ble også påpekt mangel på tilfredsstillende liggeunderlag. Teppet/matter var fjernet som følge av problemer med at de ble tisset ned/markert på.

I forbindelse med et tilsyn fra Mattilsynet en eller annen gang i 2022 ble det i 2022 utarbeidet en oversikt av NKKs administrasjon over antall registrerte kull i NKK sammenlignet med informasjon Kildal hadde gitt Mattilsynet. NKK skriver innledningsvis:

Under inspeksjon i 2022 var det 54 hunder med stort og smått totalt (fôravtaler i tillegg). Mattilsynet forespurte hvilke kull som er registrert hos oss i forhold til hva som ble oppgitt av oppdretter.

Her fant man flere avvik jf. spesifikasjon i DUs vedtak.

DU peker også på at det har skjedd mer i relasjon til Mattilsynet med referanse til Mattilsynets beslutning av 7. oktober 2022 om utsatt iverksettelse etter klage fra Kildahl der det refereres til tidligere pålegg om å redusere hundeholdet til maksimalt 15 hunder over 12 uker gamle med frist 10. oktober 2022. [REDAKERT] har sagt seg enig å redusere hundeholdet, men har hatt problemer med å redusere med mer enn de 13 hundene hun har solgt siden juli 2022. Med bakgrunn i dette antar DU at det fortsatt verserer en forvaltningssak.

DU har også blitt forelagt 2 anonyme bekymringsmeldinger. DU går ikke inn på disse her da de ikke anses for å ha noen selvstendig bevisverdi for DU sett opp mot øvrig dokumentasjon i saken.

[REDAKERT] innga tilsvaret i DU-saken 18. januar 2023.

DUs vurdering:

DU må vurdere om det foreligger brudd på NKKs regler knyttet til avl og oppdrett, kennelnavn mv, jf NKKs lover § 7-2 a) som kan medføre reaksjoner som nevnt i NKKs lover § 7-3.

Det er tydelig for DU at de forhold som dannet grunnlaget for AU-saken fra 2015 har fortsatt å være et problem i [REDAKTERT] oppdrett. Til tross for advarselen i AU-saken fra 2015 anser DU det bevist at det foreligger ytterligere brudd på NKKs regler i form av:

- 1 kull på [REDAKTERT] i 2019 som aldri har vært registrert.
- 1 kull på [REDAKTERT] (født 01.10.2013) fra 2021 med erkjent ukjent far som aldri har vært registrert. Tispa har dermed hatt 6 kull, siste født 13.07.2021.
- Tjuvparing på [REDAKTERT] som fødte 22 mai 2022, avkom (1 valp=[REDAKTERT]) ikke registrert
- DU ser bort fra at [REDAKTERT] var mistenkt drektig i 2022, jf uttalelse fra [REDAKTERT] i tilsvaret om at dette ikke stemte.
- Uregistrert kull på [REDAKTERT] (jf mer under)

Det å ikke registrere kull er brudd på reglene om Kennelnavn, jf pkt 9 om Kullregistrering: «Oppdrettere som har kennelnavn må benytte det ved registrering av alle kull». Det følger videre av NKKs Registreringsregler pkt 3 at valper skal registreres før fødte 3 måneder og at hele kullet skal registreres. Se også pkt 9 i registreringsreglene hvor det fremgår at oppdrettere som har et registrert kennelnavn ikke skal avle blandingshunder. Det å ikke registrere avkom overhodet likestilles med oppdrett av blandingshunder.

Det å ha 6 kull på ei tispe ([REDAKTERT]) er ett kull mer enn det som er tillatt, jf NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 7. Tispa var tett opptil 8 år da hun fødte sitt siste kull. Dette er ikke over grensen for krav om helseattest forut for paring som inntreffer når tispa er 8 år, men det er uansett et regelbrudd å sette kull nr 6 på ei så gammel tispe.

I tilfeller med tjuvparing er det til sammenligning tillatt å la en tispe bli paret av 2 hannhunder og registrere valpene i NKK med rett hanne som far via DNA-testing. En isolert tjuvparing hvor far kan fastslås via DNA behøver derfor ikke være så veldig problematisk.

Men når tjuvparinger gjentar seg øker risikoen for paring på for unge eller for gamle tisper, paring som medfører for tette kull eller for mange kull totalt sett. Det øker også risikoen for at oppdretter ikke er helt ærlig med hvem som registreres som far etter valpene. Kanskje fordi man gjetter i stedet for å ta kostnaden ved å DNA-teste hele kullet og alle potensielle fedre osv. Det øker også risikoen for at oppdretter velger å selge uregistrerte valper, fremfor å innrømme sine feil og ta de reaksjonene som NKK legger i tilsvarende saker.

Dette siste er muligens det som skjedde med 4 valper fra [REDAKTERT], jf fra [REDAKTERT]s tilsvaret her, hvor DU antar at [REDAKTERT] og [REDAKTERT] er valper etter [REDAKTERT]:

Også har jeg forsøkt å selge en av [REDAKTERT] sine valper av 4 om levde opp (hadde 5 men mistet ei, tidlig) Da kom DEN runden igjen med hets og styr på mange Grupper på Facebook. Og jeg har sågar lagt ut bilde av [REDAKTERT] som ennå er her, også bror [REDAKTERT] som ikke ble registrert, nettopp av den grunn at [REDAKTERT] var 16 mndr (IKKE 15 mndr.) som b.melding sier.....og siden jeg hadde ei for ung tispe 15 mndr. og 7 dager for ung for over 2 år siden nå.. hun blir 3 år 26. april. Det er henne jeg snakket med dere om, betalte bota på kr. 15000,- og fikk registrert de 7 valpene. Takk for det! Derfor turte jeg ikke å prøve å få registrert [REDAKTERT] sine 4 valper 2 er solgt, ei bor nå i [REDAKTERT], og ei på [REDAKTERT].

[REDAKTERT] var iht det [REDAKTERT] selv har skrevet 16 måneder, altså 2 måneder for ung i forhold til NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 7. Kullet ble heller ikke registrert, i strid med NKKs regler for innehaver av kennelnavn og registreringsreglene.

[REDACTED] beskriver også en annen situasjon med usikkerhet knyttet til farskap i tilsvaret:

jeg gjorde blodprøver på å finne rette far til [REDACTED] sin valp. Da jeg hadde registrert han med en annen først. Så at han ble mere lik på [REDACTED], som er [REDACTED] sin far. Som var far til [REDACTED].

Oppsummert har det dermed vært flere uregistrerte kull og en rekke tjuvparinger som strekker seg tilbake fra 2014. Med en slik historikk er det ikke nødvendig for DU å se nærmere på andre sider av hundeholdet til [REDACTED] vedrørende generelle levevilkår og annen dyrevelferd.

██████ har som sagt gitt uttrykk for at hun ønsker å redusere sitt hundehold i tråd med det Mattilsynet har pålagt henne, til 15 hunder. Hun har også skrevet at det er krevende å få redusert antallet i den takten hun er pålagt. Slik DU ser det er imidlertid selv 15 hunder for mange for ██████ hvis hun vil drive aktivt oppdrett i overensstemmelse med de krav NKK stiller. DU antar at hun trolig har hatt et mindre antall hunder på et tidligere tidspunkt, uten at hun av den grunn har hatt nødvendig kontroll, jf at forholdene DU har påpekt i saken her strekker seg over flere år, helt tilbake fra 2014. DU mener derfor at det er viktig at NKK ikke fortsetter å legitimere ██████s oppdrett ved å tillate registrering av valper fra hennes oppdrett i NKK.

NKK har et særlig ansvar for å sørge for at de hunder som registreres i NKK kommer fra oppdrett som overholder de minstekrav NKK stiller til tispas alder ved paring, at kullene ikke kommer for tett og at tisa ikke har for mange kull. NKK har også et ansvar for at hunder som registreres i størst mulig grad har korrekt far og mor. I oppdrett med hyppig forekommende tjuvparinger er det dermed både en risiko for uetisk avl på tispene, samt en risiko for feil i farskap på registrerte kull, noe som da vil forplante seg for fremtiden ved at etterfølgende generasjoners stamtavler også blir feil.

DU har etter dette kommet til at [REDACTED] som følge av brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett, NKKs regler for kennelnavn og NKKs registreringsregler fratas retten til å registrere hunder i NKK i 10 år fra d.d., tap av kennelnavnet «[REDACTED]», samt tap av retten til å inneha kennelnavn i 10 år fra d.d., jf NKKs lover § 7-2 a) jf 7-3 c) og d).

Vedtak: [REDACTED] taper retten til å registrere hunder i NKK i 10 år fra d.d. jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 c), taper kennelnavnet «[REDACTED]» fra d.d. jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 c) samt rett til å inneha kennelnavn i 10 år fra d.d. jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 d).

██████████ anket vedtaket til Ankeutvalget 14.02.23.

AUs vurdering:

I likhet med DU ser AU et gjentakende mønster gjennom år med forhold som representerer brudd på NKKs lov- og regelverk med hensyn til alder på avlstisper, antall kull pr. tise, tjuvparringer, uregistrerte kull og usikre farskap. AU vurderer rekken av brudd på NKKs lov- og regelverk som svært alvorlige og av en art som ikke er forenlig med at de hunder som registreres i NKK skal komme fra oppdrett som overholder NKKs minstekrav.

Mot denne bakgrunn fant ikke DU det nødvendig å gå nærmere inn på øvrige sider ved [REDACTED] s hundehold jf. Mattilsynets kontroller. AU finner det heller ikke nødvendig å gjøre dette, men har merket seg at [REDACTED] signaliserer samarbeidsvilje ovenfor Mattilsynets pålegg.

AU følger DUs vurderinger i sin helhet i denne saken og stadfester deres vedtak. AU konkluderer dermed med at [REDACTED] som følge av brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett, NKKs regler for kennelnavn og NKKs registreringsregler fratas retten til å registrere hunder i NKK i 10 år fra 02.02.23., tap av kennelnavnet «[REDACTED]», samt tap av retten til å inneha kennelnavn i 10 år fra 02.02.23., if NKKs lover § 7-2 a) if 7-3 c) og d).

Vedtak:

██████ taper retten til å registrere hunder i NKK i 10 år fra 02.02.23. jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 c), taper kennelnavnet «██████» fra 02.02.23. jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 c) samt rett til å inneha kennelnavn i 10 år fra 02.02.23. jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 d).

AUs avgjørelse er endelig i NKK, jf NKKs lover § 7-6 (2)

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub

Ankeutvalget

SAMMENDRAG APPELLUTVALGETS AVGJØRELSE

Oppdatert pr. 25. oktober 2018.

Fra Instruks for Appellutvalget (AU) vedtatt av Representantskapsmøtet 12. november 2011:

"Sammendrag av Appellutvalgets avgjørelser skal publiseres på NKKs nettside minst en gang pr år. Vedtaket skal være anonymisert, angi hvilken bestemmelse som er overtrådt, samt nok faktum til at man kan se hvordan regelen er anvendt og hvilken reaksjon som ble ilagt."

Innholdsfortegnelse

AU-sak 2018/32 Forfalskning - Avlskrav - NKKs Etiske Grunnregler	4
AU-sak 2018/30 NKKs Etiske Grunnregler for avl vs klubbens avlskrav	5
AU-sak 2018/29 Vedtak om tap av CERT ikke disiplinærsak.....	10
AU-sak 2018/28 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve	10
AU-sak 2018/27 Vold på utstilling.....	11
AU-sak 2018/26 Brudd på klubbs avlskrav	12
AU-sak 2018/25 Retur av sak til underinstansen.....	13
AU-sak 2018/24. NKKs Etiske retningslinjer for hold og trening av hund	13
AU-sak 2018/23 Annen gangs brudd på NKKs Etiske grunnregler	14
AU-sak 2018/22 Utelukkelse fra FB-gruppe ikke disiplinærsak	15
AU-sak 2018/21 Advarsel om utestengelse fra FB-gruppe ikke disiplinærsak.....	15
AU-sak 2018/20 Tre brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett	16
AU-sak 2018/19 Avdeling, rett til arrangement, autorisasjon, prøveleder	16
AU-sak 2018/17 Klubberaksjoner e. krav om ekstraordinær generalforsamling	18
AU-sak 2018/16 Klubberaksjoner e. krav om ekstraordinær generalforsamling	19
AU-sak 2018/15 Anke over vedtak om suspensjon	21
AU-saker 2018/09 tom 13 samt 18. Advarsler ilagt styremedlemmer mm	22
AU-sak 2018/08 Raseklubbs anke over prøvedommers advarsel	24
AU-saker 2018/05 t.o.m. 07. Klubbs eksklusjoner, konkurrerende virksomhet.....	26
AU-sak 2018/04 Raseklubbs eksklusjon - Konkurrerende virksomhet.	27
AU-sak 2018/03 Eksklusjon fra raseklubb som følge av langvarig konflikt.....	29
AU-sak 2018/02 Styremedlems brudd på taushetsplikt.....	32
AU-sak 2018/01 Annen gangs brudd på NKKs Etiske Grunnregler.....	33
AU-sak 2017/23 Anke over raseklubbs eksklusjon av eksteriørdommere	34

AU-sak 2017/22 Uttalelser på Facebook og i mail til klubb – Anke over advarsel	35
AU-sak 2017/21 Konkurrerende raseklubb – Anke over DKs avvisning	37
AU-sak 2017/20 Oppdretters avtalepraksis – NKKs krav til avtaler	38
AU-sak 2017/19 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve	40
AU-sak 2017/18 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve	41
AU-sak 2017/17 Brudd på regler om lufteterreng – eksklusjon og utelukkelse....	42
AU-sak 2017/16 Sak anmeldt til Disiplinærkomiteen ved en feil	43
AU-sak 2017/15 Tredje gangs brudd på NKKs etiske grunnregler	43
AU-sak 2017/14 Utelukkelse hund etter hendelse på mentalbeskrivelse (MH)....	44
AU-sak 2017/13 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve	45
AU-sak 2017/12 Utelukkelse av hund etter hendelse på utstilling.....	46
AU-sak 2017/11 Manglende ankerett og nye forhold i anken	47
AU-sak 2017/10 Auvautorisering dommer – Illojalitet.....	47
AU-sak 2017/09 Anke over klubbs utelukkelse som følge av brudd på avlskrav..	48
AU-sak 2017/08 Anke over tidspunkt for iverksettelse av reaksjon	48
AU-sak 2017/07 Annen gangs brudd på NKKs Etiske Grunnregler.....	49
AU-sak 2017/06 Kritikkverdige økonomiske forhold i klubb	50
AU-sak 2017/05 Hendelse på arrangement anmeldt av arrangørklubb.....	51
AU-sak 2017/04 Brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett.....	51
AU-sak 2017/03 Anke over Disiplinærkomiteens henleggelse	52
AU-sak 2017/02 Uttalelser om korrupsjon etter utstilling.....	53
AU-sak 2017/01 Brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett.....	54
AU-sak 2016/24 Aggressiv hund på lydighetsprøve.....	54
AU-sak 2016/23 Anke over eksklusjon fra raseklubbs avdeling. Omgjort	55
AU-sak 2016/22 Underslag i klubb	55
AU-sak 2016/21 Brudd på aktivitetsforbud/tidligere ilagt reaksjon	56
AU-sak 2016/20 Auvautorisering av prøvedommer	57
AU-sak 2016/19 Utestengelse fra dommerutdanning	58
AU-sak 2016/18 Brudd på etiske grunnregler for avl og oppdrett	58
AU-sak 2016/17 Rapportsak – Klandre dommer – Omgjøring	59
AU-sak 2016/16 Umiddelbar iverksettelse. Om å trekke sak. Facebook.....	60
AU-sak 2016/15 "Påkjørsel i ringen" – tidligere advarsel – aktivitetsforbud	62
AU-sak 2016/14, 2016/13 og 2016/12 Underslag og forfalskninger i raseklubb.	63
AU-sak 2016/11 Avslag på søknad om terminfestet arrangement	65
AU-sak 2016/10 Mistillit på representantskapsmøte ikke disiplinærsak	65

AU-sak 2016/09 Dommeravgjørelse ikke disiplinærsak.....	65
AU-sak 2016/08 Avautorisasjon som følge av uteblivelse på arrangement	65
AU-sak 2016/07 Anke over utestengelse av hund.....	65
AU-sak 2016/06 Anke over tap av tillitsverv for sent innkommet.....	66
AU-sak 2016/05 Utestengelse som følge av vedtak i annen kennelklubb	66
AU-sak 2016/04 Anke over utelukkelse fra jaktprøver for sent innkommet.....	66
AU-sak 2016/03 Gjentatte brudd på NKKs Etiske grunnregler	66
AU-sak 2016/02 Gjentatte brudd på NKKs Etiske grunnregler	67
AU-sak 2015/26 Brudd på båndtvang i prøveterreng	69
AU-sak 2015/25 Raseklubbs utelukkelse etter adferd på utstilling.....	70
AU-sak 2015/24 DKs avvisning av anmeldelse etter gjennomført arrangement...	71
AU-sak 2015/23 Dommers positive omtale på Facebook.....	72
AU-sak 2015/22 Forfalskning av underskrift ved kulleregistrering.....	74
AU-sak 2015/21 Eksklusjon etter bruk av strømhalsbånd.....	75
AU-saker 2015/18 t.o.m 2015/20 "Eksklusjoner " ikke disiplinærreaksjoner	76
AU-saker 2015/15 t.o.m 2015/17: Se felles avgjørelse i sak 2015/09.....	76
AU-Sak 2015/14 Dommers uttalelser om fremtidig negativ bedømming.....	76
AU-Sak 2015/13 "Eksklusjon" var ikke disiplinærreaksjon.....	81
AU-saker 2015/09 t.o.m. 2015/12 samt 2015/15 t.o.m. 2015/17 Felles avgjørelse – klubbreaksjoner etter gjennomført arrangement.	81
AU-saker 2015/07 og 2015/08 Konkurrerende raseklubb / avlsarbeid.....	84
AU-sak 2015/06 Begjæring om omgjøring av eksklusjonssak 2013/02	87
AU-sak 2015/05 Begjæring om omgjøring av eksklusjonssak 2014/07	88
AU-sak 2015/04 Klage over AUs avgjørelse i eksklusjonssak 2014/07	88
AU-sak 2015/03 Eksklusjon – langvarig konflikt	89
AU-sak 2015/02 Nektelse av medlemskap – langvarig konflikt.....	90
AU-sak 2015/01 Avslag på instruktørutdanning ikke disiplinærreaksjon.....	90
AU-sak 2014/07 Eksklusjon fra klubb etter uttalelser på Facebook.....	91
AU-sak 2014/06 Advarsler til 7 medlemmer av klubb.....	92
AU-sak 2014/05 Eksklusjon fra klubb og sak i DK - anken for sent innkommet..	92
AU-sak 2014/04 Klage på nektelse av medlemskap.....	93
AU-sak 2014/03 Anke fra klubb over avautorisasjon av dommer	93
AU-sak 2014/02 Brudd på jaktprøveregler om egenerklæring for løpsk tisper.....	93
AU-sak 2014/01 Brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett.....	94
AU-sak 2013/04 Eksklusjon – medlemmet fikk ikke uttale seg først.....	95

AU-sak 2013/03 Klubbs nektelse av å publisere ikke disiplinærreaksjon	96
AU-sak 2013/02 Gjentakende kritikk/henvendelser/fortsatt konflikt.....	96
AU-sak 2013/01 Eksklusjon – medlemmet fikk ikke uttale seg først.....	97
AU-sak 2012/04 Fremstilling av feil hund til HD-fotografering.....	97
AU-sak 2012/03 Nektelse av medlemskap etter rykter	97
AU-sak 2012/02 Nektelse av medlemskap – klubben fulgte ikke opp.....	97
AU-sak 2012/01 Manglende levering av registreringsbevis, tidligere advarsel	98
AU-sak 2011/12 Eksklusjon – gjentatte henvendelser/kritikk av styret	98
AU-sak 2011/11 Eksklusjon. Medl. fikk ikke uttale seg først. Forh. til forbund.	98
Fra Appellutvalgets årsrapport 2011.....	98
Fra Appellutvalgets årsrapport 2010.....	100
Fra Appellutvalgets årsrapport 2009.....	101
Fra Appellutvalgets årsrapport 2008.....	101

AU-sak 2018/33 og 2018/34 innkommet til AU hhv 11. og 17. oktober 2018 ikke avgjorte

AU-sak 2018/32 Forfalskning - Avlskrav - NKKs Etiske Grunnregler

NN anket et 5-årig registreringsforbud, aktivitetsforbud og avlssperre på en hund ilagt av NKKs Disiplinærkomite som følge av forfalskning av en veterinærattest for hjerteundersøkelse. Hunden bor hos NN men har utenlandsk eier. Forfalskningen var erkjent og besto av to kopier som var satt sammen til ett dokument, med hjerteundersøkelsen fra en annen hund nederst og hundens navn m.m øverst.

Raseklubben har innført flere helsekrav for hunder som brukes i avl, inklusive attest for hjerteauskultasjon som ikke er eldre enn 1 år på paringstidspunktet. Oppdretter A ønsket kullet sitt annonsert på klubbens hjemmeside, men fikk beskjed om at hjerteattest manglet. Far til kullet var en hannhund som NN disponerte, og NN ettersendte hjerteattest til klubben. Klubben fattet mistanke om forfalskning og veterinæren det gjelder har bekreftet skriftlig at den aktuelle hunden ikke ble undersøkt av vedkommende den dagen.

NN mente straffen var for streng, og viste til at hun ikke har forsøkt å fremstille en syk hund som frisk. Hun har heller ikke hatt noen økonomiske motiver. Hadde dette skjedd 2 måneder senere ville det ikke vært behov for ny attest, fordi klubben da endret reglene og godtok attest som ikke er eldre enn 2 år før paring.

AU bemerket at det foreligger et erkjent brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 9, hvor det fremgår at oppdretter aldri skal gi "*usanne opplysninger om oppdrett*". Dette i tillegg til at NN har brutt klubbens avlskrav mv. Ved brudd på NKKs klubbregler og på NKKs regler kan det iht NKKs lover § 7-2 ilegges reaksjon i tråd med NKKs lover § 7-3. I saken her er det naturlig for AU å vurdere NKK sine "fellesskapsstraffer", altså reaksjoner som klubben ikke selv har adgang til å ilegge. Den aktuelle hannhunden ble ilagt livsvarig avlssperre av Disiplinærkomiteen. Hannhunden er ikke eid av NN, men AU legger til grunn at

det foreligger en relasjon mellom NN og eier og knytter hunden til NNs handlinger, jf NKKs lover § 7-9 b), som sier at reaksjon mot hund kan ilegges *"Ved brudd på regelverk eller vedtak i NKK fra hund eller person med tilknytning til hunden eller den aktivitet som begrunner reaksjon."* Hannunden står registrert i Dog Web med 43 avkom i Norge fra 2015 til nå. AU ser etter en totaltvurdering ingen grunn til å oppheve avlssperren. Når det gjelder aktivitetsforbudet og registreringsforbudet viste AU til AU-sak 2015/22 og uttalte at en reaksjon med 5 års lengde bør forbeholdes saker som er enda mer alvorlige enn i det foreliggende tilfellet.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve DKs avgjørelse i sak 22/2018 og ilegge hund X livsvarig avlssperre, jf NKKs lover § 7-9 (1) b) jf § 7-9 (2) d). NN taper også retten til å registrere valper i NKKs register jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 (1) c) i en periode på 3 år, samt retten til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer jf NKKs lover § 7-2 jf § 7-3 (1) g) i en periode på 3 år.

AU-sak 2018/31 innkommet til AU 27. september ikke avgjort

AU-sak 2018/30 NKKs Etske Grunnregler for avl vs klubbens avlskrav

Saken gjelder anke over NKKs Disiplinærkomites vedtak i DK-sak 3/2018 om 1 års registreringsforbud som følge av bla brudd på klubbens avlskrav.

Raseklubben anmeldte oppdretter NN til NKKs Disiplinærkomite (DK) og anførte at hun har hatt det som for rasen er mange kull (10 kull) i perioden 2012-2017, og at det foreligger brudd på klubbens avlspolicy og retningslinjer, og dermed brudd på NKKs Etske Grunnregler for avl og oppdrett pkt 6 om at *"Avlskravene fra den aktuelle raseklubben bør overholdes"*. Klubben mente også at det forelå brudd på disses pkt 3 hvor det kreves at oppdretter ved sine brudd på både klubbens og NKKs regler i forbindelse med kullene ved sine *valg og kombinasjon av avlsdyr skal bidra til å ivareta og utvikle rasen*. Klubben var videre kritisk til NN sin håndtering av en kjøpsrettslig konflikt, samt opplysninger om hunder på hennes hjemmeside, samt opplysninger hun har gitt i e-post til en annen oppdretter om seg selv som oppdretter mv. Dette utgjorde iht klubben også brudd på NKKs Etske retningslinjer for avl og oppdrett pkt 9 om å *"aldri gi usanne opplysninger"*.

Iht klubben har det vært stilt krav til avl på rasen lenge. På klubbens hjemmeside pr. oktober 2018 fremgår det av *"Retningslinjer for oppføring på valpelisten til [klubben]"* med undertekst *"Kriterier for avlshunder og godkjente paringer i [klubben]"* som er *"Godkjent av Hovedstyret i [klubben, dato fra 2015]"* blant annet under pkt B *"Generelle krav til avlsdyr"* at hunden skal være øyelyst fri senest 1 år før paringstidspunktet, og hvis den ikke er jaktpremiert skal den ha 2 x Excellent på utstilling. (Altså enten/eller).

Klubben viste i anmeldelsen til DK til ca 8 kull hvor kravene ikke var oppfylte; Kull 1 (2012): Hverken hannhund eller tispa hadde jaktprøve/utstilling. Kull 2 (2012): Tispa ikke øyelyst. Kull 3 (2013): Tispa ikke øyelyst. Kull 4 (2015): Tispa ikke øyelyst, hverken hannhund/tispa hadde jaktprøve/utstilling. Kull 6 (2016): Hverken hannhund/tispa hadde jaktprøve/utstilling. Kull 7 (2016): Tispa ikke øyelyst før paring. Kull 8 (2017): Hverken hannhund/tispa hadde jaktprøve/utstilling. I tillegg har NN også benyttet hannhunder som har vært brukt for mye, i strid med reglene om matadoravl. Dette gjaldt 2 hannhunder eid av andre, hvor siste kull hos NN var i 2012. Hun har også hatt 3 kull på DNA-testet PRA-affisert tisper.

NN anførte i tilsvaret til DK at hun har oppfylt alle krav som stilles iht NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett og at hun har tatt helse seriøst. Hun har bla arbeidet mye med HD-indeks og krever HD og AD-status fra kjøperne. Hun har vedlagt liste med over 120 kull fra 2009 og til nå, hvor hun har avmerket vel 100 kull som ikke fyller krav til premiering/øyelysning. Mht tispa som er DNA-testet PRA-affisert: Dette er en tispe som har noen av de beste egenskapene NN er ute etter i sitt oppdrett. Hun er øyelyst fri gjentatte ganger, senest i 2017. NN er ekstremt nøye med å kun å bruke henne med hannhunder som er fri. Dette er iht klubben sine krav om at begge foreldre skal ha kjent status, og minst en av dem skal være fri.

NN uttaler videre at hun synes det er vanskelig å følge klubben sin RAS sine krav av flere grunner, men stiller seg spørrende til om dette er brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett, jf at det der står "*Avlskravene fra den aktuelle raseklubben **bør overholdes***". NN påpeker videre at de kravene som klubben viser til kun gjelder for å stå på divertselister (oppdretterliste/valpeliste). Og iht NN ønsker hun ikke å listeføres før rasens miljø endres, slik at hun får tillit til det. Hun har derfor fulgt NKK sine regler og RAS/Klubbens regler så godt det lar seg gjøre.

I anken har NN i tillegg anført blant annet at alle forhold med unntak for ett er foreldet, og hun har igjen vedlagt liste over mange kull hvor klubbens krav iht NN ikke er oppfylte. NN mener reaksjonen er for streng og at en advarsel burde vært gitt først. Klubben må reagere likt overfor alle oppdrettere og ikke gi etter for det hun beskriver som en svertetekampanje. Hun har blitt møtt med en kald skulder av klubben og ønsker derfor å drive sitt oppdrett i fred, i tråd med regler og retningslinjer slik de faktisk er til enhver tid. Hun bestrider ikke at det har vært fokus på krav om øyelysning lenge, men problemet er at det har ikke hele veien vært like klart hvor strenge reglene er og hvem de bør ramme. NN mener at siden klubben ikke har hatt tydelige nok regler har det heller ikke medført noen disiplinærreaksjon å bryte dem. Klubben har på sin side avvist at det er snakk om en svertetekampanje og har vist til at det foreligger enkelte feil på NN sine lister og for øvrig fastholdt sine synspunkter.

Fordi saken også vedrører NKKs Hovedstyres område (registrering) innhentet AU også en uttalelse fra Hovedstyret:

"NKK ønsker at flest mulig rasehunder er registrert i NKKs register. Dette følger indirekte av NKKs formål, jf NKKs lover §1-2. Raseklubbene kan ha avlskrav og retningslinjer for sin rase. Det er derimot ikke anbefalt å ha for mange krav eller krav som vanskelig kan oppfylles. Dersom et medlem/ oppdretter bryter disse vil dette kunne utløse en klubbintern disiplinær reaksjon. Eksempelvis har klubben anledning til å ekskludere medlemmer som ikke følger klubben regler, jf NKKs lover § 7-3 jf § 7-2.

Dersom klubben ønsker at deres krav også skal innebære et registreringskrav (altså et vilkår for å få registrert avkom), er dette en sak som først må fremmes og behandles av klubbens årsmøte. Et flertallsvedtak her vil kunne sendes NKKs Sunnhetsutvalg (SU) til vurdering/ behandling. Først når SU har fattet vedtak om at det skal foreligge et konkret registreringskrav på en rase vil dette kunne innebære at hunder etter foreldredyr som ikke oppfyller disse vilkår ikke registreres. Det skal som hovedregel en særlig grunn til at SU fatter denne type vedtak. En generell regel er at det skal foreligge færrest mulig krav for at avkom skal registreres.

Dersom DKs vedtak om registreringsforbud for hunder etter avlsdyr som ikke oppfyller klubbens krav/ retningslinjer blir stående, vil dette lett kunne danne en uheldig presedens. Det bør ikke være slik at NKKs disiplinærorgan skal kunne benyttes for å gå bakveien for å få gjennomslag for/ få håndhevet klubbinterne avlskrav. Dette anses som en uheldig praksis og ikke i tråd med målet om at flest mulig rasehunder skal registreres. Dersom klubben ønsker registreringskrav må riktig «tjenestevei» benyttes.

Av den grunn er Hovedstyret ikke enig i Disiplinærkomiteens avgjørelse i saken."

AUs vurdering: Klubbens medlemmer er forpliktet til å støtte opp under klubbens virksomhet og å følge klubbens bestemmelser, jf Lover for [klubben gjeldende fra 2012] § 2-3 *"Medlemmene er forpliktet til å følge [klubbens] lover, regler og retningslinjer"* . Det fremgår videre av klubbens lovers § 2-5 at NKKs lovers kapittel 7 om disiplinærreaksjoner kommer til anvendelse på klubbens disiplinærsaker. Det følger av NKKs lover § 7-2 a) at medlemmene kan ilegges reaksjon dersom; *"(...) klubbens (...) lover, bestemmelser eller vedtak brytes."*

NN har ikke bestridt at hun ikke har fulgt klubbens avlskrav, men anfører at de fleste forhold uansett er foreldet. Det fremgår her av NKKs lover § 7-5 tredje ledd at: *"Fristen for foreldelse er 2 år. Den regnes fra den dag det forhold som kan medføre disiplinærreaksjon er opphørt, uavhengig av når forholdet oppdages. Dersom det vil være åpenbart støtende å ikke kunne følge forhold som ikke har vært kjent innen 2 års fristen, er foreldelsesfristen 5 år."*

Grunnen til at vi har foreldelsesregler er bla hensynet til bevissituasjonen, fordi det kan være vanskelig å feks klarlegge i ettertid nøyaktig hva som var klubben regler på et gitt tidspunkt. I saken her er det imidlertid snakk om gjentagende/tilsvarende forhold i NNs oppdrett, og klubben betrakter oppdrettet hennes som omfattende for rasen. AU leser NNs uttalelse om klubben at hun ikke har vært spesielt interessert i klubbens avlskrav, selv om hun også uttaler at hun vil følge disse for fremtiden. Ettersom raseforvaltning er blant klubbens viktigste oppgaver kan det da kan virke *"åpenbart støtende"* for både klubben og medlemmer som følger klubbens avlskrav om AU bare skulle forholde seg til brudd de siste 2 årene.

NN har også hevdet at klubbens regler er uklare og at hun med rette kun har oppfattet dem som anbefalinger og ikke som krav. AU viser her til klubbens regler for avl fra a 2015 (p.t. på klubbens hjemmeside) som har som overskrift: *"Retningslinjer for oppføring på valpelisten til [klubben]"*. Under dette står som overskrift nr 2: *"Kriterier for avlshunder og godkjente paringer i [klubben]"* .

Dette dokumentet kan, slik AU ser det, ikke forstås så snevert at klubben med dette kun har henvendt seg til dem som ønsker å stå på klubbens lister. Det står klart at det også er snakk om *"kriterier for avlshunder"*. Leseren bør da, ved å sammenholde dette med annen informasjon fra feks medlemsblader, RAS m.v. forstå at det er snakk om krav til alle medlemmer, og ikke kun til dem som ønsker å stå på klubbens lister.

De av klubbens avlskrav (dvs "skal", kontra anbefalinger - "bør") som er mest relevante i saken her er kravet om øyelysning som ikke er eldre enn 1 år på paringstidspunktet, og jaktprøve eller utstillingsresultater (enten/eller). Det er ikke fremlagt noen dokumentasjon for nøyaktig når disse kravene trådte i kraft for rasen. Men de gjaldt som et minimum fra april 2015, jf dokumentet nevnt over. Det vises også til en artikkel fra medlemsblad fra 2015 som

beskriver en rekke krav. For NN sine kull med paringer etter dette tidspunktet er det snakk om ca 3 tilfeller av manglende øyelysning og 5 tilfeller av manglende premiering (utstilling/jaktprøve) på fire kull/åtte avlsdyr. AU går dog ut fra at kravet om øyelysning og premiering har vært gjeldende også før 2015, jf bla henvisningen til 2011 i dokumentet fra 2015, samt Klubbens uttalelser i anmeldelsen m.v.

Når det gjelder matadoravl er det klart at de siste kullene etter (andres) mye brukte hannhunder ble født hos NN i 2014. AU legger derfor ikke spesielt mye vekt på dette. For AU finner det uansett godtgjort at det er snakk om et relativt omfattende oppdrett for rasen, og en oppdretter som over tid i forholdsvis stor grad har valgt å ikke følge klubbens avlskrav.

At det foreligger brudd på klubbens avlskrav er imidlertid ikke i seg selv noe brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett, fordi NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett kun inneholder en anbefaling, ikke et krav. Jf at det i pkt 6 heter "*Avlskravene fra den aktuelle raseklubben bør overholdes*". (AUs utvevning).

AU kan heller ikke se at NN har gjort noe galt i forhold til NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett i saken vedrørende kjøpsrettslig tvist med en annen oppdretter. Alt NN gjorde der var å be om en viss fortlgang i hevningsoppgjøret. Bestemmelsen om "uriktige" opplysninger i NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett pkt 9 må videre forbeholdes mer alvorlige tilfeller enn feks feil opplysninger om en hund på en hjemmeside som er under konstruksjon, eller oppdretters informasjon til en annen oppdretter om hvor mange hunder hun har/hvor erfaren hun er.

Man kan heller ikke utlede ansvar i saken her av de Etske grunnreglenes pkt. 3, hvor det står at oppdretter ved sine valg og kombinasjon av avlsdyr skal bidra til å ivareta og utvikle rasen. Punkt 3 gir anvisning på et skjønnsmessig og omfattende vurderingstema. Det er nok heller slik at medlemmene gjennom sine valg skal gjøre sitt beste for å "*bidra til å ivareta og utvikle rasen*". Jf at NKKs Etske grunnregler ikke krever at medlemmene skal følge klubbens avlskrav, jf pkt 6. Man kan altså ikke innfortolke i pkt 3 noe krav om at medlemmene skal følge klubbens avlskrav, i og med at pkt 6 såpass klart sier det motsatte ("*bør følge*").

AU er derfor ikke enig i Disiplinærkomiteens konklusjon om at det foreligger brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett i saken her.

Det foreligger dog som nevnt helt klart flere brudd på klubbens avlskrav, og derigjennom også brudd på NKKs lover § 7-2 (1) a).

NN viser her til mange andre kull i samme periode hvor klubbens krav ikke har vært oppfylte, og har lagt ved lister til illustrasjon av dette. AU bemerker her at klubbens avlskrav bare kan gjøres gjeldende av klubben overfor klubbens medlemmer. Men uansett: AU legger til grunn at klubben vurderer alle tilfeller hvor medlemmene over tid og forholdsvis konsekvent bryter klubbens avlskrav.

Å oppstille et generelt krav om advarsel osv før en klubb kan vurdere ytterligere reaksjoner vil kunne bli unødvendig ressurskrevende for tallrike raser. Det må i stedet være opp til medlemmene å avle i tråd med klubbens krav, med de konsekvenser det måtte innebære om man bryter ett eller flere av klubbens krav gjentatte ganger.

Når AU har konkludert med at det ikke foreligger brudd på NKK sine regler i saken her er det

naturlig å se på hvilke reaksjoner klubben kunne ha ilagt hvis klubben hadde behandlet saken selv, jf NKKs lover § 7-3.

Klubben har ikke adgang til å ilegge registreringsforbud jf NKKs lover § 7-3 (5). Det er NKKs Hovedstyre som har ansvaret for stambokføring av alle raser. Klubbene kan selv vurdere hvilke avlskrav de ønsker, i tråd med det raseforvaltningsansvaret de er tildelt. Men det er Hovedstyret som har siste ordet mht registrering. Dette følger blant annet av NKKs lover § 4-3 g) hvor det fremgår at det er Hovedstyret som skal "*Vedta retningslinjer for raseforvaltningen.*"

AU har i utgangspunktet adgang til å ilegge registreringsforbud, men AU må også se hen til hvordan dette vil kunne slå ut i andre, lignende saker. Det er nemlig en kjennsgjerning at det i enkelte miljøer er nærmest en todeling av klubbens medlemmer, hvor den ene delen følger klubbens avlskrav og den andre delen ikke gjør det.

Hvis alle medlemmer av en klubb som ikke følger klubbens krav skal kunne ilegges registreringsforbud av NKKs Disiplinærkomite, vil ordningen med søknad til Sunnhetsutvalget/Hovedstyret om registreringsvilkår bli uthulet. For det er mye enklere for klubbene å anmelde saker til NKKs Disiplinærkomite, enn å oppnå registreringsvilkår på rasen. Blant annet fordi det sistnevnte krever årsmøtevedtak i klubben, mens det holder med et styrevedtak om anmeldelse.

Bruken av registreringsforbud i et større omfang vil også kunne påvirke genpoolen, og vurderingene av effekten av registreringshindringer for deler av en medlemsmasse bør rent prinsipielt heller foretas av NKK sine organer (helse/registreringavdeling/sunnhetsutvalg mv) som arbeider mer helhetlig med denne problemstillingen, enn av NKK sine disiplinærutvalg/komiteer, som ikke har noe tilsvarende overordnet raseforvaltningsansvar.

Antallet disiplinærsaker i NKK vil dessuten kunne øke på et område hvor vi i dag har en automatisk løsning. Jf at innvilgelse/avslag på søknad om registrering av et kull går automatisk hos NKK der det foreligger registreringsvilkår i form av helsekrav. Og registreringsvilkår vil videre gjelde også for dem som avler uten å være medlem av raseklubben, mens klubbens avlskrav kun vil gjelde overfor klubbens medlemmer.

Å benytte klubbreaksjoner som feks eksklusjon utelukker på den annen side ikke registrering, jf at medlemmet kan melde seg inn i en annen klubb hvis det blir ekskludert. Men vedkommende kan ihvertfall ikke reklamere med medlemskap i raseklubben som et kvalitetsstempel overfor sine valpekjøpere.

AUs flertall (4) har mot denne bakgrunn kommet til at det ikke bør ilegges registreringsforbud som følge av brudd på klubbens avlskrav i saken her. Mindretallet (1) ønsket å avvise anken med den begrunnelse at oppdretter konsekvent har ignorert klubbens avlskrav gjennom mange år, og på den måten har vist at hun tenker profitt og egeninteresse, fremfor rasens beste. I en slik situasjon er både klubben og rasen best tjent med at hun ilegges registreringsforbud. Raseklubben bør kunne støttes i konkrete og velbegrunnede tiltak for å ivareta den rasen de er satt til å forvalte. Ordlyd med bruk av "bør" er helt klart også tungtveiende anbefalinger og det forventes at de i sum tillegges vekt av klubbens oppdrettere. I en slik situasjon er både klubben og rasen best tjent med at hun ilegges et tidsbegrenset registreringsforbud.

Flertallet viste til at AU har behandlet to saker i det siste som handler om brudd på klubbens avlskrav, jf AU-sak 2017/09 og AU-sak 2018/26. Flertallet mener saken her er en god del mer alvorlig enn disse sakene, jf at det er snakk om flere tilfeller av brudd over flere år i et relativt omfattende oppdrett. AU fant det rimelig at klubben kan markere klar avstand til de av sine medlemmer som driver oppdrett av et visst omfang, og som over en viss tid og i såpass mange tilfeller har valgt å ikke følge klubbens avlskrav, gjennom eksklusjon fra klubben og aktivitetsforbud.

Avgjørelse: AU vedtok med dissens 4-1 at DKs avgjørelse i sak 3/2018 oppheves. NN taper enkeltmedlemskap og rett til enkeltmedlemskap med derav følgende rettigheter i [klubben] (eksklusjon) jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) h) i 2 år [fra dato til dato], samt retten til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer i regi av [klubben] i samme periode (utelukkelse), jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) g).

AU-sak 2018/29 Vedtak om tap av CERT ikke disiplinærsak

NN anket NKKs Særkomite for Utstilling (NSU) sitt vedtak i sak 32/18 om å trekke tilbake et CERT på en hund. NSUs begrunnelse var at hunden ikke oppfylte kravene iht NKKs Utstillingsregler pkt 11.7.2. (Ikke fremvist WCC).

Tap av premiering er blant de reaksjoner som er nevnt i NKKs lover Kapittel 7 om disiplinærreaksjoner, jf § 7-3 (1) bokstav j). Men i tillegg kreves det iht § 7-2 at det foreligger en eller annen form for kritikkverdig forhold, typisk et regelbrudd, eller feks forsøk på juks, dokumentforfalskning o.l.

Spørsmålet om hvorvidt vilkår for å konkurrere er oppfylte, som feks alder, kjønn, helsekrav, tidligere kvalifikasjoner osv er som regel kun et spørsmål om hvilke hunder/ekvipasjer som skal ha tilgang til de forskjellige typer konkurranser NKK som tilbyr. Programmer for elektronisk påmelding kan forhindre en del feil, men ikke alt er automatisert. AU kunne ikke se at den foreliggende saken var en disiplinærsak.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2018/28 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve

Saken gjelder anke over NKKs Jakthundkomite (NJK)s vedtak om livsvarig utestengelse av hund i NJK-sak 28/18 som følge av at hunden bet dommer to ganger.

Eier mistet båndet til hunden i forbindelse med omklledning på prøve. Dommeren sto ca 10 meter borte og hunden gikk til angrep på ham. Både dommer og en annen deltager har beskrevet hundens angrep som forholdsvis aggressivt. Dommeren beskriver et første bitt, og deretter et mer kraftig andre bitt. Det ble ingen bittskade, fordi materialet i dommerens bukse forhindret dette. Dommeren kjente en sviende smerte der og da, som utviklet seg til blodutredelse dagen etter. Hunden kom iht eier tilbake til eier og la seg rolig ned da eier kalte den inn. Det er ingen som hadde noen god forklaring på hvorfor hunden bet.

NKKs Fagkomite for høyfjells- og lavlandsprøver uttalte kort i sin innstilling at "*Fuglehunder skal ikke angripe mennesker. I dette tilfellet er det hunden som på relativt lang avstand oppsøker dommer og uten foranledning biter denne. En tidsbegrenset straff vil i dette tilfellet ha liten effekt på hundens senere oppførsel på jaktprøver*". NKKs Administrasjon (anmelder i

saken) støttet uttalelsen ved oversendelse av saken til NJK, som også sluttet seg til Fagkomiteens vurdering.

Eier har overfor AU anført at straffen er for streng, blant annet fordi både eier og hund mister en viktig hobby. Det er heller ikke lagt nok vekt på alle jaktprøver hunden tidligere har deltatt på (29 starter fra hunden var 9 mndr) og andre aktiviteter. Eier vedlegger uttalelser fra to instruktører/kursholdere som ikke har observert noen aggresjon hos hunden. Det må også sikres likebehandling med reaksjoner i andre disiplinærsaker. Eier viser her særlig til AU-saker 2017/12 (Hund på utstilling bet person) og 2017/13 (Hund på jaktprøve måtte slås løs fra hund).

AU viste til at NKK har et helt generelt ansvar for sikkerheten til bla NKKs funksjonærer og deltagere. Dette ansvaret tilsier at dersom en hund biter et menneske, så vil utgangspunktet være livsvarig utestengelse, jf NKKs lover § 7-9. Mht de avgjørelsene eier viste til bemerket AU at miljøene er forskjellig. Det betyr ikke at aggresjon på utstilling er mindre alvorlig, men at det generelle risikobildet med tanke på deltagere, funksjonærers og publikums sikkerhet er annerledes på utstilling hvor hundene holdes i bånd, kontra på arrangementer hvor de må kunne fungere løse.

AU tolker Fagkomiteens uttalelse dithen at man antar at det alltid vil hefte en viss risiko ved hundens senere deltagelse på jaktprøver, og at det er denne man sikter til med uttalelsen om at en tidsbegrenset reaksjon vil ha *"liten effekt på hundens senere oppførsel på jaktprøver"*. AU slutter seg til denne vurderingen, og kan ikke se at det er grunnlag for å oppheve NJKs avgjørelse i saken her.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2018/27 Vold på utstilling

Medlemmet anket en 3-årig eksklusjon og 3-årig aktivitetsforbud gjeldende for hele NKK, som var ilagt av NKKs Disiplinærkomite (DK) i sak 10/2018 som følge av en voldshendelse på en utstilling. DK suspenderte NN mens saken var til behandling der. Selve suspensjonsvedtaket ble anket særskilt til AU og ble behandlet i AU-sak 2018/15. NN var suspendert også under AUs behandling av ankesaken, bla fordi det var tale om anførsler om vold og av hensyn til øvrige deltagere, NKKs renommé mv, jf kravet om *"særlige grunner"* i NKKs lover § 7-7 (2).

Sakens bakgrunn er at NN og hans samboer har hatt et anstrengt forhold til to personer, A og B. A og B har forklart at de var på utstillingen for å sosialisere en hund og møte en annen person. NN gikk bort til A og B for å snakke med dem. A satt da på huk over et bur, og da NN bøyde seg over ham for å spørre hva han gjorde der, skal angivelig ha dultet borti A. A har erkjent at han svarte med å slå NN i ansiktet. Deretter spriker forklaringene, hvor NN anfører at den ene av A og B holdt ham igjen mens den andre slo. B har på sin side forklart at han holdt igjen NN for å forhindre ham i å slå A.

Den påfølgende delen av basketaket ble filmet. AU slo fast at NN dro A med seg, slengte ham over en søplekasse slik at han falt overende på gulvet, dro litt mere i ham, før NN slapp og gikk truende mot B. NN har forklart at B på dette tidspunkt truet hans samboer. Situasjonen løste seg da opp ved at A reiste seg opp og ropte høylydt til bla folk som har samlet seg rundt.

NN har hevdet at DK tar feil når den antar det er snakk om tre likeverdige parter og at alle tre utøvde fysisk makt. Han må ha rett til å utøve selvforsvar når han blir angrepet av to personer som utøver vold. Det er ikke mulig å komme seg løs når man blir holdt bakfra av en person og blir slått av en annen, uten å utøve fysisk makt selv. Det har også formodningen mot seg at man vil ønske å fremprovosere en reaksjon i en situasjon hvor man er to mot en. NN anførte også at reaksjonen vil ramme ham selv mye hardere enn de to andre, fordi han er mye mer aktiv innenfor bla utstilling enn dem. Han har i Nordisk sammenheng svært høyt premierte hunder.

AU uttalte bla: Å utøve vold på utstilling er i utgangspunktet et brudd på Norsk Kennel Klubs regler om Utstillinger pkt 6 (Forseelser), hvor det fremgår at *"oppførsel i strid med god skikk og til sjenanse for andre, kan medføre innrapportering til NKK og føre til tap av premie og/eller utelukkelse av deltakelse på utstilling, prøve eller stevne."* Det er også i strid med NKKs lovers § 7-2 (1) b) hvis det *"i forbindelse med virksomheten til NKK, NKKs klubber og forbund (...) utøves rettsstridig vold (...) eller på annen måte opptres uakseptabelt."* I tillegg rammer NKKs lover § 7-2 (2) også medvirkning og forsøk. Uttrykket *"rettsstridig vold"* i NKKs lover § 7-2 (1) b) henviser til at hvis man blir angrepet, så kan en viss motreaksjon tillates uten at det alltid må lede til sanksjon, altså uten at den blir karakterisert som rettsstridig.

AU la avgjørende vekt på filmen, som viste at det ikke var snakk om én enkelt handling fra NN sin side som forsvar mot de to andre, eller at han ene og alene kjempet for å komme seg løs. Til det var han for aktiv. AU la også vekt på tidsaspektet, jf at filmen varte i ca 20 sekunder. AU la derfor til grunn at NN hadde mulighet til å vurdere andre handlingsalternativer, som å fjerne seg fra situasjonen. NN gikk dermed over grensen for hva som kunne vært unnskyldelig som en refleks eller et øyeblikks ubetenksomhet, og over i å være en aktiv deltager eller medvirker.

AU synes i utgangspunktet ikke at 3 års aktivitetsforbud og eksklusjon var for strengt i saken her, jf at det er snakk om et offentlig arrangement i regi av Norsk Kennel Klub, og hvor det var en rekke andre mennesker (sikkert også barn) til stede. Det er også klart at det bør slås hardt ned på alle former for voldsbruk. AU fant likevel, etter en totalvurdering, at reaksjonen burde reduseres til 2 års eksklusjon og aktivitetsforbud.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse og ila NN tap av enkeltmedlemskap og retten til enkeltmedlemskap i alle NKKs klubber og forbund (eksklusjon) i 2 år jf NKKs lover § 7-2 (1) b) jf § 7-3 (1) h), samt tap av retten til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer, offisielle så vel som uoffisielle i regi av NKK, NKKs forbund og/eller medlemsklubber (utelukkelse) jf NKKs lover § 7-2 (1) b) jf § 7-3 (1) g) i 2 år.

AU-sak 2018/26 Brudd på klubbs avlskrav

Klubben ekskluderte et medlem i 2 år som følge av brudd på klubbens avlskrav om karing av avlsdyr. Bruddene gjaldt 2 hannhunder brukt på 2 kull født med en måneds mellomrom. Den ankende part mente blant annet reaksjonen var for streng og at klubben ved sine avlskrav stenger ute mange medlemmer og at det er umulig å påvirke klubbens avlskrav. Hun har ikke bestridt at kullene ikke fylte klubbens avlskrav, men har vist til at de aktuelle hannhundene er høyt meritterte hunder selv om de ikke fyller akkurat det kravet klubben stiller.

AU viste til at klubbens medlemmer er forpliktet til å støtte opp under klubbens virksomhet og å følge klubbens bestemmelser, jf klubbens lover § 2-3. Det fremgår videre av klubbens

lovers § 2-5 at NKKs lovers kapittel 7 om disiplinærreaksjoner kommer til anvendelse på klubbens disiplinærsaker. Det følger av NKKs lover § 7-2 a) at medlemmene kan ilegges reaksjon dersom; *"NKKs eller klubbers og forbunds lover, bestemmelser eller vedtak brytes."* Det er klart at i saken her har oppdretter brutt klubbens avlskrav, ved at hun ved to anledninger brukte hannhund som ikke var avlsmeritterte iht klubbens krav på kull som ble født i august og september 2017. Det foreligger dermed brudd på NKKs lover § 7-2 a).

Mht vurderingen av reaksjon jf NKKs lover § 7-3 viste AU til AU-sak 2017/09, hvor AU avviste medlemmets anke over 3 måneders aktivitetsforbud som følge av brudd på klubbens krav om HD-indeks for 2 kull. AU utelukket ikke eksklusjon som reaksjon ved brudd på avlskrav. Eksklusjon fratar imidlertid medlemmene stemmerett og mulighet til å fremme forslag til saker på årsmøte m.v og bør derfor brukes med en viss forsiktighet.

AU anså reaksjonen i AU-sak 2017/09 på 3 måneders aktivitetsforbud som relativt mild. AU fant det derfor naturlig at Klubben i saken her kan ilegge strengere reaksjoner enn dette, men at eksklusjon/tap av medlemskap i klubben i 2 år var for strengt.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig klubbens vedtak og ila i stedet 6 måneders tap av rett til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer i regi av klubben, jf klubbens lover § 2-3, jf 2-5, jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) g).

AU-sak 2018/25 Retur av sak til underinstansen

Saken gjaldt et vedtak i NKKs Jakthundkomite i sak 36/18, hvor det ut fra anken så ut til at den ankende part ikke hadde hatt tilstrekkelig anledning til å uttale seg i NJKs sak, jf NKKs lover § 7-1 (4). Den ankende part hadde åpenbart et ønske om å uttale seg og hadde muligens også faktaopplysninger mv. av relevans for saken.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig NJKs vedtak og returnerte saken til NJK for ny behandling der.

AU-sak 2018/24. NKKs Etske retningslinjer for hold og trening av hund

Saken gjelder anke over Disiplinærkomiteens (DKs) avgjørelse i DK-sak 8/2018, hvor medlemmet ble ekskludert fra alle NKKs klubber/forbund i 1 år og ilagt aktivitetsforbud i NKK i 5 år som følge av brudd på NKKs Etske retningslinjer for hold og trening av hund, særlig pkt 10.2 og 10.3, som følge av at hunder ble brutalt behandlet på kurs i NN sin regi. De 2 siste årene av DKs reaksjon var gjort betinget, jf NKKs lover § 7-3 (1).

Sakens bakgrunn: NKK mottok skriftlige varsler fra to personer som hadde observert bruk av harde metoder på et kurs, hvor det blandt annet sto at hundene *"hylte så det høstes over hele området, låg flate inntil bakken og gikk med halen mellom beina"*. To ansatte i NKKs Administrasjon oppsøkte området en uke senere og beskrev sine observasjoner i NKKs Hovedstyre v/Adm Dir sin anmeldelse til DK. *"Det var hunder i ulike aldre som startet opp med å trene fellesdekk og innkalling av en hund av gangen. Når en av hundene ikke lå stille til den ble ropt på av fører, løp fører mot hunden med høye tilrop, hundene la seg da reslutt ned i gresset og underkastet seg, men fører tok likevel tak i nakkeskinnet og dro hunden hylende oppover lia tilbake til stedet den var ment å ligge. En av hendelsene ble filmet. Filmen er fra noe avstand, men det fremgår tydelig at hunden hyler i smerte og/eller redsel og at den dras oppover skråningen"*.

AU fikk se denne filmen. NN har i anken erkjent at det ved noen få anledninger har vært hundeførere som har gått for langt i å irettesette hunden sin fysiske på kurs som han har holdt. NN har beklaget dette sterkt. Av anken fremgikk det at NN mente 5 års aktivitetsforbud var for strengt, spesielt fordi NN har økonomiske interesser knyttet opp mot sitt hundehold. AU kunne ikke se at det var grunnlag for å oppheve DKs avgjørelse. AU presiserte at DKs avgjørelse innebar 3 års aktivitetsforbud (ikke 5) etterfulgt av 2 års betinget reaksjon ("prøvetid"). Men for å unngå misforståelser omgjorde AU prøvetiden til en advarsel med 2 års varighet.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken, med unntak for et punkt med en mindre justering fra prøvetid i 2 år til advarsel i 2 år.

AU-sak 2018/23 Annen gangs brudd på NKKs Etiske grunnregler

Saken gjelder anke over Disiplinærkomiteens avgjørelse i DK-sak 14/2018, hvor oppdretterne ble ilagt ett års registreringsforbud og ei tise fikk livsvarig avlssperre. Dette som følge av 2 tilfeller av for tette kull, ett i 2013 og ett i 2018. Det manglet hhv 9 dager og 14 dager på ett års hviletid for hver av tispene, jf NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 7. Oppdretterne ble også ilagt gebyr på kr 15.000.

Anken gjaldt kun registreringsforbudet og avlssperren ble dermed ikke behandlet av AU. AU opphevet tidlig i saken DKs beslutning om umiddelbar iverksettelse av DKs reaksjon, slik at de 2 kullene kunne registreres mens AU behandlet anken, jf NKKs lover § 7-6 (5).

Anken ble blant annet begrunnet med at oppdretterne hadde et større oppdrett, og derfor ville ramme dem urimelig hardt. Registreringsforbudet ville også ramme 2 allerede fødte kull, samt mange planlagte kull hvor det allerede var gjort avtaler. AU uttalte at oppdretters aktsomhet må tilpasses størrelsen på oppdrettet. Det er imidlertid snakk om mindre alvorlige brudd, og det er 5 år mellom bruddene. AU viste til tidligere praksis i AU-saker 2014/01 og 2016/18 og generell uttalelse fra NKKs Helse- og Registreringsavdeling til AU fra 2016:

"Administrasjonen er forpliktet til å oversende saken til DK ved gjentatte brudd, uavhengig av alvorlighetsgraden. Alvorlighetsgraden må derfor vurderes i hvert enkelt tilfelle, også der det er brudd på regler som ivaretar velferden til tisper. I mange tilfeller der det er snakk om milde brudd på slike regler, er ikke det å ha et kull på tispene nødvendigvis et velferdsproblem, men det er likevel et brudd på reglene som bør få konsekvenser. I de mildeste tilfellene vil kanskje en advarsel/skjerpet advarsel være tilstrekkelig reaksjon. Eksempler kan være paring av for ung tise hvor tispene nesten er gammel nok og det er en rase/hund som er tidlig utviklet, eller for tett kull hvor det er lenge mellom kullene men litt mindre enn ett år. "

NKKs Registreringsavdeling uttalte seg i saken, og henviste bla til uttalelsen over. AU's flertall (4) mente etter dette at en advarsel med 5 års varighet var en passende reaksjon. Hvis det oppstår ytterligere regelbrudd i denne perioden må oppdretterne påregne en skjerpelse av den aktuelle reaksjonen i forhold til hva som ville vært tilfelle hvis de ikke tidligere hadde vært ilagt en advarsel. Mindretallet (1) mente registreringsforbud i 1 år var en passende reaksjon.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig Disiplinærkomiteens avgjørelse og ila en advarsel med 5 års varighet. Dissens 4-1.

AU-sak 2018/22 Utelukkelse fra FB-gruppe ikke disiplinærsak

Saken gjelder raseklubbs vedtak om utestengelse i 3 måneder fra klubbens lukkede Facebook-gruppe for klubbens medlemmer. AU avgjorde saken basert på kun anken.

Disiplinærsaker i NKKs lovers forstand er saker hvor det er ilagt reaksjoner som nevnt i NKKs lover § 7-3. Utestengelse fra en FB-gruppe er ikke blandt de reaksjoner som er nevnt her. AU har i tråd med dette også tidligere avvist anker hvor medlemmer har ment seg straffet på andre måter enn dem som er listet opp i § 7-3, se feks AU-sak 2013/03. AU må også ta hensyn til at AU har begrenset kapasitet, jf at det antas være en del tilfeller av utestengelser fra klubbens FB-grupper pr år.

AU bemerket for øvrig at medlemmenes deltagelse i FB-gruppe i regi av en NKK-klubb bør, slik AU ser det, i utgangspunktet være basert på de samme prinsipper for ytringsfrihet som dem vi har i NKK for øvrig. Terskelen for ytringsfriheten skal være høy i NKK, og i dette ligger det blant annet at tillitsvalgte må tåle kritikk for måten de utfører sine oppgaver på. Se feks AU-saker 2014/07, 2015/23 og 2016/16 m.fl.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken

AU-sak 2018/21 Advarsel om utestengelse fra FB-gruppe ikke disiplinærsak

Saken gjelder raseklubbs skriftlige advarsel til medlem, gitt som følge av "*aktivitet på den lukkede facebooksidene for medlemmer*". Det fremgår at "*Gjentagelse kan/vil gi konsekvenser for din tilgang til gruppen*". AU avgjorde saken basert på kun anken.

Disiplinærsaker i NKKs lovers forstand er saker hvor det er ilagt reaksjoner som nevnt i NKKs lover § 7-3. "Advarsel" er riktignok blandt reaksjonene nevnt i § 7-3, men tanken bak lovens uttrykk er at dersom medlemmet ikke tar advarselen til følge, vil det kunne få *konsekvenser som nevnt i paragrafen forøvrig*, som feks retten til å delta på klubbens arrangementer (utelukkelse), tap av medlemskap (eksklusjon), tap av premier, verv osv.

I saken her er det snakk om en advarsel i forbindelse med klubbens moderering av egen FB-gruppe, og konsekvensen som er skissert handler om *mulig utestengelse fra klubbens FB-gruppe*. Utestengelse fra en FB-gruppe er ikke blandt de reaksjoner som er nevnt i NKKs lover § 7-3. Dette tilsier at en *advarsel om mulig utestengelse fra en FB-gruppe* behandles på samme måte som en utestengelse fra FB-gruppen. Se NKKs lover § 7-6 siste ledd hvor det fremgår at "*Like tilfeller skal behandles likt*". AU må også ta hensyn til at AU har begrenset kapasitet, jf at det antas være en del tilfeller av slike advarsler pr år og likt med utestengelser fra klubbens FB-grupper.

AU fant derfor at advarselen om mulig utestengelse fra FB-gruppen faller utenfor NKKs lover. AU bemerket for øvrig at medlemmenes deltagelse i FB-gruppe i regi av en NKK-klubb bør, slik AU ser det, i utgangspunktet være basert på de samme prinsipper for ytringsfrihet som dem vi har i NKK for øvrig. Terskelen for ytringsfriheten skal være høy i NKK, og i dette ligger det blant annet at tillitsvalgte må tåle kritikk for måten de utfører sine oppgaver på. Se feks AU-saker 2014/07, 2015/23 og 2016/16 m.fl.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken

AU-sak 2018/20 Tre brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett

Saken gjaldt anke over NKKs Disiplinærkomite (DK)s vedtak om 3 års registreringsforbud og livsvarig avlssperre på 2 kull som følge av 3 brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett i DK-sak 1/2018. Det gjaldt en helsøkenparing hvor tisper var under 18 mndr (to brudd) samt en mor/sønn-paring. Innavlsgarden på valpene i de to kullene var på hhv 25,34% og 25,29%. Dette utgjør hhv 2 brudd på pkt 7 og ett brudd på pkt 2 i NKKs Etiske grunnregler.

Oppdretter mente reaksjonen var altfor streng for *"et øyeblikks menneskelig glipp av oppmerksomhet, som førte til 2 tjuvparinger som for meg var krise."* Hun mente videre at reaksjonen var et grovt overtramp av NKK, en ærekrenkelse mv.

AUs vurdering: NKKs Registreringsavdeling har i mange år hatt fullmakt til å sette avlssperre på kull som ligger over tillatt innavlsgard. Dette trenger ikke avgjørelse fra hverken DK eller AU. Se bla siste avsnitt i NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett. (Se tilsvarende fullmakt til å ilegge avlskarantene på tisper, jf NKKs Regler for Registrering av Hund pkt 3, underpunkt 2 om Brudd).

Å bli fratatt retten til å registrere valper i NKK i en periode på 3 år er en rimelig reaksjon i en sak som denne, som omhandler 2 tyvparinger av nært beslektede hunder, hvor ene tisper var under 18 mndr. Et registreringsforbud på 3 år innebærer at oppdretter (som man jo er så snart man har et kull) ikke kan registrere ytterligere kull i NKK i denne perioden. Dette er helt i samsvar med tidligere praksis. Tjuvparinger mellom nært beslektede hunder gir økt risiko for sykdom på avkommene, og skal derfor unngås. Av etiske grunner har vi også regler for minstealder for paring av tisper. Dette er viktige hensyn, og det gir ingen straffrihet at skaden er skjedd ved et øyeblikks uoppmerksomhet.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken

AU-sak 2018/19 Avdelings anke, rett til arrangement, autorisasjon, prøveleder

Saken gjelder anke over vedtak fra NKKs Sportshundkomite (SHK) i sak 12/2018, hvor en avdeling i en klubb ble fradømt retten til å avholde arrangement, prøveleder ble ilagt en advarsel og prøvedommer ble avautorisert som RIK-dommer i 2 år. Saken stammer fra avholdelse av RIK-prøve i oktober 2017. Saken ble anmeldt av avdelingens moderklubb, som bla anførte at:

- Arrangementet ble gjennomført til tross for beskjed til potensielle deltagere fra en annen klubb om at det sannsynligvis ville bli avlyst
- Gruppe C for IPO ble avholdt på egen dag, kontra at alle 3 øvelsene skjer på samme dag. Dette er brudd på NKKs Regler for Internasjonale Konkurranser RIK, gyldig fra 15.04.2016 til 31.12.2018 ("RIK")
- Gruppe C ble utført før gruppe A og B. Det skulle iht RIK vært gjort i rekkefølge A (spor), B (lydighet) C (Forsvarsarbeid).
- Gruppe C ble gjennomført som en trening hvor deltagerne først etter treningen fikk vite at de hadde vært vurdert og hadde bestått, også i strid med RIK.
- En deltager fikk starte uten godkjent C-lisens, i strid med RIK.

Avdelingens anke: Det er NKKs medlemsklubber/forbund som har ankerett etter NKKs lover Kapittel 7 om disiplinærreaksjoner, jf § 7-1 *"Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for alle NKKs klubber og forbund, regioner og organer samt enkeltmedlemmer i NKKs klubber"*. Se definisjonene i § 1-3. Avdelingen var som kjent de facto arrangør, men er ikke selvstendig

medlem av NKK. Det var moderklubben som hadde søkt NKK om, og fått innvilget NKK-arrangementet, i egenskap av å være medlemsklubb i NKK. AU finner av den grunn at avdelingens anke må avvises.

Prøvedommers anke: AU så bort fra mailkorrespondanse fra avdelingen hvor denne kunne forstås dithen av potensielle deltagere fra en annen klubb at arrangementet ikke kom til å bli gjennomført. Det var ingen bevis for at dommeren kjente til dette. I utgangspunktet har dommer/NKK-representanten et selvstendig ansvar for å sørge for at NKK sine regler om arrangementets gjennomføring følges. Dette er spesielt viktig innenfor RIK/IPO, fordi det stilles strenge krav til slike arrangementer. Hunder som deltar skal ha lisens (som de får etter å ha vært igjennom særskilte prøver), samt at det må søkes politiet om avholdelse av arrangementet i forkant, samt at det kun er spesielle steder arrangementet kan avholdes, jf RIK.

I tillegg skal alle NKK sine offisielle arrangementer være offentlige, altså i utgangspunktet foregå på annonsert sted, til annonsert tid – uansett om det kommer tilskuere eller ikke. Dette har med konkurranseelementet å gjøre og tilliten til NKKs arrangementer. Det skal være *mulig* for andre å overvære konkurransen.

Beslutningen om å fordele arrangementet på 2 dager, etter at det var annonsert med kun 1 dag, er derfor problematisk, illustrert ved at det også rent faktisk faktisk oppsto misforståelser om tidspunktene/at tilskuere møtte opp til feil tid. Her har dommer/NKK-representant et særskilt ansvar.

Når det gjelder anførselen om at Gruppe C for IPO ble gjennomført som en trening hvor deltagerne først etter treningen fikk vite at de hadde vært vurdert og hadde bestått, ser det ut som om dette fremføres mer som en spekulasjon/et spørsmål fra en person som møtte opp som tilskuer (til feil tid). Det er altså ikke noe hun selv har bevitnet. AU ser derfor bort fra dette.

Det anføres også at en deltager fikk starte uten godkjent C-lisens. Dette er ikke bestridt, men det er forklart at eier viste kvittering på innbetaling før start og at eier har lisens for flere andre hunder. Det var dermed ingenting som antydte at den aktuelle hunden ikke ville få lisens. Her foreligger det helt opplagt et brudd på reglene, jf s 9 i RIK hvor det står "*Ledelse av prøven. Prøveledelsen er ansvarlig for kontroll av lisens for start i gruppe C.*" Kravet om lisens er sentralt for RIK, på grunn av bla konkurransens art. Det er derfor ikke rom for fleksibilitet i forhold til kravet om lisens, noe som er vel kjent i miljøet.

AU kan etter dette ikke se at SHKs reaksjon mot dommeren/NKK-representanten er feil eller urimelig, jf at det oppsto uklarheter omkring tidspunktet for gjennomføringen av arrangementet, og særlig bruddet på lisenskravet.

Prøveleders anke: Prøveleder fikk en advarsel. AU går ikke nærmere inn på hvorvidt det er et absolutt krav om at prøveleder er fysisk til stede under hele prøven (dog heller AU i retning av at så kan være tilfelle). AU nøyter seg her med å påpeke at en advarsel ikke fremstår som urimelig, jf også her at det oppsto uklarheter omkring tidspunktene for gjennomføringen av arrangementet, samt at en deltager manglet nødvendig RIK-lisens. Dette må prøveleder bære sin del av ansvaret for.

Underinstansen har ikke tidsbegrenset advarselen. Det er en viss praksis i NKK for at den da anses bortfalt etter 2 år, noe AU finner rimelig.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig de 3 ankene.

AU-sak 2018/17 Klubberaksjoner e. krav om ekstraordinær generalforsamling

En raseklubb ekskluderte og utelukket NN fra klubbaktiviteter i 1 år iht NKKs lover § 7-2 b), hvor det fremgår at det kan ilegges reaksjoner hvis: *"Det i forbindelse med (...), NKKs Klubber (...) opptres uredelig, gis villedende opplysninger eller forklaringer, begås økonomiske misligheter eller på annen måte opptres uakseptabelt."* Klubben begrunnet reaksjonen med at: *"Styret er av den klare oppfatning at det er begått handlinger som helt klart er egnet til å negativt påvirke klubben og dens medlemmer"*.

NN hevdet i anken at: *"Grunnlaget for å lage en disiplinærsak mot meg er ikke riktig. Jeg har kun benyttet meg av retten som medlem til å reagere på en saksbehandlingsfeil i forhold til regnskap som er lagt frem av [klubben]. Jeg har opptrådt ærlig og redelig i henhold til [klubben] og NKK sine egne lover å regler etter veiledning fra organisasjons AVD i NKK. [klubben] forholder seg igjen ikke til fakta i saken derfor faller saken på sin egen urimelighet"*.

Det fremgår av protokollen fra generalforsamlingen i 2017 fra klubbens hjemmeside at regnskapet ble godkjent med 23 mot 2 stemmer og at styret skulle legge ut regnskap med noter i neste medlemsblad. Deretter skjedde det en feil da det ble trykket i klubbens medlemsblad, slik at noen linjer falt ut, tilsvarende utgiftsposter på til sammen ca 32.000 kr. Det ble opplyst til medlemmene om dette så fort klubben oppdaget det. NN stilte imidlertid spørsmål ved klubbens regnskap, og fremmet deretter krav om ekstraordinær generalforsamling, signert av 10% av klubbens medlemmer.

Styret aksepterte at klubben måtte avholde ekstraordinær generalforsamling. Problemet var måten NN har opptrådt overfor andre medlemmer og klubben for å innhente signaturer til kravet. *"Vi er av den oppfatning at å kreve EGF er alle medlemmers rett, men at et slikt krav må fremmes på sannferdig grunnlag"*.

Klubben mente at NN har opptrådt uredelig og gitt villedende opplysninger til medlemmene basert på løgn og uten at det er gjort noe forsøk på å finne ut av hva som er fakta i saken. *"Styret er av den oppfatning at NN i sin kontakt med andre medlemmer har opptred uredelig, gitt villedende opplysninger og forklaringer for på den måten å kunne skaffe til veie underskrifter. Opplysninger og påstander NN aldri har stilt spørsmål om til styret, dette til tross for at styret ved gjentatt anledninger har oppfordret medlemmene til å ta kontakt dersom de lurer på noe, samt at NN raskt fikk svar på sin eneste henvendelse i saken. Påstander om at flertallet eller bekjente i samme området har skrevet under vil skape tvil og splittelse i medlemsmassen. Urettmessige påstander om økonomisk mislighold i en klubb er etter vår mening helt klart uakseptabelt."*

Videre: *"medlemmer er blitt oppringt så mye som 4 ganger av tre ulike personer i forhold til å få deres underskrift. NN skal ha stått for 1 av disse oppringningene da etter at de allerede var oppringt 2 ganger. Han blir beskrevet som veldig pågående i disse samtalene og vedkommende sier de til dels har følt et veldig press om å skrive under. Andre medlemmer forteller at de har sagt ja til å stå på listen fordi de ble informert om at flertallet allerede var*

der. Det har også blitt hevdet at det hastet med å få signaturen til vedkommende på plass og at det er blitt gitt lite rom for å tenke seg om. Det refereres til saksbehandlingsfeil i forhold til regnskapet i NN sin klage. Denne påstanden stiller styret seg uforstående til"

Klubben opplyser også å ha bli kontaktet av flere medlemmer som ønsket å trekke tilbake sin signatur før de ble fremsendt til styret. Styret avviste derfor først kravet om ekstraordinær generalforsamling. Det fremgår av protokoll fra NKKs Hovedstyre i sak 143/17 at *"Hovedstyret vedtok at krav som ble fremsatt om ekstraordinær generalforsamling oppfyller krav iht lovene"*. Det ble deretter gjennomførte ekstraordinær generalforsamling 14. januar 2018, hvor klubbens regnskap ble godkjent med 80 mot 7 stemmer (11 blanke).

AUs vurdering: Medlemmenes rett til å kreve ekstraordinær generalforsamling er ene og alene basert på om de lykkes å skaffe signatur fra 10% av medlemmene. Det skal altså ikke skje noen prøvelse av om selve saken (i dette tilfellet klubbens regnskap for 2016) "fortjener" et ekstraordinært årsmøte eller ikke, altså om det "virkelig er grunn til å fremme en slik sak" osv. Det er videre helt opp til dem som signerer å vurdere hva de signerer på, og deretter er det opp til den ekstraordinære generalforsamlingen å ta stilling til den saken som er fremmet. Hvis det i ettertid viser seg at saken blir nedstemt, er det like mye de som har signert på kravet sitt "ansvar" at det ble gjennomført en "unødvendig" ekstraordinær generalforsamling, som det er initiativtagers. Men hva som er "nødvendig" og "unødvendig" er subjektivt, og retten til å kreve ekstraordinær generalforsamling er uansett en grunnleggende demokratisk rettighet, altså uansett utfallet av avstemningen.

Det er heller ikke slik at AU uten videre kan gå inn og etterprøve om de opplysningene som ble fremsatt for å overtale medlemmene til å signere var "sanne" eller ikke. AU viser her til ytringsfriheten i NKK, jf AU-saker 2014/07, 2015/23 og 2016/16, 2017/22 og forarbeidene til RS-vedtak i 2017 vedr NKKs lover kap 7 hvor det står: *«Det bør være stor takhøyde i NKK for ytringer av forskjellig art. Det er bare de aller mest graverende tilfeller bør kunne danne grunnlag for en disiplinærsak. Det er legitimt å stille spørsmål om en tillitsvalgte egnethet, samt å ytre seg kritisk til sakshåndteringen i en konkret sak. Tillitsvalgte må generelt regne med at de i større grad enn andre har søkelyset på seg, og må finne seg i at andre har oppfatninger om hvordan de skjøtter sine verv. Hvor går for eksempel grensen mellom valgkamp og straffverdig illojalitet? Tilsvarende: Det som oppfattes som unødvendig og krenkende av noen vil bli oppfattet som viktig og betimelig av andre. Dette tilsier at vi skal fortsette å være varsomme med å begrense ytringsfriheten i NKK"*.

Hvis AU skulle gå inn i ettertid og overprøve de overtalelser som er brukt for å få medlemmer til å signere på et krav om ekstraordinær generalforsamling, trækker AU inn på det som er klubbens og medlemmenes egne område, altså klubbdemokratiet. Mot denne bakgrunn kan ikke AU se at det foreligger noe brudd på NKKs lover § 7-2 i saken her.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve klubbens reaksjoner mot NN.

AU-sak 2018/16 Klubberaksjoner e. krav om ekstraordinær generalforsamling

En raseklubb ekskluderte og utelukket NN fra klubbaktiviteter i 1 år iht NKKs lover § 7-2 b). Klubben begrunnet reaksjonen med at: *"Styret er av den klare oppfatning at det er begått handlinger som helt klart er egnet til å negativt påvirke klubben og dens medlemmer"*

I anken fra NN heter det: *"Jeg har bedrevet lobby virksomhet for saken. Krav om E-GF med gjennomgang av regnskap med bilag. Det sier seg selv at for å kunne kreve dette må en kontakte andre medlemmer i klubben å forhøre seg om de også reagerer på regnskapet. I seg selv er regnskap en så viktig del av en klubb at når en stiller spørsmål rundt dette er det en lei og vanskelig sak. All henvendelse fra min side har skjedd via private Tlf samtaler. Og her har ikke ytret et ord i eller om saken på noe sosialt medie. Derimot har andre ytret mye. Ei heller snakket nedsettende om klubben eller personer i styret. Sågar avviste [klubben] kravet fra 57 medlemmer. Men forslag stiller sendte saken til HS som fattet vedtak på HS møte 8/17. Sak nr 142 kravet er lovlig fremsatt".*

NN hevder videre at årsaken til at noen ønsket å trekke sin støtte til kravet om ekstraordinær generalforsamling var at de hadde opplevd situasjonen som ubehagelig. Øvrige opplysninger i anken er knyttet til situasjonen på den ekstraordinære generalforsamlingen, hvor klubbens regnskap ble godkjent med overveldende flertall (jf under). AU går ikke nærmere inn på disse.

Saken går tilbake til 2017, hvor det fremgår av generalforsamlingsprotokollen fra klubbens hjemmeside at regnskapet ble godkjent med 23 mot 2 stemmer og at styret skulle legge ut regnskap med noter i neste medlemsblad. Deretter skjedde det en feil da det ble trykket i klubbens medlemsblad, slik at noen linjer falt ut, tilsvarende utgiftsposter på til sammen ca 32.000 kr. Det ble opplyst til medlemmene om dette så fort klubben oppdaget det. Det ble deretter fremmet krav om ekstraordinær generalforsamling. Styret avviste først kravet og mente at det ikke forelå tilstrekkelig antall signaturer fordi noen medlemmer hadde gitt uttrykk for at de angret på at de hadde signert/ønsket å trekke sine signaturer tilbake. NKKs Hovedstyre og administrasjon ble involvert og klubben måtte deretter innkalle til ekstraordinær generalforsamling iht HS-vedtak i sak 142 hvor *"Hovedstyret vedtok at krav som ble fremsatt om ekstraordinær generalforsamling oppfyller krav iht lovene"*. Ekstraordinær generalforsamling ble deretter gjennomført i januar 2018. Klubbens regnskap ble godkjent med 80 mot 7 stemmer (11 blanke).

Klubben har overfor AU presisert at klubbens reaksjon mot NN ikke skyldes det faktum at klubben måtte avholde ekstraordinær generalforsamling, men måten NN har opptrådt overfor andre medlemmer og klubben på for å innhente signaturer til kravet. *"Vi er av den oppfatning at å kreve EGF er alle medlemmers rett, men at et slikt krav må fremmes på sannferdig grunnlag". "Det som for styret ligger til grunn for denne saken er i all hovedsak henvendelser vi har fått fra klubbens medlemmer om hvordan NN har opptrådt i arbeidet med det hun selv kaller lobby virksomhet. Hun mener i sin klage at regnskap er en lei og vanskelig sak å ta opp spørsmål rundt. Vi er av den oppfatning at selv i vanskelige og leie saker er det viktig å forholde seg til faktiske forhold og ikke basere sine henvendelser til den øvrige medlemsmassen på egne antagelser og historier."* Klubben viser til at NN ikke på noe tidspunkt tok kontakt med klubben og at hun heller ikke var tilstede på generalforsamlingen i 2017 hvor regnskapet ble gjennomgått og spørsmål ble besvart.

Klubben beskriver videre hvordan enkelte medlemmer skal ha opplevd henne som veldig pågående i telefonsamtaler for å samle underskrifter til krav om ekstraordinær generalforsamling: *"medlemmer er blitt oppringt så mye som 4 ganger av tre ulike personer i forhold til å få deres underskrift. NN skal ha stått for 2 av disse oppringningene da etter at de allerede var oppringt 2 ganger. Hun blir beskrevet som veldig pågående i disse samtalene og vedkommende sier de til dels har følt et veldig press om å skrive under. Andre medlemmer forteller at de har sagt ja til å stå på listen fordi de ble informert om at flertallet allerede var der. Det har også blitt hevdet at det hastet med å få signaturen til vedkommende på plass og*

at det er blitt gitt lite rom for å tenke seg om.” Videre: ”Når det ble kjent at det kom frem et krav om EGF vakte det en del reaksjoner, styret i [klubben] kan ikke holdes til ansvar for hva andre medlemmer eventuelt måtte skrive i sosiale medier”.

Klubben tar også opp at NN tok lydopptak av den ekstraordinære generalforsamlingen, nektet å slette opptaket etter anmodning fra ordstyrer, som også forsøkte å forhindre at hun forlot lokalet. *”De fleste på generalforsamlingen opplevde dette som svært krenkende og meget uakseptabel opptreden av NN. Man skal på et slikt møte føle seg trygg på å kunne ytre sine meninger uten være redd for å bli tatt opp på opptak av andre tilstede på møtet”*

AUs Vurdering: Det er ikke straffbart å ta lydopptak av møter man selv deltar på iht den alminnelige strafferetten. Slike lydopptak er heller ikke utelukket som bevis etter norsk rett. AU har i tråd med dette tidligere godtatt filmopptak av en voldsepisode som bevis, hvor det er opplagt at opptaket skjer uten samtykke. Selve lydopptaket i saken her er ikke fremlagt/har ingen betydning for saken. AU går derfor ikke nærmere inn på dette. *Resten av AUs vurdering er identisk med vurderingen i sak 2018/17 (se over).*

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve klubbens reaksjoner mot NN

AU-sak 2018/15 Anke over vedtak om suspensjon

NN anket vedtak om suspensjon jf NKKs lover § 7-7 fattet av NKKs Disiplinærkomite (DK) i DK-sak 10/2018. DKs vedtak lød:

”NKK medlemmene NN, A og B suspenderes herved med umiddelbar virkning fra alle offisielle aktiviteter i regi av NKK og medlemsklubbene fra og med 12.3.2018 og inntil det foreligger avgjørelse i disiplinær sak fremmet av NKKs administrasjon, dog slik at suspensjon må vurderes på nytt etter 3 måneder dersom saken ikke er ferdig behandlet innen den tid, jf NKKs lover § 7-7, 1.ledd.”

NN anførte at han ble overfalt, holdt og slått av A og B, at han reagerte i selvforsvar og følgelig er uten skyld i saken. Dermed er han også suspendert på feilaktig grunnlag. Han viser også til at han ikke kan avholde ringtrening i klubbregi hvis han suspenderes, noe som vil gå ut over brukerne av dette tilbudet. Han anfører også at det er saksbehandlingsfeil at han ikke har fått anledning til å uttale seg i saken forut for at vedtak om suspensjon ble fattet.

AU kan overprøve DKs avgjørelse om suspensjon. Det følger av § 7-7 (1) i NKKs lover at suspensjon inntil avgjørelse foreligger kan ilegges *”Når det er grunn til å anta at en person vil bli ilagt disiplinærreaksjon og særlige grunner taler for det”.*

AU kunne ikke se at suspensjon er fattet på feilaktig grunnlag av DK i saken her. Det er uomtvistelig slik at NN var involvert i en voldsepisode på en utstilling i mars 2018. Ut fra vedlagte dokumentasjon (inklusive anken) og film er det også relativt klart for AU at NN ikke har vært helt passiv i saken, noe han også selv har gitt uttrykk for. Det er da grunn til å anta at saken kan ende med i hvert fall en advarsel for hans vedkommende.

Videre er det slik at episoder med vold må tas på alvor av NKK, av hensyn til utstillere, publikum, NKKs renommé osv. Det foreligger med andre ord ”særlige grunner” til å suspendere mens DK behandler saken. AU kan heller ikke se at det foreligger noen saksbehandlingsfeil fra DK sin side ved DKs beslutning om suspensjon på et tidspunkt før

saken er fullstendig utredet og alle parter har uttalt seg mv. Jf at slike avgjørelser (som i saken her) i blant bør treffes raskt.

En suspensjon innebærer ikke at det er tatt endelig stilling til skyldspørsmålet, og NN vil få mulighet til å uttale seg ytterligere under DKs behandling av saken. DK har da mulighet til å endre sin avgjørelse hvis DK finner at vilkårene for å opprettholde suspensjonen ikke lengre er til stede.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-saker 2018/09 tom 13 samt 18. Advarsler ilagt styremedlemmer mm

En raseklubb ekskluderte 4 eksteriørdommere. Som følge av dette anmeldte dommernes interesseforening (XX) styremedlemmene til Disiplinærkomiteen (DK). DK ila styremedlemmene en advarsel og fratok styreleder retten til å inneha tillitsverv i 1 år, jf DK-sak 14/2017. Foreningen XX anket til AU med påstand om strengere straff, samt at et medlem av klubbens avslråd burde ilegges reaksjon pga omtale av saken på nett. Saken ble også anket av styremedlemmene. (De ekskluderte dommerne anket særskilt til AU og AU opphevet eksklusjonene i AU-sak 2017/23). Saken her gjelder altså anker over disiplinærreaksjoner mot styremedlemmene i klubben som ekskluderte de aktuelle dommerne.

Sakens bakgrunn: Klubben har i flere år arbeidet med å inkludere hunder med mer enn 1/3 hvitt i rasens avlsbase, blant annet ved å få opphevet avlssperre på disse mv. Dokumentasjon som er fremlagt for AU illustrerer i den sammenheng splid og konflikt i miljøet, både om dette og andre ting, som går mange år tilbake.

I november 2016 skrev 5 eksteriørdommere et brev stilet til *"alle norske dommere som dømmer [rasen], samt aspiranter og elever for [rasen]"*. I brevet sto det blant annet: *"Vi skal ikke fortelle andre [rase]dommere hvordan en hvit [rasen] skal bedømmes, men vil tilråde å gi 0 i premiegrad, da spesielt den tyske [rase]klubben anbefaler dette"*. Bakgrunnen for brevet var spørsmål fra dommerkolegaer om hvordan hvite hunder av rasen skulle bedømmes, som følge av *"motstrid mellom klubbens informasjon og det som står i rasestandarden"*. Uenigheten m.h.t tolkningen av standarden mellom klubben og dommerne dreier seg om hvorvidt mer enn 1/3 hvitt på en hund på utstilling er en *feil* eller en *diskvalifiserende feil* iht rasestandarden.

Noen måneder senere hadde foreningen XX et temamøte om rasen. Foreningen XX la deretter ut følgende på sin hjemmeside, sammen med det aktuelle brevet: *"Kjære medlem. Styret i [foreningen XX] har behandlet skrivet fra (spesial)dommerne for [rasen]. Samtlige dommere er høyt ansett både i Norge og i store deler av verden, både dommere og oppdrettere av [rasen], samt at de gjennom en mannsalder både har importert og eksportert [rasen] med stor fremgang. Derfor var konklusjonen enkel for styret, vi støtter fullt og helt dommernes beslutning/forslag om at [rasen], med mer enn en tredjedel hvitt ikke skal tideles premie, men tildeles null, helt enkelt vi dømmer etter nåværende standard"*. Brevet ble i tillegg sendt som vedlegg på mail fra foreningen XX til alle medlemmer av foreningen, sammen med referat fra foredraget om [rasen] holdt av 2 av de aktuelle dommerne på temakvelden.

Klubben oppdaget ikke brevet på foreningen XX sin hjemmeside før flere måneder senere, og sendte umiddelbart varsel om disiplinærsak til 4 av dommerne som var medlem av klubben. Disse fikk 7 dagers frist for kommentarer. Klubben la også ut informasjon på klubbens

hjemmeside da brevet ble oppdaget, samt på klubbens Facebookgruppe. De varselet her disiplinærsak som følge av brevet. Denne informasjonen, sammen med det som var publisert av foreningen XX, gjorde det mulig å identifisere de aktuelle dommerne. I svarene til klubben opplyste dommerne at det aktuelle brevet var et utkast som ved en feiltagelse fra foreningen XX sin side var blitt publisert på foreningen XX sin hjemmeside. De påpekte at det ble fjernet så snart dommerne ble klar over feilen. Klubben ekskluderte deretter de 4 dommerne fra klubben i 1 måned.

Dagen etter anmeldte foreningen XX styremedlemmene i klubben mv til DK. I tiden etter at DK avgjorde saken publiserte et av styremedlemmene DK sin avgjørelse på klubbens Facebook-side. I den forbindelse kommenterte avlsrådsmedlem NN, ved å gi sin fremstilling av hva som hadde skjedd. Han beskrev bla forskjellige roller de impliserte hadde.

AUs vurdering: Styremedlemmer må ikke opptre ”uforenelig med sin rolle” iht NKKs lover § 7-2 d). Dette omfatter også situasjoner hvor styret vedtar eksklusjon av medlemmer. Hvis en klubb tror at det er grunnlag for en reaksjon mot et medlem og tar feil (typisk fordi AU opphever eksklusjonen etter anke) foreligger det en rettsvillfarelse fra klubben sin side, jf her at AU opphevet de 4 eksklusjonene i AU-sak 2017/23. Rettsvillfarelse er ikke unnskyldelig i NKK, fordi det er opp til medlemmer og tillitsvalgte å sette seg inn i gjeldende regler. Dette følger implisitt av NKKs lover § 7-2 a) og alminnelige rettsgrunnsetninger.

Det er imidlertid viktig at klubber/styrer tør å gripe fatt i potensielle disiplinærsaker, uten å måtte frykte ansvar hvis de trår feil. En feilaktig eksklusjon av et medlem fra en klubb bør med andre ord rent prinsipielt ikke automatisk lede til et ansvar i NKK for klubbens styremedlemmer, fordi dette vil undergrave disiplinærsystemet vårt.

AU bemerker videre at hvis det skal være snakk om ansvar for et styremedlem *som sådan*, så bør det gjelde samme ansvar for alle i styret, når det er snakk om noe som styret har bestemt med én stemme pr. person. AU er derfor ikke enig i at styreleder A kan ilegges strengere straff enn de andre i styret *kun fordi hun var styreleder*.

Foreningen XX har påberopt utstillingsreglenes pkt 8, hvor forbudet mot å klandre dommer på utstilling gir dommere et særlig vern. Dette kan dog ikke strekkes så langt at disse bestemmelsene gir dommeres uttalelser utenfor konkrete bedømningssituasjoner et særskilt vern. Typisk eksteriørdommere som gir uttrykk for meninger om rasestandard o.l i en helt generell debatt slik som i saken her.

Det kan imidlertid bli aktuelt med ansvar som styremedlem etter NKKs lover § 7-2 d). hvis en eksklusjon fremstår som en ”særlig stygg sak”. Vi må nemlig kunne forvente at medlemmene av et styre opptrer med en viss grad av edruelighet i sin behandling av disiplinærsaker.

Spørsmålet i saken her er derfor om styret i NBK gikk over denne grensen da klubben gikk så langt som til å ekskludere dommerne på bakgrunn av deres publiserte meninger i en konkret sak. Det er her også relevant at dommerne fikk svært kort tid for tilbakemelding i eksklusjonsvarselet (som så ble forlenget), at dette skjedde midt i julen, at det ble publisert informasjon på klubbens Facebookside som identifiserte dommerne. Klubben kunne også ha undersøkt nærmere hvilket organ i NKK som avgjør saker om dommeres disiplinære forhold, fremfor å selv gå til det skritt å ekskludere. Jf at dette ligger inn under NKKs Dommerutdanningskomite, som har fått delegert denne myndigheten fra NKKs Hovedstyre, samt at vi i NKK også har en generell ytringsfrihet som gjelder for alle.

På den annen side: Det er også relevant at de 4 dommerne som ble ekskluderte selv formulerte et utkast til brev som de må ha vært 100% klar over at var stikk i strid med klubbens ønsker, og leverte dette til foreningen XX. Foreningen XX publiserte deretter dette brevet og sendte det på mail til sine medlemmer, iht de 4 dommerne uten deres samtykke. Det er klart at med utgangspunkt i klubbens historie og konfliktnivå, blir resultatet av dette som å helle bensin på bålet. Det er videre snakk om interessene til 4 ressurssterke autoriserte eksteriørdommere og en forening (XX). Dette er en veldig annerledes situasjon enn om for eksempel et styre hadde utøvd nærmest rent maktmisbruk overfor et vanlig enkeltmedlem av klubben.

Vi må som sagt også tåle en viss grad av feiltrinn fra en klubb sin side i eksklusjonssaker før det kan bli snakk om ansvar for styremedlemmene iht NKKs lover § 7-2 d). AU kan etter dette ikke se at det er grunnlag for noen disiplinærreaksjon mot klubbens styremedlemmer i saken her.

Når det gjelder NN sine forhold er det snakk om publisering/kommentarer på Facebook fremlagt av foreningen XX i anken. Foreningen XX henviste i anken også til ytterligere innlegg på Facebook m.v. AU har etterlyst dette uten å motta noe fra foreningen XX. NN sine uttalelser fokuserer i stor grad på sammenblanding av roller for mange av de involverte i saken. Her har vi imidlertid habilitetsregler i NKK, hvor innsigelser knyttet til habilitet blir behandlet i disiplinærsaken og får sin løsning der. Dette i motsetning til når teorier fremsettes på nett. AU antar også at det har gått med adskillig tid i NKKs Administrasjon til å svare på diverse e-poster som NN fremla for AU i forbindelse med AUs behandling av saken, hvor NN har bedt om klargjøring av roller og stillinger osv og ikke har akseptert de svarene han har fått. AU kan dog ikke se at det som ble publisert på Facebook (og som er tema i saken her) går lengre enn det som faller inn under den alminnelige ytringsfriheten i NKK.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse og frifant styremedlemmene samt NN.

AU-sak 2018/08 Raseklubbs anke over prøvedommers advarsel

En raseklubb anket over NKKs Jakthundkomite (NJK) vedtak i sak 6/18 hvor NJK ila en dommer en advarsel for brudd på etiske retningslinjer for prøvedommere, ved å kritisere dommerkollegaer overfor arrangør og dermed ha satt arrangør i en uheldig posisjon, jf NKKs lover § 7-3a) jf § 7-2 d).

Klubben mente NJK behandlet saken for mye som en fagsak, mens sakskomplekset viser karakterbrist som ikke er forenelig med dommervervet. Klubben viste til en vitneuttalelse om en deltageres uttalelser vedrørende dommerens (for milde) bedømmning. Dette må ses i en større sammenheng hvor en dommers bevisste valg med å bryte med regelverk og eksisterende bedømmingsgrunnlag over tid skader dommerstanden som helhet. At dommeren ikke har klubbens og klubbens dommerforening sin tillit ble heller ikke tillagt tilstrekkelig vekt av NJK.

Dommeren ga overfor AU uttrykk for at han aksepterer advarselen. Ut over dette kommenterte han: *"Jeg vil gjøre NKK oppmerksom på at jeg aldri har mottatt klager på mitt arbeid som jaktprøvedommer, og heller aldri mottatt noen slags «bekymringsmelding» eller lignende fra [klubben] vedrørende dette arbeid. [klubbens] plutselige mangel på tillit må derfor sees i lys av min klage på fjorårets [arrangement], hvor jeg klagde på brudd på reglement samt en farlig opplagt prøve. Minst 13 hunder ble skadet. [Klubbens] rekke av vikarierende argumentasjon og udokumenterte påstander bekrefter dette innrykk."*

AU tok utgangspunkt i bestemmelsen om at tillitsvalgte ikke må opptre i strid med sin rolle jf NKKs lover § 7-2 c) samt "Prøvedommervervets etiske innhold (revidert 2016)", særlig:

"Dommerens objektivitet og integritet må aldri kunne trekkes i tvil. Det er derfor viktig at de formelle kravene til integritet er oppfylt, at dommer er objektiv og uavhengig, samt at alle deltagere opplever en rettskaffen dommeroppførsel".

Samt:

"Dommer plikter å holde seg oppdatert på alle regelverksendringer. Videre må dommer delta på dommerkonferanser, og har en selvstendig plikt til å gjøre seg kjent med signaler og regelverkstolkninger fra disse".

Hvorvidt en bedømming er korrekt eller feil i en konkret konkurransesituasjon er i utgangspunktet et faglig spørsmål som AU ikke overprøver. Se feks AU-sak 2016/09. AU har også avvist anker fra personer som ikke fikk autorisasjon o.l. med den begrunnelse at AU ikke blander seg inn i egnetsvurderinger foretatt av særkomiteene og miljøene selv, jf feks AU-sak 2015/01.

For enkelttilfeller (som i saken her) er det i tillegg regler om rapport i de relevante Jaktprøvere reglene pkt 1.4.2 om klager på dommeravgjørelser, hvor det fremgår at klager på dommerens avgjørelse må leveres før prøvens avslutning. Rapportfristen for "kjente brudd på arrangementsregler" er absolutt, jf NKKs lover § 7-5 (1). I saker om for mild bedømming av en deltager kan det tenkes tilfeller som ikke kommer andre deltagere m.v til kjennskap før etter at prøven er avsluttet, jf. at deltageren neppe rapporterer det selv. I så fall må man sannsynligvis falle tilbake på den generelle 2-årsfristen for foreldelse i § 7-5 (3).

Helt i andre enden av skalaen har vi saker hvor en dommer har foretatt en bestemt plassering i en konkurranse, mot betaling eller som vennetjeneste. Dette er helt opplagt en disiplinærsak. Se her AU-saker 2015/14 (Dommers uttalelse om fremtidig negativ bedømming) og AU-sak 2015/23 (Dommers uttalelse om fremtidig positiv bedømming).

Det var fremlagt vitneuttalelser i saken som beskrev den aktuelle hendelsen, samt en uttalelse fra relevant fagkomite som ikke fant dommerens adferd kritikkverdig på dette punkt. Klubben har ikke fremsatt påstander om andre motiver fra dommerens side enn at han bevisst og illojalt har foretatt en uriktig bedømming fordi han er uenig i regelverket, og at dette er egnet til å svekke tilliten til dommerstanden generelt.

Dommeren har på sin side gitt en begrunnelse som er forankret i prøveregelverket, hvor han blant annet viser til at det er snakk om en bedømming av begynnerklasse og at det er pågående diskusjoner omkring regelverkets utforming, hvor det poengteres at denne klassen ikke bør vurderes for strengt.

AU tar ikke stilling til om den ene eller den andre tolkningen av reglene er korrekt. For uansett så fremstår ikke dommerens hensikt som korrupt eller tilsvarende kritikkverdig. Saken fremstår i stedet i all hovedsak som en uenighet om hvor strengt eller mildt B-klasse bør vurderes, altså som en fagsak. AU går derfor ikke inn på anførselen om at NJK ikke har lagt tilstrekkelig vekt på klubbens og klubbens Dommerkomites uttrykte mistillit til dommeren. Også dette er opp til NJK å vurdere, uten at AU overprøver det.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-saker 2018/05 t.o.m. 07. Klubbs eksklusjoner, konkurrerende virksomhet

AU avsa felles avgjørelse i tre av fire eksklusjonssaker som var tilnærmet like. Den fjerde ble avgjort i AU-sak 2018/04. A, B, og C anket over raseklubbs YYs vedtak om eksklusjon i 4 år som følge av konkurrerende virksomhet. De tre var i 2015 med å starte en raseklubb (XX) for en av rasene som ligger inn under raseklubb YYs raseforvaltningsansvar.

Klubb YY anså dette som en konkurrerende virksomhet og etter en lengre periode med forhandlinger/forsøk på å finne løsninger anmeldte klubben saken til NKKs Disiplinærkomite i august 2016.

De tre mottok deretter i januar 2017 en advarsel fra DK som følge av at de ikke hadde fulgt gjeldende prosedyrer for opprettelse av ny klubb (DK-saker 14, 17 og 19 i 2016). DK uttalte i tillegg at den konkurrerende klubben XX "aksepteres ikke opprettet." og henviste de innklagede til å søke råd og veiledning for om mulig å opprette klubb XX på korrekt vis.

I februar 2017 sendte raseklubb YY et brev til den konkurrerende klubben XX og varselet om mulig ny disiplinærsak i DK hvis den fortsatte virksomheten sin. Fra XX ble det gitt uttrykk for et ønske om en dialog, og partene drøftet en stund ulike løsninger, dog slik at XX bla oppstilte visse vilkår som forutsetning for at XX skulle legge ned sin virksomhet. Klubb YY ønsket ikke innfri de krav som ble stilt og i juli 2017 ga klubben beskjed om at den ikke var interessert i å fortsette forhandlingene. Den konkurrerende klubben XX ble nedlagt i desember 2017.

Klubb YY varslet deretter A, B og C om disiplinærsak i desember 2017, som følge av den virksomheten som hadde funnet sted i tiden fra DK sin advarsel og frem til nedleggelsen. Etter at A, B og C hadde uttalt seg vedtok klubben i februar 2018 å ekskludere de tre i 4 år.

AUs vurdering: Raseansvaret for den aktuelle rasen ligger hos raseklubben. En søknad fra XX til NKKs Hovedstyre om å overta ansvaret for rasen forutsetter forutgående samtykke fra generalforsamlingen i raseklubben YY, i tillegg til godkjenning fra NKKs Hovedstyre. Se feks:

<http://web2.nkk.no/filestore/Organisasjon/Hvordan-etablere-ny-klubb.pdf>

Initiativtagerene til XX fulgte ikke denne fremgangsmåten, og etablerte i stedet en konkurrerende raseklubb uten nødvendige tillatelser. Dette ble også påpekt av NKKs Disiplinærkomite (DK) i januar 2017, som ila A, B og C en advarsel. De ankende partene har bestridt at de i perioden etter DK sin avgjørelse falt, fra januar 2017 til nedleggelsen i desember 2018, påførte raseklubben YY noen skade. Til dette bemerker AU at det alltid går med tid og ressurser i en klubb som kunne vært benyttet på "vanlig klubbarbeide" når noen har opprettet en konkurrerende raseklubb.

Det vesentlige for AU er imidlertid at etableringen av ulovlig konkurrerende virksomhet er en grunnleggende inngripen i de styringsverktøy som NKK/fellesskapet har vedtatt. Bla i form av en organisasjonsmodell med ansvarfordeling og tilhørende regler på mange plan. Feks har NKKs Hovedstyre delegert raseforvaltningsansvaret for rasen til YY, og YY er medlem av NKK. Som medlem av NKK er YY forpliktet til å følge en rekke regler/bestemmelser osv.

Det blir da et grunnleggende problem hvis sammenslutninger av personer/foreninger som ikke er medlem av NKK erklærer "eierskap" til en rase/et arbeide osv. Dette undergraver fellesskapet og er rett og slett en tilraning som AU også tidligere har slått hardt ned på. Styret

i XX burde derfor umiddelbart etter DK sin advarsel ha kalt inn til generalforsamling/årsmøte i XX og generalforsamlingen burde vedtatt nedleggelse av XX. All virksomhet burde også vært opphørt i XX straks etter at DKs advarsel ble gitt. Dette skjedde ikke - i stedet ble det fremmet forskjellige forhandlingsforslag fra XX. AU finner derfor grunnlag for eksklusjon, jf NKKs lover § 7-2 (1) bokstav a) om brudd på NKKs regler, sammenholdt med NKKs lover § 7-3 (1) alternativ h) om eksklusjon (tap av medlemskap og tap av rett til medlemskap).

I tråd med tidligere praksis i AU finner AU det dog rimelig med 3 års eksklusjon, i stedet for 4 år. AU har i denne sammenheng ikke lagt vekt på at C sine styreverv i XX opphørte noen måneder før nedleggelsen.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig YYs fireårige eksklusjon av A, B og C og vedtok at A, B, og C taper medlemskap og rett til medlemskap i (ekskluderes fra) YY i en periode på 3 - tre - år, gjeldende fra og med [dato] til og med [dato], jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) h).

AU-sak 2018/04 Raseklubb eksklusjon - Konkurrerende virksomhet.

D var en av fire som anket over eksklusjon fra raseklubb YY, jf AU-sak 2018/05 flg (over). D anket kun over raseklubb YY sin saksbehandling og AU skrev derfor særskilt avgjørelse i saken. D uttalte bla: *"I og med at det er saksbehandlingen, og ikke avgjørelsen jeg har bedt appellutvalget se på når det gjelder meg, så velger jeg ikke å kommentere vedlegg og påstander fra leder av [raseklubb YY]"*.

D har i anken(e) hevdet:

- At varsel om eksklusjon blir sendt lille julaften må anses som ren trakassering
- Varsel ble kun sendt til D, til tross for at andre også er involvert. Antas gjort for å forhindre at D samrår seg med disse.
- Eksklusjonen ble aldri styrebehandlet
- D nevner også mangel på kontradiksjon, og AU legger her til grunn at hun mener hun ikke ble hørt før klubbens vedtak ble fattet.

Bakgrunn: D var med på å starte foreningen XX i 2015. Raseklubb YY anså dette som en konkurrerende virksomhet, og etter en lengre periode med forhandlinger/forsøk på å finne løsninger anmeldte klubben saken til NKKs Disiplinærkomite i august 2016. D og 3 andre mottok i januar 2017 en advarsel fra DK som følge av at de ikke hadde fulgt gjeldende prosedyrer for opprettelse av ny klubb.

I februar 2017 sendte YY et brev til XX og varselet om mulig ny disiplinærsak i DK hvis XX fortsatte virksomheten sin. XX ga uttrykk for et ønske om en dialog, og partene drøftet en stund ulike løsninger, dog slik at XX bla oppstilte visse vilkår som forutsetning for at XX skulle legge ned sin virksomhet. YY ønsket ikke innfri de krav som ble stilt og i juli 2017 ga klubben beskjed om at den ikke var interessert i å fortsette forhandlingene. XX ble nedlagt i desember 2017.

Raseklubb YY sendte deretter en mail 23. desember 2017, med et vedlagt brev som varslet disiplinærsak som følge av den virksomheten som hadde funnet sted i tiden fra DK sin advarsel og frem til XX ble nedlagt i desember 2017. Den foreslåtte reaksjonen for D var 5 års eksklusjon og tap av gullmerke. Det ble satt en frist til 8. januar 2018 for Ds kommentarer. Det fremgår av oversendelsesmailen at:

”Styret i [Raseklubb YY] har behandlet [XX] saken nå som den er avsluttet. Vi har sett på det totale bildet på denne saken som har vært belastende og ødeleggende for klubben. Vi ser at denne saken har skadet klubben så mye at vi har bestemt å ekskludere deg som medlem. I følge NKKs lovverk har du rett til en uttalellesrett om saken. Før styret kan fatte et endelig vedtak, har du mulighet til å bestride eksklusjonsforslaget. Det vil si at du gis en uttalellesrett med frist til undertegnede: 08.01.2018”.

D svarte 25 desember 2017 bla som følger:

”Jeg er en av fire personer som startet og drev foreningen XX i Norge. Da jeg ikke på noe tidspunkt vært leder eller nestleder i organisasjonen, og derfor ikke hatt noen overordnet myndighet, stiller jeg meg undrende til at jeg er den eneste av styremedlemmene som det er reist eksklusjonsforslag mot. Jeg finner det helt urimelig. I tillegg protesterer jeg på at jeg fratas klubbens gullmerke, en utmerkelse jeg fikk i 2010 etter 12 års fartstid som avlsrådsformann.”

I svar fra styreleder samme dag fremgår det bla at ”*Din argumentasjon tas ikke til følge.*” og ”*Så lenge du er dømt i NKK og det dokumentet er gyldig vil ikke dine argumenter bli akseptert som grunnlag for å slette vedtaket.*”

Klubben hadde deretter styremøte 8. februar 2018, hvor det ble fattet vedtak om eksklusjon fra klubben i 4 år og tap av gullmerke:

Sak: 6/18	Eksklusjonssak samt frata Gullmerke - NN
Saksbeskrivelse	Tilsvaret mottatt fra NN
ForslagTilVedtak	Innholdet i tilsvaret ga ingen opplysninger som ville endre saken.
Vedtak:	NN ekskluderes for 4 år. Gullmerke må hun innlevere til [raseklubb YY] så snart som mulig. Brev sendes NN. Ansvar: [ZZ]

D har overfor AU opplyst at ”NN” i denne styresaken er henne, fordi det kun er hun som har mottatt gullmerke blant de totalt 5 som ble vedtatt ekskluderte på det aktuelle styremøtet.

Det fremgår av protokollen at styreleder skal sende brev om eksklusjon til ”NN”. Dhevder å ikke ha mottatt noe slikt brev, og klubben har heller ikke fremlagt noe slikt brev i AU sin sak.

Vurdering. AU tok deretter stilling til om det forelå saksbehandlingsfeil: Varsel om eksklusjon ble sendt lille julaften. Dette fremstår som lite hensynsfullt, men kan ikke gi grunnlag for ugyldighet. Heller ikke at varsel ble sendt først til D og deretter til de øvrige.

Det følger av NKKs lover § 7-1 (4) at ”*De avgjørelsen kan få betydning for skal alltid gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes.*”. Klubben opplyste i brevet datert 21. desember 2017, som ble sendt D på mail 23. desember 2017, om at D ”*har mulighet til å bestride eksklusjonsforslaget*” og at denne muligheten var noe hun hadde ”*Før styret kan fatte et endelig vedtak*”. Det samme fremgår av oversendelsesmailen. At D fikk anledning til å uttale seg er ubestridt, en rett hun også benyttet seg av ved å sende e-post 25. desember 2017.

Svaret fra styreleder 25. desember 2017 kan tolkes både som at styremøte allerede er avholdt, og som at det vil bli avholdt i fremtiden. Jf at han skriver: ”*Din argumentasjon tas ikke til følge.*” men også at: ”*Så lenge dine du er dømt i NKK og det dokumentet er gyldig vil ikke*

dine argumenter bli akseptert som grunnlag for å slette vedtaket.". (AUs understrekning). Klubben avholdt som sagt deretter et styremøte 8. februar 2018, hvor den vedtok eksklusjon i 4 år og tap av gullmerke.

Det ble med andre ord først sendt et varsel til D om at styret i nær fremtid ville behandle en disiplinærsak vedrørende D, og hun fikk anledning til å uttale seg forut for at vedtaket ble truffet. Det er ikke bestridt at det foreligger et eksklusjonvedtak i klubben som er styrebehandlet, jf protokollen av 8. februar 2018. D burde riktignok hatt særskilt skriftlig beskjed om vedtaket av 8. februar 2018. Hun er imidlertid kjent med dette via protokollen.

AU kan etter dette ikke se at det foreligger noen saksbehandlingsfeil i eksklusjonssaken som gir grunnlag for opphevelse av klubbens reaksjon, jf at det vesentlige er at D fikk anledning til å uttale seg forut for at styret fattet endelig styrevedtak om disiplinærreaksjon.

AU finner det dog rimelig at D og de øvrige ekskluderte får lik reaksjon, jf NKKs lover § 7-6 siste ledd hvor det er presisert at "Like saker skal behandles likt". Mht til de øvrige 3 har AU fastslått at det foreligger ansvar jf NKKs lover § 7-2 (1) bokstav a), men AU ila 3 års eksklusjon, jf § 7-3 (1) bokstav h) om tap av medlemskap og rett til medlemskap, under henvisning til tidligere praksis i tilsvarende saker.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig YYs 4-årige eksklusjon av D og tap av gullmerke og vedtok at D taper medlemskap og rett til medlemskap i (ekskluderes fra) YY i en periode på 3 - tre - år, gjeldende fra og med [dato] til og med [dato], jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) h).

AU-sak 2018/03 Eksklusjon fra raseklubb som følge av langvarig konflikt

NN ble i desember 2017 fratatt vervet som avlsrådsmedlem. Dette skjedde på et ekstraordinært årsmøte i raseklubb YY, ved mistillit (55 mot 14). Raseklubb YY ekskluderte deretter NN fra klubben i 5 år i januar 2018. I varselet om eksklusjon viste klubben blandt annet til:

Perioden 2015

- NN var kasserer og leverte ikke fra seg bilag til klubben. At noe befinner seg på privat programvare er ikke god nok grunn. Han la ned hjemmesiden da han fikk sparken som webmaster. Begge deler medførte merkostnader for klubben, og den var i en periode uten hjemmeside.

Perioden 2017

- NN fikk fornyet tillit ved å bidra til styret i funksjonen som sekretær 1. mars 2017. Da han ble nektet tilgang til hjemmesiden basert på tidligere erfaringer svarte han imidlertid med ufin dialog med resten av styret, beskyldninger overfor tidligere styrer osv. Han fikk beskjed om å endre tone, men valgte å fortsette. Styret fikk til slutt nok og NN valgte å trekke seg som sekretær.
- Gjennom vervet som avlsrådsmedlem fortsatte han imidlertid med beskyldninger om inhabilitet og truende kommunikasjon..
- Styret sendte 5 mailer som NN ikke svarte på og telefonkontakt har ikke ført til noen løsning. Disse forholdene var foranledningen til innkallingen til det ekstraordinære årsmøtet.

- NN benyttet også klubbens adresseliste og sendte mail til alle medlemmene med usanne påstander om klubbens avlsarbeide og om konflikten med styret. Dette har skadet klubbens renommé
- Det har gjennom hele 2017 vært utrolig mye støy og krancling med NN som person. *"Dette har vært utrolig utmattende for alle som er i styret. Vi har ved flere anledninger prøvd å få deg til å endre deg, men det har ikke vært mulig."*

NN svarte i korthet at:

- Det skal 2 til for å krangle. Det kan diskuteres hvem som startet.
- Når styreleder og webansvarlig ikke etterkommer årsmøte og styrevedtak var dette noe NN påpekte og forsøkte gjøre noe med.
- NN etterlyser dokumentasjon fra klubben og stiller spørsmålstegn ved hvordan et styre kan basere seg på noe de ikke selv har opplevd.
- NN vedlegger styrereferat fra 2014 som viser at styret besluttet med 6 mot 1 stemme å bytte kasserer. NN opplyser at han ikke fikk uttale seg i forkant. *"Vedtaket må i dette tilfelle være fattet på et veldig ensidig grunnlag"*. NN trakk seg samtidig fra alle verv – dvs som Sekretær, Kasserer og ½ Webansvarlig. NN fikk ikke sparken som webmaster – de var den gang 2, og klubben måtte ikke skaffe ny server. Han benekter også å ha holdt igjen noe da han sluttet som kasserer
- Ang inhabilitet: Det var 2 i avlsrådet hadde hunder som er kullsøsken av hund med ektopisk ureter da avlsrådet skulle ta stilling til spørsmål om kompensasjon for UL.
- Styret fremstår som rimelig desperate når de innkaller til ekstraordinært årsmøte for å fjerne NN fra et verv som ikke gir påvirkningsmulighet på styre og stell i klubben, bare 2 måneder før ordinært årsmøte.

Klubben tok ikke innsigelsene til følge og vedtok eksklusjon. NN anket dette til AU og anfører i anken blant annet:

- At det her er snakk om en gjengjeldelsesaksjon fra en gruppe fremtredende personer i raseklubb YY med styreleder som talerør og utøvende makt.
- Det er et gjentakende problem at styreleder ikke etterkommer årsmøtevedtak og styrevedtak, men lar seg overbevise av tidligere styreledelse.
- Ved å angripe personer som det tidligere styret har vært i uoverensstemmelser med, siden den tidligere styreledelsen også har egne oppdrett og ivaretar seg og sitt både når det gjelder styre, jaktprøver ved valg av partier og dommere, RAS og avlskriterier.
- NN oppfatter saken som ren mobbing og trakassering fra en liten "intern klubb" i klubben som styrer alt og forskjellsbehandler medlemmene.

Klubben har i sitt tilsvaer bla påpekt:

- I tiden etter eksklusjonsvedtaket har det vært årsmøte i YY, hvor eksklusjonen av NN var del av styrets årsberetning. Det kom ikke kritikk fra årsmøtet mot styrets behandling av saken. Det ble valgt nytt styre i klubben som stiller seg bak vedtaket.
- NNs opptreden som sekretær illustrerer en person i konflikt med flere demokratisk valgte klubbstyrer. Han ønsket fullmakter langt ut over det vanlige og hadde væremåte og måte å involvere seg på som førte til konflikt med mange i styret. Webansvarlig trakk seg bla som følge av NNs væremåte.
- NN var kasserer for klubben frem til februar 2015. Han slettet regnskapet for 2014 og leverte alle bilag til styret i en plastpose kort tid før årsmøtet. Han nektet å utlevere tidligere regnskap til sin etterfølger fordi de var kjørt på personlig programvare.

- Da han gikk ut av rollen som web-ansvarlig la han ned web-siden, eller som han selv har beskrevet det ”blokkerte tilgang”. Realitetene blir den samme, klubben var uten Web-sider. Det sentrale er ikke om han ble sparket eller trakk seg selv, men at han ikke kvier seg for å ødelegge for klubben når han ikke får det som han vil.
- Å formulere eskaleringen av konflikter de senere årene som en konspirasjonsteori faller på egen urimelighet. Personene i styret og i avlsrådet i 2017 er helt andre enn de han har arbeidet sammen med senere.
- Avlsrådet for [rasen] består av 4 personer. De har tett dialog med styret og arbeidet med avl og raseutvikling er blant klubbens viktigste områder. Styret er klubbens øverste myndighet, men iht lovene velges representanter til avlsrådet på klubbens årsmøte. Det er har vært store samarbeidsproblemer mellom NN og andre i avlsrådet og styret. Dette hemmer avlsrådsarbeid og styrearbeid i en liten klubb. Dialog har vært forsøkt uten løsning. NN har hatt en adferd mot avlsråd og styre som har vært truende, ufin og beskyldende mv.
- Klubben er enig med NN i at situasjonen er alvorlig når man må innkalle til ekstraordinært årsmøte 2 måneder før ordinært årsmøte, kun for å stille mistillit til NN. Han stilte ikke selv opp der, men i anken fortsetter han iht klubben konspirasjonsteoriene om at feilen ligger hos andre.
- Få dager før ekstraordinært årsmøte sendte NN e-post til medlemmene i klubben hvor han fremsatte påstander om personer og om arbeidet i klubben. Han var da fortsatt tillitsvalgt og fremstilte arbeidet i klubben som rene mafiavirksomheten. Leseren kunne iht klubben få inntrykk av at hele avlsrådet stiller seg bak. Det er ikke tilfelle. Klubbens avlsråd har måttet kommentere dette i et eget innlegg på klubbens hjemmeside.
- De ovennevnte forholdene har skadet klubbens virksomhet og omdømme.
- AU bes vurdere varighet på eksklusjonen, og klubben mener den bør være på 10 år eller livstid.

NN fikk kommentere tilsvaret og uttalte da bla:

- *”Jeg brukte e-postlistene, som jeg hadde tilgang til som sekretær, for å gi medlemmene en del svar fra min side på fremstillingen av min person fra [raseklubb YY] i innkallingen til ekstraordinært årsmøte. De ble sendt ut fra egen mailadresse, så jeg prøvde å ivareta medlemmene på best mulig måte. Ser at [raseklubb YY] har konto hos MailChimp, som ble brukt til utsendelse av innkallingen. Solgt mailadresser?”*
- NN vedlegger også diverse dokumentasjon i form av bla e-post vedr regnskap, protokoller, innkalling til ekstraordinært årsmøte, orientering om at dersom ikke årsmøtet fratok NN vervet ville 10 personer fra styret, avlsråd, jaktråd og utstillingsråd trekke seg fra sine verv i klubben m.v. I e-posten vedr regnskap fremgår det bla at klubben fortsatt etterlyste materiale. NN reiser også innsigelser mot gyldigheten av vedtaket på ekstraordinært årsmøte.
- Videre: *”Ut fra nåværende styres (eller er det tidligere styreleder?) omtale av saksgangen når jeg trakk meg fra alle verv i 2014, er de kun basert på rykter og påstander”.*
- NN spør vedr påstanden om straff fra styret: *”Er dette et misbruk av NKKs lover for å utøve makt og trakassering?”.*

Vurdering: AU tok utgangspunkt i klubblovenes § 4 om medlemsforpliktelser, hvor det fremgår at medlemmene er forpliktet til å støtte opp under klubbens (og NKK sin) virksomhet, jf NKKs lover § 7-2 (1) a), hvor det fremgår at det kan ilegges reaksjon som nevnt i § 7-3 ved brudd på bla klubbens lover.

AU finner det dokumentert at det har vært et konfliktfylt forhold mellom NN og andre tillitsvalgte/organer og at dette har vært til skade for klubben. For eksempel ved at NN ikke leverte fra seg alt han hadde vedr regnskapene i 2014, at han den gangen hindret tilgang til klubbens hjemmeside, samt at han benyttet klubbens e-postliste til å fremme egne synspunkter om avlsarbeid og konflikten i desember 2017. Dette medførte at klubben måtte legge ut en ”forklaring” på klubbens hjemmeside. Det er også et poeng at det til slutt ble innkalt til ekstraordinært årsmøte for å få ham fjernet fra avlsrådet. Når tillitsvalgte står i konflikt over tid går det ut over klubbens arbeid. Det beslaglegger frivillig tid som kunne vært brukt til beste for klubben og kan i tillegg føre til skade for klubben. Helhetsinntrykket er at NN har vanskelig for å innrette seg iht vedtak hvis han er uenig, og at dette fort fører til reaksjoner eller ”motangrep”. AU viser som eksempel til NNs spørsmål om salg av e-postlister som er referert over.

Nå som NN ikke lenger har verv i klubben kunne det tenkes at det vil gi mer ro i klubben, slik at det ikke egentlig er noe behov for eksklusjon. AU har imidlertid tidligere ekskludert medlemmer som over tid har beslaglagt uforholdsmessig mye frivillig tid pga langvarige konflikter. AU viser til AU-sak 2011/12 jf 2013/02 (2 års eksklusjon) samt AU-saker 2015/02 (1 års nektelse av medlemskap) og 2015/03 (tidsbegrenset i forbindelse med rettssak) og senest sak 2017/17 (2 års eksklusjon mv.)

Med utgangspunkt i tidligere praksis har AU konkludert med at en reaksjonstid på 5 år eller mer bør være forbehold saker som er enda mer alvorlige enn i saken her. Etter en totalvurdering finner AU at en reaksjonstid på 3 år er rimelig.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve raseklubb YYs 5-årige eksklusjon og ekskluderte NN fra raseklubb YY i 3 år.

AU-sak 2018/02 Styremedlems brudd på taushetsplikt

Saken gjelder tap av tillitsverv som følge av brudd på taushetsplikt. Raseklubb XX anmeldte et styremedlem (NN) til NKKs Disiplinærkomite (DK) i 2017. DK konkluderte i januar 2018 som følger i DK-sak 11/2017:

[NN] fratas retten til å inneha tillitsverv for en periode på 2 – to – år ihht NKKs lover § 7-3 første ledds bokstav f.

Om saken: En valpekjøper kontaktet raseklubb XX høsten 2017 og klaget på en oppdretter. XX sitt styre drøftet dette som en mulig disiplinærsak mot oppdretteren, og iht klubben ble alle styremedlemmene gjort uttrykkelig oppmerksom på at saken var underlagt taushetsplikt.

Oppdretteren kontaktet deretter styremedlem NN direkte, som sendte vedkommende e-poster fra den interne styrebehandlingen. Disse viste at 2 av styremedlemmene sluttet seg til at et forslag om at henvendelsen fra valpekjøperen skulle sendes til DK. NN pratet også med oppdretter.

NN har overfor AU påberopt at klubbens styrevedtak uansett skal offentliggjøres iht klubbens instruks, noe som ikke skjedde i saken her. Oppdretteren fikk ikke noe ”mer” av ham eller noe annet enn det han uansett hadde krav på. Han har også påberopt at klubben kun vedtok å *sende* saken (i betydningen henvise valpekjøper) til DK, ikke at klubben skulle *anmelde* oppdretteren, ei heller for *så mange forhold* som oppdretteren faktisk endte opp med å bli

anmeldt for. Styreleder informerte ham ikke om anmeldelsen, den fikk han kopi av ad omveier i ettertid. Da anmeldelsen noe senere ble godkjent av flertallet på et styremøte i tiden etter at DK hadde startet å behandle saken, stemte NN i mot godkjennelsen.

AUs vurdering: AU tok utgangspunkt i NKKs lover § 7-2 første ledd bokstav d) om at tillitsvalgte ikke må opptre ”på en måte som er uforenelig med sin rolle”. Slik AU ser det er det et tillitsbrudd når styremedlemmer lekket informasjon fra styrebehandlingen til utenforstående, og særlig i en sak hvor det er spesifikt påpekt fra styreleders side at saken er underlagt taushetsplikt. Uansett hvor enig/uenig NN var mht måten saken var håndtert på i klubbens styre burde henvendelsen fra oppdretteren vært forelagt styret, som så kunne svart vedkommende ”som styre”.

Det er på den annen side klart at klubbens styre kunne ha opptrådt mer strukturert, jf at det ser ut som om styret først trodde at klager fra enkeltmedlemmer kunne sendes til DK og bli en sak mellom kjøper og oppdretter, at protokoller ikke ble publisert og at det oppsto uklarheter omkring *hva* som faktisk var vedtatt av styret mht anmeldelsen av oppdretteren. AU vedtok derfor å redusere reaksjonen fra 2 til 1 år. AU understreket i tillegg at det skal skje en forsvarlig overføring av dokumentasjon og informasjon mv til etterfølger i verv.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve DKs avgjørelse i sak 2017-11. NN fradømmes eksisterende tillitsverv i NKK jf NKKs lover § 7-2 første ledd bokstav d) jf § 7-3 første ledd bokstav f) samt rett til å inneha fremtidige tillitsverv i NKK jf § 7-3 første ledd bokstav e), gjeldende fra [dato til dato - i ett år].

AU-sak 2018/01 Annen gangs brudd på NKKs Etske Grunnregler.

Saken gjaldt paring på for ung tispe (14 mndr) og deretter ny paring ett år før utløpet av ilagt avlskarantene på 18 mndr. Kullene var født i 2014. DK ila 2 års registreringsforbud til desember 2019 og avlssperre på ei tispe i DK-sak 12/2017. NKKs saksbehandling frem til og med DKs avgjørelse var på mer en 3 år fordi saken først ble anmeldt til DK i oktober 2017. Oppdretter anket og mente det var urimelig å bli ilagt reaksjon nå, med virkning langt ut i 2019 for et forhold som fant sted i 2014.

AU fant at reaksjonen som utgangspunkt bør starte sitt løp senest 1 år etter siste brudd, i dette tilfellet paringen i midten av juli 2014. Dette gir NKK ca 9 mndr fra kullet er født, til anmeldelse og behandling i DK av det som er relativt enkle saker. AU la derfor til grunn at starttidspunktet for registreringsforbudet i saken her var juli 2015. Det vil si at forbudet utløp i juli 2017.

Vedrørende bruk av avlssperre som disiplinærreaksjon viste AU til tidligere avgjørelse i AU-sak 2017/15, hvor AU uttalte: *”Etter AUs vurdering er det uheldig å benytte livsvarig avlssperre som reaksjon av NKKs Disiplinærorganer kun som ”straff”, altså i saker hvor det ikke er økt risiko for sykdom på avkom. Det er de samme hensyn som gjør seg gjeldende her som i saker om avregistrering av kull, det vil si hensynet til gensamlingen/NKKs mål om at flest mulig renrasede hunder skal registreres.”* AU opphevet derfor avlssperren på den aktuelle tispas.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve DKs avlssperre i sak 12/2017 samt ilegge 2 års registreringsforbud til og med juli 2017, jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) c). Reaksjonen var dermed oppgjort på tidspunktet for AU sin avgjørelse.

AU-sak 2017/23 Anke over raseklubbs eksklusjon av eksteriørdommere

Klubben fattet vedtak om eksklusjon i 1 måned av 4 medlemmer som er eksteriørdommere. Årsaken var et brev de 4 dommerne skrev, som iht disse uten deres viten ble lagt ut på Autoriserte Hundedommere Forening (AHF) sin hjemmeside. Brevet var iht de 4 dommerne kun et utkast som ikke var ment å skulle sendes ut. Det inneholdt bl.a. en oppfordring til dommerkollegaer om å dømme i.h.t. en annen tolkning av standarden enn klubbens. Det hadde også vært avholdt et møte om rasen i AHF hvor 2 av dommerne var foredragsholdere. Brevet hadde også blitt sendt som vedlegg på mail fra AHF til alle AHF sine medlemmer. AHF fjernet brevet fra AHFs hjemmeside da de 4 dommerne ble oppmerksom på at det lå der.

Klubben varslet disiplinærsak fordi de 4 spesialdommere på klubbens rase ikke hadde gjort klubben oppmerksom på møtet i AHF og fordi oppfordringen deres om å ikke premiere visse hunder er i strid med klubbens arbeide med å utvide avlsbasen til å inkludere også disse hundene.

De 4 dommerne svarte til klubben at den feilaktig blander inn rollen som raseforvalter, og at dette ikke gir dem myndighet eller ansvar vedrørende autorisasjon, utdanning og forvaltning av hundedommere. Disse er det kun NKK som har ansvar for. Dommerne skal følge til enhver tid gjeldende FCI-standard. Hvis klubben ønsker en endring må de henvende seg til raseklubben i rasens hjemland, og deretter få den nasjonale kennelklubben der til å sende standarden til FCI for godkjenning. De 4 viste også til ytringsfrihet og klubbdemokrati mht adgangen til å være uenig, samt til utstillingsreglens bestemmelser om at dommeravgjørelsen er endelig (pkt 8) og forbud mot å klandre dommer (pkt 10). De ankende parter har også hevdet at det aktuelle brevet ikke hadde noe med møtet i AHF å gjøre, og at de ikke kan lastes for at AHF ikke inviterte klubben til møtet.

Klubben vedtok deretter eksklusjon av de 4 i 1 måned. Den påpekte blant annet at den var skuffet over at de 4 misbruker den makten de har. Brevet har til hensikt å påvirke alle dommerkollegaer til å ta et standpunkt i strid med klubbens synspunkt på tolkning av standarden og villeder dommerkollegaer om hva som er en feil, og hva som er en diskvalifiserende feil i.h.t. standarden. Klubben aksepterer den enkelte dommers syn, men ikke at de 4 aktivt søker å påvirke sine dommerkollegaer til å innta samme syn, og heller ikke at klubben ikke ble informert om at andre dommere henvendte seg til dem med spørsmål om hvordan de skulle vurdere visse hunder.

De 4 dommerne anket til AU og anførte i all hovedsak at de må følge standarden for ikke å risikere å miste autorisasjonen sin. Det er NKK som har autorisasjonsansvaret og ansvaret for å utdanne dommere, ikke raseklubbene. At klubben har et avvikende syn på standarden betyr ikke at den kan diktere dommere til å avvike rasestandarden. De mener også at klubben har misbrukt disiplinærbestemmelsene til å kneble et mindretall, som også skal ha lov til å arbeide utad for sitt syn på saken, med håp om å overbevise flertallet.

I klubbens tilsvarende svar til AU uttalte klubben i all hovedsak at de 4 ikke er ilagt noen reaksjon som følge av utøvelsen av sine dommergjerninger – der anerkjenner klubben at de kan dømme slik de mener selv at er riktig, men fordi de 4 sprer feilinformasjon via det aktuelle brevet.

AU fant at saken handler om utøvelsen av dommergjerningen "utenfor tjeneste". NKKs Hovedstyre har delegert saker om utøvelsen av dommerverv til de forskjellige særkomiteene. For eksteriørdommere er dette delegert til NKKs Dommerutdanningskomite (DUK), jf DUK sitt mandat hvor det fremgår av pkt 7.6 at DUK har "*Fullmakt til å avautorisere*

eksteriørdommere. Avautorisering gjelder der dommerne ikke lenger har den nødvendige faglige dyktighet og/eller ikke følger reglene og pliktene knyttet til disse, eller av helsemessige grunner ikke lengre kan fungere på en forsvarlig måte”.

Mandatene gjelder forhold både i og utenfor tjeneste, altså ikke bare utøvelsen av konkrete dommeroppdrag. At forhold som skjer på ”fritiden” er dekket av særkomiteens mandater er illustrert i bla AU-sak 2016/20 og AU-sak 2015/14.

Spørsmålet om hva de 4 eksteriørdommere i saken her kan/ikke kan gjøre som dommere og de eventuelle konsekvenser som hendelser med tilknytning til dommervervet har, faller med andre ord inn under DUK sitt mandatområde. DUK har myndighet til å ilegge alle reaksjoner i NKKs lover § 7-3 inntil 2 år, inklusive tap av enkeltmedlemskap i klubb. DUK kan også frikjenne.

Det følger videre av NKKs lover § 7-4 (behandlende organer) a) at *”Reaksjoner kan ilegges av klubb og forbund innenfor deres område”*. Ettersom saken her faller inn under DUK sitt mandatområde, faller den utenfor klubbens område jf § 7-4. Saker knyttet til dommeres forhold i/utenfor tjeneste må anmeldes til relevant særkomite, inklusive med tanke på eventuell eksklusjon fra klubb. En eventuell avgjørelse fra DUK kan ankes til AU.

Vedtak: AU opphevet enstemmig klubbens eksklusjoner.

AU-sak 2017/22 Uttalelser på Facebook og i mail til klubb – Anke over advarsel

Klubben ila medlemmet NN en advarsel som følge av offentlig trakassering og brudd på klubbens nettvettregler, fordi NN ved gjentatte tilfeller hadde *”hengt ut og kritisert medlemmer og tillitsvalgte på sin åpne konto”* på Facebook. Klubben uttalte: *”Vi er flere, både tillitsvalgte og medlemmer som har forsøkt å svare henne på henne sider, men NN forbeholder seg retten til å slette innlegg og hennes ytringer blir ofte stående uimotsagt. Flere svarer og kommenterer hennes ytringer på sine egne sider.”*.

Klubben fremla innlegget fra NN sin Facebook-vegg som førte til at klubben reagerte. Det sto der (over bildet over en struts som har gravd hodet ned i sanden) bla: *” Da jeg sendte mail til utstillingsleder om manglende oppdatering av ”10 på topp” listen gjennom flere måneder satt spillet i gang. Men min mail fikk i alle fall fart på sakene og listen ble offentliggjort. Det viser seg at enkelte hunder var feilplassert eller utelatt fra listen, noe jeg har gitt beskjed om. Enkelte burde få seg noe annet å gjøre, eller kanskje stikke hodet i sanden og tenke seg om. Ingen er tjent med at tillitsverv er besatt av en grinebiter som alltid skylder på andre. Heldigvis tør jeg som gammel si hva jeg vil,(...)”*.

Ansvarlig for utstillingslistene svarte på NN sin Facebook-vegg at hun hadde gjort en feil og at det ville bli rettet. Hun forklarte at hun hadde en veldig travel hverdag og var tillitsvalgt i tillegg. NN viste ingen sympati for dette i sine kommentarer. Hun mente at hun har også hatt det travelt og vært tillitsvalgt osv.

Klubben fremla også ved e-posten hvor NN klaget over at listen over ”Årets utstillingshund” på klubbens hjemmeside ikke er oppdatert. Heller ikke her er hun spesielt hyggelig. Klubben svarte kort at den oppdateres så raskt de får det til. I svaret hennes er hun (igjen) lite imponert over at fem personer i utstillingsrådet ikke får det til raskere. Hun fikk svar fra vedkommende i utstillingsrådet om at dette går han ikke i noen diskusjon om, noe som altså avstedkom

ovennevnte uttalelse fra NN på egen Facebook-vegg.

Klubbens nettvettregler gir kort sagt uttrykk for at medlemmene bør utvise normal folkeskikk på nett og tenke seg om to ganger før de skriver. De inneholder ingen straffetrussel, men klubbens nettvettregler kan uansett ikke endre innholdet i NKKs lovers § 7-2. Det er med andre ord lovene AU må ta utgangspunkt i. Og der ligger listen forholdsvis høyt mht å ilegge disiplinærreaksjoner som følge av uttrykte meninger. Jf uttrykkene ”sterkt krenkende” eller ”svært utilbørlige offentlige utsagn”.

AU viste her til at NKKs Representantskapsmøte vedtok et tillegg i NKKs lover § 7-3 på NKKs Representantskapsmøte i november 2017 *gjeldende fra 1 januar 2019**). I forarbeidene til RS-vedtaket står det med henvisning til AU-saker 2014/07, 2015/23 og 2016/16 bla at *«Det bør være stor takhøyde i NKK for ytringer av forskjellig art. Det er bare de aller mest graverende tilfeller bør kunne danne grunnlag for en disiplinærsak. Det er legitimt å stille spørsmål om en tillitsvalgte egnethet, samt å ytre seg kritisk til sakshåndteringen i en konkret sak. Tillitsvalgte må generelt regne med at de i større grad enn andre har søkelyset på seg, og må finne seg i at andre har oppfatninger om hvordan de skjøtter sine verv. Hvor går for eksempel grensen mellom valgkamp og straffverdig illojalitet? Tilsvarende: Det som oppfattes som unødvendig og krenkende av noen vil bli oppfattet som viktig og betimelig av andre. Dette tilsier at vi skal fortsette å være varsomme med å begrense ytringsfriheten i NKK»*.

Ny bokstav f) i NKKs lover § 7-2 (om handlinger som kan medføre reaksjon) lyder: *«Det fremmes sterkt krenkende eller svært utilbørlige offentlige utsagn om NKKs tillitsvalgte, autoriserte eller bemyndigede. Et enkeltmedlems offentlige utsagn som berører et annet enkeltmedlem er NKK uvedkommende.»*

Det var relativt klart for AU at selv om det kan fremstå som særdeles lite sympatisk å klage på tillitsvalgtes arbeide i de ordlag og på den måten NN har gjort, så er ikke dette i seg selv ”sterkt krenkende” eller ”svært utilbørlig”. Se til sammenligning AU-sak 2014/07, hvor AU fant det innenfor ytringsfriheten i NKK at medlemmet uttalte seg om ”hodeløse” styremedlemmer.

På den annen side: Det går også en grense mellom ytringsfrihet og det som i sum må anses som ren mobbing/trakassering, basert på antallet uttalelser/henvendelser, måten de er formulert på og om dette pågår i månedsvis og endog over år osv. Det er uheldig hvis ett eller noen få særlig kritiske medlemmer legger beslag på unødvendig mye av klubbens frivillige tid. Se til illustrasjon her AU-saker 2011/12, 2013/02 og 2015/06.

Klubbene har på sin side også et ansvar i disse situasjonene. Man må kunne forvente at klubbene ignorerer en del ”støy fra kritiske medlemmer”, som et ledd i prioriteringer av hva klubben skal bruke tiden sin på. Svaret klubben ga på mail om at *”Dette diskuterer vi ikke nærmere”* var et godt eksempel på en bra måte å takle det på.

Etter en helthetsvurdering kunne ikke AU se at NN var over grensen for det som kan gi grunnlag for en disiplinærreaksjon.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig klubbens advarsel

*) Tekst i kursiv er presisering i den opprinnelige avgjørelsen foretatt etter første publisering av sammendraget.

AU-sak 2017/21 Konkurrerende raseklubb – Anke over DKs avvisning

NKKs Disiplinærkomite (DK) avviste forbundets anmeldelse av 5 personer i DK-sak 8/2017 fordi DK ikke fant grunnlag for disiplinærreaksjon mot de innklagede. DK la til grunn at det var i orden å etablere en uoffisiell interessegruppe på Facebook som et ”møtested” for en gruppe særlig jaktinteresserte eiere innenfor en rase. En forutsetning var dog at gruppen endret formålsparagrafen sin for å gi uttrykk for dette. Forbundet anket til AU og hevdet det forelå konkurrerende raseklubb.

De 5 ankemotpartene bestred at AU kunne behandle en anke over en avvisning som følge av frifinnelse. AU viste til at AU har behandlet avvisningsavgjørelser tidligere, jf bla AU-saker 2015/24, 2017/11, 2015/14 og 2015/06 (de 2 siste gjelder advarsler). NKKs lover inneholder heller ikke noe unntak for adgangen til å anke over frifinnelser, og NKKs lover må her veie tyngst. Videre er klubber og forbund forpliktet til å anmelde presumptivt alvorlige saker til DK i NKKs lover § 7-3 (6), fremfor å behandle slike saker selv. DKs avgjørelse og det generelle (uskrevne) forbudet mot dobbeltbehandling i NKK kan videre utelukke disiplinærsak mot de innklagede i forbundet. Det blir da prinsipielt og generelt helt urimelig om ikke DKs frifinnelse/avvisning skal kunne ankes.

Det er også hevdet at DK skulle ha vurdert omgjøring før AU behandlet saken. NKKs tidligere saksbehandlingsregler ble imidlertid opphevet på Representantskapsmøtet 2017 og de tidligere reglene om omgjøring ble ikke videreførte i NKKs Generelle Saksbehandlingsregler, gjeldende fra 4. november 2017. Årsaken var at ordningen med omgjøringsvurdering før anken ble sendt til ankeinstansen førte til alt for lang saksbehandlingstid i NKK.

Forbundet påpekte overfor AU at den har 15 lokale klubber som dekker hele landet og er tilsluttet forbundet; som er satt til å ivareta rasens varianter i henhold til NKKs og FCIs regelverk. Lokalklubbene har komiteer for ulike jaktaktiviteter. Forbundet har raseforvaltningsansvaret for rasen. Det er åpent for samarbeid på tvers av geografiske grenser/klubber. Forbundet mener det mot denne bakgrunnen er uforståelig at ankemotpartene ikke kan utvikle et samarbeide innenfor eksisterende rammer.

De ankende partene dannet en gruppe ”NN” som iht NN sin hjemmeside skal ha et særlig fokus på jaktegenskaper. Da saken var i DK ble det opplyst at NN hadde 77 medlemmer. I tiden etter DKs avgjørelse endret NN formålsparagrafen sin (medio august 2017) i tråd med DKs avgjørelse. Den lyder nå: *”NN er en uoffisiell interessegruppe, som skal være en samarbeidsplattform for alle som bruker [rasen] til jakt”*. I Enhetsregisteret står det følgende: *”Interessegruppe for eiere av jagende [rasen]”*.

Organisasjonen NN har imidlertid valgt et styre, tar medlemskontingent på 200 kr pr medlem og 50 kr for familiemedlemmer, med mulighet for oppdretteres innmelding av valpekjøpere som 1 års gratis medlem. NN har fysiske møter/planlegger temamøter for medlemmer, og har en hjemmeside som inneholder all denne informasjonen, samt at den tilbyr hannhundliste og valpeformidling på nett, og resultater fra prøver m.v. NN har i tillegg en person som er valpeformidler. P.t. er det flere hannhunder på listen, og hjemmesiden gir totalt sett definitivt uttrykk for en viss aktivitet.

Det fremsto som helt opplagt for AU at de tjenester/oppgaver som NN tilbyr sine medlemmer er slike som faller inn under forbundets raseforvaltningsansvar. Jf at både hannhundlister og valpeformidling er egnet til å påvirke avlens retning. AU uttalte her helt generelt: Alle tiltak i

organisert form som er egnet til å påvirke avlens retning ”tilhører” den klubb/det forbund som har fått delegert raseforvaltningsansvaret å bestemme over.

De ankende parter har innvendt at de ikke har fått noen avklaring fra forbundet eller fra NKK mht om de kunne starte sin virksomhet. AU bemerket her at det er de som starter en slik virksomhet som må dokumentere at de har samtykke til dette. Uten samtykke fra den klubb/det forbund som har raseforvaltningsansvaret, eller fra NKKs Hovedstyre (som kan delegere raseforvaltningsansvar), så kan man ikke starte opp slik virksomhet uten å komme i konflikt med NKKs forbud mot konkurrerende virksomhet, slik dette er utviklet i bla praksis i NKK. Dette gjelder også for andre oppgaver som ligger under klubb/forbund.

AU viser til at klubber og forbunds beslutningsmyndighet blir uthulet hvis medlemmer kan ta for seg av oppgaver som ligger inn under disse. Her er det i stedet viktig å følge demokratiske spilleregler. Det kan da ta tid for et mindretall å overbevise et flertall, og det er helt i orden å danne en formell eller uformell gruppe med tanke på å ivareta visse interesser innenfor de eksisterende organisasjonsstrukturene, ved å forsøke å påvirke beslutninger osv. Hvis en gruppe personer mener seg oversett, eller at styret ikke gjør jobben sin, må de arbeide for å få inn et nytt styre, jf at valgkamparbeide selvsagt er helt greit innenfor en demokratisk organisasjon.

Men det å gå inn på klubbene/forbundes områder på denne måten som er gjort i saken her, og utøve arbeide som faller inn under dennes område, er slikt som splitter klubber/forbund og vanskeliggjør ledelsen av disse. At andre klubber/forbund velger å organisere seg slik at de knytter kontakt med og samarbeider formelt eller uformelt med organisasjoner eller andre som ikke formelt er NKK-medlemsklubber o.l er uten betydning i denne sammenheng, fordi de aktuelle klubbene/forbundene det der gjelder selv har besluttet slikt samarbeide. Mht reaksjonsnivået: AU fant etter en totalvurdering at saken her ikke var like alvorlig som i AU-sak 2015/07/08 og ila derfor en mildere reaksjon.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve DKs avvisning og ila de 5 medlemmene 3 års eksklusjon fra alle NKKs medlemsklubber, jf NKKs lover § 7-2 (1) jf § 7-3 (h) om tap av enkeltmedlemskap og rett til enkeltmedlemskap med derav følgende rettigheter i en eller alle NKKs klubber og forbund.

AU-sak 2017/20 Oppdretters avtalepraksis – NKKs krav til avtaler

Saken gjaldt oppdretters avtalepraksis og håndtering av forskjellige tvistesaker med valpekjøpere. DK ila 5 års aktivitetsforbud og registreringsforbud i DK-sak 7/2017. Dette ble anket av oppdretter. I forbindelse med ankebehandlingen ble det fremlagt en ikke ubetydelig mengde ny dokumentasjon.

Klubben anførte i anmeldelsen til DK samt overfor AU å ha mottatt klager fra kjøpere helt fra 90-tallet, hvor disse hadde fått kontrakter som var endret i forhold til opprinnelig avtale, bla ved at oppdretter blir medeier eller får fri tilgang til paringer, eller skal ha flere kull enn dem som er avtalt, at avtalevilkårene var urimelige, at hunder ble levert syke og at de døde tidlig. Det ble også anført at oppdretter truer med å frata eiere hunden, anmelde dem for kontraktsbrudd o.s.v.

Oppdretter har hatt en rekke høyt ustillingsmeritterte hunder over mange år, at han har mottatt hederstegn og ærespriser mv. Han anførte at påstandene knyttet til urimelige vilkår i all

hovedsak har sammenheng med at han betinger seg forkjøpsrett til hunden hvis kjøper vil selge den, rett til å bli konsultert, ev kjøpe hunden tilbake hvis eier ønsker å avlive. Videre: For å bevare bredde i linjene betinger han seg avlsrettigheter til hannhunder, og han har forbeholdt seg avlsrettigheter på særlig lovende tisper. Som regel i form av 1 kull (minimum 2 valper) eventuelt 2 kull hvis det kun er 1 valp i første kull. Han bruker NKKs Kjøpsavtale, som undertegnes av begge parter ved levering. De viktigste delene av kontrakten blir alltid gjennomgått på forhånd, før avtalene signeres. Det er bare 2 tilfeller hvor avtaler har blitt ettersendt, pga bla problemer med printer/andre praktiske forhold.

AU tok utgangspunkt i NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 8, hvor det blant annet står:

- *Ved salg av valp og/eller inngåelse av avtale med spesielle betingelser skal kjøper gjøres uttrykkelig oppmerksom på betydningen av betingelsene (avlsrett, förvertavtale, eierforhold etc).*
- *Ved salg av valp skal oppdretter sørge for at valpen snarest mulig blir registrert i Norsk Kennel Klub og overlate registreringsbeviset til kjøper dersom annet ikke er avtalt i henhold til skriftlig avtale.*

Partene har beskrevet og fremlagt mye dokumentasjon knyttet til saker hvor kjøper av forskjellige årsaker har rettet krav mot oppdretter i ettertid, som denne har avvist. Jf for eksempel saken med A, som mente hun fikk feil valp eller en hund som ikke var egnet for utstilling og avl, og hvor saken endte med at hun solgte hunden videre. Eller saken med B, hvor det var uenighet om dødsårsak, og hvor kjøper mener at årsaken er kronisk sykdom i forbindelse med fordøyelsessystemet, mens oppdretter avviste dette. Disse sakene er rene kjøpsrettslige tvister og slike tvister utgjør i seg selv ikke noen brudd på NKKs Etiske grunnregler pkt 8.

AU uttalte videre generelt at det er opp til markedet, dvs kjøpere og selgere, å bestemme pris og vilkår i det enkelte tilfellet. NKK sensurerer ikke innholdet i disse avtalene, med noen helt få unntak: Selger har iht NKKs regler (over) bevisbyrden for at kjøper har forstått at det er inngått avtale på særskilt tyngende vilkår. Det vil si at hvis en selger f.eks ønsker å stå som eier/deleier i eierbeviset, skal dette fremgå helt uttrykkelig (skriftlig) av kjøpsavtalen, slik at det er klart for kjøper at vedkommende ikke får full eiendomsrett til hunden. Kjøper har dermed også en reell mulighet til å vurdere om pris står i forhold til ytelse.

Selger bør i tillegg orientere om slike vilkår i tid før selve den dagen valpen leveres, ettersom særlig uerfarne kjøpere ofte ikke overskuer rekkevidden av slike vilkår hvis de for første gang presenteres ”der og da” når de skal overta valpen.

Hvis kjøper deretter signerer på en slik kontrakt er det med andre ord i utgangspunktet ikke grunnlag for å bruke NKKs etiske grunnregler til å sensurere dette i ettertid. Man kan mene hva man vil om det å selge valper på det som fremstår som særlig tyngende vilkår for kjøper, men hvis slike vilkår i seg selv skal rammes må NKK sine regler endres.

Det var i tillegg fremlagt 2 saker av klubben som viste at oppdretter nok ikke hadde gjort kjøper tilstrekkelig oppmerksom på de særlige vilkårene han betinget seg i forhold til de krav NKK stiller, bla ved å registrere seg selv som deleier av hunden. Den ene saken gjaldt et kjøp i 2007 (altså mer enn 10 år tilbake i tid) som ble løst ved et rettsforlik mellom oppdretter og kjøper. Den andre saken var fra 2013 hvor oppdretter fikk medhold i forliksrådet og tok hunden tilbake.

AU kan i utgangspunktet vurdere om NKKs krav er oppfylt selv om en sak har fått en sivilrettslig løsning, jf at det først og fremst er NKK som ser til at oppdrettere følger NKKs regler. AU la imidlertid til grunn at disse 2 forholdene var foreldet iht 2-årsfristen i NKKs lover § 7-5 (3).

AU fant deretter at oppdretter hadde opptrådt i strid med NKKs Etiske Grunnreglers krav til avtalepraksis på ett punkt: AU la til grunn at oppdretter hadde fått en fullmakt av en kjøper til å sørge for obduksjon av en hund som måtte avlives på grunn av nyreproblemer som på dette tidspunktet ble antatt være medfødt. Fullmakten ble gitt dagen etter avlivningen, med tanke på forsikringsoppgjøret med Agria under oppdretters "skjult-feil"-forsikring. Noe senere bestemte oppdretter seg for å bestride at det forelå en medfødt lidelse. Han fikk deretter hunden obdusert, ca 4 måneder etter at den ble avlivet. Obduksjonsrapporten konkluderte annerledes enn de diagnoser som var stilt på bakgrunn av undersøkelser av hunden før den ble avlivet. Oppdretter benyttet deretter obduksjonsrapporten "i mot" kjøper for å bestride dennes krav. Agria opprettholdt imidlertid sin konklusjon om skjult feil og utbetalte en viss erstatning til kjøper (halve kjøpesummen pluss veterinærutgifter).

AU mente at her burde oppdretter ha innhentet ny tillatelse fra eier til å få hunden obdusert så lenge etter og til et annet formål enn avtalt. NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 8 sine krav om tydelige avtaler gjelder primært med tanke på avtaleinngåelsen ved salg, men må kunne anvendes tilsvarende på inngåelse av etterfølgende avtaler mellom en "profesjonell" selger og dennes kjøper, slik som i situasjonen her.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse. Oppdretter ble ilagt en advarsel med 5 års varighet som følge av brudd på NKKs Etiske Grunnregler pkt 8, jf NKKs lover § 7-2 (1) bokstav a) om brudd på NKKs bestemmelser jf § 7-3 (1) bokstav a).

AU-sak 2017/19 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve

Saken gjelder anke over 2 års utelukkelse av hund i sak fra NKKs Jakthundkomite (NJK) i sak 20/17. Etter anke vedtok NJK i sak 34/17 å opprettholde sitt vedtak, jf NKKs lover § 7-9 (2) b) jf. § 7-9 (1) a) jf. NKKs jaktprøveregler for stående fuglehund pkt 1.2.7.

Saken gjelder ca 2 år gammel korthåret vorsterhund X som angrep makker i andre slipp på fuglehundprøve. Det ble ingen skade på makker som avsluttet dagen med god plassering (2 UK). Dommer uttalte bla: *"Straks etter slipp i X sitt andre slipp stiller X (uleselig) knurrer på makker. Deretter jakter på makker og angriper makker helt umotivert. Fører til makker er heldigvis nærheten og får avverget større skade."* Eier av makker uttalte: *"Etter slipp ser jeg X markerer seg for min hund Y ved å være pågående, jeg liker ikke situasjonen og kommer meg raskt fremover. Y, som ikke er noen tøff hund blir redd, kommer løpende mot meg med X etter seg. X angriper Y som går i bakken, piper og forsøker å komme seg vekk men blir angrepet 2-3 ganger til. Jeg har kommet meg opp i situasjonen og greier å få jagd bort X vhja skistav. Håper ikke jeg treffer på X under noen jaktprøve".* Eier av X beskrev angrepets varighet som ca 10-20 sekunder, og påpekte at det var over da eier av makker tildelte X ett slag med staven og at X deretter kom til eier på første innkalling.

NJK begrunnet reaksjonen bla med at angrepet varte såpass lenge som 10-20 sekunder. Eier anket og presiserte at selve kontakten mellom hundene kun varte noen sekunder. NJK innhentet ny uttalelse fra dommeren i forbindelse med omgjøringssaken. Dommeren uttalte

bla: "Jeg må si at jeg først ble overrasket at X ikke ble utstengt lenger og nå kommer en anke fra eier som bagatelliserer hendelsen. Ja takk for at eier til makkerhunden var i nærheten og at hans hund søkte inn til eier. Makker hunden søker inn til sin eier grunnet frykten og aggressiviteten X viser. Dette er ikke en her og nå krøsj, når makker passerer X så glefser han etter makker og starter opp jakten for og angripe og ta makker over en strekning på hundre meter og han forsøker å angripe makker når den kommer inn til fører. Heldigvis er fører av makkerhund snartenkt og berger sin hund. Jeg skal ikke komme med noen dom her men jeg vil bli overrasket og ikke så reint lite skuffet hvis anken fører frem. For vi må tenke på at X hadde lang tid på og avbyte sin handling". Fagkomiten (FK) innstilte deretter på livsvarig utelukkelse mens NJK valgte å opprettholde sin reaksjon (2 års utelukkelse).

AU viste til tidligere praksis og hensynet til øvrige deltagere og deres hunder. AU vektla at angrepet skjedde umiddelbart etter andre slipp samt at X hadde tid på seg til å ombestemme seg, jf at han tok opp jakten på makker over en strekning på ca 100 meter, mens makker søkte inn mot sin eier. Videre angrep X flere ganger da han tok igjen makker. Makker ble ikke fysisk skadet i angrepet, men det var eier av makker sin snarrådighet som avverget ytterligere angrep. AU sluttet seg til NJKs avgjørelse.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken. NJKs vedtak om utelukkelse i 2 år jf NKKs lover § 7-9 (2) b jf § 7-9 (1) a fra alle terminfestede jaktprøver på NJKs mandatområde opprettholdes.

AU-sak 2017/18 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve

Saken gjelder anke over livsvarig utelukkelse av hund i sak fra NKKs Jakthundkomite nr 33/17. Etter anke vedtok NJK i sak 43/17 å opprettholde sitt vedtak: "NKKs Jakthundkomité fastholder vedtak fattet i sak 33/17. Det er lagt vekt på at en uprovosert aggresjon med en voldsomhet av denne grad ikke er forenelig med deltagelse på jakthundprøver for fuglehund. Hunden utestenges fra alle terminfestede jaktprøver for livstid år, jf NKKs lover § 7-9 annet ledd bokstav b) jf første ledd bokstav a) jf NKKs jaktprøveregler for stående fuglehund pkt 1.2.7."

Saken gjelder ca 2 år gammel langhåret vorsterhund X, som under andre slipp på jaktprøve oppsøkte makker og iht dommer "bruker sine tenner aktivt". Makker får iht dommer en eller 2 flenger i øret som blør. Verken dommer eier av X gir noen ytterligere konkret informasjon om hendelsen eller opptakten til denne. Iht eier av makker skjedde følgende: "Med en gang andre slipp startet angrep X min hund Y Angrepet var aggressivt, Y begynte å blø. Jeg løp til, X går unna før han angriper igjen. Etter dette angrepet blødde det enda mer. Ved undersøkelse av Y; 2 flenger i øret, hull i nakkeskinnet som blør og en rifle over nesa. Det var blodspor etter Y resten av dagen"

Eier ønsket ikke å anke, men NKKs Hovedstyre v/NKKs Administrasjon mente reaksjonen var uforholdsmessig streng. Det ble bla påpekt at det ikke var vurdert om angrepet var provosert eller ei, at hunden kun var 2 år gammel m.v. AU etterspurte derfor mer informasjon og det ble fremlagt en uttalelse fra oppdretter av Y, som også kjenner hunden X fra tidligere kurs (hvor X ikke utviste noen aggressive tendenser). Hun uttalte: "Straks X ble sloppet oppsøkte den Y og angrep. Y rakk ikke en gang å komme seg ut i søk. Den ble forsøkt fanget men var hele tiden aggressiv. Y ble bitt ganske mye i hodet. (...) Y fikk i hvert fall ødelagt hele vinterprøve sesongen. Da han i følge eier, bant seg under søk sammen med fremmede hunder. Han er så vidt jeg vet enda ikke stilt igjen. Men jaktet mye med, så vi håper og tror at dette nå

har gått seg til.” AU la deretter til grunn at angrepet ikke var fremprovosert av Y.

AU viste i sin vurdering til AU-sak 2017/13 hvor eier måtte slå løs hunden fordi den hadde bitt seg fast i makker og nektet å slippe. AU la vekt på at angrepet i herværende sak skjedde umiddelbart etter slipp, at det var uprovosert, at X gikk inn og angrep flere ganger, samt at angrepene førte til flere skader på makker enn i AU-sak 2017/13. AU viser også til beskrivelsen av hvordan situasjonen har preget makker mentalt i ettertid, samt til hensynet til andre deltagere på jaktprøver og deres hunder. AU fant derfor etter en totalvurdering at angrepets alvorlighet og skadene på makker (fysisk/mentalt) tilsier at X blir utelukket på livstid. AU sluttet seg dermed til NJKs avgjørelse.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken. NJKs vedtak om livsvarig utelukkelse jf NKKs lover § 7-9 (2) b jf § 7-9 (1) a fra alle terminfestede jaktprøver på NJKs mandatområde opprettholdes.

AU-sak 2017/17 Brudd på regler om lufteterreng – eksklusjon og utelukkelse

Saken gjelder anke over livsvarig utelukkelse og eksklusjon av A fra fuglehundklubb som følge av trening i strid med reglene for lufting av hunder på område klubben disponerer, samt illojalitet mot klubben, jf klubbens lover §1-2 og 2-4, d, NKKs lover § 7-2, bokstav c), NKKs lover § 7-3 bokstav g) og h) samt Jaktprøvereglementet, kap 14.1. Klubbens vedtak var fattet i august, men ble først meddelt A i oktober, 3 dager før A skulle delta på et arrangement. A kontaktet AU som besluttet at utelukkelsen ikke skulle tre i kraft umiddelbart. AU behandlet deretter ankesaken. I denne tok klubben også opp helt nye forhold vedrørende angivelig bruk av revesaks og strømhalsbånd, som ikke var behandlet da klubben fattet sitt opprinnelige vedtak. AU viste her til klubbens plikt til å anmelde de presumptivt mer alvorlige sakene til Disiplinærkomiteen (DK) jf NKKs lover § 7-2 (5) og at ordningen med en 2-trinnsbehandlingen av disiplinærsaker i NKK tilsier at AU bør avvise å behandle disse helt nye forholdene i ankesaken her.

AU gikk ikke konkret inn på klubbens anførsel om illojale uttalelser, da disse fortrinnsvis ble ansett å eventuelt vært fremsatt muntlig overfor en eller flere personer i forbindelse med bla praktisering av regler for oppdrett/utsettelse av fugl. AU viste til AU-sak 2014/07 om ytringsfrihet i NKK.

Klubbens regel for bruk av et bestemt inngjerdet terreng er at det kan kun trenes med 2 hunder av gangen pr person på området. I tillegg må eier av hunder som slippes på området være medlem av klubben. Klubben mente A hadde med seg mer enn 2 hunder ved én anledning og at han trente hund hvis eier ikke var medlem ca 1 uke senere. AU fant det bevist at A hadde brutt disse reglene, basert på vitneuttalelser om 2 hendelser som var beskrevet av en rekke personer. A anførte her at klubben må føre bevis for at den risikerte å miste terreng som følge av hans fremferd. AU var ikke enig i dette, da vurderingen av risikoen her må være opp til den enkelte klubb å foreta, med eller uten uttrykkelig henvendelse/klage fra grunneier.

I saken her mottok A en skriftlig advarsel, men reaksjon kan også ilegges også uten forutgående advarsel, jf at det er lang praksis i NKK for at brudd på slike regler om bruk av terreng får konsekvenser. AU viste til AU-sak 2015/26 samt NKKs Hovedstyres uttalelse med referanse til HS-møte 20. mars 1991: *”Hovedstyret vedtok å innføre som prinsipp at i slike tilfeller gis impliserte 1 års forbund fra deltagelse på prøver”* (upublisert). AU viste også til AU-saker 2015/02 og 2015/03, samt 2013/02 jf 2011/12 hvor forskjellige varianter av

vedvarende konflikt i seg selv har gitt grunnlag for eksklusjon.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve klubbens livsvarige utelukkelse og eksklusjon av A. A utelukkes fra klubbens arrangementer i 2 år, samt ekskluderes fra klubben i 2 år. A utelukkes fra alle jaktprøver i NKK i 1 år.

AU-sak 2017/16 Sak anmeldt til Disiplinærkomiteen ved en feil

Disiplinærkomiteen (DK) ila oppdretter 2 års registreringsforbud samt avregistrering av kull i desember 2015, jf DK-sak 30/2015. AU mottok 3. oktober kopi av et 2017 brev fra oppdretter til NKK som varsler søksmål mot NKK på grunn av manglende utstedelse av stamtavler på et nylig født kull. Den 9. oktober 2017 mottok AU kopi av et notat med omgjøringsbegjæring fra NKKs Registreringsavdeling til DK. Oppdretter ble iht Registreringsavdelingen i sin tid feilinformert av NKK om tidspunktet for utløpet av avlskarantene som h*n var ilagt som følge av første gangs brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett. Det forelå derfor ikke noe brudd nr 2 på disse reglene, og saken skulle aldri vært anmeldt.

Registreringsavdelingen har etter det AU kunne se forgivevs forsøkt å få DKs avgjørelse opphevet fra den oppdaget feilen. AU hadde ikke oversikt over hvor saken sto i systemet da AU avgjorde saken i AU-møte 10. oktober 2017, dvs om saken var forlagt på vei fra DK til AU eller om den fortsatt var i DK til vurdering av omgjøring o.l. For det tilfelle at saken fortsatt var til omgjøringsvurdering i DK vedtok AU som følger:

NKKs Saksbehandlingsregler bestemmer at det organ som har fattet et vedtak skal ha adgang til å vurdere omgjøring når det ankes/klages, jf §§ 13 og 14, det vil si før AU kan behandle anken. Hensikten er å unngå unødige ankesaker, ved å gi underinstansene adgang til å korrigere eventuelle åpenbare misforståelser. Hvis saksbehandlingstiden blir for lang når underinstansen skal vurdere omgjøring virker imidlertid reglene mot sin hensikt, blant annet fordi bevis svekkes osv etter hvert som tiden går. Det er også en ulempe å ikke få noen endelig avklaring, ved at saksbehandlingstiden strekker ut i månedsvis og kanskje år. AU legger derfor til grunn at en saksbehandlingstid i underinstansen på 2-3 måneder er det maksimale av hva som kan anses hensiktsmessig.

Hvis anken ikke er ferdig vurdert i underinstansen (med tanke på underinstansens omgjøring av egen avgjørelse) innen 2-3 måneder, bør saken sendes til AU. AU anser seg mot denne bakgrunn bemyndiget til å avgjøre saken her selv om den eventuelt fortsatt skulle ligge hos DK i påvente av omgjøringsvurdering.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse i sak 30/2015 og frifant oppdretter.

AU-sak 2017/15 Tredje gangs brudd på NKKs etiske grunnregler

Saken gjelder anke over Disiplinærkomiteens (DKs) sak 1/2017. DK ila oppdretter 3 års registreringsforbud og satte avlssperre på 3 tisper. Bruddene gjaldt ett tilfelle av for tette kull på en tise fra 2015, samt to tilfeller paring på for unge tisper (hhv 17 mndr og 14,5 mndr) i 2015 og 2016. Det var uklart for AU om de 3 tispene i saken hadde blitt ilagt avlskarantene av Registreringsavdelingen før saken ble anmeldt til DK i oktober 2016. Saken ble avgjort av DK først i august 2017. Oppdretter anket i september 2017 og mente reaksjonen var for streng.

Registreringsavdelingen stilte seg bak DKs illeggelse av 3 års registreringsforbud for oppdretter, men uttalte til AU at "avlssperre" på hhv 12, 12 og 18 måneder for de 3 tispene

virket rimelig. AU la til grunn at Registreringsavdelingen her egentlig mente "avlsskarantene". Avlsskarantene handler som kjent om å gi tispene en hvileperiode i en begrenset tid, jf NKKs Regler for registrering av hund pkt 2.1. Avlssperre er livsvarig, kan aldri oppheves og handler om å få hunder ut av avl (primært av helsemessige årsaker) ved å hindre registrering av avkom etter hunden for resten av dens levetid, jf pkt 6.7.

Etter AUs vurdering er det uheldig å benytte livsvarig avlssperre som ren straff slik DK har gjort i saken her, altså i saker hvor det ikke er økt risiko for sykdom på avkom. AU viste til hensynet til gensamlingen/NKKs mål om at flest mulig renrasede hunder skal registreres. Derimot er det viktig av dyrevelferdsmessige grunner at tispene får hviletid/avlsskarantene i saker som denne. Det var for øvrig uklart for AU om Registreringsavdelingen hadde ilagt de 3 tispene avlsskarantene, men opplysninger fra DogWeb viste at de hadde fått den nødvendige hvile. AU ila derfor ikke noen avlsskarantene så lang tid i etterkant, men opprettholdt DKs avgjørelse om 3 års registreringsforbud.

Registreringsavdelingen henstilte også til AU om at *"kennelnavnet heller ikke skal kunne benyttes i denne perioden - ikke kunne overdras til andre eller på annen måte disponeres bort."* AU var enig i at oppdrettere bør ikke kunne omgå et registreringsforbud ved å disponere over kennelnavnet sitt. Dette er til en viss grad hensyntatt i HS-vedtak IX/96, hvor det fremgår at et registreringsforbud innebærer at *"Kennelnavn, eid eller deleid av person med registreringsforbud, kan ikke benyttes"*. Iht samme HS-vedtak kan imidlertid den som er ilagt registreringsforbud selge sitt kennelnavn, jf at *"Uttredelse fra, eller sletting av, registrert kennelnavn"* godtas. AU fradømte derfor oppdretter retten til å disponere over kennelnavnet sitt i de 3 årene registreringsforbudet gjelder, jf NKKs lover § 7-3 d). Dette utelukker oppdretter fra å tre ut av eller slette eksisterende kennelnavn i den aktuelle perioden, inklusive å overdra (selge) det helt eller delvis til andre.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse og ila oppdretter 3 års registreringsforbud jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) c) samt tap av kennelnavn og rett til å inneha kennelnavn i samme periode jf NKKs lover § 7-2 (1) a) jf § 7-3 (1) d).

AU-sak 2017/14 Utelukkelse hund etter hendelse på mentalbeskrivelse (MH)

NKKs Sportshundkomite (SHK) ila hund X 2 års utestengelse fra aktiviteter innenfor SHKs mandatområde som følge av at hunden bet figurant på mentalbeskrivelse av hund i SHK-sak 38/17 jf 28/17. Figuranten ble bitt 2 ganger. Bittet i benet var dypt, og bittet i hånden måtte sys.

Hunden ble beskrevet av arrangementsleder som "rolig og imøtekommende" ved chipavlesning. Hunden har deltatt på kurs og en rekke forskjellige arrangementer fra han var valp, og er av leder for den lokale brukshundklubben beskrevet som en glad og sosial hund i alle slike sammenhenger. Han var ca 16 måneder på det tidspunktet MH fant sted. Filmene AU har vært forelagt viser en trivelig, glad og stabil hund på momentene forut for nr 6 "overraskelse" (kjeledressen). På dette momentet reagerte hunden med å nappe i kjeledressen. I løpet av 2 passeringer klarte ikke hunden å avreagere, men greide seg fint på momentet "skrammel" rett etterpå. På momentet nr 8 "spøkelser" ble eier bedt om å frikoble hunden nære figuranten. Da hunden gikk inn mot figuranten fikk eier beskjed om å rose hunden. Hunden bet da raskt den ene figuranten 2 ganger. Kompetansegruppe Mentaltester (KG) anså manglende avreaksjon på moment 6 som årsak til at hunden bet på moment 8. KG uttalte videre:

Når hunden ikke kan sies å ha avreagert på momentet, er det en tommelfingerregel at man skal

vurdere å avbryte prøven. Her har imidlertid bekriverne valgt å gå videre gjennom prøveløypa. Deres begrunnelse er hundens sosiale og trivelige vesen under momentene 1, kontaktvillighet og moment 5 - avstandslek. KG kan ikke se at en slik vurdering strider mot regelverket. Under moment 8 - Spøkelser, forvolder hunden skade på figurant. Årsaken ligger i brist på hundens nervekonstitusjon som gir utslag i bitt. (...) Konklusjon: Hunden gis startnekt inntil denne kan defineres til å være godt utenfor den psykiske modningsprosessen. Om hunden da skal bes om å gjennomføre en ny MH, alt. FA, tar KG ikke stilling til, men vil klart anbefale at Sporthundkomiteen vurdere en slik forordning”.

I anken anmodet eier om opphevelse av SHKs vedtak fordi beskriverne burde avbrutt testen som følge av manglende avreaksjon på moment nr 6. AU uttalte her at i etterpåklokskapens lys fremstår det som uheldig at hunden ikke fikk avreagert bedre på momentet med kjeledressen, samt at han ble frakoblet på momentet med spøkelsene. AU fant det dog mindre relevant om dette skyldes arrangør eller eier, eller om det overhodet kan klandres noen at situasjonen oppsto. AU la i stedet avgjørende vekt på det faktum at han bet figuranten, at det var snakk om 2 bitt, og at de var såpass alvorlige at det påførte figuranten skade som måtte sys. En eventuell feil på arrangørsiden ville med andre ord uansett ikke ha medført ansvarsfrihet for hunden. AU kunne heller ikke se at reaksjonens lengde var urimelig. Tvert i mot kan det i saker med lignende skadeutfall på andre aktivitetsområder innen NKK være aktuelt å vurdere livsvarig utelukkelse. I saken her tas det dog hensyn til at en MH er en unaturlig situasjon, hvor det er påregnelig at selve testsituasjonen i visse tilfeller vil trigge uønskede reaksjoner. Når reaksjonen (bittene) først er utvist er det imidlertid ikke naturlig for AU å vurdere om en eventuell arrangørfeil kan medføre mildere reaksjon. Utelukkelse er en reaksjon som også gis av hensyn til andre aktører og deltagere på arrangementer, og hensynet til disse må her veie tyngre. AU vurderte også utelukkelse fra ytterligere aktiviteter enn dem innen SHKs mandatområde, samt spørsmålet om det burde stilles vilkår for ytterligere deltagelse på arrangementer. AU fant ikke grunn til dette.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2017/13 Utelukkelse av hund etter hendelse på jaktprøve

Saken gjelder hund X som ble utelukket på livstid av NKKs Jakthundkomite (NJK) i NJK-sak 21/17 jf 30/17 som følge av hendelse før slipp på en fuglehundprøve. Rapporten fra dommerne lød: *”(Hund X) angriper annen hund bak i partiet; (hund Y). Biter seg fast i hodet til (hund Y) og nekter å slippe. Fører til (hund X) klarer til slutt å slå hunden løs. (Hund Y) fikk tydelig bittskader (som blødde)) over og under øyet. (Hund X) ble bortvist fra prøven”.*

Eier mente reaksjonen var for steng ut fra at det feilaktig hadde vært lagt til grunn av relevant Fagkomite (FK) at angrepet på hund X var uprovosert. FK uttalte seg på nytt etter at saken var anket, i forbindelse med at NJK vurderte omgjøring før saken ble oversendt til AU. FK viste da blant annet til tidligere praksis: *”Hunder som viser aggresjon uten å skade makker har fått advarsel. Hunder som angriper makker uprovosert og med aggresjon har fått 1 år. Hunder som angriper makker med stor aggresjon og som har skadet makker fysisk har fått 2 års utestengelse. I år har en hund fått utestengelse på livstid på grunn av aggressiviteten i angrepet, noe eier var enig i. (Hund X) sin aggressivitet og mangel på bitthemming er svært atypisk og en sak med en hund som må slås løs fra hodet til en annen hund har ikke vært behandlet tidligere.”* FK vektla i sin konklusjonen at det er hund X sin mangel på bitthemning som var utslagsgivende for reaksjonens lengde: *”Styrken i angrepet og mangel på bitehemming går langt ut over det som er forenelig med deltagelse på jaktprøver.”*

Eier påpekte i anken at hunden har deltatt på over 40 jaktprøver og utstillinger, uten å vise tegn til aggresjon, samt at en livsvarig utestengelse også er kjedelig overfor oppdretter. AU viste til at en enkelt hendelse ikke gir grunnlag for å karakterisere hunden som aggressiv, men at AU også må ta hensyn til sikkerheten til andre hunder som deltar på NKKs arrangementer. AU bemerket at terskelen for livsvarig utestengelse kan være forskjellig innenfor de forskjellige aktivitetsområdene innen NKK, ut fra særskilte hensyn innen det enkelte miljø.

I denne konkrete situasjonen anså AU det som sannsynliggjort at den andre hunden hadde medvirket til hendelsen og at eier av denne ikke har vært tilstrekkelig oppmerksom på at hunden hans provoserte eller irriterte hund X. Det utelukker dog ikke reaksjon mot en hund at en hendelse er fremprovosert av en annen hund, jf at en reaksjon kan være *”ulempelig”* iht jaktprøveregelveket og kvalifisere til reaksjon selv om den er fremprovosert, jf Jaktprøveregler for stående fuglehunder pkt 1.2.7 om utestengelse av hund som lyder: *“Hund som i noe tilfelle under prøven opptrer ulempeelig f. eks. jager vilt/bufe, biter funksjonærer eller uprovosert angriper annen hund, utestenges fra prøven og gis midlertidig utestengelse fra NKK arrangementer inntil saken er ferdig behandlet.”* Med andre ord: Et uprovosert angrep er selvsagt ikke akseptabelt, men det betyr på den annen side heller ikke at en hund som reagerer på en provokasjon ikke kan utelukkes på livstid. AU la til grunn at hund X holdt fast en stund og at dette varte lengre enn normalt i en tilsvarende situasjon mellom andre hannhunder. Jf her også at han måtte slås løs. Når det gjelder reaksjonens lengde (livsvarig utestengelse) sluttet AU seg til FK sin vurdering og la avgjørende vekt på at hund X måtte slås løs. Dette, samt at det var eier som måtte slå ham løs (vs en fremmed), vitner i sum om en mangel på bitthemning i denne konkrete situasjonen, som også etter AUs vurdering kvalifiserer til livsvarig utestengelse fra terminfestede jaktprøver.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2017/12 Utelukkelse av hund etter hendelse på utstilling

Saken gjelder en hund av stor rase som ble utelukket fra terminfestede utstillinger i 2 år av NKKs Særkomite for utstillinger (NSU) etter å ha bitt en tilskuer på utstilling. Mannen ble bitt på begge sider av hoften da han passerte tett på med sin egen hund, en stor terrier. Det gikk hull i huden, han fikk blodutredelser og ødelagt tøy. Eier viste til at det var svært trangt og mye trafikk på utstillingen og at hennes hund sto bundet i et kort bånd ved siden av henne. Hun sto med ryggen til og så ikke foranledningen til situasjonen, men mener det var den andre hunden og ikke eieren hans som hunden hennes gjorde utfallet mot. Hun viste ellers til at hunden (7,5 år gammel) har deltatt på mange utstillinger og at han verken hjemme eller på utstillinger har vist tegn til aggresjon. Eier mente 2 års utelukkelse av en eldre hund i realiteten ville bety slutten for hans utstillingskarriere, og at dette var for strengt. NSUs avgjørelse ble derfor anket til AU.

I forbindelse med NSUs vurdering av omgjøring etter at saken var anket innstilte NKKs Administrasjon (på vegne av Hovedstyret) til NSU bla: *”NKK har nulltoleranse for hunder som biter person på våre arrangement. Det må likevel i enhver sak gjøres en konkret vurdering før det ilegges straff etter NKKs regelverk, også i saker hvor hund har bitt person. Administrasjonen ser at det kan være en formildede omstendighet at det har vært trangt mellom ringene og det faktum at fornærmedes hund var svært nærme innklagedes hund og dermed kan ha fremprovosert hendelsen. Videre er det formildende at eier av terrier ikke var tilstrekkelig aktpågivende ved å plassere sin hund tett opptil utstillers hund. Det er likevel på det rene at det er viktig å ha kontroll på sin hund til enhver tid. I skjerpende retning er at eier*

ikke klarte å avverge, forutse eller hadde hunden under tilstrekkelig kontroll. Selv om det i denne saken fremstår slik at hunden som bet ikke hadde til hensikt å bite personen, er det likevel på det rene at dette var det uheldige utfall. (...) Det ble vurdert som svært alvorlig at personskaden krevde legetilsyn og at angrepet skjedde uten at innklagede klarte å avverge skade. I vurderingen av anken anser ikke administrasjonen at de formildende omstendigheter gir grunnlag for en lavere straffeutmåling. Administrasjonen fastholder at det er grunnlag for 2 års utestengelse av hunden. Dette selv om realiteten for hunden er at utstillingskarrieren er over. Dette er dog noe administrasjonen mener ikke er en formildende omstendighet.”

NSU opprettholdt vedtaket om 2 års utelukkelse og ankesaken ble deretter sendt til AU. Det ble fremlagt ytterligere vitneforklaringer for AU, som bekreftet inntrykket av at mannen som ble bitt kom i mellom det som var et angrep på hans hund i forbindelse med tett passering. Det ble også beskrevet som at han hadde ”skubbet seg frem”. NKK bekreftet at det var spesielt trangt rundt ringene på denne utstillingen, i et forsøk på å forhindre oppsettelsen av telt. AU sluttet seg til vurderingen referert over og opprettholdt NSUs avgjørelse om 2 års utelukkelse, jf NKKs lover § 7-9 (2) b jf § 7-9 (1) a.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2017/11 Manglende ankerett og nye forhold i anken

Enkeltmedlemmet NN forfattet en anmeldelse til Disiplinærkomiteen (DK) som gjaldt et annet enkeltmedlem. Klubben bekreftet skriftlig at den ønsket saken anmeldt. DK avviste saken i DK-sak 28/2016, og NN anket avvisningen til AU. Klubben hadde ikke tiltrådt anken. AU avviste enstemmig anken fordi enkeltpersoner ikke har ankerett, jf NKKs lover § 7-6 (1). Det var uansett avvisningsgrunn at anken i sin helhet omhandlet helt nye forhold (netthets) som ikke hadde vært del av DK sin sak.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken

AU-sak 2017/10 Auvautorisering dommer – Illojalitet

NKKs Dommerutdanningskomite (DUK) vedtok avautoisering av NN i 2 år for brudd på NKKs Etske retningslinjer for eksteriørdommere som følge av NNs kritikk av andre dommers bedømming (usportslig opptreden/illojalitet), samt NNs fremferd som dommer på 2 utstillinger. NN anket alle sider av saken og hadde bla innsigelser mot AUs myndighet i saken, samt saksbehandlingen. NN viste til DUK sitt mandat som utpeker NKKs Hovedstyre til klageorgan. AU la her til grunn at AU er ankeorgan i alle saker som faller inn under NKKs lovers Kapittel 7 om disiplinærreaksjoner

AU bemerket om saksbehandlingen at DUK utredet saken, i stedet for anmelder (NKKs Hovedstyre v/NKKs Administrasjon). DUK hadde bla samtaler med vitner hvor NN ikke deltok. NN mottok heller ikke alle skriftlige uttalelser som dannet grunnlag for DUKs avgjørelse. De saksbehandlingsfeil som forelå fikk saken inn et noe skjevt spor, men AU la til grunn at feilene ikke innvirket på DUK sitt resultat. Alt det vesentlige i saken var kjent for NN før DUK avgjorde saken, og hun hadde fått anledning til å kommentere disse forholdene. AU la også under noe tvil til grunn at saken var anmeldt korrekt av NKKs Hovedstyre, jf. NKKs lover § 7-6 (1). AU la videre til grunn at selv om 8-dagersfristen iht NKKs Utstillingsregler for å innrapportere forhold på utstilling til NKK ikke var overholdt, så spiller ikke dette noen rolle. AU viste til AU-sak 2015/14 som gjaldt en jaktprøvedommer, hvor AU fastslo at det var 2-årsfristen i NKKs lover § 7- 2 som gjaldt. Det samme er tilfelle i saken

her. AU la videre til grunn at bevisregelen i NKK er ordinær sannsynlighetsovervekt ("mer sannsynlig"), i motsetning til "overveiende sannsynlig". Tillitsvalgte uttalelser i en sak teller heller ikke automatisk tyngre enn vanlige medlemmers, selv om tillitsvalgte kanskje i snitt vil være mer kunnskapsrike/observante vitner og deres uttalelser av den grunn kan veie tyngre.

Det var innhentet en rekke vitneuttalelser i saken, inklusive flere som ble fremlagt av NN. AU fant det sannsynliggjort at NN ved flere anledninger på utstillinger hvor NN selv stilte hund hadde uttalt seg kritisk om dommernes BIR-plasseringer av en konkurrents hund, denne hundens bevegelser og handlerens (gode) prestasjoner. AU uttalte her: *"Dette er å gå over grensen for hva en dommer kan tillate seg, og må likestilles med å kritisere de involverte dommernes plasseringer av hunden som BIR. Det er flott å gratulere med prestasjonen som handler og hundens plasseringen, men uttalelser om feil ved hunden og det å gi uttrykk for uenighet om hundens plassering bør en dommer avstå fra. Og selv om noe var ment som et kompliment fra NNs side er det klart at med de formuleringene NN selv skriver at NN benyttet, så vil uttalelsene lett kunne fremstå på en annen måte overfor en konkurrent, og spesielt hvis det er et noe anstrengt forhold dem i mellom"*. AU fant det også sannsynliggjort at NN hadde opptrådt bryskt som dommer, men la liten vekt på dette. AU fant at 2 års eksklusjon var i overkant ut fra tidligere praksis i AU, og la også noe vekt på forhold knyttet til saksbehandlingen

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DUK sin avgjørelse og ila 1 års avautorisasjon som følge av brudd på NKKs Etske retningslinjer for dommere jf NKKs lover § 7-2 a) og d) jf § 7-3 e) og f).

AU-sak 2017/09 Anke over klubbs utelukkelse som følge av brudd på avlskrav

Saken gjelder anke over utelukkelse av medlem fra klubbaktiviteter i 3 måneder som følge av brudd på klubbens avlskrav om minimum 200 i HD-indeks på paringstidspunktet. Saken gjaldt 2 paringer. AU vektla at oppdretter hadde erkjent at vedkommende var klar over at total indeks var under 200 på paringstidspunktene. Oppdretter varslet selv klubben om dette. Oppdretter påberopte seg blant annet mulige feil i NKKs HD-indeks, noe NKK har informert om på nkk.no at forekommer pga problemer med datauttrekk o.l. AU utelukket ikke at det kunne være feil ved indeks for de 2 kombinasjonene. Det var ikke mulig for AU å avgjøre hva som var korrekte indekser. Dette var heller ikke nødvendig. Det er opp til klubben å fastsette sine egne avlskrav. Dette er ikke noe AU går inn og overprøver. Hvis klubben baserer sine avlskrav på beregninger som kan være beheftet med feil, er det med andre ord opp til klubben å vurdere hensiktsmessigheten av sine egne regler. Inntil klubben eventuelt endrer sine avlskrav, eller gjør generelle unntak eller justeringer som følge av eventuell usikkerhet knyttet til HD-indeksen, må medlemmene følge klubbens avlskrav.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2017/08 Anke over tidspunkt for iverksettelse av reaksjon

Saken gjelder annen gangs brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett. Oppdretter parete 3 måneder for ung tisper og tisper ble ilagt avlskarantene. Tisper ble deretter parete 8 måneder før utløpet av karantenetiden. Oppdretter aksepterte Disiplinærkomiteens (DKs) avlssperre på tisper og registreringsforbud i 2 år i DK-sak 31/2016, men mente registreringsforbudet skulle løpe fra da forholdet ble oppdaget, og ikke fra 9 måneder senere da DK fattet sin avgjørelse. Hun ønsket flere kull på tisper. AU la til grunn at hun hadde misforstått "avlssperre". AU bemerket at hvis NKKs Administrasjon ilegger avlskarantene

og samtidig anmelder saken til DK, kan oppdretter risikere at et registreringsforbud ilagt av DK først starter sitt løp på et senere tidspunkt. Det må fattes vedtak om reaksjon før reaksjonen kan starte sitt løp. Inntil vedtak er fattet er ingen reaksjon ilagt, kull kan registreres m.v. AU fant ikke grunnlag for å ilagge tispa avlssperre. Det 2-årige registreringsforbudet skal løpe fra DKs avgjørelse.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig delvis DKs avgjørelse. Registreringsforbud i 2 år.

AU-sak 2017/07 Annen gangs brudd på NKKs Etiske Grunnregler

Saken gjelder anke over Disiplinærkomiteens (DKs) vedtak i sak 22/2016. Saken ble anmeldt til DK av NKKs Hovedstyre i august 2016. DK besluttet 5 mndr senere at det aktuelle kullet skulle avregistreres og vedtok registreringsforbud i 2 år for oppdretter. DK vedtok i tillegg at avregistreringen skulle skje umiddelbart, d.v.s. selv om saken eventuelt ble anket. Saken ble deretter anket, og DK opprettholdt sitt vedtak 2 mndr senere. Da AU mottok saken opphevet AU umiddelbart DKs beslutning om at avregistreringen skulle iverksettes før anken var avgjort. AU avgjorde saken ca 1 mnd senere. Det aktuelle kullet var da ca 1 år gammelt.

Bakgrunnen for anmeldelsen var at oppdretters tise ble tjuvparet 11 mndr gammel. Tispa fikk derfor avlskarantene i 2 år. Hun ble deretter paret igjen 4 måneder før avlskarantenen gikk ut. NKKs Administrasjons Bruddgruppe nedjusterte nylig avlskarantenetiden til 18 mndr i disse sakene. Denne informasjonen ble presisert overfor DK i anmeldelsen til DK. NKKs Administrasjon uttalte her *"Man anser altså at det ikke lenger er faglig grunnlag for en avlskarantene på 24 måneder og at tispas dyrevelferd blir godt nok ivare tatt med en avlskarantene på 18 måneder."*

AU fastslo at det forelå 2 brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett og vurderte deretter DKs reaksjon. AU viste til tidligere generelle uttalelser fra NKKs Helse- og Registreringsavdeling av 20 februar 2016, samt til AU-saker 2014/01, 2016/02, 2016/03, 2016/18, 2017/01 og 2017/04. AU fant deretter at 1 års registreringsforbud var en rimelig reaksjon, men reduserte til en advarsel som følge av DKs forhold. AU uttalte her:

"Ved gjentatte brudd på etiske grunnregler skal det få konsekvens for oppdretter. Det er dog ikke aktuelt å bruke avregistrering av valper/nektelse av å registrere allerede fødte valper som reaksjon, med mindre det foreligger tvil om avstamning eller alvorlige helsemessige forhold. Det er derfor ikke aktuelt med avregistrering i saken her. Det vises også særskilt til at den aktuelle rasen i saken her (chihuahua) er spesielt utsatt for uregistrert avl og at det er innført krav om helsetesting på rasen som registreringsvilkår. Dette understreker viktigheten av å få eventuelle avkom etter de 3 valpene inn i organiserte forhold, slik NKK sørger for. I saken her er det videre snakk om et første brudd av relativt alvorlig art (paring på kun 11 mndr gammel tise), mens brudd nr 2 iht dagens bestemmelser om avlskarantene ikke ville utgjort noe brudd fordi karantenetiden er redusert fra 24 til 18 mndr. AU anser det derfor i sum riktig med 1 års registreringsforbud, jf at brudd nr 2 tross alt var et brudd. AU har da tatt med i betraktning at forholdet er erkjent og at oppdretter har gjort sitt for å unngå ytterligere tjuvparinger i fremtiden, samt at brudd nr 2 ikke har hatt dyrevelferdsmessig betydning for tispa, jf administrasjonens uttalelse i anmeldelsen.

DKs avgjørelse om avregistrering fremstår på den annen side som uforståelig for AU, hensett til AUs krystallklare praksis i saker om avregistrering og tidligere opphevelser av tilsvarende DK-avgjørelser. Det er også uforståelig hvorfor avregistrering i slike saker iht DK skal skje

med en gang, og det ikke kan utstå til etter at ankefristen har utløpt. Det kan se ut som om DK velger å se bort fra de helt unødvendige problemer dette i sum skaper for de involverte, særlig for valpekjøpere, som jo er uskyldige tredjeparter, og ikke minst for administrasjonen som AU går ut fra at automatisk påføres merarbeid ved at oppdrettere og valpekjøpere tar kontakt osv. Når disse avgjørelsene helt åpenbart blir opphevet i AU fremstår det som meningsløst å påføre partene disse ulempene. De aktuelle avkommene er pr i dag 1 år gamle, og DK har brukt 8 måneder fra anmeldelse til saken kom til AU, herunder vel 2,5 måneder på å vurdere omgjøring etter at saken ble anket. Dette er altfor lang tid i en så enkel sak som denne.”

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DK sin avgjørelse og ila advarsel med 1 års varighet, jf NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 a).

AU-sak 2017/06 Kritikkverdige økonomiske forhold i klubb

En raseklubb anmeldte et medlem NN til Disiplinærkomiteen (DK) som følge av økonomiske misligheter. Klubben hadde da allerede ekskludert NN i 1 år, samt ilagt tap av rett til å ha tillitsverv, autorisasjoner og bemyndigelser i klubben i 5 år, i tillegg til et krav om tilbakebetaling av NOK 12.690 for utlegg klubben hadde i forbindelse krav fra Norsk Studieforbund Natur og Miljø (SF). DK vedtok i DK-sak 24/2016 at NN skulle utestenges på livstid fra NKK, dvs tap av rett til å inneha tillitsverv, deltagelse på aktiviteter, medlemskap m.v. NN kunne iht DK som ”NKK-medlem” søke NKK om rett til medlemskap etter 10 år, men bla aktivitetsforbudet skulle gjelde på livstid. NN anket bevisvurderingen og reaksjonen. NN erkjente at kursrapporteringen i forbindelse med tilskuddsordningen var kritikkverdig, men mente reaksjonen var altfor streng, bla med henvisning til saker innen annen idrett.

Studieforbundet (SF) har en tilskuddsordning som gjør at organisasjoner kan motta offentlige tilskudd til forhåndsgodkjent opplæring/kurs hvis kurset går over minimum 8 timer med minst 3 deltagere. NN var instruktør i klubben og signerte i 2015 en rekke skjemaer til SF. Klubben iverksatte en gjennomgåelse av tilskuddskjemaene for 2015, og dette resulterte i at SF også foretok en gjennomgåelse. Det ble avdekket en rekke uregelmessigheter både underveis, og i SF sin konklusjon. Totalt ble 6 kurs trukket tilbake mens gjennomgangen pågikk. SF konkluderte deretter med uregelmessigheter for ytterligere 6 kurs, og krevet klubben for NOK 12.960,- i uberettiget støtte. SF varslet også at de ikke ville godta kursrapporter signert av NN i fremtiden, og at SF vil ha et våkent øye med søknader og kursrapporter fra klubben fremover. Klubben krevde pengene tilbake av NN, som mente dette var oppgjort ved overføring av overskudd fra klubbens treningsgruppe til klubben. AU var ikke enig i dette, men viste til 2 kurs som klubben valgte å ikke søkte om tilskudd til. Disse kursene ville iht NN innbrakt 9.000 kr i tilskudd. AU fant det derfor ikke godtgjort at klubben hadde lidd tap her. AU presiserte at AUs vurdering på dette punktet ikke er gyldig grunnlag for innkreving av penger etter norsk rett. Spørsmålet om tap er dog relevant for AUs vurdering av skyldgrad og reaksjonform/lengde.

Klubben viste også til en differanse i inntekter og utgifter oppgitt til SF pr kurs og det som følger av regnskap klubben har mottatt. Iht. tall oppgitt til SF skal det være tale om et totalt underskudd på 34.940,- mens det til klubben er overført et overskudd på 14,624,-. Klubben har ikke fremlagt ytterligere konkret dokumentasjon på dette punkt, og AU legger til grunn at det er tallene som er oppgitt til klubben som er de reelle, slik at det ikke var forsvunnet noen penger her.

AU la til grunn at NNs rapportering til SF var sterkt kritikkverdig og ansvarsbetingende jf

NKKs lover § 7-2 b) om økonomiske misligheter/villedende opplysninger, både i form av feilrapportering av antall deltagere og timer, innsendelse av kursrapporter for kurs som ikke er avholdt, samt det å operere med fiktive inntekter og utgifter på det enkelte kurs. Dette setter både klubben og NKK i et dårlig lys utad, noe som igjen kan gå ut over andre klubber/forbund. Helsemessige utfordringer kan heller ikke være ansvarsbefriende eller føre til mildere reaksjon. Den det gjelder har et selvstendig ansvar for å be om hjelp eller frasi seg oppgaver/verv i en slik situasjon, med mindre vedkommende helt åpenbart er ute av stand til å gjøre dette. AU viste til reaksjonsnivået i AU-sak 2016/22. I saken her har klubben allerede ekskludert i 1 år og AU vedtok derfor ikke ytterligere eksklusjon. DK hadde sendt kopi av sin avgjørelse til Politiet og SF. AU overlot dette til partene. AUs reaksjon "tap av rett til å inneha bemyndigelser" innebærer at NN heller ikke kan påta seg mer uformelle oppgaver i klubbregi som innebærer håndtering av penger i forhold til tredjemann o.l. AU uttalte i tillegg: NKK har ingen ordning med at NKKs Administrasjon "godkjenner" medlemskap etter søknad osv, slik DK forutsetter. Enkeltpersoner er medlemmer av klubber, ikke av NKK. Det er dermed klubbene selv som opptar sine medlemmer, ikke NKK sentralt. Når reaksjonstiden utløper bortfaller reaksjonen automatisk.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DK sin avgjørelse og ila 1 års aktivitetsforbud samt 5 års tap av rett til å inneha autorisasjoner, tillitsverv og bemyndigelser jf NKKs lover § 7-2 b) jf § 7-7 g,) e) og f).

AU-sak 2017/05 Hendelse på arrangement anmeldt av arrangørklubb

Saken gjelder anke over hendelse på utstilling som var anmeldt til Disiplinærkomiteen (DK) av arrangørklubb. Forholdet var opprinnelig sendt NKKs Administrasjon i tråd med Utstillingsreglenes prosedyrer for innrapportering om mulig regelbrudd på utstilling. Disiplinærkomiteen (DK) ila aktivitetsforbud i 1 år i DK-sak 25/2016 som følge av uakseptabel opptreden på utstilling. AU opphevet avgjørelsen under henvisning til at saker som gjelder hendelse på arrangement som er innrapportert til NKK av arrangementsledelsen må anmeldes av NKKs Hovedstyre i tråd med arrangementsreglenes prosedyrer og HS-vedtak 9/15. AU viste også til at DK ikke hadde vurdert forholdet til mandatområdet for NKKs Særkomite for Utstilling (NSU), og at NSU har myndighet til å ilegge reaksjoner med opp til 2 års varighet innenfor sitt mandatområde.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DK sin avgjørelse.

AU-sak 2017/04 Brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett

Da AU mottok anken ble Disiplinærkomiteens (DKs) beslutning i DK-sak 23/2016 om umiddelbar iverksettelse straks opphevet, slik at et kull DK hadde vedtatt avregistrert kunne registreres. (Dog Web viste kullet som forhåndsregistrert men valpene hadde ikke fått reg nr). Valpen var da 5,5 måneder gamle. AU viste til NKKs lover § 7-6 (5) "*Appellutvalget kan overprøve beslutning om umiddelbar iverksettelse*". AU kunne ikke se at DK har begrunnet sin avgjørelse om umiddelbar iverksettelse, jf NKKs lover § 7-7 (2). Avgjørelsen om umiddelbar iverksettelse er allerede av den grunn ugyldig. AU kunne heller ikke se at det er behov for umiddelbar iverksettelse i denne saken, dvs før AU har fått vurdert ansvarsspørsmål mv og kommet til en endelig avgjørelse i saken. AU opphevet derfor DKs beslutning slik at kullet kunne registreres i perioden saken var til behandling i AU. Deretter behandlet AU saken og avgjorde den noen uker senere:

Saken gjelder brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett, anmeldt av NKKs

Hovedstyre v/Adm Dir. NN sin tisper ble tjuvparet i 2015 med husets hannhund. Hun var da bare 10 mndr gammel, i strid med kravet om 18 mndr i NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett pkt 7. Tisper ble ilagt avlskarantene i 24 mndr, men ble igjen tjuvparet med husets hannhund 10 mndr før utløpet av karantenen. Administrasjonen hadde i tiden etter illeggelsen av avlskarantenen nedjustert lengden til 18 mndr i slike saker, men også med kortere lengde ville det vært brudd i saken her. NN tok deretter ansvar og har kjemisk kastret hannhunden. NN driver ikke med oppdrett og hundene er gode gjeterhunder og eier trenger dem begge to i det videre gårdsarbeidet.

NN uttalte bla: *“Jeg ønsker å anke p.g.a at jeg ikke fikk registrere 5 stk. valper fra kull 2 som har kullnr. XXXXXX. Jeg søkte tidlig for at kjøpere av valpene kunne få vite om de kjøpte valp med registreringsbevis eller ikke. Det gikk 7 uker før jeg fikk svar på at det var avslag. Da var alle 5 valpene solgt og hentet. (...) Som oppdretter syns jeg nå at det "går utover" valpekjøperne og håper at dere kan omgjøre dette. Valpekjøperne (3 part) er helt uskyldige oppi dette. For at det ikke skal komme nye kull, har jeg nå kastret far til valpene (...) Jeg vil godta at jeg taper retten til å registrere valper for en periode på 2 år, mot at dette valpekullet blir registrert. Til slutt vil jeg beklage at dette skjedde.”*

NKKs Helseavdeling har overfor AU uttalt bla følgende i saken: *“Helseavdelingen har mottatt dokumentene i saken, og registrerer at tisper i den første bruddsaken var svært ung, kun 10 måneder, og at paringa i den andre bruddsaken fant sted lenge før avlskarantenen på tisper utløp. Det virker som at begge paringene er uhell som har funnet sted som følge av at disse hundene er i aktiv bruk og sannsynligvis går løs det meste av tida, og ikke som bevisst forsøk på å omgå reglene. Dette fritar selvsagt ikke eier for ansvaret for å unngå tjuvparinger. Imidlertid viser eier vilje til å unngå flere paringer, ved at den ene hunden nå er kastret. Helseavdelingen har ingen øvrige kommentarer til denne saken. Helseavdelingen støtter av faglige grunner generelt AUs prinsipp om at registreringsnekt/ avregistrering ikke brukes som disiplinærstraff. I saker der de påviste forhold ikke tilsier at det er noe helsemessig i veien med valpene (for ung/gammel tisper, for lav/høy alder, for tette kull o.l), bør kullet registreres. Disiplinærstraff ilegges eier/oppdretter istedenfor å utestenge de involverte hundene fra NKKs register. Det er ønskelig å beholde flest mulig hunder registrert i NKK, slik at de tilhører samme avlsbase og inngår i rasens gensamling.”*

AU viste til uttalelsene fra NKKs Helseavdelingen over, tidligere uttalelse fra NKKs Helse- og Registreringsavdeling av 20 februar 2016 samt tidligere praksis fra AU. Se sammendrag av avgjørelser i AU-saker 2014/01, 2016/02, 2016/03, 2016/18 og 2017/01. AU sitt utgangspunkt har tidligere vært at ved gjentatte brudd på etiske grunnregler skal det få konsekvens for oppdretter. Det er dog ikke aktuelt å bruke avregistrering av valper/nektelse av å registrere allerede fødte valper som reaksjon, med mindre det foreligger tvil om avstamming eller alvorlige helsemessige forhold. Hensett til at det i saken her er snakk om to relativt alvorlige brudd på reglene satt til å beskytte tisper i avl anser AU at 2 års registreringsforbud er en riktig reaksjon.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DK sin avgjørelse i DK-sak 23/2016. NN ilegges registreringsforbud i 2 år frem til og med [dato], jf NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett og NKKs lover §§ 7-2 a) jf 7-3 c).

AU-sak 2017/03 Anke over Disiplinærkomiteens henleggelse

Enkeltmedlemmet NN anket Disiplinærkomiteens (DKs) henleggelse i sak 11/2016, hvor hun

var anmeldt av NKKs Hovedstyre v/Adm. Dir. Anken ga uttrykk for misnøye med forhold som ligger utenfor AU sitt myndighetsområde å overprøve. Som at saken overhodet var anmeldt, at saksbehandlingstiden var for lang mv. AU veiledet ved å gjøre NN oppmerksom på at det var anket over en rekke forhold som AU ikke kunne overprøve. AU gjorde videre oppmerksom på at AU kunne avvise/opprettholde DKs vedtak, endre det til gunst eller til skade for NN, og at en anke over en henleggelse av en anmeldelse bla vil kunne lede til skjerpet reaksjon i AU. AU satte en frist for tilbakemelding, og gjorde oppmerksom på at dersom AU ikke mottok en bekreftelse på at NN ønsket anken behandlet innen fristen ville AU avvise anken. AU mottok ingen slik bekreftelse og avviste derfor anken, jf AU sin instruks pkt 3.10 om at det ikke var mulig å få saken forsvarlig opplyst.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å avvise anken.

AU-sak 2017/02 Uttalelser om korrupsjon etter utstilling

Saken gjelder uttalelser etter Europavinnerutstillingen i 2015 anmeldt av NKKs Hovedstyre v/Adm Dir til NKKs Disiplinærkomite (DK) i DK-sak 32/2015. Noen dager etter utstillingen sendte NN skriftlig beskjed til dommer og handler av BIR-hunden om noe handler/eier av BIM-hunden (X) skal ha uttalt på utstillingen: X skulle ha uttalt til flere ved ringen at dommeren hadde sagt til ham at dommeren likte X sin hund bedre, men at plasseringen av BIR-hunden var ”politisk og betalt”.

Det sto iht NN flere rundt ringen som hørte X fortelle om kommentaren fra dommeren, og som har bekreftet til NN i ettertid at dette ble sagt. Disse har imidlertid ikke stått frem i AU. Handler av BIR-hunden har iht NN ha svart at det var flere som sa det samme til henne (at X hadde uttalt seg slik), men AU har heller ingen skriftlig bekreftelse fra handler her. AU har derfor ingen andre vitner enn NN, og X har benektet å ha uttalt seg slik. AU fant det derfor ikke godtgjort at uttalelsene hadde funnet sted. AU anså dog at NN hadde klargjort at det var tale om utsagn fra X som han videreformidlet, dvs at han ikke selv anklaget dommer og handler for korrupsjon.

AU anså det sterkt kritikkverdig at NN kontaktet dommer og handler direkte, i stedet for å følge utstillingsregelverkets pkt 14. Han skulle i stedet ha tatt dette opp med utstillingsleder. NN har på sin side beklaget sitt feilgrep. Han forklarte at han har meldt fra om forhold på X sin side så mange ganger til NKK at han har gitt opp, og derfor valgte å henvende seg til dommeren og handleren direkte i dette tilfellet. AU fant NNs handling straffverdig jf NKKs lover § 7-2 a). AU la også vekt på at NN som ringsekretær burde vært ekstra oppmerksom på at en slik henvendelse direkte til dommeren (og handleren) er sterkt kritikkverdig, jf prinsippet i NKKs lover § 7-2 d) om opptreden som er uforenelig med rolle.

Disiplinærkomiteen (DK) hadde ilagt aktivitetsforbud og avautorisert i 2 år, samt stilt som krav at NN måtte ta utdanningen som ringsekretær på nytt. DK hadde bestemt umiddelbar iverksettelse av reaksjonen (suspensjon) da DK avgjorde saken første gang i februar 2016. NN anket straks, og DKs besluttet deretter i mai 2016 å ikke omgjøre og at sakenn skulle sendes AU. Deretter tok det 8 mndr før AU mottok saken, til tross for gjentatte henvendelser fra NN til NKK. AU har også etterlyst saken. AU fant det derfor etter en totalvurdering riktig å oppheve DKs avgjørelse. AU ila i stedet en advarsel jf NKKs lover § 7-3 a) for å poengtere betydningen av å følge korrekte prosedyrer for varsling. Suspensjonen ble dermed opphevet. Ettersom NN ikke ble avautorisert ble ikke spørsmålet om utdanning relevant i saken.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve DKs avgjørelse i DK-sak 32/2015. NN ilegges en advarsel jf NKKs lover § 7-2 a) med varighet i 5 år frem til og med [dato], hvor AU særskilt påpeker betydningen av å følge de prosedyrer NKK har fastsatt for rapportering av eventuelle kritikkverdige forhold/regelbrudd.

AU-sak 2017/01 Brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett

Saken gjelder brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett, ved anmeldelse fra NKKs Hovedstyre v/Adm. Dir. som følge av annen gangs brudd på reglene. Første brudd gjaldt en tjuvparing som var en helsøskenparing, mens andre brudd gjaldt brudd på krav om ettårig hviletid som følge av 3 tette kull. Hviletiden var brutt med 11 dager. Disiplinærkomiteen (DK) hadde ilagt 2 års registreringsforbud i DK-sak 16/2016. NN anket under henvisning til at reaksjonen var for streng.

AU viste til AU-saker 2014/01, 2016/02, 2016/03 og 2016/18 og uttalte deretter: AU sitt utgangspunkt har tidligere vært at ved gjentatte brudd på etiske grunnregler skal det få konsekvens for oppdretter. Det er dog ikke aktuelt å bruke avregistrering av valper/nektelse av å registrere allerede fødte valper som reaksjon, med mindre det foreligger tvil om avstamming eller alvorlige helsemessige forhold. Det er ikke tilfelle i saken her. Normalreaksjonen iht AU sin praksis er 1 års registreringsforbud. I visse tilfeller, som ved særlig store oppdrett som er spesielt aktive og hvor dette får flere negative konsekvenser enn normalt kan det være aktuelt å ilegge advarsel med 5 års varighet i stedet.

AU anså at det andre bruddet i saken her var relativt beskjedent (brudd på hviltid med 11 dager). Men ettersom første bruddsak var såpass alvorlig (helsøskenparing) var det ikke aktuelt med kun en advarsel. Det er også relevant at det er tisper sitt femte kull. AU fant etter dette at 1 års registreringsforbud var en rimelig reaksjon.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig at DKs avgjørelse i sak 16/2016 oppheves. NN taper retten til å registrere valper i NKK for en periode på 1 år fra [dato] frem til og med [dato], jf NKKs Lover § 7-2(1) og NKKs Etske Grunnregler for avl og oppdrett, jf NKKs lover § 7-3 (1) c.

AU-sak 2016/24 Aggressiv hund på lydighetsprøve

NN anket over NKKs Sportshundkomites (SHKs) utelukkelse av hund i 1 år fra terminfestede arrangementer på komiteens område, som følge av uønsket adferd jf NKKs lover § 7-9. Under felles øvelse i FCI3 kom hund nr 1 løpende etter og gikk iht dommeren inn i noe som virket som lek med den hunden som ble kalt inn av fører. Hund nr 2 (X) kom deretter også løpende og angrep hunden som var på vei til fører. Hund nr 1 og 2 er del av samme husstand, og hund nr 2 kan ha misforstått situasjonen. Både hund nr 1 og hund nr 2 gikk på hunden som ble kalt inn, og hund nr 2 bet den slik at den fikk et sår i nakken og var øm etter hendelsen. Dommeren ga hund nr 1 og 2 rødt kort (diskvalifikasjon), men mente hund nr 2 var den mest aggressive. Begge hundene ble innrapportert til NKK av dommeren dagen etter stevnet. SHK anså at rødt kort var tilstrekkelig for hund nr 1 opprettet derfor ikke noen ytterligere disiplinærsak mot denne. SHK vedtok deretter å ilegge hund nr 2 utelukkelse i 1 år.

Eier av hund nr 2 anket til AU, og påberopte seg primært at det var begått formelle feil ved rapporteringen som gjorde at saken skulle avvist. Det ble blant annet vist til at dommeren på selve arrangementsdagen ga uttrykk for at saken ikke ville bli rapportert, samt at eier av fornærmede hund eller andre (bla via Facebookskriverier) kan ha påvirket dommerens

beslutning om å rapportere i ettertid. Det ble også anket over straffeutmålingen.

AU la til grunn at NKKs regler om Lydighetsprøver er *lex specialis* (har forrang) fremfor NKKs lover når det gjelder bestemmelsene om frister og rapportprosedyrer. Dette følger av bla AU-sak 2015/14. Når det gjelder lydighetsreglene fremgår det klart av del 3 "*Generelle regler for utførelse og bedømmelse av lydighetsprøver*" pkt 4 at: "*Hund som viser aggressiv adferd i ringen, skal utvises, og dommeren skal innrapportere hendelsen til Norsk Kennel Klub senest innen 8 dager etter stevnet*". Det står ikke noe her om at dommeren må rapportere saken til stevneleder, som så rapporterer til NKK. Dette står heller ikke i noen av de øvrige bestemmelsene i det aktuelle regelsettet. Se for eksempel del 2 pkt 6, eller pkt 14 jf pkt 1. Tvert i mot står det helt eksplisitt i bestemmelsen i del 3 at det er dommeren som rapporterer tilfeller av aggressivitet under konkurranse, og at rapporten skal sendes til NKK. Det er derfor ingen avvisningsgrunn at det er dommeren som har rapportert saken. Videre står det at dommeren skal rapportere. Det spiller derfor ingen rolle hva som motiverte dommeren i denne konkrete saken til å rapportere dagen etter prøvens avslutning. Det vesentlige er at det ble rapportert, slik dommeren er forpliktet til å gjøre. Fristen på 8 dager følger også av del 3 pkt 4 og er heller ikke oversittet i saken her. Saken har derfor vært korrekt rapportert til NKK, i tråd med NKKs bestemmelser om Lydighetsprøver.

Angeående straffeutmålingen viste AU til saker fra NKKs Jakthundkomite (NJK) om uønsket adferd på hund, hvor NJK har ilagt for eksempel livsvarig aktivitetsforbud når hund biter dommer, utestengelse i 2 år når hund angriper makker og viser ytterligere tegn til dominans i flere situasjoner, samt advarsel til begge hunder i en situasjon hvor dommer ikke var i stand til å avgjøre hvem av 2 hunder som startet "knuffing" i en mindre alvorlig situasjon. AU anså deretter 1 års utelukkelse å ligge i nedre sjikt av hva som er rimelig i den aktuelle saken.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig at NKKs Sportshundkomites vedtak om utelukkelse av hunden i 1 år fra terminfestede arrangementer innenfor mandatområdet opprettholdes, jf NKKs lover § 7-9 (tilsvarende §§ 7-2 a jf 7-3 g).

AU-sak 2016/23 Anke over eksklusjon fra raseklubbs avdeling. Omgjort

Anken var sendt til raseklubben, som videresendte den til AU. Klubben ga da samtidig beskjed om at NN ikke var blitt hørt i klubbens styre før eksklusjonen fant sted, og at NN var ekskludert fra en avdeling, ikke fra klubben. AU kontaktet klubben med tanke på alminnelig veiledning og gjorde oppmerksom på at saker hvor den ankende part ikke blir hørt som regel ender med opphevelse av klubbens vedtak. AU gjorde også oppmerksom på at etter NKKs lover er det gitt adgang til å ekskludere fra klubber/frata enkeltmedlemmer klubbmedlemskap, og at AU la til grunn at dette utelukket eksklusjon fra en avdeling. Klubben gjorde deretter AU oppmerksom på at klubben hadde omgjort sin eksklusjonsbeslutning. AU anmodet den ankende part om en bekreftelse på at saken var løst, uten å motta tilbakemelding. AU avviste deretter saken under forutsetning av at ingen reaksjon var ilagt av klubben, og viste til AUs instruks punkt 3.10 om avvisning av sak som det ikke er mulig å få tilstrekkelig opplyst.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig at anken avvises

AU-sak 2016/22 Underslag i klubb

Saken gjelder underslag av klubbmidler. Saken ble anmeldt til NKKs Disiplinærkomite (DK) av klubben, som i DK-sak 12/2016 ila NN full utelukkelse og eksklusjon på livstid (dog med mulighet for å "*søke NKK om medlemskap*" etter 5 år), tap av rett til å avholde arrangementer,

samt rett til å inneha tillitsverv eller delta i organisering av arrangementer ”for alltid og skal heller ikke senere kunne søke NKK om slik rett”. NN anket til AU. NN har hovedsakelig anført: ”Jeg forstår som sagt at dette er feil, og skjønner at det må gi konsekvenser. Men håper de konsekvensene kan være noe annet! Foreksempel samfunn tjeneste eller noe i den duren.”.

NN var leder for klubben og brøt klubbens rutiner/protokoll om at både leder og kasserer skulle godkjenne utbetalinger, ved å både legge inn og godkjenne utbetalinger alene. Dette skjedd ved 13 anledninger i en 2-måneders periode, og da det ble oppdaget manglet det ca 60.000 kr. Etter 15 purringer var beløpet tilbakebetalt i sin helhet vel 3,5 mndr etter første henvendelse fra kasserer. AU legger til grunn at det har skjedd overføringer/utbetalinger fra klubbkonto til konti som er klubben uvedkommende. Det foreligger derfor ansvarsgrunnlag etter blant annet NKKs lover § 7-2 om handlinger som kan medføre reaksjon alternativ b) ”begås økonomiske misligheter eller på annen måte opptres uakseptabelt”. Det vesentlige for AU er derfor vurderingen av reaksjonens lengde. DK ila i korthet eksklusjon i 5 år, samt utelukkelse (aktivitetsforbud) og tap av retten til å inneha tillitsverv mv på livstid.

Det er ingen relevant praksis fra AU fra før. AU har sett på underslagssakene i DK fra 2015 og 2016. Kort gjengitt: I DK-sak 1/2015 underslo leder i klubben 17.000 kr. Dette medførte utelukkelse, eksklusjon og tap av verv/autorisasjoner i 5 år. I DK-sak 6/2015 underslo et medlem ca 1.491 fra en brukshundklubbs kasse. Dette medførte utelukkelse, eksklusjon og tap av verv/autorisasjoner i 10 år. I DK-sak 12/2015 underslo kasserer 95.000 kr. Dette medførte utelukkelse, eksklusjon i 10 år, samt tap av rett til verv/autorisasjoner på livstid. DK-sak 4/2016 gjaldt underslag på 180.000 kr av leder i raseklubb. Dette medførte utelukkelse og eksklusjon samt tap av verv/autorisasjoner i 15 år. AU kunne ikke se noen klar rød tråd her, jf for eksempel DK-sak 1/2015 (5 år for 17.000 kr) kontra DK-sak 6/2016 (10 år for 1.400 kr).

AU la til grunn at det er snakk om et betydelig beløp i saken, at det har skjedd over tid i form av en rekke transaksjoner, samt at det er snakk om misbruk av betrodd stilling. Dette må få konsekvenser for retten til å inneha verv mv i fremtiden samt for retten til å inneha andre bemyndigelser som kan medføre håndtering av midler mv. AU fant det rimelig å ilegge 1 års utelukkelse og eksklusjon, samt 5 års tap av bemyndigelser, verv og autorisasjoner (eksisterende/fremtidige). AU har da lagt vekt på at forholdet er erkjent, om enn noe forbeholdent, at klubben har bekreftet at beløpet er tilbakebetalt i sin helhet, samt NN sin relativt unge alder og tidligere positive aktiviteter i NKK. AU anså ikke ”tap av retten til å avholde arrangementer” jf DK sin avgjørelse som relevant i saken.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig at DKs avgjørelse i DK-sak 2016/22 oppheves. NN taper enkeltmedlemskap og rett til enkeltmedlemskap (eksklusjon) jf NKKs lover § 7-3 h) samt rett til deltagelse i konkurranser og organiserte aktiviteter (utelukkelse) jf § 7-3 g) i ett år frem til og med [dato]. I tillegg taper NN autorisasjoner, tillitsverv og bemyndigelser og rett til å inneha fremtidige slike jf § 7-3 e) og f) i 5 år frem til og med [dato]. Ved utløpet av reaksjonstidene bortfaller reaksjonene automatisk.

AU-sak 2016/21 Brudd på aktivitetsforbud/tidligere ilagt reaksjon

Raseklubben anmeldt NN til DK for brudd på aktivitetsforbud (utelukkelse fra alle NKK-aktiviteter) som følge av NNs deltagelse på en utstilling. DKs opprinnelige reaksjon fra september 2015 skyldtes et erkjent underslag i klubben, hvor det også forelå et vedtatt

forelegg. DK forlenget alle ilagte reaksjoner med 2 år som følge av deltagelsen på utstilling. NN anket dette. AU mottok ingen ytterligere tilbakemeldinger fra NN, men anså saken tilstrekkelig opplyst.

NN hevdet i anken å aldri ha mottatt det opprinnelige vedtaket fra DK fra september 2015. AU la her til grunn at hun burde forstått at det kunne komme reaksjoner fra NKK som følge av underslag begått mens hun var leder av klubben. Hun hadde derfor selv en oppfordring til å holde seg orientert. Dette omfatter også en forpliktelse til å gjøre seg mer konkret kjent med hva DKs reaksjon innebærer for adgangen til å delta på utstillinger mv. Her har NKKs Hovedstyre (HS) presisert det nærmere innholdet av utelukkelse (aktivitetsforbud) og eksklusjon, jf møte nr. IX/96 – 9/10.

Klubben fremla skjermbilder tatt på anmeldelsestidspunktet, vedr 2 hunder som iht DogWeb var utstilt på NKK-utstillingen i februar 2016. NN har overfor DK hevdet at denne ikke er eid av henne. *”den er ikke kjøpt, det foreligger ingen kjøpsavtale på denne hunden. Foravtale kan forevises om ønskelig.”* AU har etterspurt foravtalen uten å motta den. I mail av 14. september 2016 (anken) hevder hun at den samme hunden er deleid av hennes sønn og av hundens utenlandske oppdretter, men at det var NN som skrev under på papirene på vegne av sin sønn, fordi hennes sønn bare var 15 år på kjøpstidspunktet. AU har etterspurt også denne dokumentasjonen uten å motta den. Det fremgår imidlertid av skjermbilde fra oppdretters hjemmeside at den aktuelle hunden er eid av *”NN (Norway)”*. Det fremgår heller ikke på NNs hjemmeside om hunden at den er i sameie mellom hennes sønn og oppdretter. AU legger mot denne bakgrunn til grunn at hunden er eid av NN. Den andre hunden som ble utstilt er iht skjermbilde fra NN sin hjemmeside deleid med X. Det følger av HS sitt vedtak jf møte nr. IX/96 – 9/10 at hund som før vedtak om aktivitetsforbud/utelukkelse er i deleie med person som er utelukket ikke kan stilles ut før den som er utelukket har trådt ut av eierforholdet. AU la mot denne bakgrunn til grunn at aktivitetsforbudet var brutt. AU vedtok deretter å opprettholde DKs reaksjon med én presisering.

Avgjørelse: Et enstemmig AU vedtok at NNs tap av rett til medlemskap, verv, registreringer, deltagelse på arrangementer og aktiviteter i NKK og dets klubber, dvs utelukkelse og eksklusjon iht NKKs lover § 7-1 (1) b til j, forlenges med to – 2 – år frem til og med [dato]. Når reaksjonstiden utløper bortfaller reaksjonen automatisk. DKs beslutning om at *”Innklagede kan søke administrasjonen om nytt medlemskap og rett til deltakelse i NKK og dets klubber/aktiviteter ”* oppheves.

AU-sak 2016/20 Avautorisering av prøvedommer

Saken gjelder anke over NKKs Jakthundkomite (NJK)s avautorisasjon av dommer NN som følge av opptreden som deltager på arrangement i NJK-sak 34/16. Klubben som anmeldte saken til særkomiteen anførte at NNs nærmere beskrevne adferd på arrangementet, og særlig under klubbens avslutningsmiddag var sterkt kritikkverdig og oppsummerte slik: *”man kan konkludere med at det var mange brydde deltagere, dommer og gjester som følte at dette la en helt klar demper på kvelden å valgte å avslutte å gå hver til sitt direkte etter premie utdeling. NM komiteen som hadde stått for et fantastisk arrangement var helt klart skuffet over opptreden, illojaliteten og en respektløs holdning til et høytidelig arrangement.”* NN beklaget på sin side sin oppførsel.

AU la til grunn at det var snakk om en dommers opptreden ”utenfor tjeneste”. Bestemmelsen i ”Prøvedommervervets Etiske Innhold” siste side illustrerer at dommere må være påpasselige

også utenfor tjeneste: *"Dommeren skal være seg bevisst på at vedkommende oppfattes som dommer i alle sammenhenger, også på sosiale medier, og skal opptre i henhold til dette"*. At fagkomiteens medlemmer var tilstede på det aktuelle arrangementet var ikke til å unngå i et relativt lite miljø, og betyr ikke at fagkomiteen av den grunn blir inhabil. I saken her var det i tillegg snakk om en helt generell problemstilling i forhold til autorisasjonen. Det feks ikke snakk om en situasjon knyttet spesifikt til en konkurransesituasjon hvor fagkomiteens medlemmer også var deltagere e.l. Det vesentlige for AU er at ytterligere 5 uttalelser som ble innhentet i forbindelse med AU sin saksbehandling helt entydig støttet opp under klubbens fremstilling. AU la deretter til grunn at opptreden som er egnet til å ødelegge andres opplevelse av et arrangement ikke er en dommer verdig. Dette gjelder særlig når det er snakk om et klubbarrangement, hvor NN var en av klubbens autoriserte dommere og derfor må anses å representere klubben, selv om han ikke hadde noe formelt dommerverv på arrangementet. AU anser derfor NNs oppførsel som klart "uforenelig med sin rolle", jf NKKs lover § 7-2 bokstav c. AU anså ikke en 1-årig avautorisasjon som for streng. Den er snarere i nedre sjikt av hva som vil være en passende reaksjon.

Avgjørelse: Et enstemmig AU vedtok at NKKs Jakthundkomites avgjørelse opprettholdes. NN avautoriseres i 1 år jf NKKs lover § 7-2 c) jf § 7-3 e) gjeldende fra dags dato, til og med [dato]

AU-sak 2016/19 Utestengelse fra dommerutdanning

Saken gjelder anke over utestengelse i 2 år fra dommerutdanning. Klubben mottok beskjed om at dommerkandidaten hadde uttalt seg kritisk om andre dommere i forskjellige sammenhenger. Klubben og dommerkandidaten signerte en avtale om at klubben trakk sin anbefaling om videre utdanning, og at det illegges 2 års karenstid. Det oppsto i ettertid uenighet om avtalen og NKKs Jakthundkomite stadfestet 24. mai 2016 klubbens vedtak, jf sak 22/16.

AU viste til AU-sak 2015/01 hvor AU la til grunn at deltagelse på instruktørutdanning var et fagspørsmål som AU ikke overprøvde. Tilsvarende må gjelde der klubbens tillit til en kandidat blir svekket og klubben av den grunn ønsker å trekke sin støtte til anbefalt kandidat. Det vil si uavhengig av om det foreligger et klart regelbrudd eller ikke, jf at det typisk vil ligge en helhetsvurdering av vedkommendes egnethet og dømmekraft bak en slik beslutning. AU bør ikke påtvinge miljøene kandidater som miljøene selv har vurdert som uegnet. Dette gjelder særlig hvor vedkommende "kun" har fått en utsettelse og ikke er utestengt permanent fra utdanningen, slik som i saken her. AU anser etter dette at vurderingen av dommerkandidatens egnethet i saken her er et faglig spørsmål som AU ikke overprøver.

Avgjørelse: Et enstemmig AU vedtok at anken avvises. Tilbaketrekking av anbefaling av dommerkandidats videre utdanning og 2-årig karantene er en faglig vurdering som AU ikke kan overprøve.

AU-sak 2016/18 Brudd på etiske grunnregler for avl og oppdrett .

Saken gjaldt brudd nr 2 på NKKs Etiske grunnregler for Avl og Oppdrett. Begge brudd skyldes paring av for ung tise. Helse- og Registreringsavdelingen anmeldte saken til DK 9. mars 2016. DK vedtok i DK-sak 7/2016 å illegge de 2 oppdretterne "avlskarantene" jf NKKs lover § 7-3 (1) c og (2). AU mottok 30. september 2016 anke over DKs vedtak av 16 august 2016 i DK-sak 7/2016, etter at DK hadde vurdert omgjøring. DK endret beskrivelsen av reaksjonen fra "avlskarantene" til "registreringsforbud" før saken ble oversendt AU.

AU viste til at de faktiske omstendighetene var tilnærmet like som i AU-sak 2014/01. Også her var det snakk om et omfattende hundehold hvor hundene benyttes som sledehunder både nasjonalt og internasjonalt. Oppdretterne tok selv initiativ til å foreta blodprøvekontroll som fastslo farskapet. De ga inntrykk av ryddighet og ansvarlighet, og arbeider aktivt for å ivareta arbeidsegenskapene og rasetypiske trekk i rasen. For å vurdere avkom/linjene må disse være registrerte, slik at de kan delta i løp. En registreringsnektelse i 2 år ville ramme oppdrettet og aktiviteten hardt. Det er også en formildende faktor at brudd nr 2 skjedde flere år etter brudd nr 1, i 2011. Helse- og Registreringsavdelingen påpekte flere av disse formildende omstendighetene, og anså heller ikke bruddet som grovt.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse i DK-sak 7/2016. A og B ilegges hver for seg en advarsel med varighet i 5 år, [fra dato til dato], jf NKKs lover § 7-3 a). Hund X ilegges avlskarantene i 18 mndr. fra det tidspunkt administrasjonen fastsetter.

AU-sak 2016/17 Rapportsak – Klandre dommer – Omgjøring

Saken gjelder rapport på deltager etter jaktprøve som følge av brudd på forbudet mot usportslig opptreden, samt forbudet mot å klandre dommer iht Jaktprøvere regler for stående fuglehunder pkt 1.4.1, jf NKKs lover § 7-2 bokstav a). NN anket over NKKs Jakthundkomite (NJK) avgjørelse i NJK-sak 8/2016 om å utelukke i 10 måneder fra jaktprøver.

AU uttrykte tvil m.h.t. om det forelå ansvarsgrunnlag. Det oppfordres på arrangementer til at uenighet og frustrasjon omkring dommeravgjørelser blir luftet der og da. Videre har dommer et særlig ansvar for å forsøke å løse saker på stedet, før prøven avsluttes. Under prøven ga NN ved flere anledninger klart uttrykk for misnøye, uten at det førte frem hos dommer (som også var NKK-representant på prøven). NN fortsatte å kritisere dommeren etter at bakpartiet ankom og mottok på et tidspunkt her en advarsel. Dommer og NN hadde sprikende forklaringer m.h.t. om NN fortsatte å kritisere dommer også etter at advarsel ble gitt, uten at AU la vesentlig vekt på dette. AU var også i tvil om hvorvidt dommer forsøkte å forlike situasjonen der og da.

Senere på dagen i sekretariatet viste NN til tallkarakterene og spurte dommeren om han *"mener det som står der"*. NN ble etter eget utsagn *"stående og stirre på ham i noen sekunder"* før NN trakk seg tilbake. Vara NKK-representant var til stede, og spurte NN om han vil gi dommer en unnskyldning, noe NN etter eget sigende avviste. *"Jeg svarer da at jeg føler dommer bør be meg om unnskyldning for dårlig dømmekraft"*. NN ombestemte seg deretter og ville be om unnskyldning, og ble i.h.t. NN avvist av dommer. Dommer nevner ikke selv dette. AU la til grunn at NN burde ha besinnet seg i sekretariatet, selv om han hadde opplevd dommerens vurderinger tidligere på dagen som utslag av dårlig skjønn. Da ville også saken endt uten rapport. AU mente det er riktig å benytte utelukkelse som reaksjonsform, men at 10 måneders utelukkelse fra jaktprøver var for strengt. AU viste her til at NN ikke har gått vesentlig over grensen for det straffbare, samt tvil m.h.t. dommerens innsats for å få til et mulig forlik der og da. AU tok også hensyn til lang saksbehandlingstid og viste til AU-sak 2015/14. AU anså etter dette 3 måneders utelukkelse som en passende reaksjon. NJK hadde vedtatt utelukkelse i 10 måneder ut året 2016. Ettersom reaksjonen ikke var virksom mens anken var til behandling løp reaksjonen på 3 mndr i stedet våren 2017.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig NJKs avgjørelse og utelukket NN fra jaktprøver i 3 måneder, jf Jaktprøvere regler for stående fuglehunder pkt 1.4.1 jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3

g)

AU uttalte seg også særskilt vedrørende underinstansenes omgjøring: Når en avgjørelse ankes skal den sendes til underinstansen, som så skal vurdere om underinstansens vedtak skal fastholdes eller endres (omgjøres). Omgjøringsreglene i NKKs saksbehandlingsregler §§ 13 og 14 er ment å gi underinstansen mulighet til å rette opp åpenbare feil, slik at vi unngår helt unødige anker. De skal også sikre at sakene får en reell totrinnsbehandling, dvs behandling både i underinstansen og i AU. AU har i tillegg adgang til å returnere saker til underinstansen, hvis AU mener at den bør se mer på saken. Det er imidlertid ikke uvanlig at underinstansen gjennomfører en tilnærmet full ny behandling av ankesaken og at dette tar 6 mndr. eller mer. Med tanke på formålet med omgjøringsreglene (unngå unødige ankesaker) blir dette å "skyte spurv med kanoner". Det er derfor en fordel om for eksempel leder av underinstansen gis en generell fullmakt fra underinstansen til å avgjøre om vedtaket det ankes over skal fastholdes (og saken sendes AU) eller om resten av underinstansen skal se på anken med tanke på mulig omgjøring.

AU-sak 2016/16 Umiddelbar iverksettelse. Om å trekke sak. Facebook

Disiplinærkomiteen (DK) ila bla aktivitetsforbud med umiddelbar iverksettelse i sak 10/2016. Dette ble anket særskilt til AU. AU uttalte her: Hovedregelen etter § 7-6 (5) er at anke til AU gir det påankede vedtak oppsettende (utsatt) virkning med mindre umiddelbar iverksettelse besluttet. Iht § 7-7 skal det foreligge "*særlige grunner*" før det er aktuelt å iverksette en reaksjon umiddelbart. For eksempel kan det være behov for å utelukke en hund som har bitt fra å delta på arrangementer mens disiplinærsaken behandles, for å unngå at den biter igjen. Bestemmelsen om umiddelbar iverksettelse er en unntaksregel for situasjoner hvor det er et særlig behov. Det er ikke en bestemmelse om straffeskjerpelse. At underinstansen mener vedkommende bør straffes er ikke noen "*særlig grunn*".

Det følger også av kravet om "*særlige grunner*" at underinstansen også må begrunne sin beslutning i vedtaket. Jf her også § 7-6 siste ledd: "*Alle avgjørelser i disiplinærsaker skal begrunnes*". Uten en begrunnelse fratas bla innklagede muligheten til å imøtegå de momenter som er årsaken til at underinstansen mener at straffen bør iverksettes med en gang. I kravet om begrunnelse ligger også et krav om skriftlighet. DKs beslutningen om umiddelbar iverksettelse fremsto for AU som summarisk og ubegrunnet.

AU kunne ikke se noen grunn til å fravike hovedregelen i § 7-6 (5) om at en anke medfører utsettelse av gjennomføringen av en (eventuell) reaksjon inntil AU har fått behandlet ankesaken. DKs beslutning om umiddelbar iverksettelse av reaksjonen i DK-sak 10-2016 ble derfor opphevet som ugyldig på grunn av manglende skriftlig begrunnelse, jf NKKs lover § 7-7 (2). AU vedtok deretter at det ikke forelå noen "*særlige grunner*" jf § 7-7 (2) til å fravike hovedregelen i § 7-6 (5), og anken skulle derfor ha oppsettende (utsatt) virkning mht starttidspunkt for ilagt reaksjon til etter at AU hadde behandlet saken, jf § 7-6 (5).

Foreløpig avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs beslutning om umiddelbar iverksettelse av aktivitetsforbud. Reaksjon skal ikke gjennomføres før AU har ferdigbehandlet ankesaken., jf hovedregelen i NKKs lover § 7-6 (5).

Saken ble returnert til DK for vurdering av omgjøring på bakgrunn av anken. DK besluttet å opprettholde sitt vedtak og oversendte saken til AU. AU behandlet deretter ankesaken: Saken gjelder anke over DK-sak 10/2016 hvor NN ble avautorisert i 2 år og mottok 2 års

aktivitetsforbud som følge av uttalelser på Facebook. Saken reiste særlig 2 spørsmål:

(1) Adgangen til å trekke sak i AU: NKKs Hovedstyre (anmelder - HS) meddelte AU 24. oktober 2016 *"Til info: Hovedstyret vedtok at disiplinærsakene DK sak 10/2016 og 20/2016 trekkes og avsluttes uten disiplinære reaksjoner"*. Jf her også HS-sak 156/16. AU la til grunn at partene i en ankesak ikke har myndighet til å oppheve et bindende vedtak fattet av DK. Etter at en ankesak er oversendt AU har heller ikke DK lenger myndighet i saken og kan ikke omgjøre. HS har etter lovene mulighet til å ettergi en ilagt reaksjon i særlige tilfeller, jf NKKs lover § 7-8. Denne myndigheten gjelder kun i saker som er ferdig behandlet i NKKs disiplinærorganer. Årsaken til at HS ikke kan vedta noe om resultatet av AUs ankebehandling er at dette bla åpner for forskjellige typer "spill", samt at det kan medføre forskjellige former for press på den ene av sakens parter. Det er også viktig at saker ikke anmeldes uten at dette er gjennomtenkt, for så å trekkes. AU viste til tidligere praksis, bla AU-saker 2013/02 og 2016/11 og avgjorde deretter saken.

(2) Ytringsfriheten i NKK: AU tok stilling til NN sine uttalelser på Facebook i november 2015. Disse viste kort sagt til "rykter" og var formulerte som spørsmål vedrørende en navngitt tillitsvalgt sin adferd på et navngitt arrangement og hvorvidt det ved etterfølgende behandling av saken i et navngitt NKK-organ var "lagt lokk" på dette, samt hvorvidt samme tillitsvalgte ved ytterligere anledninger hadde "dummet ut seg selv og fellesskapet" på et forbunds vegne. Innlegget ble avsluttet med en oppfordring om at vi må få tilbake trivsel og respekt for hverandre.

HS anmeldte saken til DK i mars 2016, og henviste bla til HS-sak 12/16 om nettvett fra 20. Januar 2016, samt HS-edtak 27/16.. HS ga uttrykk for at HS ikke vil *"at tillitsvalgte personer i NKK-organisasjonen i kraft av sin posisjon skal utsettes for angrep av slik karakter. Hvis NKK ikke reagerer på slike ensidige fremsatte anklager i sosiale medier, vil NKK lide under manglende evne til å gripe inn. Det må også vurderes om det virker i skjerpene retning at vedkommende er ilagt aktivitetsforbud og også avautorisert som dommer da innlegget ble offentliggjort på Facebook"*.

AU viste til at HS-vedtakene var fattet i etterkant, slik at saken må vurderes opp mot NKKs lover Kap. 7, samt NNs medlemsforpliktelser jf lovmalen for klubber § 2-3. NN var avautorisert på det tidspunktet uttalelsen falt, og ble derfor ikke vurdert i forhold til NKKs lover § 7-2 c). NKKs Web-policy regler fastslår selv at det ikke er snakk om regler, og var derfor ikke anvendelige.

AU tok deretter utgangspunkt i Grunnlovens § 100, som fastslår at alle har ytringsfrihet. Retten til å kritisere både organer og tillitsvalgte i NKK er et viktig element i NKKs organisasjon. Dette gjelder også der form og uttrykk kan fremstå som både utidig, usaklig, fornærmende, ubegrunnet osv. Den generelle ytringsfriheten er imidlertid ikke absolutt. Den foreningsrettslige lojalitetsplikt kan også innebære begrensninger i ytringsfriheten. Lojalitetsplikten er uttrykt i lovmalen for klubber § 2-4, hvor det fremgår at medlemmene *"er forpliktet til å støtte [klubbens] og Norsk Kennel Klubs virksomhet"*. AU viste her også til AU-sak 2014/07 ("Hodeløs"), hvor uttalelsene ikke ble ansett å være over tålegrensen. AU slo der fast at i lys av ytringsfriheten og hensynet til et fungerende klubbdemokrati var det bare de *"grovere krenkelser eller overgrep overfor dem som uttalelsene er rettet mot"* som må anses som *"uakseptabel opptreden"* jf NKKs lover § 7-2 b).

AU uttalte videre: Det bør være stor takhøyde i NKK for ytringer av forskjellig art. Det er

bare de aller mest graverende tilfeller bør kunne danne grunnlag for en disiplinærsak. Det er legitimt å stille spørsmål om en tillitsvalgts egnethet, samt å ytre seg kritisk til sakshåndteringen i en konkret sak. Tillitsvalgte må generelt regne med at de i større grad enn andre har søkelyset på seg, og må finne seg i at andre har oppfatninger om hvordan de skjøtter sine verv. Hvor går for eksempel grensen mellom valgkamp og straffverdig illojalitet? Tilsvarende: Det som oppfattes som unødvendig og krenkende av noen vil bli oppfattet som viktig og betimelig av andre. Dette tilsier at vi skal fortsette å være varsomme med å begrense ytringsfriheten i NKK.

Tidvis uro og konflikt er prisen man betaler for å ha ytringsfrihet. Dette er noe de fleste klubber og forbund har en viss erfaring med. AU viste også til at hvis NKK skal stramme inn på praksis her, vil det kunne by på kapasitetsutfordringer for NKKs disiplinærorganer. Særlig med tanke på ”sannhetsbevis”, dvs bevisføring m.h.t. om en påstand er sann eller ikke. Det øker også risikoen for at disiplinærorganene blir en arena for det som i bunn og grunn er personlige konflikter. Samt at det kan lede til uro og/eller stagnasjon og resignasjon hvis det oppstilles krav om at kritikk skal være fremmet i relevant sammenheng eller ad tjenestevei før man uttaler seg i sosiale media, eller at offentlig kritikk av ferdig behandlede saker skal anses som illojalitet. En eventuell innstramming av ytringsfriheten i NKK bør derfor overlates til NKKs Representantskapsmøte å ta stilling til. AU la deretter til grunn at selv om NN sine uttalelser opplagt fremstår som ufine, provoserende og sterkt uønsket av flere, kunne ikke AU se at det er grunnlag for å karakterisere dem som straffbare iht NKKs lover.

Avgjørelse: Et enstemmig AU besluttet at DKs vedtak i DK-sak 10/2016 oppheves. NN frifinnes.

AU-sak 2016/15 ”Påkjørsel i ringen” – tidligere advarsel – aktivitetsforbud

Saken gjelder anke over 3 måneders aktivitetsforbud ilagt av NKKs Særkomite for Utstilling (NSU) som følge av hendelse i ringen på NKK-utstilling i 2016.

En utstiller meldte skriftlig i fra til utstillingsleder at han og hans hund ble *”løpt på og sparket på av en annen utstiller i ringen”*. Utstillingsleder rapporterte saken til NKK. Administrasjonen innhentet uttalelser fra dommer, ringsekretær og flere vitner, før saken ble sendt til Særkomiteen. Denne fattet vedtak om 3 måneders aktivitetsforbud 8 juni 2016. NN anket, og NSU opprettholdt sin avgjørelse og sendte saken til AU. AU mottok saken 19 juli 2016.

NN uttalte at hendelsen rett og slett var et uhell og benektet å ha sparket eller løpt på vedkommende med vilje. Dommer og ringsekretæren beskrev begge hendelsene som at de to ”snublet inn i hverandre” eller at NN ”dunket borti” den andre hunden. Ringsekretæren uttalte bla: *”En mannlig handler sto i ro og ventet med hunden oppe i hjørnet lengst bort fra dommerbordet, helt inntil ringbåndet. En kvinnelig handler skulle løpe en runde med sin hund. Da kvinnen passerte den ventende handleren, dunket hun borti hans hund”*. Hundens eier, en ringsekretær fra naboringen, samt 2 vitner mente derimot at dette skjedde med vilje. Noen beskrev også et spark. Hverken hund eller eier ble imidlertid skadet, og hunden presterte bra i ringen rett etterpå. NN var tidligere ilagt en fortsatt virksom advarsel av Disiplinærkomiteen som følge av forhold vedr samme person som vedkommende som hun løp på i ringen.

AUs vurdering: Saken var ikke underlagt dommerens frie skjønn, jf NKKs Utstillingsregler (gjeldende fra 01.01.2016) pkt 8. Det fremgår der at det kun er den delen av dommerens avgjørelse som gjelder *"kvalitetsbedømmelse, premiering og plassering" som er "endelig"*. At hendelsen inntraff mens innklagedes hund var under vurdering i ringen uten at dommeren reagerte utelukker med andre ord ikke at saken behandles av Særkomiteen og AU i ettertid. Utgangspunktet for saken er NKKs lover § 7-2 a) som fastslår at reaksjon kan ilegges ved *"regelbrudd"*, jf NKKs Utstillingsregler pkt 6 *"oppførsel i strid med god skikk og til sjenanse for andre."*

AU anså det ikke sannsynliggjort at NN løp på konkurrenten med vilje, eller sparket hunden. Det var uenighet om hvorvidt konkurrenten sto helt inntil kanten av ringen, eller om han sto plassert et stykke ut fra kanten og inn i ringen. Det er imidlertid helt vanlig at det er flere hunder i ringen, slik at uansett hvor han var plassert, er det klart at det var NN sitt ansvar å orientere seg mht hvor han sto. NN er en erfaren utstiller, og det er ingen som har påstått at den andre utstilleren flyttet på seg mens NN viste sin hund.

Selv om det gikk bra med hunden både fysisk og i eksteriørvurderingen, vil det å løpe på en konkurrents hund alltid innebære en generell risiko for at den kan bli skadet, eller i det minste en risiko for at den ikke vil prestere optimalt i ringen rett etterpå. Det er derfor svært viktig å følge med på hvor andre hunder i ringen befinner seg. Det å ikke orientere seg, med den konsekvens at det skjer et sammenstøt, vil det i utgangspunktet fort kunne føre til at dette anses å være uaktsomt. Når AU også tar med i betraktning at NN har en virksom advarsel fra en tidligere sak som gjelder samme person, legger AU til grunn at det foreligger ansvarsbetingende uaktsomhet på NN sin side i saken her.

Særkomiteen hadde ilagt mild straff pga tvil om bevisene. AU uttalte her at det ikke er adgang til å gi mildere straff i tilfeller hvor man er i tvil omkring bevisene. Hvis et disiplinærorgan er såpass i tvil vil det som regel være riktig å frikjenne. AU kom dog til at det forelå ansvarsgrunnlag i saken her, men la ved straffutmålingen vekt på at hendelsen fremsto som relativt ubetydelige og at særkomiteens reaksjon var rimelig.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig at NN taper rett til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer (utelukkelse) i 3 måneder [fra dato til og med dato], jf NKKs lover § 7-3 g)

AU-sak 2016/14, 2016/13 og 2016/12 Underslag og forfalskninger i raseklubb

Saken gjaldt 3 enkeltmedlemmers anker over DK-avgjørelser i saker 6,7 og 8/2014 vedrørende underslag og forfalskninger i en raseklubb som senere gikk konkurs. Forholdet var anmeldt til Disiplinærkomiteen (DK) av NKKs Org. Avd i desember 2013, etter at NKK hadde mottatt informasjon om økonomisk rot og manglende betalinger fra andre klubber. Styret ble avsatt ved mistillit på årsmøtet i 2014, og interimstyret avdekket deretter graverende økonomiske forhold. Interimstyret politianmeldte derfor styreleder, nestleder og 2 styremedlemmer i juni 2014. DK suspenderte dem fra sine verv i juni 2014. DK vedtok deretter full eksklusjon av alle 4 på livstid i januar 2016. Styreleder anket ikke, slik at AU sin sak kun gjaldt nestleder og 2 styremedlemmer. Rundt tidspunktet for AU sin avgjørelse var det berammet straffesak i tingretten mot styreleder. Politiet henla anmeldelsene mot de øvrige styremedlemmene i januar 2016 som *"intet straffbart forhold anses bevist"*. AU tok utgangspunkt i at det ikke var noe som tydet på at de tre ankende partene hadde deltatt i noen form for underslag eller forfalskninger. AU vurderte deretter om de 3 styremedlemmene hadde vært tilstrekkelig aktsomme under utøvelsen av sine verv. Jf her NKKs lover § 7-2 c)

om tillitsvalgte som opptrer på en måte som er uforenelig med sin rolle.

Tre av personene i styret hadde vært styremedlemmer fra stiftelsen i 2009, mens det fjerde medlemmet kom inn i 2012. De økonomiske mislighetene har trolig foregått helt fra starten. Det har i samme periode også vært andre styremedlemmer i klubben. Det var styreleder som foresto alle økonomiske transaksjoner, tok i mot alle bilag osv, sørget for utarbeidelse av regnskap, hadde kontakten mot revisor, samt var den som kommuniserte med tredjemenn vedrørende klubbens økonomi osv. Det har i ettertid vist seg at personen som var valgt som revisor i 2011, 2012 og 2013 aldri hadde påtatt seg vervet. Regnskapsrapporter som utgav seg fra å være fra denne var forfalskninger. Det var i tillegg forfalsket et vedlegg til årsmøtet i 2013 fra et eksisterende firma med logo og brevoppsett. Valgkomiteen kontaktet aldri "revisor" for en bekreftelse på at vedkommende påtok seg vervet.

Kopier av korrespondanse med kreditorer viste at styreleder benyttet seg av en kombinasjon av løfter og uthaling. I ett av eksemplene var det snakk om ca 50 meldinger frem og tilbake, med stadige løfter og bortforklaringer. AU mottok ingen dokumentasjon som viser at noen av kreditorene hadde vært i direkte kontakt med de øvrige styremedlemmene, med ett unntak. Et styremedlem ble i februar 2014 ble kontaktet av en kreditor, som ikke hadde fått oppgjør etter utstilling i 2013. Styremedlemmet korresponderte med styreleder, som bortforklarte, lovet å ordne opp, skrev hun skulle betale osv, men ingenting skjedde. Også her var det snakk om en lang rekke mailer frem og tilbake over en 2 måneders periode frem mot årsmøtet i 2014. AU la også vekt på at NKKs administrasjon allerede i oktober 2013 var klar over at regnskapsrapportene fra 2011 og 2012 var forfalsket, samt den falske regnskapsrapporten fra firmaet nevnt over. Underslagene må antatt å ha økt i omfang frem mot årsmøtet i april 2014.

AU anså det som helt ekstraordinært at en styreleder går til det skritt å forfalske slike dokumenter over flere år. Det skal da svært mye til for at de øvrige styremedlemmene gransker klubbens regnskap og økonomi med et kritisk blikk, fordi de feilaktig tror at fagkyndig revisor har funnet alt i orden. Det kan ikke forventes generelt av styremedlemmer i NKKs medlemsklubber at de har tilstrekkelig kompetanse til å lese ut av (tilsynelatende) reviderte regnskap at det likevel er noe ikke stemmer, med mindre de har klare indikasjoner fra annet hold på at noe er galt.

Men klubben var såpass aktiv mht å avholde arrangementer og hadde såpass høye inntekter, at det må være snakk om tallmessig mange transaksjoner både inn og ut fra klubben, og en ikke ubetydelig mengde kommunikasjon rundt dette. AU anså det derfor kritikkverdig av styret å organisere seg på en slik måte at styreleder ene og alene fikk full kontroll med hele klubbøkonomien. Ettersom saken her har vært under behandling i NKK-systemet fra slutten av 2013, og partene har vært suspenderte fra verv i hvert fall deler av tiden, anså AU fradømmelse av verv som oppgjort. AU vektla også lang saksbehandlingstid og at saken hadde vært under politietterforskning lenge. AU ila i tillegg en irettesettelse/advarsel for mangelfull utøvelse av tillitsverv, som følge av at løpende kontroll med og innsyn i klubbens økonomi utelukkende har ligget hos kun én person i styret.

Avgjørelse: DKs avgjørelser i saker 6/2014, 7/2014 og 8/2014 ble enstemmig opphevet. A, B og C fradømmes retten til å inneha tillitsverv, bemyndigelser eller autorisasjoner i NKK eller NKKs medlemsklubber i 1 år jf NKKs lover § 7-3 e). Reaksjonen er avtjent ved utståtte suspensjoner fra 2014 til d.d. A, B og C ilegges en irettesettelse/advarsel for mangelfull organisering av styrearbeidet i klubben, jf § 7-3 a), som følge av at løpende kontroll med og innsyn i klubbens økonomi utelukkende har ligget hos en person i styret.

AU-sak 2016/11 Avslag på søknad om terminfestet arrangement

Saken gjaldt et forbunds anke over NKKs Jakthundkomites opphevelse av forbundets avslag på søknad om avholdelse av terminfestet arrangement. Forbundets avslag var begrunnet med brudd på arrangørbestemmelsene ved tidligere avholdte arrangementer. AU tok utgangspunkt i at et avslag på søknad om terminfestet arrangement kan være en disiplinærsak underlagt NKKs lover kap 7. Det stilles i så fall krav til saksbehandling, jf § 7-1 (3), og avslaget ankes rett til AU. AU vil generelt vike tilbake for å overprøve beslutninger basert på faglig skjønn, jf AU-sak 2015/01. Arrangementet gikk av stabelen før AU rakk å avgjøre saken. Forbundet ønsket ikke å forfølge saken videre, og bidro ikke med ytterligere informasjon som AU hadde bedt om for å kunne avgjøre saken.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken jf, AUs instruks pkt 2.1, fordi AU ikke hadde tilstrekkelige opplysninger til å avgjøre saken.

AU-sak 2016/10 Mistillit på representantskapsmøte ikke disiplinærsak

NN ble fratatt sitt verv etter mistillitsforslag på et representantskapsmøte. AU bemerket at slike forslag typisk kommer ”der og da” som benkeforslag på årsmøter/representantskapsmøter. Dette er et allment akseptert og lovlig demokratisk virkemiddel. Slike tap av verv er ikke disiplinærreaksjoner underlagt NKKs lovers kapittel 7.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2016/09 Dommeravgjørelse ikke disiplinærsak

Saken gjelder klage over dommeravgjørelse under NM i 2015 som var behandlet i NKKs Jakthundkomite. Anførselen var at dommeren ikke hadde anvendt prøveregelverket korrekt. AU anså saken som en fagsak og ikke en disiplinærsak underlagt NKKs lover Kap 7. Saken falt dermed utenfor AUs myndighetsområde. **Avgjørelse:** AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2016/08 Avautorisasjon som følge av uteblivelse på arrangement

Saken gjelder anke over særkomitees straffeutmåling. NN hadde oppdrag som autorisert personell på et arrangement som gikk over 2 dager, men ble forhindret fra å møte opp dag 2 som følge av høyt alkoholinntak dagen før. NN var nylig ilagt skriftlig advarsel fra NKK for et tilsvarende forhold. NN har erkjent de faktiske forhold. Særkomiteen fradømte et 2-årig verv samt avautoriserte i 1 år. Anken gjaldt kun avautoriseringen. AU fant reaksjonen rimelig, bla med henvisning til deltagernes tillit til kvaliteten på arrangementer i regi av NKK/klubber og forbund.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken.

AU-sak 2016/07 Anke over utestengelse av hund

NKKs Jakthundkomite fattet opprinnelig vedtak om utestengelse av hund pga aggressivitet mot annen hund på jaktprøve, jf NJK-sak 31/15. NN anmodet om omgjøring, og NJK oversendte saken til AU etter å ha opprettholdt sitt vedtak. NN meddelte deretter AU at NN aksepterte NJKs avgjørelse og ikke ønsket å anke likevel, etter å ha mottatt opplysninger om skade på makkers hund. AU avsluttet saken.

AU-sak 2016/06 Anke over tap av tillitsverv for sent innkommet

AU mottok anke vedrørende blant annet tap av verv som følge av vedtak fattet 1 år tidligere. Et enstemmig AU avviste anken som for sent innkommet.

AU-sak 2016/05 Utestengelse som følge av vedtak i annen kennelklubb

Disiplinærkomiteen (DK) vedtok i DK-sak 13/2014 å utestenge NN fra NKK jf § 7-2 a jfr§ 1-2 (2), som følge av utestengelse fra en utenlandsk kennelklubb. Se FCIs Standing Orders artikkel 13: *"The FCI recognizes all legally valid final sanctions (against any person, such as judges, breeders, exhibitors, handlers, etc.) notified to it by its members and contract partners and informs the other members and contract partners so that the sanctions can be applied in all the countries under FCI jurisdiction."* NN anket DKs vedtak til AU.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken og presiserte at utelukkelsen fra NKK er virksom inntil den utenlandske kennelklubben eventuelt opphever sin avgjørelse. I så fall bortfaller NKKs reaksjoner uten behov for særskilt beslutning om dette.

AU-sak 2016/04 Anke over utelukkelse fra jaktprøver for sent innkommet

AU mottok i februar 2016 en anke fra september 2015. Anken fra september 2015 gjaldt 2 klubbers vedtak om utestengelse fra klubbenes terminfestede jaktprøver, som følge av samme tilfelle av angivelig ulovlig trening av hund i 2014. Anken var datert henholdsvis 11 måneder og 6 måneder etter at ankefristen over klubbenes respektive vedtak hadde utløpt.

Avgjørelse: Et enstemmig AU fant ikke særlige grunner til å behandle anken, og avviste den som for sent fremsatt.

AU-sak 2016/03 Gjentatte brudd på NKKs Etiske grunnregler

Saken gjelder oppdretters anke over vedtak fra Disiplinærkomiteen (DK) som følge av brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett, jf DK-sak 27/2015. Sakens bakgrunn: Søknads- og Bruddgruppen i NKK behandlet i desember 2014 et brudd på NKKs Etiske grunnregler for avl og oppdrett. Bruddet gjaldt den gang tre tette kull på en tisper, hvor det manglet 5 uker på 1 års hviletid. For dette bruddet mottok NN en advarsel, med beskjed om at ved ytterligere brudd ville saken bli rapportert til DK.

Registreringsavdelingen behandlet deretter søknad om registrering av valper etter tisper som kun var 15 måneder på paringstidspunktet, i strid med pkt 7 i NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett. NN har i ettertid besørget DNA-prøver av mor, valper og 5 hanner og farskapet til valpene er avklart. Tisper ble ilagt 18 måneders avlskarantene av Helse- og Registreringsavdelingen, av dyrevelferdsmessige hensyn. I tillegg sendte Helse- og Registreringsavdelingen saken til DK. DK ila 2 års registreringsforbud.

Helse- og Registreringsavdelingen uttalte til DK at den første saken gjaldt en paring 5 uker før utløpet av et års hvileperiode, og at dette ikke kan anses å ha hatt noen konsekvenser for tispas velferd. Det å miste retten til å registrere kull i 2 år pga det siste bruddet anses om svært strengt i forhold til sakens alvorlighet. DK uttrykte tvil mht om DK heller burde skjerpe straffen ytterligere men valgte i stedet å oversende anken til AU.

For AU har NN forklart at paringen var et uhell og at det var samme erfarne hanner som

forrige gang paret tisa som fikk for tette kull. Tjuvparingen skjedde da oppdretter satte tisa på 15 mndr med truse på i en høy grind med stolper med 6 cm mellomrom mens oppdretter var opptatt med noe annet.

AUs vurdering: Det er snakk om andre gangs brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett, ved tjuvparing på for ung tise. Hensynet til tisas dyrevelferd er allerede ivaretatt ved at det er ilagt 18 måneders avlskarantene. Helse- og Registreringsavdelingen har uttalt seg særskilt overfor AU, og opprettholder sitt standpunkt om at 2 års registreringsnektelse er for streng straff.

AU fant at 1 års registreringsforbud er en rimelig straff i denne saken. AU påpekte i tillegg viktigheten av at oppdrettets/hundeholdets omfang tilpasses oppdretters muligheter til å overholde NKKs regler og viste til at et eventuelt tredje brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett vil kunne få langt mer alvorlige konsekvenser for oppdretter.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DK sin avgjørelse. NN ilegges i stedet registreringsforbud jf. NKKs lover § 7-3 c) i 1 år som følge av brudd på NKKs etske grunnregler for avl og oppdrett pkt 7, jf NKKs lover § 7-2 a).

AU-sak 2016/02 Gjentatte brudd på NKKs Etske grunnregler

Saken gjelder oppdretters anke over vedtak fra Disiplinærkomiteen (DK) som følge av brudd på NKKs etske grunnregler for avl og oppdrett, jf DK-sak 27/2015. NKKs Søknads- og Brudd gruppen behandlet i 2014 en sak om bruk av for ung tise i avl (17 mndr ved paring). Tisa ble ilagt avlskarantene, men ble deretter paret 2 måneder innen utløpet av denne. Saken ble anmeldt til DK, som ila 2 års registreringsforbud. DK besluttet også avregistrering av det aktuelle kullet på 8 valper, som da var ca 4 mndr gamle. DK besluttet også umiddelbar iverksettelse av sin reaksjon, dvs uavhengig av om saken ble anket.

DK sin avgjørelse ble anket medio desember 2015, og DK vedtok primo februar 2016 å ikke omgjøre. AU besluttet samme dag som AU mottok anken å oppheve DK sin avgjørelse om umiddelbar iverksettelse av avregistreringen av de 8 valpene, som på dette tidspunktet var blitt ca 6 mndr gamle. Dvs at de kunne registreres som normalt mens AU behandlet saken.

Helse- og Registreringsavdelingen uttalte seg (generelt) om avregistrering av kull i saken for AU:

"NKKs policy er at flest mulig kull skal registreres. Det er flere årsaker til dette, blant annet at man på den måten har mer kontroll og innflytelse over hundepopulasjonen, men ikke minst av hensyn til rasenes fremtidige sunnhet. I mange raser er avlspopulasjon begrenset, og det er ønskelig at flest mulig av hundene er registrert for å kunne inngå i avlspopulasjonen. Dersom et kull ikke registreres/avregistreres vil det kunne medføre at avkommene likevel brukes i avl, men at eventuelle avkom med sikkerhet ikke blir registreres. Det er stor forskjell mellom ulike raser i hvilken grad uregistrerte hunder er et problem, men NKKs policy bør være lik for alle. Det er ingen tvil om at det for mange raser er et stort og alvorlig problem med uregistrerte hunder, og det er et problem NKK må ta på alvor i alle ledd.

I de tilfeller der brudd på NKKs regelverk medfører økt risiko for sykdom hos valper eller bruddet har andre negative konsekvenser for rasepopulasjonen for øvrig, bør

valpene registreres med avlssperre. Eksempler på dette er for høy innavlsgrad, sterk grad HD/AD, for mange avkom etter en og samme hund eller tilsvarende. Når det gjelder kull hvor registreringsvilkår i form av helsekrav eller lignende ikke er oppfylt er dagens praksis at kullet ikke registreres, men det bør diskuteres hvorvidt slike kull isteden bør registreres med avlssperre, tilsvarende andre kull hvor det er risiko for sykdom hos valpene.

Administrasjonen mener at kull allerede født bør registreres så langt det lar seg gjøre, og konsekvenser for brudd på reglene bør være rettet mot oppdretter og ikke allerede fødte kull og deres valpekjøpere som i de fleste tilfeller er uskyldige parter. Dette innebærer at allerede registrerte kull bør forbli registrert. Unntak er selvsagt de kull hvor det ikke er mulig å verifisere korrekt avstamning, innhente nødvendige underskrifter fra eier o.l.. Dette er i tråd med retningslinjer vedtatt av NKKs Hovedstyre 27.08.2012.”

AU mottok også et bilde fra Helse- og Registreringsavdelingen av oppdretters Facebookvegg, som viser et nyfødt kull på 8 valper, og som indikerte at fødselsdato på forhåndsregistreringen var feil. Det ble påpekt at det ”er alvorlig å gi feil opplysninger i forbindelse med kullregistrering”. Oppdretter fikk anledning til å uttale seg om opplysningene, men valgte å avstå.

AUs vurdering: AU viste til AU-sak 2014/01 hvor AU opphevet DKs beslutning om avregistrering av kull etter brudd på avlskarantene, samt til Helse- og Registreringsavdelingens uttalelse (over). Avregistrering av kull bør være forbeholdt de situasjoner hvor dette er nødvendig for tilliten til korrektheten av NKKs stambokførte opplysninger, for eksempel ved tvil om opphav, samt situasjoner hvor risiko vedr helse eller særlige helsekrav eller andre slike særlige omstendigheter gjør dette nødvendig. AU la til grunn at oppdretter oppga feil fødselsdato på det aktuelle kullet. I lys av dette opprettholdt AU det 2-årige registreringsforbudet ilagt av DK.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig DKs avgjørelse om avregistrering av det aktuelle kullet på 8 valper. NN ble ilagt registreringsforbud i 2 år som følge av brudd på NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett, jf NKKs lover § 7-2 a) jf §7-3 c).

AU-sak 2016/01 Utestengelse fra terminfstet jaktprøve – samarbeidende forening – forbud mot dobbelstraff/dobbelforfølgning

NN ble utestengt som følge av brudd på båndtvang i prøveterreng høsten 2015, på et tidspunkt som var utenfor prøve. AU tok stilling til samme hendelse i AU-sak 2015/26, hvor NN anket over en annen klubbs avgjørelse. AU vedtok da utelukkelse fra alle NKKs terminfestede jaktprøver i 2016.

Utgangspunktet for saken her var at foreningen som har vedtatt utestengelse ikke er en NKK-medlemsklubb, men er medlem i Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF). En samarbeidsavtale av 19. februar 2010 mellom NKK og NJFF gir imidlertid NJFF sine medlemsklubber/foreninger rett til å avholde terminfestede NKK-arrangementer, på lik linje med NKK sine medlemsklubber. I tillegg eksisterer særskilt samarbeidsavtale med et NKK-forbund, som gir tilsvarende rettigheter. Foreningen i saken her skal i tråd med dette avholde flere terminfestede NKK-arrangementer i tiden som kommer.

Appellutvalgets vurdering: Det fremgår av NKKs Jaktprøvere regler for stående fuglehunder (gyldige fra 01.01.2014 – 31-12-2018) at enkeltpersoner som er fratatt rett til deltagelse av ”NKK, NKKs medlemsklubber, eller av kennelklubb som NKK samarbeider med” ikke kan delta på terminfestede jaktprøver. Samarbeidende klubber har i.h.t. disse reglene ikke adgang til å foreta en selvstendig utelukkelse av enkeltpersoner fra sine terminfestede NKK-arrangementer.

Det fremgår videre av pkt 2.9 i samarbeidsavtalen mellom NKK og NJFF at *”NKK og NJFF anerkjenner og aksepterer gjensidig beslutninger om eventuelle disiplinære vedtak fattet mot medlem i en av organisasjonene.”* Utelukkelsen i saken her er ikke en slik *”gjensidig beslutning”*. AU viser også til NKK lover §7-4, som angir hvem som kan ilegge reaksjoner. Samarbeidende foreninger faller ikke inn under noen av disse alternativene. Samarbeidende klubber/foreninger må derfor enten henvende seg til sitt samarbeidende forbund innen NKK, eller anmode NKKs Hovedstyre om å anmelde slike saker. De kan ikke selv ilegge reaksjoner med virkning for NKKs terminfestede arrangementer.

AU bemerker også at NN allerede er straffeforfulgt og dømt for akkurat samme hendelse i AU-sak 2015/26. NKK har da ikke adgang til å forfølge ham ytterligere i ny sak om samme forhold (forbud mot dobbeltstraff og dobbeltforfølgning).

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å ta anken til følge. Utestengelsen av NN fra terminfestede arrangementer foretatt av foreningen oppheves.

AU-sak 2015/26 Brudd på båndtvang i prøveterreng

Sakens bakgrunn: Saken gjelder anke over fuglehundklubbs utelukkelse fra aktiviteter i 2 år som følge av ulovlig trening/brudd på båndtvang i prøveterreng (utenfor konkret prøve). Jf her NKKs Jaktprøvere regler for stående fuglehund pkt 1.4.1 *”også før og etter prøven skal deltakere og tilskuere opptre slik at prøvearrangørens interesser ikke blir skadelidende.”*

Klubben arrangerer høstprøve i området og ønsker å flytte ytterligere en prøve til det aktuelle terrenget. Grunneierne i området har sett seg lei på ulovlig trening, og fremtidig leie av terrenget er avhengig av at klubben følger opp med forebygging og reaksjoner mot de som forbryter seg. Fuglehundklubbenes Forbund uttalte seg i anledning saken, og påpekte: *”vi er helt avhengig av et godt forhold til grunneiere som stiller terreng til disposisjon for jaktprøver, og vi mener det er rett at lokale klubber tar overtredelser som påpekes av slike grunneiere svært alvorlig”*.

Grunneier uttalte å ha observert NN på avstand, med én hund i bånd og én av bestemt rase som var løs i søk. Da grunneier kom frem til NN var begge NNs hunder i bånd. NN fortalte at han hadde sett en annen hund løs i området. Grunneier mente det ikke var andre biler eller folk i området. Klubben mottok en film av grunneier, som pga avstanden ikke bekreftet annet enn at det var en mørk hund i søk som var løs, og en ikke-identifiserbar person som gikk over en haug. NN bestred både overfor klubben og overfor AU å ha hatt løs hund i området.

AUs vurdering: Medlemsklubbene i NKK kan ilegge reaksjoner innenfor «klubbens område» jf NKK lover § 7-4 a). Klubben har redegjort for sin tilknytning til det området saken gjelder, og AU anser saken å ligge innenfor klubbens område. Videre er utestengelse fra arrangement (offisielle og uoffisielle) blant de reaksjoner som klubbene har adgang til å ilegge, jf NKK lover § 7-3 femte ledd. Konkret i saken her viser Jaktprøvere reglenes fellesbestemmelser i pkt

1.4.1 til at ”også før og etter prøven skal deltakere og tilskuere opptre slik at prøvearrangørens interesser ikke blir skadelidende».

AU la til grunn at NN var vel kjent med at ulovlig trening eller brudd på båndtvangsbestemmelser i prøveterrengene kunne skade arrangørens forhold til grunneier. Han hadde tidligere deltatt på prøve i det aktuelle området, og klubben har klart advart om at ulovlig trening vil føre til reaksjoner. AU la til grunn at beviskravet iht NKKs lover er alminnelig sannsynlighetsovervekt, jf henvisningen til lovforarbeidene da lovene ble vedtatt på RS i 2010 og alminnelige beviskrav. AU anså det sannsynliggjort at NN hadde hatt løs hund i området. Det var ubestridt at NN var i området, at han traff grunneier, og at han ble konfrontert med at han hadde løs hund. AU la vekt på at en regnværsdag midt i uka normalt vil bety at det er lite folk ute og at dette er et ideelt tidspunkt om man ønsket å slippe en hund ubemerket. Hunden som var observert løs var av samme rase som NN hadde med. AU hadde heller ingen indikasjoner på at grunneier skulle ha noe motiv for å forklare seg uriktig, som anført av NN (uspesifiserte ”nære relasjoner”). Grunneier har tatt forholdet på alvor med politianmeldelse og oppfølging ovenfor prøvearrangørene i området. AU fant det derfor sannsynliggjort at NN hadde løs hund i prøveterreng det aktuelle tidspunktet. Det forelå dermed brudd på Jaktprøvereglenes pkt 1.4.1, noe som iht NKKs lover § 7-2 a) gir adgang til å ilegge straff som spesifisert i § 7-3.

Trening i båndtvangstid har tidligere medført 1 års utelukkelse. Av upublisert uttalelse fra NKKs Hovedstyre fra 1991 fremgår det her at: ”Hovedstyret vedtok å innføre som prinsipp at i slike tilfeller gis impliserte 1 års forbud fra deltagelse på prøver”. AU anser dette som en rimelig reaksjon. NKKs medlemsklubber kan imidlertid kun ilegge straff med virkning for egne arrangementer (offisielle og uoffisielle) jf § 7-3 (5). AU har her myndighet til å utelukke fra alle NKK-arrangementer, jf AUs instruks pkt 2.1. AU anså det rimelig å også opprettholde klubbens reaksjon.

Avgjørelse: AU opprettholdt enstemmig klubbens utelukkelse fra klubbens arrangementer (offisielle og uoffisielle) i 2 år. I tillegg utelukkes NN fra alle jaktprøver innen NKK i 1 år (fra dato til dato).

AU-sak 2015/25 Raseklubbs utelukkelse etter adferd på utstilling

Saken gjelder spørsmålet om klubber kan ilegge straff som følge av hendelse som inntreffer på arrangement underlagt NKKs Utstillingsregler.

Sakens bakgrunn: NN var tilskuer på klubbens rasespesial i 2015. En handler kastet kjøttboller ut av ringen i forbindelse med at han viste hunden i ringen. NN har erkjent å ha kastet en av disse tilbake i ringen. Dommeren oppfattet deler av hendelsen og ba utstillerne begrense bruk av godbiter i ringen. Handler valgte da å trekke hunden fra bedømmingen. Klubben besluttet deretter å utelukke NN fra klubbens arrangementer i 1 år som følge av kastingen inn i ringen. Jf Utstillingsreglenes §16 og NKKs lover § 7-2 alt a) og b) og § 7-3 c).

AUs vurdering: Iht NKKs lover § 7-4 a) kan NKKs medlemsklubber ilegge reaksjoner ”innenfor deres område”. Spørsmålet i saken er om klubben kan ilegge disiplinærstraff som følge av en hendelse som oppstår på et arrangement som er underlagt NKKs Utstillingsregler. Det er i utgangspunktet NKKs Hovedstyre som har det endelige ansvar for alle NKK sine arrangementer. Se f. eks NKKs Veiledning for Utstillingsarrangører, s 5 og 6 som beskriver prosedyren for klubbens søknad til NKK om å få avholde utstillinger,

samt klubbens ansvar overfor NKK for at arrangementet tilfredsstiller NKK sine krav. Videre er NKKs Utstillingsregler vedtatt av NKKs Hovedstyre iht NKKs lover § 4-3 i). Selv om klubben er arrangør er det m.a.o. NKK sin (offisielle) utstilling og Utstillingsreglen er også "NKK sine".

I tråd med dette følger det av NKKs Utstillingsregler pkt 14 jf pkt 1 at utstillingsleder skal kontaktes ved mistanke om regelbrudd. Utstillingsleder har ansvar for at arrangementet gjennomføres i tråd med Utstillingsreglene. Denne oppgaven utføres for NKK. Utstillingsleder har myndighet til å enten løse en mulig disiplinærsak der og da (for eksempel ved bortvisning fra området) eller rapportere den til NKK. At saken skal rapporteres til NKK følger av Utstillingsreglenes pkt 14, hvor det står: "*Rapportering om brudd på utstillingsreglene kan i etterkant oversendes skriftlig til NKK (...)*". Og når NKKs administrasjon har innhentet uttalelser fra de berørte parter mm, kan NKKs Hovedstyre eventuelt anmelde saken til førsteinstansen/DK. At det skal foreligge en formell anmeldelse følger av kravet i NKKs lover § 7-6 (1). (NKKs Hovedstyre har her delegert til Adm Dir å avgjøre om sak skal anmeldes eller ikke, jf HS-sak 9/15.)

Klubbene står på sin side ofte nærmest problemet, eller er de første til å få befatning med det. Saken vil også kunne involvere et klubbmedlem. Klubbens selvbestemmelsesrett er et viktig prinsipp innen NKK. I lys av dette er det naturlig å si at klubbens utstilling ligger innenfor arrangørens "*eget område*" jf NKKs lover § 7-4 a) selv om arrangementet formelt sett er NKKs. Ordlyden og systemet i regelverket rundt utstillinger trekker imidlertid klart i retning av at brudd på utstillingsreglene skal behandles sentralt. Utstillingsreglene er fellesregler som gjelder for alle og de har ingen særskilt tilknytning til én enkelt klubb/arrangør. Det er i fellesskapets interesse at slike saker behandles mest mulig ensartet. Det er derfor ikke rom her for at klubbene selv kan behandle saker om brudd på NKKs Utstillingsregler som følge av en hendelse på et arrangement. Klubben kan heller ikke benytte en hendelse på arrangement til å utelukke fra klubbens uoffisielle arrangementer og utstillinger. Det er kun NKK som ilegger reaksjoner som følge av hendelser på offisiell utstilling.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig klubbens avgjørelse. Saker om brudd på NKKs Utstillingsregler etter hendelser på utstilling faller utenfor klubbens område jf NKKs lover § 7-4 a)

AU-sak 2015/24 DKs avvisning av anmeldelse etter gjennomført arrangement

Saken gjelder spørsmålet om NN bør ha strengere straff enn det klubben selv kan ilegge.

Sakens bakgrunn: Saken har utspring i samme arrangement som i AU-saker 2015/09 flg. I stedet for å ilegge klubbstraff valgte klubben å anmelde NN til Disiplinærkomiteen (DK), fordi klubben mente NNs forhold var alvorlige nok til å utløse strengere straff enn det klubben selv kan ilegge, jf ordningen i NKKs lover § 7-3 (6) og § 7-3 (5). DK avviste saken i DK-sak 7/2015 med den begrunnelse at det ikke forelå noen hjemmel i NKKs lover for å straffe. Klubben anket dette til AU. Klubben påberopte seg en rekke saksbehandlingsfeil, og AU fant at det forelå flere slike. I stedet for eventuelt å sende saken tilbake til DK for ny behandling besluttet AU å avgjøre saken, jf NKKs saksbehandlingsregler § 14 (2).

AUs vurdering: Arrangementet fant sted mens NN var medlem av klubben. AU vurderte derfor spørsmålet med utgangspunkt i klubbens lovers § 2-5, som inkorporerer NKKs kapittel 7 om disiplinærsaker. I saker 2015/09 flg. ila AU medlemmene av arrangementskomiteen en

advarsel som følge av feil ved føring av regnskap, urettmessig disponering av overskudd, bruk av egen konto, arrangørfeil påpekt av NKK, samt for dårlig kommunikasjon med arrangørklubbenes styrer underveis i prosessen med avviklingen av arrangementet. Spørsmålet AU måtte ta stilling til i herværende sak var om NN burde ilegges en langt strengere straff.

Klubben påpekte særlig NNs ledende rolle, en rolle NN benektet å ha hatt. AU bemerket at årsakene til uklarhetene rundt arrangementer var å finne både på klubbenes side, og i slurv hos arrangementskomiteen. Det er da lite rimelig å fokusere kun på den ene parts mulige ledende rolle. Klubben anførte også forfalskning av kontrakter som en av hovedårsakene til at klubben valgte å anmelde NN til DK. Det ble fremlagt avtaler for AU med klubber som skulle drifte ringene på arrangementet. Avtalen med hundeklubb A ble fremlagt i 2 eksemplarer, det ene med arrangementets navn som avtalepart og det andre med arrangørklubben som avtalepart (en forfalskning iht klubben). Det følger av sak 2015/09 flg at AU anså klubben som arrangør, og deltagere i arrangementskomiteen som bemyndiget til å inngå avtaler om drift av ringer på vegne av klubben. Det som skjedde med disse avtalene må etter AUs mening sammenlignes med å føre Europavinnerutstillingen "EDS" som avtalepart i stedet for "NKK". Dette ville vært en feil som både kunne og burde vært rettet i ettertid. Avtaleteksten i saken her ble i tråd med dette rettet og det foreligger ingen forfalskning. AU fant derfor ikke grunn til å ilegge en mer omfattende straff. Hensynet til at like saker bør løses likt tilsa imidlertid at NN ilegges samme reaksjon som i saker 2015/09 flg. AU viste her til AUs myndighet iht AUs instruks pkt 2.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å ilegge NN en advarsel som følge av mangelfullt utført arbeid i forbindelse med arrangementet XX, jf Klubbens lovers § 3-2 (Medlemsforpliktelser) og § 2-5, jf NKKs lover § 7-2 a) jf § 7-3 a).

AU-sak 2015/23 Dommers positive omtale på Facebook

Saken gjelder forholdet mellom dommers forhåndsomtale av hunder og ytringsfriheten.

Sakens bakgrunn: NKKs Sportshundkomite (SHK) avautoriserte NN i 2 år som følge av brudd på de etiske reglene for prøvedommere ("Dommervervets Etiske Innhold"). NN har vært suspendert som dommer mens saken har vært til behandling i AU, jf NKKs lover § 7-7. Saken gjelder to innlegg som NN postet på Facebook i dialog med A og B. Første innlegg var: *"You help me in C work – I help you and A to the podium this year. I shit you not."*. Andre innlegg var: *"Vel, har ikke vunnet NM [konkurranse] siden [hund X]. [hund Y] ble kun to ganger nr. 2 – er vel på tide, ☺. I år blir det A eller B."* På det tidspunkt da kommentarene ble postet på Facebook, var NN muntlig forespurt om å dømme det aktuelle NM.

AUs vurdering: NN har påberopt seg en rekke saksbehandlingsfeil knyttet til SHKs behandling av saken. AU besluttet å behandle saken selv jf NKKs saksbehandlingsregler § 14, og gikk derfor ikke nærmere inn saksbehandlingen i underinstansen.

AU finner det lite sannsynlig at et reelt bytte av "tjenester" i form treningsbistand mot fordelaktig dømming ville skjedd åpent på Facebook. Det er heller ingen andre holdepunkter som tilsier at NN var ute etter en slik løsning. Uttalelsen kan imidlertid bli oppfattet slik utad, og er derfor svært uheldige. Når det gjelder uttalelsen *"I år blir det A eller B"* la AU til grunn at NN har erkjent å gi uttrykk for hvem han anser som Norges beste, basert på øvrige uttalelser i saken.

NNs advokat har fremhevet ytringsfriheten og Grunnlovens § 100, og må forstås slik at denne hindrer NKK i å straffe NN. AU ser imidlertid slik på forholdet mellom ytringsfriheten og det ansvar en dommer har: Det klare utgangspunkt er at alle har ytringsfrihet. Ytringsfriheten er imidlertid ikke absolutt. Det mest sammenlignbare unntaket utenfor foreningsretten er trolig de begrensninger som en arbeidstager har i sin ytringsfrihet. Begrensninger i foreningstillitsvalgte ytringsfrihet kan sees på som avtalebasert: Ved å opprettholde vervet aksepterer man de rammer foreningsdemokratiet til enhver tid har satt for utførelsen. Det er heller ikke tvilsomt at det kan pålegges eks. taushetsplikt når det er nødvendig. Videre vil den foreningsrettslige lojalitetsplikt kunne innebære begrensninger i ytringsfriheten. For at en begrensning i ytringsfriheten skal være lovlig må den imidlertid være forholdsmessig og nødvendig. AU er av den oppfatning at begrensninger i ytringsfriheten som er saklig begrunnet i foreningens virksomhet må aksepteres, såfremt begrensningene ikke går lenger enn nødvendig. I vurderingen av hva som er nødvendig må foreningen (NKK) gis et visst spillerom.

Slik AU vurderer det er det ikke tvilsomt at det er saklig grunnlag for å ilegge dommerne begrensninger i muligheten til å ytre seg om utfallet av en konkurranse man skal dømme. Begrensningen er direkte koblet til de oppgaver en dommer har og forutsetningene for å kunne gjennomføre disse tilfredsstillende. For å at NKK skal nå målet om at aktiviteter med hund skal være positive, samt sikre en formålstjenlig og god sportslig gjennomføring, må det bl.a. foreligge tillit til at dommerne er objektive. Dette innebærer begrensninger, og slike begrensninger som finnes i de etiske reglene for prøvedommere ("Dommervervets Etiske Innhold") finnes også feks for fotballdommere. NNs advokat synes å gjøre et poeng av at NKKs etiske regler kun angir at man ikke skal omtale hunder man allerede *har* dømt, og ikke sier noe om uttalelser som finner sted *før* man dømmer. Det er imidlertid ikke tvilsomt at forhåndsomtale av hunder man skal dømme har betydning for om en dommer oppfattes som objektiv. At dette ikke er eksemplifisert i de etiske reglene kan vanskelig skyldes noe annet enn at dette er åpenbart.

På det tidspunkt kommentarene ble postet på Facebook var NN kun forespurt muntlig om å dømme NM. Det er imidlertid ingen grunn til å skille mellom konkurranser man med sikkerhet skal dømme (etter en offisiell henvendelse,) og slike som man kanskje skal dømme (etter en uformell henvendelse). NN fremhever også at han visste at de to han ga uttrykk for at skulle vinne ikke kom til å delta. Det er dog vanlig at gode ekvipasjer stiller i nettopp et NM. Dette er imidlertid uvesentlig. Saken her handler om hvorledes det kan forventes at en dommer opptrer. Disse forventningene forandres ikke i nevneverdig grad av hvem som faktisk har meldt på til et konkret arrangement, eller hvem som kan forventes å melde på til et arrangement som ligger godt frem i tid. En dommer bør ikke ha noen bestemt forhåndsoppfatning om hvem som er "best", og bør uansett ikke fremsette en slik uttalelse i forkant av et NM man er forespurt om å dømme. Slike uttalelser er i seg selv egnet til å svekke tilliten til at NKKs arrangementer bedømmes korrekt, og skal derfor ikke finne sted. AU la etter dette til grunn at NNs uttalelser var å anse som uforenelig med dommerrollen jf. NKK lover § 7-2 c).

Mht straffeutmålingen bemerket AU at det i saken her var tale om en positiv omtale av "hvem som er best", som først og fremst vitner om manglende rolleforståelse, snarere enn noen sannsynlig hensikt om fremtidig misbruk av autorisasjonen. Dette i motsetning til sak 2015/14 hvor det var snakk om en trussel om å dømme 2 personers hunder "ned" i fremtiden, fremsatt i en konfliktsituasjon med høy temperatur. AU finner det derfor etter en totalvurdering riktig å

begrense NN reaksjon til 2 års avautorisasjon. Avautorisasjonen innebærer både tap av eksisterende autorisasjon(er) samt tap av retten til å oppnå nye autorisasjoner i samme periode, jf sak 2015/14. AU avsa deretter følgende enstemmige avgjørelse:

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å dømme NN for overtredelse av NKKs lover § 7-2 c) til tap av rett til å inneha dommerautorisasjon jf § 7-3 e) samt tap av dommerautorisasjon jf § 7-3 f), begge i 2 år.

AU-sak 2015/22 Forfalskning av underskrift ved kullregistrering

Saken gjelder anke over straff fra NKKs Disiplinærkomite (DK) som følge av forfalskning av underskrift i forbindelse med kullregistrering, jf DK-sak 4/2015.

Sakens bakgrunn: I slutten av 2013 gjorde X NKKs Registreringsavdeling oppmerksom på at det var født 2 valper etter en tisper hun var medeier i, og at hun aldri hadde signert ved registrering av valpene. Politiet etterforsket saken og NN tilsto å ha signert med X sitt navn.

NN tok også initiativ til en sivil sak for forliksrådet, for å få en løsning rundt tispene de eide i fellesskap. NNs erkjennelse av å ha forfalsket signaturen er protokollert i rettsboken, som også inneholder også en forpliktelse til å sende NKK en skriftlig redegjørelse om forholdet. Registreringsavdelingen mottok redegjørelsen fra NN, hvor det fremgår: *"I forbindelse med registrering av valpene født (...) skrev jeg under for X"*.

Registreringsavdelingen sendte deretter sak til Disiplinærkomiteen (DK) på vegne av fra NKKs Hovedstyre. DK straffet NN for overtredelse av NKKs lover § 7-2 (1) bokstav a) og b) ved forfalskning av underskrift i forbindelse med kullregistrering. Hun ble også fradømt rett til kullregistrering jf NKKs lover § 7-3 (1) bokstav c) i 2 år, samt retten til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer iht NKKs lover § 7-3 (1) bokstav g) i 2 år, samt retten til å inneha tillitsverv iht NKKs lover § 7-3 (1) bokstav e) i samme periode. Avgjørelsen ble anket til AU sommeren 2015. NN anførte i hovedsak at straffen er for streng. Hun aksepterte tap av retten til kullregistrering, men ikke den øvrige straffen.

AUs vurdering: NKKs Registreringsavdeling har et selvstendig ansvar for å følge opp forfalskningssaker, for å sikre at registreringsreglene følges. Det er viktig at alle kan ha tillit til at informasjonen som registreres i NKK er korrekt. Dette ligger i kjerneområdet for NKKs virksomhet, hvor tillit er vesentlig for at systemet skal fungere.

Dokumentforfalskningen er erkjent og dokumentert. At NN har betalt erstatning til X er ikke relevant for AU sin sak, ei heller at den er oppgjort strafferettslig ved forenklet forelegg. Et slikt forelegg ivaretar ikke NKKs særskilte interesser, og brudd på registreringsbestemmelsene i form av dokumentforfalskning må få konsekvenser for rettigheter i NKK. Det vises til forarbeidene til NKKs lover s 60, hvor det i relasjon til den alminnelige strafferetten fremgår at NKK er berettiget til å verne egne interesser.

AU finner det ikke nødvendig å ta stilling til om det var ytterligere tilfeller av dokumentforfalskning, slik DK har lagt til grunn. Det er tilstrekkelig å konstatere at dette har skjedd én gang. AU kan ikke se at det er begått noen saksbehandlingsfeil fra NKK sin side av betydning for AU sin sak. AU fant straffen fra DK rimelig.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å avvise anken.

AU-sak 2015/21 Eksklusjon etter bruk av strømhalsbånd.

Saken gjelder eksklusjon fra raseklubb i 1 år som følge av ulovlig bruk av strømhalsbånd i perioden 2009 til 2013.

Sakens bakgrunn: Saken startet ved at klubben mottok en henvendelse fra en person som hadde observert bruk av strømhalsbånd hos NN. NN bekreftet at *"Vi har et strømhalsbånd som ble brukt noen få ganger mot uønsket adferd hos en av våre hunder for mange år siden"*. Hun skrev videre at de også har brukt et sitronhalsbånd i enkelte anledninger for å stoppe uønsket bjeffing. Dette har senere vært byttet ut med et lurehalsbånd. Hun presiserte at de ikke hadde brukt strømhalsbånd *"på mange år"*, og at hun er klar over at slik bruk er ulovlig. Mattilsynet hadde da vært på uanmeldt besøk på bakgrunn av bekymringsmelding om bruk av strømhalsbånd. Mattilsynets rapport av var uten negative anmerkninger.

Klubben orienterte om at det ble reist disiplinærsak og fant det bevist at NN hadde anvendt strømhalsbånd. Klubben viste til uttalelser fra flere vitner og NN ble anmodet om å tre ut som medlem iht klubblovenes § 8. (Klubbens lover er ikke i samsvar med NKKs lovmal. Tap av enkeltmedlemskap er aktuell sanksjon etter NKKs lover § 7-3 h). Medlemmet nektet å melde seg ut og kontaktet advokat. Hun fikk da tilsendt 6 vitneerklæringer fra klubben. Hver av disse beskrev en eller flere episoder hvor hunder var observert med strømhalsbånd på. Et vitne gir også to beskrivelser av bruk av strøm utført av en annen person enn innklagede. En gang på en tisse som skrek etter valpene sine, en annen på en hannhund som bjeffet ute. Ingen uttaler at innklagede har brukt strøm. AU bemerket her at 2 av de 6 uttalelsene er fra medlemmer av klubbens styre, som også synes å ha deltatt i styrets behandling av disiplinærsaken. Medlemmet fremla på sin side vitneerklæringer om sitt hundehold, hvor et av vitnene uttaler at et strømhalsbånd observert i en vinduskarm hjemme hos medlemmet var i ustand allerede i 2004/2005. Klubben anså det fortsatt bevist at det var brukt strømhalsbånd, og gjentok sin oppfordring om at medlemmet trakk seg. Da medlemmet nektet å melde seg ut besluttet klubben å stryke hennes medlemskap. (Ekskludere).

AUs vurdering: NKKs lover har regler om foreldelse fordi bevis svekkes over tid, folk *"forbedrer seg"* og fordi det generelt anses fordelaktig å ikke bruke for mye tid i dag på ting som ligger et kvalifisert stykke bakover i tid. Iht NKKs lover § 7-5 er den alminnelige foreldelsesfristen 2 år. Det betyr at forhold som ligger mer enn 2 år tilbake i tid som hovedregel ikke kan gjøres til gjenstand for straff.

Det er ikke aktuelt å bruke unntaksregelen om 5 års foreldelse i saken her. Ulovlig bruk av strømming er utvilsomt dyremishandling og alvorlig, men AU legger til grunn at 5-årsfristen er forbeholdt saker av enda mer alvorlig karakter. Se her forarbeidene til NKKs lover s 71.

Det står i NKKs lover § 7-5 at *"Foreldelse avbrytes ved anmeldelse"*. Det er kun bestemte NKK-organer som kan *anmelde* en sak etter NKKs lover, jf § 7-6 første ledd. I saker med klubber legger AU til grunn at det aktuelle tidspunktet som kan sammenlignes med *"anmeldelse"* er det tidspunktet hvor klubben (dvs et organ) sender *skriftlig varsel til medlemmet om at det er åpnet disiplinærsak og ber om medlemmets uttalelse, jf kravet i NKKs lover § 7-1 fjerde ledd*. Dette er et klart etterprøvbart kriterium.

Klubben varslet NN om opprettelsen av disiplinærsak i mai 2014. Forhold fra før mai 2012 vil derfor være foreldet. Vitneforklaringene beskriver følgende mht tidfestelse: Første erklæring fra A er ikke datert og det fremgår ikke når det hun observerte skal ha skjedd. Denne må derfor ses bort fra. B skriver (udatert) om *"Periode 2008-2012. Kan dessverre ikke tidfeste"*

noe eksakt dato". Dermed må tvilen komme innklagede til gode mht om noe av dette skjedde før eller etter mai 2012. Likt mht Cs erklæring: Han nevner også kun "i tidsperioden 2008-2012". As andre erklæring tidfester observasjonene til en periode til et kull født i april 2009, hvor hun antar valpene var 8-9 uker gamle. Også denne erklæringen må AU se bort fra. Likt med erklæringen fra hennes mor, D, som gjaldt observasjoner i perioden "01.04-2009 – 01.06.2009". (Hvor hun var med datteren som skulle ha valp). E nevner to situasjoner hvor hun har sett NN sin mann bruke strøm 2 ganger. Den ene kan hun ikke tidfeste, den andre var da hentet valp i 2009. AU ser bort fra disse hendelsene også.

Det gjensto deretter 1 erklæring, fra E datert i mai 2014, hvor hun skriver i sin helhet: "Jeg bekrefter at jeg fredag den 8 november 2013 så strømhalsbånd på en hvit (...) unghund i hundegården på kennel (...). Jeg uttrykte overfor eiere, (...innklagedes navn...), at jeg var sjokkert og spurte om jeg virkelig så riktig, noe jeg dessverre fikk bekreftet". NN har på sin side benektet at hun selv noen gang har brukt strøm, og dermed blir dette ord mot ord. I saker hvor det er snakk om å ilegge disiplinærstraff etter NKKs lover stilles strengere krav enn dette til bevisenes styrke før det er aktuelt å ilegge straff.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å oppheve klubbens eksklusjon.

AU-saker 2015/18 t.o.m 2015/20 "Eksklusjoner" ikke disiplinærreaksjoner

Se sammendraget i sak 2015/13. AU-saker 2015/18, 2015/19 og 2015/20 var identiske med sak 2015/13, basert på likelydende brev fra klubben til ytterligere 3 medlemmer og ble avgjort på samme måte.

AU-saker 2015/15 t.o.m 2015/17: Se felles avgjørelse i sak 2015/09

AU-Sak 2015/14 Dommers uttalelser om fremtidig negativ bedømmning

X ble ilagt advarsel av Disiplinærkomiteen (DK) etter usportslig opptreden på jaktprøve i oktober 2014 i DK-sak 15/2014. DKs avgjørelse ble deretter anket til Appellutvalget (AU) av NKKs Hovedstyre (HS) og NKKs Jakthundkomite (NJK).

1. Saksgangen frem til AUs behandling av ankene fra HS og NJK

NKK-representantens rapport fra prøven ble sendt samme dag som prøvens avslutning og nevnte ikke det aktuelle forholdet. Dommerne A og B rapporterte det dagen etter. Dommernes rapport uttalelser fra X og øvrige deltagere ble oversendt til Fagkomiteen for Høyfjell og Lavlandsprøver (FK), som avga innstilling 26. oktober 2014.

FK uttalte: "Med bakgrunn i manglende rapportering innen prøvens avslutning samt at NKK representant ikke har vurdert forholdet så alvorlig at han ikke på eget initiativ har levert rapport på forholdet, fastslår fagkomiteen at saken avvises/henlegges, jf NKKs lover § 7-3. Komiteen har registrert at X kom med en trussel om sin fremtidige dømming av partiets dommere. Fagkomiteen finner at en videre rapportering av dette ligger utenfor komiteens mandat."

NKKs Administrasjon sendte FKs innstilling til NJK den 24. november 2014, sammen med et eget notat til NJK av samme dato:

”Administrasjonen er av den oppfatning av at vi må ha tillit til våre egne dommere og tillitsvalgte, og at når disse leverer en klage av slik karakter og forholdene bekreftes av flere vitner, så kan ikke saken henlegges fordi den ikke er innrapportert innen prøvens slutt. Videre mener administrasjonen at det bør vektlegges at X selv innehar dommerverv, og bør derfor være ekstra påpasselig med hvordan man oppfører seg mot dommere under prøver.” ”På bakgrunn av feil prosedyre ved innrapportering av hendelsen mener administrasjonen at X ikke kan straffes, men at han kan få en kraftig advarsel med beskjed om at lignende hendelser i fremtiden vil få disiplinære konsekvenser.”

NJK fattet så vedtak den 24. november 2014 om å oversende saken til DK for avgjørelse.

X skrev til administrasjonen i begynnelsen av desember 2014 og ga uttrykk for at han var kjent med at sakspapirene er utdelt til andre, og ville vite hvem de er utdelt til. Administrasjonen avviste å svare i perioden desember – februar. AU er ikke kjent med når de 2 dommerne første gang fikk innsyn i saken, og av hvem.

DK bestemte den 25. mars 2015 at X skulle *”gis advarsel for sin opptreden under jaktprøve som sterkt klanderverdig og i strid med NKKs lover § 7-2 (1) bokstav a, b og c, jf også JPRFH pkt 1.4.1 jf NKKs lover § 7-3 (1) a”*.

Flertallet (3) mente at jaktprøvereglene er spesialregler med forrang i forhold til NKKs generelle regler, med den virkning at disiplinærreaksjon er avskåret når forholdet ikke er notert i NKK-representantens rapportskjema. Flertallet mente seg likevel berettiget til alltid å kunne gi en advarsel, uansett arrangementsreglers frister. Mindretallet (2) mente at NKKs lover har forrang, slik at DK kunne reagere i saken her uavhengig av Jaktprøvereglenes frister. Mindretallet stemte for aktivitetsnekt (inkl avautoriasjon) i 2 år samt prøvetid i 2 år.

Avgjørelsen fra DK ble deretter anket av de 2 dommerne A og B den 7 april 2015. DK fikk anken oversendt med tanke på omgjøringsvurdering, jf DKs instruks pkt 3.9. DK besluttet å ikke omgjøre, og oversendte deretter saken til AU den 10. april 2015.

AU avviste deretter anken fra de 2 dommerne den 14. april 2015, fordi den var fremmet av to enkeltmedlemmer/privatpersoner. Disse har ikke ankerett etter NKKs lover.

Iht NKKs lover § 7-6 (3) kan en avgjørelse fra DK ankes til AU av *”partene”*. Lovene definerer ikke hvem som er *”part”* i en sak. NKKs Lovkomite fastslo imidlertid i 2011 i en uttalelse om ankerett at enkeltpersoner andre enn innklagede ikke skal være *”part”* i DKs og AU sine saker, jf LK-uttalelse av 4. mai 2011 (upublisert): *”Vedkommende som varslet eller henvendte seg til NKKs organ, har ikke ankerett, da avgjørelsen ikke retter seg mot ham. Den som varslet er heller ikke direkte berørt av saken. Dette gjelder også i de tilfeller hvor vedkommende eventuelt skulle føle seg fornærmet eller ærekrenket i saken. Her må gjelde de samme reglene som ellers i forvaltningsretten og i strafferettspleien, hvor en som bringer en sak inn/ er fornærmet ikke har noen ankerett i straffesaken mot gjerningsmannen.”*

HS fikk informasjon om AUs avisning av anken 6 dager før X og de 2 dommerne. AU besluttet derfor å foreta fremtidige utsendelser i saken fra egen e-mail-adresse. Se Lovkomiteens uttalelse i sak 05/2015.

HS og NJK anket til AU den 21 april 2015. AU anså ankene som rettidige. AU tok deretter den 12 mai 2015 stilling til deres *ankerett* – jf NKKs lover § 7-6 (3) som fastslår at *”Avgjørelsen kan ankes av partene”*. Det fremgår av uttalelsen fra Lovkomiteen (sitert over) at når et organ kan anmelde en sak til DK må den også kunne anke saken til AU. Hvem som kan *anmelde* en sak følger av NKKs lover § 7-6 (1): Det er kun klubb/forbund, region,

HS eller særkomite (for eksempel NJK og Sportshundkomiteen) som kan anmelde en sak.

AU anså NJK å ha ankerett i egenskap av å være det organ som har anmeldt saken til DK. AU likestilte dermed NJKs oversendelse av saken til DK med en anmeldelse. For HSs vedkommende la AU først og fremst vekt på at HS har den generelle autoriserings- og avautoriseringsmyndigheten innenfor NKK når det gjelder dommere innenfor alle disipliner i NKK. Selv om dette er delegert til NJK for visse prøve kategorier er det fortsatt HS som har det endelige ansvaret her. AU tok ikke stilling til om FKF var part i saken, men fastslo at FKF bør høres.

FKF viste til at Jaktprøveregelveverket vedtas på FKFs årsmøte (Fuglehundtinget) og godkjennes deretter av HS. FKF påpekte her betydningen av at eventuelle disiplinære saker i størst mulig grad løses på stedet, og at denne konfliktløsningsmekanismen og rapportprosedyren ikke uthules ved at det åpnes for at disiplinærsaker meldes til NKK i ettertid. FKF har også understreket at usportslig opptreden er uakseptabelt.

Da AU avviste ankene fra A og B (jf avgjørelse datert 20. april 2015) tok AU også stilling til om AU har adgang til å behandle en anke over en advarsel, og kom til at dette var tilfelle.

AUs instruks pkt 2.2 lyder *"Et vedtak som er begrenset til kun å gi en advarsel kan ikke ankes til Appellutvalget"*. Det følger imidlertid klart av NKKs lovers § 7-6 annet ledd at AU kan behandle anker advarsler. Det står heller ikke at AU aldri skal behandle en slik anke når den først er fremmet. Instruksen er her en etterlevning fra da AU ikke hadde adgang til å skjerpe straffer. Dette behovet for å redusere antall anker til AU slår imidlertid ikke lengre til etter at AU fikk adgang til å skjerpe straffer. AU anser det for øvrig som viktig at også NKK-organer har ankerett over advarsler, for eksempel hvis underinstansen kun ilegger advarsel i en alvorlig sak som også lider av alvorlig saksbehandlingsfeil (typisk at HS eller klubb/forbund ikke ble hørt i saken).

AU startet deretter selve saksbehandlingen av HSs og NJKs anker. På grunn av prosessen med Lovkomiteen var AU blitt forsinket, slik at ankene fra HS og NJK først ble sendt fra AU til X den 12. mai 2015. X har i tilsvaret til AU fremlagt utskrift fra Facebook som viser at det allerede 26. april 2015 ble opplyst på Facebook at HS og NJK hadde anket.

DK fikk kopi av AUs avvisningsavgjørelse av anken fra de 2 dommerne 15. mai 2015, og bekreftet at denne var mottatt. DK besluttet deretter 22 mai 2015 å omgjøre sin avgjørelse om å gi advarsel, på bakgrunn av en særskilt omgjøringsbegjæring fra HS av 21 april (som AU ikke var kjent med) samt anken fra de 2 dommerne. DK ila 2 års aktivitetsforbud, inkl avautorisering og 2 års prøvetid. AU kjente denne omgjøringen ugyldig 24. mai 2015. AU viste til at DK allerede hadde vurdert omgjøring etter de 2 dommernes anke og at saken var oversendt av DK til AU den 10. april 2015. AU fastslo videre at omgjøringsavgjørelsen fra DK også var ugyldig fordi X ikke ble hørt før han ble ilagt strengere straff.

AU viste til S § 14, hvor det i forbindelse med omgjøring fremgår at *"Når noen regnes som motpart i saken, skal underinstansen varsle vedkommende snarest mulig. Samtidig skal settes frist for å gi uttalelse"*. AU viste til AUs tidligere avgjørelser i sak 2013/04, 2013/01, 2011/11, 05/2011, 03/2011, 08/2010 og 07/2010. I alle disse sakene ble disiplinæavgjørelser opphevet som ugyldige på grunn av manglende forhåndsvarsling og uttalelsesmulighet.

AU kunne på dette tidspunktet ha stanset sin sak, sendt ankene fra HS og NJK til DK og anmodet om ny omgjøringsvurdering i DK. AU anså imidlertid dette som en unødvendig forlengelse av saken, jf at det da måtte påregnes ytterligere saksbehandlingstid før saken fikk

en endelig løsning i AU.

2. Ankene fra HS og NJK over advarselen ilagt av DK 25 mars 2015 i sak 2014/15

2.1 Bevisvurderingen

Filmopptak fra jaktprøven (nytt bevis i AU sin sak), viste den første delen av situasjonen. Selv om lyd kvaliteten var dårlig var det ingen tvil om at X mistet besinnelsen, ropte på skudd og da han ikke fikk det beveget seg opprørt rundt mens han ropte og bannet.

AU vurderte også bevisene for X sine trusler om fremtidig dømming som ble fremsatt noe senere (ikke filmet). Foruten de 2 dommerne og NKK-representanten ble trusselen om fremtidig dømming beskrevet i tidlige skriftlige uttalelser fra ytterligere 2 deltagere, mens 1 var litt mer usikker og 1 ikke hadde hørt X si dette. AU anså det derfor som klart bevist at X fremsatte en slik trussel.

AU anså det videre bevist at forholdet ikke ble rapportert til NKK-representanten innen prøvens avslutning, jf at både dommerne selv og NKK-representanten beskrev hvordan dommerne hadde bestemt seg for å vente til dagen etter før de rapporterte.

2.2. Rettsanvendelsen

Flertallet i DK (3) la avgjørende vekt på kravene i Jaktprøvere reglene pkt 1.4.1 jf 2.4: *"Når NKKs representant ikke har notert opptrinnet i sitt rapportskjema, og heller ikke dagen etter innrapporterte hendelsen, så er NKKs disiplinære myndigheter avskåret fra å reagere utover å gi advarsel bortsett fra i de helt groveste tilfellene, misbruk av myndighet, rene feil og brudd som avdekkes i ettertid. Reglene åpner ikke for dommere eller NKK-representanter 'å gå hjem og sove på saken'."*

HS anket over advarselen blant annet for å ivareta sine tillitsvalgte dommers interesser og påpekte at saken har prinsipielle konsekvenser for hele organisasjonen, for hundesporten og de konkurranser NKK har i sin organisasjon. HS påpekte også misforholdet mellom DKs beskrivelse av situasjonens alvorlighet og den reaksjon DK ila.

AU var i likhet med FK og DK ikke i tvil om at Xs adferd utgjorde brudd på jaktprøvere reglenes krav om at *"Deltager skal respektere dommerens avgjørelser"*, samt kravet om at *"Fører skal følge prøve reglene, opptre sportslig og på en måte som ikke skader hundesporten eller dens anseelse under og i forbindelse med prøven"* Jf pkt 1.4.1.

2.2.1 Klage på deltagers opptreden - Jaktprøvere reglene pkt 1.4.1

Det første spørsmålet AU tok stilling til var hvilken betydning det har at forholdet ikke ble meldt til NKK-representanten *"innen prøvens utløp"* jf Jaktprøvere reglenes pkt 1.4.1.

X sin adferd var rettet mot de 2 dommerne, som dermed hadde 3 muligheter: De kunne gi X en advarsel, beslutte bortvisning fra prøveområdet eller rapportere til NKK-representanten hvis alvorlighetsgraden tilsa dette. jf pkt 1.4.1 Det følger av pkt 2.4 at saker som er rapportert til NKK-representanten, og som ikke er løst "på stedet" skal rapporteres til NKK første virkedag etter jaktprøven. En rapportering fra dommerne til NKK-representanten ville med andre ord ha resultert i en etterfølgende disiplinærsak/rapportsak.

I og med at X fikk forlate området var det mest aktuelle for dommerne å enten rapportere til NKK-representanten, eller la være. I saken her valgte dommerne å utsette beslutningen til dagen etter prøven, og de benyttet seg dermed ikke av mulighetene til å rapportere saken

innen prøvens avslutning. At dette var et valg de tok har AU allerede ansett bevist (over).

NKK-representantens *plikt* til å rapportere deltageres forhold som er rettet mot dommere kan neppe anses å inntre før *etter* at dommerne har avsluttet *sin* vurdering. Se her Jaktprøvereglenes pkt 1.1.4. Dommernes valg av reaksjon ved usportslig opptreden rettet mot dommer må antas ligge inn under dommerens subjektive skjønn. NKK-representanten burde nok vært klarere på at "*enten rapporterer dere nå i dag, eller så kan løpet være kjørt*". Men det er ikke gitt for AU at NKK-representanten var *forpliktet* til å rapportere når de 2 dommerne valgte å utsette sin avgjørelse. I denne saken var det for eksempel ikke snakk om trusler mot liv og helse, noe som kunne ha satt dette i et annet lys.

Så oppsummert må det først og fremst være dommernes ansvar å "dømme ferdig situasjonen" innen prøvens utløp. Konsekvensen av at deltagers forhold ikke ble rapportert av dommerne innen prøvens utløp er at det ikke i ettertid kan reises disiplinærsak som følge av brudd på jaktprøvereglenes pkt 1.4.1 (usportslig opptreden/klandre dommer).

2.2.2 Dommere som opptrer i strid med rolle – Jaktprøvereglene pkt 6 jf NKKs lover kap 7.

Det spesielle i saken her er at X også er autorisert jaktprøvedommer. Som utgangspunkt kan dommere tenkes å opptre "i strid med rolle" i to situasjoner; enten mens de er i tjeneste som dommere på prøven, eller etter at de har dømt ferdig for dagen og fortsatt oppholder seg på prøven. For slike situasjoner står det her i jaktprøvereglene pkt 6 at: "*Tap av autorisasjon som følge av adferd som er uforenelig med dommerrollen er en disiplinær sak og må behandles etter bestemmelsene i NKK lover kap 7*". Det står med andre ord ingenting i jaktprøveregelveverket om at en dommer som er "i tjeneste" på en prøve og som opptrer i strid med sin rolle må rapporteres til NKK-representanten innen utløpet av prøven.

Da kan ikke dette være annerledes for en dommer som (tilfeldigvis) er deltager på en jaktprøve, hvis vedkommende truer med fremtidig misbruk av dommerautorisasjonen sin, slik som i saken her. AUs konklusjon er med andre ord at uansett hvor man er som dommer, så kan man ikke som autorisert dommer og NKK-tilltsperson true med å dømme andre partisk i fremtiden uten at det får konsekvenser etter NKKs lover § 7-2 c). Det spiller i denne sammenheng ingen rolle hvorvidt den trusselen X fremsatte bare var en "tom trussel" – det er ordene som falt som betyr noe.

2.3 Straffeutmålingen – inkl. saksbehandlingsfeil

AU har ansett det bevist at X truet med fremtidig misbruk av domsmyndighet. Dette rammes av NKKs lover § 7-2 c). En trussel om fremtidig partisk dømming fra en autorisert dommer er et grovt tillitsbrudd som er egnet til å svekke tilliten til dommerstanden og NKK generelt. Straffen bør i utgangspunktet ligge på minst 2 års avautorisasjon og minst 1 års aktivitetsforbud/utelukkelse.

Måten saken har vært behandlet i NKKs disiplinærsystem må imidlertid få konsekvenser for straffutmålingen. Det AU har lagt vekt på er at privatpersoner (vitner, fornærmede) andre enn innklagede ikke skulle vært gitt fullt innsyn i alle sakens dokumenter, jf at disse ikke er pålagt noen taushetsplikt. AU vektlegger her *risikoen for at dette får uheldige konsekvenser* for innklagede i form av spredning av informasjon osv, ikke hvorvidt dette faktisk har skjedd i saken her. Det må også ha vært en tilleggsbelastning at X å ikke fikk svar på hvem som har fått utdelt sakens dokumenter og hvem som ble ansett som parter i saken.

AU besluttet deretter enstemmig å redusere Xs straff som følge av brudd på NKKs lover § 7-2 c) til avautorisasjon drøye 1,5 år samt utelukkelse/aktivitetsforbud i ca 6 måneder.

Avgjørelse: AU vedtok enstemmig å dømme X for overtredelse av NKKs lover § 7-2 c) til tap av rett til å inneha enhver dommerautorisasjon jf § 7-3 e), samt tap av enhver dommerautorisasjon jf § 7-3 f) fra (dato til dato), i tillegg til tap av rett til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer (utelukkelse) fra (dato til dato) jf § 7-3 g).

X sendte deretter en omgjøringsbegjæring samt anmodning om at AU innhentet en uttalelse fra Lovkomiteen. AU presiserte at X ikke er dømt for usportslig oppførsel på prøve, jf at rapportprosedyren ikke var fulgt. Han er dømt for trusler om fremtidig misbruk av sin dommermyndighet. At dette skjedde på en prøve er uten betydning. Dommere (uansett gren) innen NKK som eventuelt skulle utvise tilsvarende adferd i fremtiden vil også bli møtt med konsekvenser for utøvelsen av aktiviteter innen NKK. AU viste for øvrig til at både fagkomiteen, NKKs Jakthundkomite og NKKs Disiplinærkomite berørte X sin posisjon som autorisert dommer og spørsmålet om betydningen av dette for saken, før AU behandlet den. AU innhenter ikke uttalelse fra Lovkomiteen i saken.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å ikke omgjøre.

AU-Sak 2015/13 "Eksklusjon" var ikke disiplinærreaksjon.

Klubbens brev til medlemmet var egnet til å gi inntrykk av at eksklusjon allerede hadde funnet sted, samtidig som brevet satte frist for medlemmets uttalelse til klubben. På bakgrunn av uttalelsesfristen, samt at det i brevet var tale om en fremtidig "*endelig sletting*" av medlemskapet, la AU til grunn at endelig beslutning om eksklusjon ikke hadde funnet sted. Det forelå derfor ingen beslutning som kunne ankes til AU. AU understreket at strykning av medlemskap for personer som har vært medlem forutgående år som følge av disiplinære forhold er en eksklusjon som må vurderes etter NKKs lover § 7-2 jf § 7-3 og ikke en nektelse av (nytt) medlemskap jf klubblovenes § 2-1. AU avviste anken som for tidlig fremsatt. Dette hindrer ikke en eventuell senere anke når klubben har fattet endelig avgjørelse.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å avvise anken som for tidlig fremsatt.

AU-saker 2015/09 t.o.m. 2015/12 samt 2015/15 t.o.m. 2015/17 Felles avgjørelse – klubbreaksjoner etter gjennomført arrangement.

Sakene har utspring i avviklingen av et arrangement i 2014 ("2014-arrangementet"). Syv personer anket til AU: A var fratatt tillitsverv i klubb X, samt rett til tillitsverv i 3 år. B og F var ekskluderte fra klubb Y i 5 år og fratatt rett til tillitsverv i 5 år. De resterende C, D, E og G var ekskluderte fra klubb Y i 2 år. Klubbenes begrunnelse var at de ankende parter med viten og vilje bidro til at klubben urettmessig og i strid med NKKs lover § 7-2 a ble oppført som arrangør av 2014-arrangementet og at de ikke hadde fullmakter til å inngå avtaler på vegne av klubben. B ble også dømt for å ha vært stevnets kasserer uten styregodkjenning og for å ha refundert seg egen klubbkontingent. A og F for også å ha gitt villedende informasjon overfor NKK i forbindelse med flytting av arrangement. A for også å ha gitt brukernavn og passord tilhørende klubben til noen uten tillitsverv. AU behandlet sakene separat helt frem til felles domsavsigelse. To av AUs medlemmer var inhabile og deltok ikke i denne.

Sakens bakgrunn: NKKs hovedstyre (HS) besluttet i sak 65/13 at "*klubb, forbund eller lokalavdelinger av disse som søker om terminfestede arrangementer må selv være reell*

arrangør. Med dette menes at arrangøren mottar påmeldingsavgift og er økonomisk, faglig og juridisk ansvarlig for arrangementet, både overfor deltakere og NKK. I dette ligger også at arrangementet ikke kan 'settes ut' til annen privat/ideell aktør.” Omtrent samtidig ble medlemmer av undergrupper i både klubb X og Y kontaktet av en tidligere arrangør (som ikke var NKK-medlemsklubb), med tanke på å gjennomføre 2014-arrangementet. Undergruppen i klubb Y vedtok enstemmig å bli med. AU la til grunn at undergruppen i klubb X var kjent med at A involverte seg på vegne av sin klubb. I november 2013 søkte F om endring av dato på et arrangement som klubbens hovedstyre tidligere hadde godkjent, og deretter om flytting til Østlandet. A sendte tilsvarende søknader for sin klubb. NKK godkjente søknadene. Klubbens styrer ble ikke forespurt om endringene.

Det ble opprettet en egen arrangementskomité for 2014-arrangementet. Ingen av undergruppene søkte sine respektive styrer om tillatelse til å opprette denne, eller oppnevne medlemmene. Arrangementskomiteen besto av 3 nye medlemmer av klubb X, samt 1 tidligere ”vanlig” medlem av klubb Y. De nye medlemmene har tidligere år stått for tilsvarende arrangement, og alle meldte seg inn i klubbene rett etter at NKK hadde godkjent flyttingen til Østlandet tidlig i 2014. I tillegg deltok A fra undergruppen til klubb X og F fra undergruppen til klubb Y. Arrangementet ble deretter avholdt i oktober 2014. Klubbene har forklart for AU at deres hovedstyrer ikke visste at klubbene sto som arrangører før arrangementet gikk av stabelen. Klubbene sendte deretter ut varsel om mulige disiplinærsaker i november 2014.

I etterkant av arrangementet mottok NKKs Aktivitetsavdeling en klage over at en utenlandsk dommer hadde konkurrert og bedømt egen hund. Klubbene sendte felles svar til NKK. De var særlig kritiske til at det var benyttet en egen konto, at forskudd fra NKK ble overført fra klubbene til denne kontoen, at personer uten tillitsvev hadde tilgang til klubb-ID hos NKK, og at økonomien i arrangementet ble overlatt helt til personer uten tillitsverv i klubbene. Ingen av klubbene har påberopt seg økonomisk tap i forbindelse med arrangementet, men påpekte overfor NKK (og AU) at det var flere irregulære poster i det foreløpige (uavsluttede) regnskapet, som ble overlevert klubbene fra B kort etter at arrangementet fant sted. Klubbene varslet også NKK om innstramninger i interne rutiner, bla tilbud om organisasjonskurs for alle tillitsvalgte, krav om at klubbens hovedstyre skal godkjenne alle arrangement/stevner, maksimumsgrense for beløp som gruppene selv kan attestere, skriftlige avtaler/instruks for de som skal gis tilgang til klubbens Klubb ID/koder, samt utarbeidelse av instruks for arbeidet i klubbens undergrupper. Klubbene foreslo i tillegg at NKK skulle gå tilbake til tidligere ordning med at endring/flytting av arrangement skal være undertegnet av klubbleder. Av svar fra NKK fremgår det at NKK har ansett klubbene som ansvarlig arrangører i forhold til NKK. NKK har ikke kommet med noen formell reaksjon mot klubbene.

AUs vurdering: AU kunne ikke se at det er begått noen saksbehandlingsfeil fra klubbens side som gir grunnlag for opphevelse av noen reaksjon. Mht skyldspørsmålet viser AU til at NKK har godkjent arrangementet og flyttingen av dette. NKK har heller ikke reagert med sanksjoner mot klubbene i ettertid eller hevdet at klubbene har brutt HS-vedtak 65/13. NKKs Aktivitetsavdeling har tvert i mot ansett klubbene som ansvarlige arrangører i forhold til NKK også etter at Aktivitetsavdelingen ble kjent med klubbens standpunkt om at de ikke var reelle arrangører.

AU mener videre at klubbene rent juridisk var arrangører – dvs at klubbene fremsto utad som arrangører på en slik måte at andre utenforstående aktører (utøvere, andre klubber osv) med rette har kunnet gå ut fra at klubbene var arrangører. At de fremsto som arrangører fulgte av at

de sto som arrangører på NKKs terminliste og på hjemmesiden til arrangementet, de mottok påmeldingsavgift og av at alle i arrangementskomiteen var medlemmer av arrangørklubbene. I kravene fra NKKs HS i sak 65/13 lå det imidlertid også et krav om at klubbene skulle være "reelle arrangører". Klubbene mente her at de ikke var reelle arrangører – bla fordi de aldri styregodkjente flyttingen av arrangementet til Østlandet. Et klart utgangspunkt er at det kun er klubbens styre som har rett til å inngå avtaler og pådra klubbene forpliktelser utad. I saken her ble det imidlertid opprinnelig styregodkjent et arrangement fra hver klubb sin side, som så ble *flyttet* både i tid og sted - uten ytterligere styregodkjennelse.

AU anså det bevist at begge klubbers undergrupper over tid har stått for flytting av tidligere arrangementer, inngåelser av alle avtaler og at de tidligere hadde overlatt til andre klubber å stå for alt det praktiske arbeidet med økonomien. AU viste til at klubbene har erkjent at interne rutiner bør strammes inn, og vist til gode forslag for fremtiden. AU kunne derfor ikke se at manglende styregodkjenning av flyttingen av tid og sted for arrangementet medfører at klubbene ikke er arrangører, eller at dette - på bakgrunn av tidligere praksis i klubbene - var så kritikkverdig at det tilsa disiplinærreaksjoner. Klubbene har også anført at arrangementet ikke var reelt fordi arrangementskomiteen ikke var oppnevnt av klubbene. I Veileder for Utstillingsarrangører s 4 står det: *"Det bør nedsettes en utstillingskomité, helst av klubbens styre, eller ved valg på klubbens årsmøte/generalforsamling."* Det er med andre ord ikke et krav om at arrangementskomiteen skal oppnevnes av styret/årsmøtet. AU kan heller ikke se at klubbene har dokumentert at de tidligere har stilt krav om styreoppnevning av personer med ansvar for avviklingen av tidligere arrangementer.

AU utelukker ikke at arrangementet opprinnelig var tenkt av de ankende parter som et rent pro forma "utlån av navn" fra klubbene i strid med HS-vedtak. Fra det tidspunktet hvor NKK aksepterte flytting av arrangementet i februar 2014 har imidlertid flere av de ankende parter forklart at de har forsøkt å gjøre klubbene til reelle arrangører. AU har i sin vurdering lagt til grunn at foreningen som tidligere har stått for arrangementet (et ikke-NKK-medlem) ikke har hatt noen juridisk rolle i arrangementet. At foreningsmedlemmer melder seg inn i klubbene for å gi arrangementet status som "NKK-arrangement" er her uten betydning. Et klubbmedlem er et medlem, uansett motiv for innmeldelse. Slik AU ser det gikk arrangementet av stabelen som følge av arbeid nedlagt av arrangementskomiteen, som besto av tillitsvalgte og klubbmedlemmer fra de 2 klubbene. Arbeidet ble med andre ord utført av klubbene selv. Alt i alt anser AU med andre ord de krav som NKKs Hovedsyre har stilt som oppfylt, både juridisk, faglig og økonomisk.

Arbeidet med økonomien i arrangementet var imidlertid ikke tilfredsstillende. AU viser til "småfeil", som refusjon av medlemsavgift og til større feil, som refusjon av deltageravgift i strid med NKKs arrangementsregler. Det ble også besluttet å sponse et landslag med 5000 kr, en beslutning som ikke skulle vært fattet av arrangementskomiteen. Det mest problematiske var bruken av egen konto for arrangementet. Klubbene overførte til sammen ca 200.000 kr til denne i oktober 2014. I begge tilfellene ble overføringene utført av klubbens respektive kasserer. Det ble også gjort arrangørfeil (jf klagen over dommerens deltagelse).

AU anser disiplinærsakene primært som et spørsmål om opprydding i interne rutiner. AU viste til uttalelser fra en rekke parter som viser at begge undergruppene har arbeidet svært selvstendig i forbindelse med tidligere arrangementer, med liten grad av kommunikasjon med overordnet styre. Medlemmene av arrangementskomiteen A, B og F burde imidlertid ha sørget for bedre informasjon "oppover" i klubbene, og må også i fellesskap bære ansvaret for de arrangementsfeil som ble begått. Og da særlig for at de ikke tok bedre rede på hvordan

økonomien skulle styres og regnskapet skulle føres, slik klubbene skulle ha det. For dette ila et enstemmig AU en advarsel. De øvrige medlemmene av Y sin undergruppe ble frikjent, fordi medlemmene av de 2 undergruppene burde straffes likt. Klubb X hadde valgt å gi medlemmene i sin undergruppe en irettesettelse, noe AU anså rimelig.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å ilegge A, B og F en advarsel for mangelfullt arbeide i forbindelse med arrangementet. A sitt tap av tillitsverv og fradømmelse av rett til tillitsverv i 3 år oppheves. Klubb Y sin eksklusjon av B og F i 5 år samt fradømmelse av rett til tillitsverv i samme periode oppheves. Klubb Y sin eksklusjon av C, D, E og F i 2 år oppheves.

AU-saker 2015/07 og 2015/08 Konkurrerende raseklubb / avlsarbeid

A og B ble ekskluderte i 3 år fra raseklubben i februar 2015 som følge av konkurrerende virksomhet, dvs brudd på Klubbens lover § 2-3: *"Medlemmene er forpliktet til å støtte Klubbens og NKKs virksomhet, samt å følge Klubbens og NKKs lover og bestemmelser"*. AU behandlet ankene felles.

Klubben ble tatt opp som assosiert medlem av XY i 2010. XY er en internasjonal, avtalebasert parpaplyorganisasjon for nasjonale grupperinger som har til formål å fremme avl av høy standard for rasen. XY samler utstrakte populasjons- og helsedata fra eiere i en egen database, som betjenes av spesielt utdannede representanter. Det er fastsatt avlsregler, hvor oppdrettere bare kan ha et begrenset antall hunder, de skal være fullverdige familiemedlemmer og aldri stå i kennel, bur o.l. Kommersiell oppdrett er forbudt. XY utsteder egne sertifikater etter søknad fra oppdrettere, som bla innebærer hjemmebesøk fra egen inspektør, at foreldredyrene minst er testet for HD, PL og div øyelidelser, samt at kombinasjonen er anbefalt av en særskilt rådgiver. Det er 7 fullverdige medlemmer av XY som har stemmerett i organisasjonen. Av disse er det 5 som er nasjonale klubber (som også er medlem av den nasjonale FCI-kennelklubben) og 2 som er interessefelleskap/grupperinger som ikke er kennelklubb-medlemmer. I tillegg har XY 5 assosierte medlemmer uten stemmerett.

Kort tid etter at Klubben inngikk avtalen om assosiert medlemskap i XY i 2010 ble A utpekt av Klubben som klubbens XY-representant. Hun satt da i klubbens avlsråd og skulle ha ansvar for å samle inn data for Klubben og sende disse til XY. B ble tatt opp som avlsrådsmedlem i 2011. Både A og B trakk seg fra sine verv i september 2012 etter en konflikt i klubben. Klubben fikk deretter beskjed av A om at hun ville delta på den årlige XY-samlingen i Europa i oktober 2012, men ikke på vegne av Klubben eller som XY-representant for denne. Iht A og B ble opprettelsen av NN diskutert på dette møtet. Klubben utpekte deretter en ny XY-representant, som fortsatte arbeidet med XY-databasen.

I desember 2012 mottok Klubben så en e-post fra XY hvor det ble informert om at det skulle opprettes en ny nordisk organisasjon i XY, kalt "NN", som skulle være helt uavhengig av Klubben. Det ble bla vist til at Klubben ikke har sanksjoner mot personer som ikke følger XY sine regler og at opprettelsen av en egen gruppe/NN ville løse dette. A og B var utpekt som ledere for den nye organisasjonen og hadde takket ja. Klubbens synspunkter ble imøtesett. Klubben ønsket mer informasjon om konsekvensene av en slik nordisk gruppe for klubben og særlig for de oppdrettere som ikke tilfredstiller kravene til XY-sertifikat. I året som fulgte ble det korrespondert noe mellom klubben og XY og i tillegg avholdt møter mellom klubben, A og B, uten at dette førte til noen avklaring. A og B begynte bla å informere om NN i rasemiljøet, noe som skapte intern uro.

Styret i klubben informerte XY om sitt endelige standpunkt i oktober 2013. Klubben var kritisk til prosessen rundt etableringen av NN, og påpekte at Klubben hadde hatt liten eller ingen innflytelse: *"etableringen vil skje uansett hva klubben måtte mene"*. Klubben var også kritisk til at klubbens XY-representant stort sett hadde vært ignorert av XY, som i stedet lot A og B (som da ikke hadde noen posisjoner i Klubben) informere og opptre utad i det norske rasemiljøet. De dokumentene som NN distribuerte tydet på at NN ville tilby tjenester i konkurranse med klubben. Klubben påpekte også behovet for å samle rasens miljø, og at klubbens oppdrettere enstemmig hadde stemt i mot opprettelsen av NN. XY besluttet likevel å oppta NN som assosiert medlem i XY i oktober 2013. Klubben vedtok deretter å melde seg ut av XY på årsmøtet i 2014. I mai 2014 ble det så avholdt et møte hos Svenska Kennelklubben (SKK) mellom SKK, NKK, berørte klubber samt A og B som representanter for NN. Møtet kom i stand som følge av bekymring over splittelse blant oppdrettere og eiere av rasen. Formålet var å klargjøre NNs virksomhet i forhold til klubbene i NKK og SKK.

I SKKs referat ble det bla presisert at en sideorganisasjon som ikke bygger på demokratiske prinsipper (1 medlem = 1 stemme) skaper problemer. Det ble også påpekt at medlemskap i NN kan nektes uten begrunnelse. Arbeidsmetodene til NN/XY er heller ikke i tråd med NKKs og SKKs retningslinjer. NKKs og SKKs klubbers primære oppgave er først og fremst pedagogisk, dvs å formidle grunnleggende felles vurderinger. Dette i motsetning til en sentralt styrt rådgivning med anbefalinger av avlsdyr. Klubbene raseansvar er forankret i RAS og den enkelte oppdretter fatter sine beslutninger ut fra RAS og en vurdering av sine egne avlsdyrs egenskaper. Ansvar for det enkelte kullet ligger alltid hos den enkelte oppdretter. Det ble videre påpekt at XY sin database ikke er åpen for andre enn landets XY-representant, og at den anvendes til avlsrådgivning. Innen NKK og SKK er veterinærdataregistrering åpen for alle og inneholder kun data fra veterinærer. Det finnes åpenbare risiki med stengte registre og med enkeltmedlemmers posisjon som rådgivende til andre. Det ble også stilt spørsmål med hva som gjorde inspektørene innen XY/NN egnet til å vurdere andre oppdretteres virksomhet. Kennelklubbene påpekte videre risikoen for redusert genetisk variasjon og behovet for konsekvensanalyser på populasjonsnivå før man utelater grupper av hunder fra avl, samt behovet for å veie inn kunnskap om ikke-målbare egenskaper i avlsbeslutningene. NKK og SKKs representanter konkluderte med at NN fremstår som en konkurrerende virksomhet, og at alle krefter i stedet bør nedlegges i raseklubbene, for så å samarbeide over landegrensene. Det fremgikk at SKK har nektet svenske klubber medlemskap i XY, samt at forelesere eller dommere som hyres inn av NN vil kunne få problemer pga SKKs innstilling til konkurrerende virksomhet.

A og B svarte pr mail for NN ved å vise til at XY inngikk en samarbeidsavtale med FCI i 2006, dvs Federation Cynologique Internationale, hvor også NKK og SKK er medlem og at det derfor er uforståelig at man ikke ønsker å samarbeide. Det ble vist til den spesialkompetanse som sentralt plasserte personer innen XY har og påpekt at XYs database er omfattende og derfor kun kan brukes av særlig kompetente personer. A og B påpekte også at Klubben mistet retten til å benytte seg av databasen ved å melde seg ut av XY, og at det er derfor NN tilbyr denne informasjonen til nordiske oppdrettere. A og B stilte seg også undrende til at NKK og SKK truet med konsekvenser for funksjonærer som støtter NN. Brevet er ikke besvart av NKK eller SKK.

Etter noe ytterligere resultatløs korrespondanse ble A og B ekskludert fra klubben for 3 år i februar 2015.

AU vurderte først avtalen mellom FCI og XY. Den er en eksklusiv samarbeidsavtale, hvilket innebærer at FCI kun inngår én slik avtale for den aktuelle rasen. Den går ut på at FCI og XY skal fremme FCI-standarden, global bevaring av mentalitet, bruksegenskaper og helsemessige egenskaper, samt samarbeide i grunnleggende kynologiske spørsmål av nasjonal eller internasjonal politisk betydning. Avtalen spesifiserer ikke nærmere hvordan samarbeidet det skal skje. Avtalen sier videre at XY skal *"sørge for at sine medlemsforeninger også er medlem av FCIs medlemsforbund i det aktuelle landet"*. (AUs understrekning). *"Der Weltverband setzt sich dafür ein, dass seine Mitgliedsvereine auch Mitglieder des Mitgliedsverbandes der FCI im betreffenden Lande sindt."*

XY har etter AUs mening mildt sagt strukket avtalen mellom XY og FCI svært langt ved å opprette NN (som kun er et interessefellesskap) for å betjene et land som også har en egen raseklubb i et FCI-medlemsforbund. NN er ikke tilknyttet verken Klubben eller NKK, og har dermed ingen FCI-tilknytning der. XY/NN har ansett FCI-avtalens krav om FCI-tilknytningen som oppfylt ved at NN stiller krav om at de norske aktørene/oppdretterne som benytter NNs tjenester er medlem av Klubben (som igjen er tilknyttet NKK/FCI). AU kan ikke se at avtalen mellom XY og FCI åpner for en slik løsning, og spesielt ikke når Klubben ikke ønsket NN opprettet. For AU er det imidlertid tilstrekkelig å fastslå at det ikke er noe i avtalen mellom XY og FCI som antas binde NKK i saken her.

AU la deretter til grunn at A og B har brutt klubbens lovers § 2-3 og at de kan ekskluderes jf NKKs lover § 7-3 a). XY opprettet NN i strid med Klubbens uttrykkelig uttalte ønske, mens Klubben enda var assosiert medlem av XY med egen XY-representant. AU anså dette som en regelrett overkjøring av raseklubben. AU var ikke i tvil om at A og B sto sentralt i denne sammenheng. AU la videre betydelig vekt på at A og B ble grundig forklart av både NKK og SKK i møtet i Sverige i mai 2014 at NNs virksomhet var å betrakte som konkurrerende med raseklubbene og dermed ulovlig sett i forhold til NKKs og SKKs regelverk. De ble anbefalt av NKK og SKK å i stedet arbeide for klubben. I dette ligger en anbefaling om å gå inn i klubben som aktivt medlem og delta i klubbarbeidet i tråd med de arbeidsmetoder og retningslinjer som kennelklubbene har fastlagt. A og B valgte i stedet å argumentere i mot dette rådet og fortsatte deretter sitt arbeidet for NN i bla Norge. AU påpekte at selv om A og B gir uttrykk for vilje til å samarbeide med Klubben, skinner det hele veien igjennom at dette skal skje på XY sine premisser, jf feks at Klubben "ikke kan få" tilgang til informasjon fra databasen med helsedata fordi Klubben ikke lengre er medlem i XY. Det hadde selvsagt vært mulig å utveksle informasjon uten medlemskap, og det hele fremstår som et diktat og ikke som noe forsøk på samarbeid.

Det som etter AUs vurdering *særlig* gjør NNs virksomhet konkurrerende er at NN tilbyr rådgivning om konkrete avlsdyr og kombinasjoner, driver valpeformidling, har oppdretterliste, opererer ut fra avlskrav fastsatt av XY, hvor det blant annet er spesifisert hvilke helsetester avlsdyr skal undergå, samler inn helsedata, bearbeider helsedata og gir rådgivning ut fra disse, samt har medlemmer. Dette berører forhold som ligger helt i kjernen av Klubbens raseforvaltningsansvar, jf feks NKKs Raseforvaltning vedtatt av NKKs Hovedstyre 20.02.2013.

XY og NNs arbeidsform og organisasjonsstruktur bryter også med en rekke *sentrale verdier* innen NKK. Se NKKs lover § 1 hvor det bla fremgår at NKKs arbeid skal preges av *frivillighet, demokrati, åpenhet, lojalitet og likeverd*. Først og fremst skyldes dette at NN og XY ikke er demokratiske organisasjoner og all makt synes i realiteten være sentrert hos noen få *personer*. At XY valgte å fortsette sin virksomhet i Norge via A og B mens Klubben enda

var medlem av XY og hadde egen XY-representant, er et talende eksempel på dette. XY/NNs sin arbeidsform bryter også med NKKs verdi om *inkludering* (slik dette for eksempel er uttrykt i NKKs strategi og måldokument 2015-2019) ved at de ikke har noen løsning for de oppdrettere som ikke tilfredsstiller XYs strenge og absolutte avlskrav. Dette er i skarp kontrast til NKKs raseforvaltning, hvor klubbene har et pedagogisk ansvar og et ansvar for å sørge for at de avlsregler som stilles ikke er så strenge at oppdrettere går utenom klubben med sitt oppdrett. En grunnleggende verdi hos NKK er at de beste resultater for rasen på sikt oppnås ved at NKKs medlemsklubber inkluderer flest mulig oppdrettere og arbeider for å øke kompetansen hos alle klubbens medlemmer. Dette er uforenelig med en struktur der de som ikke følger en strikt (og udemokratisk) fastsatt strategi ekskluderes. Dette er bla uttrykt i NKKs verdi- og måldokument for 2013-2015 om Avl, Helse og Velferd pkt 7 (som er relevant for den perioden saken her omhandler). AU påpekte også at problemstillinger knyttet til XY har skapt uro i både det norske, svenske og danske rasemiljøet, og fant det derfor totalt sett ikke overraskende at SKK har vurdert medlemskap i XY som uforenelig med medlemskap i SKK for sine medlemsklubber.

AU anså klubbens eksklusjon i 3 år som rimelig, og la særlig vekt på at klare anbefalinger fra NKK og SKK ikke er fulgt. AU fant at så lenge A og B opptre som XY-representanter overfor norske oppdrettere/valpekjøpere mfl bør de heller ikke kunne inneha medlemskap i noen NKK-tilsluttet klubb jf NKKs lover § 7-3 h). AU presiserte at NKK ikke har myndighet til å nekte noen å etablere en konkurrerende virksomhet, men at NKK kan fastsette at det å etablere og drive konkurrerende virksomhet, eller støtte opp under slik virksomhet, ikke er forenelig med klubbmedlemskap i NKK-tilsluttede klubber. AU presiserte også at det er ikke å "støtte" konkurrerende virksomhet hvis en oppdretter baserer sine avlsbeslutninger på strengere kriterier enn de raseklubben fastsetter.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å avvise ankene fra A og B som følge av brudd på NKKs lover § 7-2 a). A og B dømmes i tillegg til tap av medlemskap i alle NKK-tilsluttede klubber i 3 år jf NKKs lover § 7-3 h).

AU-sak 2015/06 Begjæring om omgjøring av eksklusjonssak 2013/02

Medlemmet ønsket eksklusjon ilagt for 2 år i AU-sak 2013/02 opphevet. Omgjøringsbegjæringen var begrunnet med at eksklusjon ble besluttet av uten tilstrekkelig varsel jf NKKs lover § 7-1, at beslutningen om eksklusjon ble fattet av styreleder alene uten formelt styrevedtak, at det dissens i AU i sak 2013/02, samt at det forelå forskjellsbehandling. (Ulik behandling av like saker).

Medlemmet ble første gang ekskludert klubben i 2011 og AU opphevet eksklusjonen på grunn av manglende forhåndsvarsling, jf sak 2011/12. AU formante samtidig begge parter om å avstå fra kontakt ut over det som var nødvendig. AU besvarte deretter en henvendelse fra partene i et brev høsten 2012, hvor AUs formaninger ble ytterligere presisert, og hvor AU også påpekte klubbens mulighet til å reise disiplinærsak på nytt hvis situasjonen ikke bedret seg. Da medlemmet anket eksklusjon nr 2 til AU i sak 2013/02 viste den underliggende korrespondansen mellom partene at det var lite som hadde endret seg. AU bestemte derfor at eksklusjonen enn så lenge ikke skulle ha oppsettende (utsatt) virkning, jf NKKs lover § 7-7 (2). Dvs inntil AU hadde fått sett mer på saken. Dette ble meddelt partene våren 2013. Medlemmet meldte seg samme dag ut klubben. AU anså deretter saken tilstrekkelig opplyst og opprettholdt eksklusjonen.

AU påpekte i svaret på medlemmets omgjøringsbegjæringen at det ikke foreligger andre saker for AU hvor samme gjentatte forhold har vært behandlet 2 ganger. AU hadde derfor ikke noe sammenligningsgrunnlag fra tidligere saker. Eksklusjonenstiden på 2 år utløp før AU avgjorde omgjøringsbegjæringen. Påpekt av AU at dersom utmelding ikke hadde skjedd ville klubbmedlemskapet automatisk ha trådt i kraft etter utløpet av eksklusjonsperioden.

AU understreket også at det faktum at medlemmet har vært ekskludert ikke kan benyttes av klubben som eneste begrunnelse for å nekte eventuelt fremtidig medlemskap i klubben, jf at ilagt straff som følge av de forhold saken angikk nå er oppgjort.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å ikke omgjøre eksklusjonsvedtaket i sak 2013/02.

AU-sak 2015/05 Begjæring om omgjøring av eksklusjonssak 2014/07

Etter å ha svart medlemmet i sak 2015/04 (under) mottok AU deretter omgjøringsbegjæring fra klubben i sak 2014/07. Klubben påpekte skrivefeil i avgjørelsen, og påpekte en feil i forbindelse med den skriftlige korrespondansen mellom partene.

I AU sin avgjørelse sto det at det forelå korrespondanse i tiden *etter eksklusjonen* (som AU anså som uten betydning for saken). Klubben påpekte at slik korrespondanse ikke forelå.

Klubben mente også at AU ikke hadde tatt stilling til om medlemmets nektelse av å svare på mail fra styret var eksklusjonsgrunn, jf at klubben sendte mail til medlemmet og ba medlemmet opplyse om det var klubbens medlemmer eller klubbens styre som medlemmet kalte ”hjernedøde” på sin vegg på Facebook, og at eksklusjonen var begrunnet med at medlemmet nektet å svare styret på dette spørsmålet.

AU rettet skrivefeil samt rettet teksten i avgjørelsen til at det var korrespondansen fra tiden *etter publiseringen på Facebook* som AU anså å være uten betydning for saken. AU presiserte deretter at AU ikke anså medlemmets nektelse av å svare styret skriftlig på styrets e-post som eksklusjonsgrunn.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å ikke omgjøre opphevelsen av eksklusjonen i sak 2014/07.

AU-sak 2015/04 Klage over AUs avgjørelse i eksklusjonssak 2014/07

Medlemmet mente AU ikke hadde tatt stilling til om medlemmet kunne ekskluderes utelukkende på bakgrunn av medlemmets nektelse av å svare skriftlig på spørsmål fra styret om hvem han anså hjernedøde, jf AU-sak 2014/07. AU vurderte ikke omgjøring ettersom medlemmet hadde fått medhold i saken.

AU svarte at både anken og tilsvaret viste at eksklusjonen var foranlediget av uttalelsene på Facebook, og at AU anså den etterfølgende korrespondansen mellom partene angående uttalelsene på Facebook som irrelevante.

Medlemmet var også kritisk til at AU ikke hadde oversendt kopi av klubbens tilsvar før AU avgjorde saken. AU viste til at tilsvaret ikke brakte noe nytt i saken, som iht AUs vurdering var tilstrekkelig opplyst til å kunne avgjøres i medlemmets favør uten medlemmets ytterligere kommentarer da tilsvaret forelå.

Avgjørelse: AU vurderte ikke omgjøring ettersom medlemmet hadde fått medhold i sak 2014/07.

AU-sak 2015/03 Eksklusjon – langvarig konflikt

Medlemmet (X) inngikk i 2011 et rettsforlik med klubben som ga X rett til medlemskap av passiv art. I en periode på 5 år forpliktet X seg til ikke å stemme på årsmøtet, stille til valg eller uttale seg negativt om klubben eller tillitsvalgte på Facebook eller i andre media. Sent i 2013 ble X provosert av et innlegg på Facebook, som to styremedlemmer hadde trykket "liker" på. X skrev til klubben at X anså rettsforliket brutt. X postet deretter kritiske innlegg om klubben på Facebook, som særlig angikk manglende presentasjon av X sin mestvinnende hund i klubbens medlemsblad. Klubben anså dette som en oppsigelse fra X sin side og meddelte at X ikke lengre ble ansett som medlem. X protesterte og klubben åpnet for at X kunne be om unnskyldning og erklære seg bundet av rettsforliket, så ville klubben revurdere. Medlemmet valgte i stedet å begjære tvangsfullbyrdelse av rettsforliket.

Som et ledd i saksbehandlingen for byfogden ble det foreslått at saken skulle sendes AU. AU fant derfor at det forelå "særlige grunner" til å behandle en for sent innkommet anke, jf NKKs lover § 7-4 (1). Overfor AU hevdet X at X ikke fikk anledning til å uttale seg før klubben vedtok eksklusjon, jf NKKs lover § 7-1.

AU la til grunn at klubben vedtok eksklusjon som følge av to forhold: 1) at X sent i 2013 skriftlig hadde erklært seg ubundet av rettsforliket, og 2) at X i tiden etter dette også hadde vist dette i praktisk handling. AU anså saken å ha paralleller til AU-sak 2013/02. AU fant det åpenbart at X hadde uttalt seg negativt om klubben på Facebook, og at dette var i strid med rettsforliket. I en slik situasjon kan det ikke være nødvendig for klubben å varsle før klubben ekskluderer. Eksklusjon er en helt opplagt konsekvens av det valg medlemmet har tatt. X har dessuten i ettertid hatt muligheten til å uttale seg til klubben, jf at klubben rett etter at eksklusjonen var meddelt var villig til å revurdere sin beslutning.

AU kunne ikke se at NKKs lover er til hinder for at klubber løser konflikter via en avtale som det rettsforliket gir uttrykk for. AU tok ikke uttrykkelig stilling til om de forhold X ble ekskludert for ellers ville vært eksklusjonsgrunn etter NKKs lover. AU påpekte likevel at rettsforliket ensidig påla X å ikke ytre seg, og at likerklipp fra to styremedlemmer uansett ikke utgjør en uttalelse fra klubben. AU viste også til at det kun er årsmøtet som kan binde styret til å alltid å publisere bilde av mestvinnende på forsiden av medlemsbladet. AU har i tidligere saker uttrykt at klubber og forbund må tåle en viss grad av kritiske ytringer i sosiale media uten at dette utgjør eksklusjonsgrunn, men det går grenser her. Det er enkelte medlemmer som aldri gir seg, som utviser liten grad av smidighet og som beslaglegger mye av tillitsvalgtes tid – uansett om disse forsøker å ignorere utspillene. At partene igjen har havnet i retten fremsto for AU som en uproporsjonal eskalering av konflikten. Mot en slik bakgrunn kunne det uansett være berettiget av en klubb å ekskludere. AU avviste deretter enstemmig anken.

Avgjørelse: Anken avvises. Klubbens eksklusjon opprettholdes.

Medlemmet sendte deretter en omgjøringsbegjæring basert på forskjellsbehandling i forhold til sak 2015/02. AU avviste forskjellsbehandling, jf at begge saker ble avgjort likt. AU påpekte at dersom den pågående sivile saken for byfogden ikke gir noen løsning på spørsmålet om varigheten av eksklusjonen kan AU kontaktes igjen.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å ikke omgjøre.

AU-sak 2015/02 Nektelse av medlemskap – langvarig konflikt

Medlemmet valgte å ikke betale medlemskap for 2014 og ble deretter nektet medlemskap ved betaling for 2015. AU anså betalingen av medlemskap for 2015 som en søknad om nytt medlemskap, underlagt klubbens lover § 2-1 hvor det fremgår at *”Styret kan nekte å oppta som medlem person som antas å kunne skade klubben og/eller hundesaken. Ingen har krav på medlemskap i klubben. Person nektet tatt opp i klubben som medlem kan anke avslag til NKKs Appellutvalg”*. AU viste til AU-sak 2014/04 hvor det bla fremgår at *”Appellutvalget vil vike tilbake for å pålegge et styre i en klubb å ta inn et medlem som styret ikke ønsker, med mindre klubbens begrunnelse fremstår som forholdsvis klart urimelig ”*

AU anså det bevist at det har versert en svært langvarig og dels alvorlig konflikt i saken mellom medlemmet og klubben. Klubben opplyste at situasjonen med konflikter har pågått siden 2006, og uansett tidsaspektet var det klart for AU at det er snakk om mange år. At konflikten har vært alvorlig reflekteres i at det foreligger et rettsforlik i saken fra september 2011. Slike prosesser er både kostnadskrevende og tidskrevende og er derfor i seg selv alvorlige, men det har også i tiden etter dette vært uenigheter mellom partene. Når medlemmet mot denne bakgrunnen avsto fra fortsatt medlemskap for 2014, fant et enstemmig AU at klubben har hatt rimelig grunn til å avslå medlemskap for 2015.

Avgjørelse: Anken avvises. Klubbens nektelse over medlemskap for 2015 opprettholdes.

Medlemmet sendte deretter omgjøringsbegjæring basert på at AU hadde vektlagt informasjon i sin avgjørelse som medlemmet ikke hadde mottatt og dermed ikke fått imøtegått slik NKKs lover krever. Det viste seg at medlemmet ikke hadde mottatt en e-mail som klubben hadde sendt til AU, hvor det kort fremgikk at konflikten hadde vart siden 2006, at medlemmet hadde gjort det vanskelig å sitte i styre og tillitsverv for klubben og at en rekke ressurspersoner hadde trukket seg som følge av ubehagelige episoder med medlemmet. Medlemmet fikk e-mailen fra AU og både klubb og medlem fikk anledning til å kommentere. Medlemmet anførte at konflikten hadde vart siden 2004 og ikke 2006, at det hadde vært rolig i en periode etter rettsforliket i 2011, at AU ikke skulle legge vekt på forhold som inntraff før rettsforliket, samt at rettsforliket ga medlemmet rett til 5 års medlemskap. AU opprettholdt enstemmig sin avgjørelse og viste til at det igjen verserer sak, denne gang for Oslo Byfogdembete (etter initiativ fra medlemmet), at konflikten har vært langvarig nok og at den uenighet som nå foreligger ikke rettferdiggjør den ressursbruk AU tar for gitt at partene, dvs også klubben, må nedlegge i saken.

AU-sak 2015/01 Avslag på instruktørutdanning ikke disiplinærreaksjon

Medlemmet påklaget avgjørelse fra forbund om at vedkommende ikke kunne delta på instruktørutdanning på grunn av tidligere domfellelse i disiplinærsak. Saken reiste spørsmål om hvorvidt begrunnelsen i realiteten kunne være en disiplinærreaksjon (”dobbeltraff”), og som sådan være gjenstand for anke til AU.

AU utelukker ikke at det kan være tale om en disiplinærreaksjon hvis et enkeltmedlem i NKK fratas eller nektes rettigheter som automatisk følger med klubbmedlemskapet, og den eneste begrunnelsen er at vedkommende tidligere er idømt en disiplinærreaksjon.

Det fremgår imidlertid av regelverket for den aktuelle utdanningen at *"Kandidaten skal tas opp til utdanning på bakgrunn av kjennskap til personen og vedkommendes omdømme i det lokale miljøet."* Det er med andre ord nedfelt i regelverket at det skal skje en egnethets/omdømmevurdering forut for at vedkommende kan starte den aktuelle utdanningen. Dette skiller deltagelse på instruktørutdanning fra andre typer rettigheter som automatisk følger med klubbmedlemskapet, som for eksempel retten til å delta på en utstilling osv - hvor det ikke er noe tilsvarende regelkrav om prøvelse av egnethet og lignende som vilkår for deltagelse.

Tilsvarende skjønnsmessige vurderinger foretas i forbindelse med en rekke andre tillitsvern/autorisasjoner innen NKK. Slike vurderinger faller utenfor AUs myndighetsområde å overprøve iht NKKs lover. Det følger av dette at AU heller ikke kan overprøve hvilke momenter som vektlegges i det enkelte tilfelle, inklusive situasjoner hvor tidligere idømt disiplinærstraff er eneste vektlagte moment.

Avgjørelse: AU besluttet enstemmig å avvise anken.

AU-sak 2014/07 Eksklusjon fra klubb etter uttalelser på Facebook

Medlemmet ble ekskludert fra raseklubb etter å ha skrevet *"Hjernedøde medlemmer gir hjernedødt styre :-)* Hurra for alle som har store problem med å få vondt i hodet" på sin private vegg på Facebook. Etter å ha mottatt varsel om at han risikerte eksklusjonssak skrev medlemmet samme dag: *"Kult å se at folk mister hodet bare de tror at de har fått makt. Men så begynner jeg å tenke. Hva hvis de ikke har noe hode å miste. Og hva skjer når de oppdager at de ikke har den makten de trodde. Spennende :-/."*

Klubbens begrunnet eksklusjonen med at medlemmet hadde nektet å svare på mail fra klubben med spørsmål om hvem medlemmet siktet til som "hjernedøde" samt at karakteristikkene på medlemmets Facebook-vegg var provoserende overfor klubbens medlemmer som følte seg uthengt.

At medlemmet nektet å svare på spørsmålet om hvem medlemmet anså som hjernedøde ble ikke ansett som eksklusjonsgrunn. AU vurderte deretter uttalelsene på Facebook med utgangspunkt i Klubblovenes § 2-3, jf NKKs lover § 7-2 a).

Det fremgår av Klubblovenes § 2-3 at *"Medlemmene er forpliktet til å støtte (klubbens) og Norsk Kennel Klubs virksomhet"* Med klubbens "virksomhet" menes først og fremst det arbeidet som er beskrevet i formålsparagrafen jf § 1-2., bla å fremme positive aktiviteter med hund, arbeide for utviklingen av den enkelte rase og for etisk og praktisk riktig behandling av hunder og at avl skjer i ønsket retning m.m. Innenfor denne kjernevirksomheten er det naturlig å kreve en viss lojalitet/støtte fra medlemmene, noe som i utgangspunktet også kan tenkes å få betydning i forbindelse med medlemmers uttalelser i sosiale media.

Men kravet i klubblovenes § 2-3 innebærer ikke noen generell forpliktelse for medlemmer til å avstå fra å kritisere et sittende styre. Her er det tvert i mot regler i klubblovene som sikrer klubbdemokrati, ved for eksempel rett til å kreve innkalling til ekstraordinært årsmøte dersom 10% av medlemmene ønsker dette, jf klubblovenes § 3-5. En forutsetning for at klubbdemokratiet skal fungere er nettopp at medlemmene har rett til å kritisere sittende styre, mao at medlemmene har stor grad av ytringsfrihet her.

Dette innebærer at tillitsvalgte generelt må tåle en viss kritikk – typisk i form av uttalelser om saker, klubbens arbeide og tillitsvalgtes utførelse av sine verv – selv om tillitsvalgte oppfatter dette som ”tøv”, usakeligheter eller som sårende. Det går riktignok en grense her jf reglene om omdømmevern og straffbar ærekrenkelse i skadeserstatningslovens § 3-6, som også kommer til anvendelse på ytringer i sosiale media som Facebook. Men AU anser det klart at ytringene i saken her ikke er av en slik art at de rammes av disse bestemmelsene.

Uttalelsene i saken ble heller ikke ansett som ”uakseptabel opptreden” jf NKKs lover § 7-2 alternativ b). AU tok derfor ikke stilling til om slike og lignende ytringer i sosiale media overhodet kan anses å skje ”i forbindelse med virksomheten” til medlemsklubben, jf at dette også er et vilkår for å idømme straff etter alternativ b).

Enkeltmedlemmets posisjon som prøvedommer endret ikke AU's vurdering. En dommers brudd på plikten til å opptre forenelig med sin rolle jf NKKs lover § 7-2 alt c) kan riktignok medføre avautorisasjon, men autorisasjonen var ikke gjenstand for vurdering i denne saken. AU antok at flere nok vil anse uttalelsene på Facebook som lite skjønnsomme, men påpekte at også dommere har også rett til å kritisere et styre uten frykt for konsekvenser for klubbmedlemskapet sitt, såfremt visse grenser ikke overskrides.

Avgjørelse: AU opphevet enstemmig klubbens eksklusjon.

AU-sak 2014/06 Advarsler til 7 medlemmer av klubb.

Det fremgår av AU sin instruks fra Representantskapet pkt 2.2 at ”*Et vedtak som er begrenset til kun å gi en advarsel kan ikke ankes til Appellutvalget*”. Det følger imidlertid klart av NKKs lovers § 7-6 annet ledd at AU behandler anker over ”*medlemsklubbens avgjørelser*”. Advarsel etter NKKs § 7-3 alternativ a) er blant de reaksjoner medlemsklubber kan ilegge, jf § 7-3 femte ledd.

Det er ikke gjort unntak i NKKs lover for enkeltmedlemmers rett til å anke advarsler til AU, og AU anser seg derfor som bemyndiget til å behandle enkeltmedlemmers anke over advarsler på lik linje med andre disiplinærreaksjoner.

I saken her ble ankene sendt 4,5 måneder etter at advarslene ble gitt og ankefristen ble ansett oversittet, jf 4-ukersfristen i NKKs lover § 7-6 (4). Bemerkning fra AU om at ordlyden i advarselen mer bar preg av å være et forhåndsvarsel om mulig fremtidig disiplinærsak jf NKKs lover § 7-4 (4). (*”Hvis vi ser at dette vedvarer over tid vil dette kunne føre til utestengelse (...)*).

Avgjørelse: AU avviste enstemmig ankene som for sent innkomne.

AU-sak 2014/05 Eksklusjon fra klubb og sak i DK - anken for sent innkommet.

Eksklusjonen fra klubben fant sted høsten 2013. Anken er sendt mer enn 6 måneder senere. Årsaken til at det ikke ble anket tidligere var at klubben også sendte disiplinærsak til Disiplinærkomiteen (”DK”). Medlemmet ventet derfor på å høre fra DK. AU gjorde ikke unntak for ankefristen på 4 uker jf NKKs lovers § 7-7 fjerde ledd.

NKKs lover har et tosporet system, hvor klubber kan besluttet disiplinærreaksjoner som berører klubbmedlemskapet, i tillegg til at klubben kan anmode DK om å vurdere om

forholdet bør få konsekvenser for retten til å delta på NKK-arrangementer og andre NKK-fordeler.

Disse sakene har hver sin fremgangsmåte, og det må ankes særskilt over hver beslutning. AU er ankeorgan for beslutninger fattet av DK.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig anken som for sent innkommet.

AU-sak 2014/04 Klage på nektelse av medlemskap

Et enkeltmedlem klaget over nektelse av medlemskap i hundeklubb. Klagen var kortfattet: *"Jeg er nektet medlemskap i (...) og ønsker å klage på denne avgjørelsen. Jeg kan ikke se at jeg har noen historie som tilsier at jeg skal være en skade for verken klubben eller hundesaken"*.

Fordi klagen var såpass kortfattet benyttet AU unntaksregelen i § 7-8 og klagen medførte derfor ikke utsatt iverksettelse av klubbens beslutning ("oppsettende virkning"). AU ga samtidig partene frist til å uttale seg til og etterspurte spesifikk informasjon fra begge parter.

Klubben uttalte seg innen fristen og uttalelsen ble sendt enkeltmedlemmet med frist for kommentarer. Heller ikke denne gangen mottok AU noe fra enkeltmedlemmet. AU la deretter klubbens fremstilling av sakens faktum til grunn.

Utgangspunktet er at ingen har krav på medlemskap i NKKs medlemsklubber jf klubblovenes § 2-1 hvor det fremgår at *"Styret kan nekte å oppta som medlem person som antas å kunne skade klubben (...) "*. AU anså det tilstrekkelig å konstatere at det foreligger en ikke ubetydelig konflikt i klubben, hvor medlemmet tidligere har vært en aktiv part.

AU vil vike tilbake for å pålegge et styre i en klubb å ta inn et medlem som styret ikke ønsker, med mindre klubbens begrunnelse fremstår som forholdsvis klart urimelig. AU fant at dette ikke var tilfelle i saken her. Det ble vektlagt at enkeltmedlemmet ikke har fulgt opp klagesaken.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig klagen.

AU-sak 2014/03 Anke fra klubb over avautorisasjon av dommer

AU tok ikke stilling til om klubben hadde partsrettigheter/ankerett, ettersom anken var for sent innkommet, jf fristen på 4 uker i NKKs lover § 7-7 fjerde ledd. Anken var mindre enn 1 uke over fristen, men AU fant ikke grunn til å benytte unntaksregelen i § 7-7 fjerde ledd i dette tilfellet.

Anken hadde derfor heller ikke oppsettende virkning (utsatt fullbyrdelse) og dommeren vil derfor kunne søke om autorisasjon etter reglene om regodkjenning 1 januar 2015.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig saken som for sent innkommet.

AU-sak 2014/02 Brudd på jaktprøveregler om egenerklæring for løpsk tisper.

Eier ble idømt 1 års aktivitetsforbud for både utstillinger og jaktprøver av NKKs Jakthundkomite (NJK) og anket dette. Sakens bakgrunn: Eier trakk sin tisper fra jaktprøve nr 1

ved egenerklæring om løpetid. Samme helg som jaktprøve nr 1 ble tisper etteranmeldt via SMS på jaktprøve nr 2. Prøveleder på første prøve fikk beskjed pr SMS om at egenerklæringen var trukket påfølgende mandag. Eier opplyste at dårlig mobildekning var årsak til at prøveleder på første prøve ikke fikk beskjed tidligere. Eier fremla generell veterinæruttalelse for AU om at såkalt split heat (falsk løpetid) kan forekomme, samt at eier opplyste at tisper løp 2 måneder senere. Sistnevnte ble ikke dokumentert ved veterinærattest.

AU la vekt på at svært mange nyter godt av ordningen med egenerklæring ved løpetid. Tisper slipper å oppsøkte veterinær og betale for veterinærklæring og får refundert påmeldingsavgiften ved å sende egenerklæring. Dette er et særskilt gode, ettersom alle andre refusjonskrav som følge av sykdom skade på hund eller fører krever veterinærklæring/legeerklæring. Det er derfor viktig at tisperiere opptre ryddig, slik at man unngår behov for kontroller, og slik at alle kan ha tillit til ordningen. Implisitt i det faktum at det er tale om en egenerklæring ligger det også strengt krav om sannferdighet og ryddighet, spesielt fordi det også er tale om et refusjonskrav/krav på penger.

AU mente det var kritikkverdig at tisper stilte på jaktprøve nr 2 uten at egenerklæringen vedrørende jaktprøve nr 1 var trukket. Det ble vist til at det ikke var dokumentert ved veterinærattest at tisper løp 2 måneder senere, samt at egenerklæringen ikke ble trukket pga dårlig dekning mens påmelding til ny prøve skjedde via SMS. Den usikkerhet som her var skapt gikk ut over eier.

AU anså imidlertid straffen med 1 års fullstendig aktivitetsforbud som for strengt. Under henvisning til at det i denne saken vil kunne ramme eier vilkårlig dersom aktivitetsforbudet også omfattet utstillinger, ble det begrenset til 1 års aktivitetsforbud for alle jaktprøver, gjeldende fra det tidspunkt AU fattet sin avgjørelse.

Avgjørelse: AU ila enstemmig 1 års aktivitetsforbud gjeldende for alle jaktprøver.

AU-sak 2014/01 Brudd på NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett

En tisper var ilagt et års avlskarantene fordi hun var paret ved 17 måneders alder. Laveste tillatte alder iht NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett er 18 måneder. Andre paring skjedde to måneder før utløpet av avlskarantenen. De 2 oppdretterne ble ikke hørt mht at informasjon om avlskarantenen ikke var mottatt. Tisper fikk 1 valp i første kull og 6 i andre. Oppdretterne drev oppdrett med ca 20 hunder.

Saken ble oversendt fra NKKs Registreringsavdeling til Disiplinærkomiteen i september 2013. Disiplinærkomiteen konkluderte slik i april 2014: *"Oppdretter og kennelnavnet taper retten til registrering av kull for 3 år, jfr NKKs lover §7-3 (1) litra c og § 7-3 (2). Kull som er registrert i karantenetiden avregistreres, jf signert Registreringsskjema."*

AU kunne ikke se at oppdretterne hadde mottatt saksdokumentasjonen fra Disiplinærkomiteen og fått anledning til å uttale seg før saken ble avgjort, jf kravet i NKKs lovers § 7-1 (4). Dette er spesielt viktig når Disiplinærkomiteen behandler saker fra NKKs administrasjon, fordi Disiplinærkomiteen skal være en første uavhengig instans med administrasjonen som part på den ene siden og vedkommende som er innklaget på den andre. Tilsvarende saksbehandlingsfeil har ført til ugyldighet i en rekke saker tidligere, hvor medlemmer har vært ekskludert fra klubber uten å ha blitt hørt først.

AU opphevet imidlertid avgjørelsen på et annet grunnlag, nemlig kravet om at like tilfeller skal behandles likt og at det skal være forholdsmessighet mellom overtredelse og straff, jf NKKs lover § 7-7 siste ledd. I tidligere saker med bevisste tilfeller av juks med helseopplysninger eller unnlatelse av å sørge for DNA-testing (for å bevise hvem som er foreldre) har straffen gjerne ligget på 5 års registreringsforbud og 5 års eksklusjon fra NKK. I saken her var det primært tale om dyrevelferdsmessige betraktninger for denne ene tispas, ikke forhold som rammer velferden til ytterligere hunder eller får ytterligere ringvirkninger for andre. Registreringsnektelse i 3 år for alle kull i et relativt omfattende oppdrett ble derfor ansett som en uforholdsmessig streng straff. AU valgte å i stedet ilegge avlskarantene i ytterligere et år fra tispas forrige kull, og presiserte uttrykkelig at et eventuelt kull nr 3 født i denne perioden ikke vil bli registrert.

Disiplinærkomiteen hadde også bestemt at tispas andre kull på 6 valper skulle avregistreres. De var blitt ca 1 år da AU behandlet saken i juni 2014. Det klare utgangspunktet er at oppdrettere som bryter reglene selv må bære konsekvensene av en avregistrering. AU valgte imidlertid å fravike dette i saken her, fordi en avregistrering vil ramme de 6 kjøpere hardt så lang tid etterpå. Å tillate registrering ville heller ikke få konsekvenser for andre, slik som i tilfeller med brudd på krav om renrasethet eller kjent helsestatus, hvor avregistrering kan være helt nødvendig uansett saksbehandlingstid.

AU ga i tillegg oppdretterne en advarsel. Flertallet (4) ønsket at det skulle fremgå tydelig at bruddet på avlskarantene vil få konsekvenser ved eventuelle fremtidige brudd. Mindretallet (1) anså det tilstrekkelig at regelbruddet i saken her kan få konsekvenser ved eventuelle fremtidige brudd.

Avgjørelse: Disiplinærkomiteens avgjørelse oppheves. Det nedlegges registreringsforbud for avkom etter tise NN med registreringsnummer XX som følge av ytterligere paring som måtte finne sted innen 1 år fra fødsel av kull nr 2 (dato). Kull nr 2 registreres på vanlig måte. Advarsel ilegges oppdrettere A og B gjeldende i 5 år til og med (dato). Brudd på NKKs bestemmelser og/eller dyrevelferdsmessige bestemmelser som finner sted før dette vil få konsekvenser for retten til kullregistrering og eventuelt også for andre medlemsfordeler i NKK. Etter (samme dato) kan bruddet på avlskarantene trekkes inn i vurderingen av eventuelle nye brudd.

AU-sak 2013/04 Eksklusjon – medlemmet fikk ikke uttale seg først

AU vurderte først om ankefristen jf Lover for Norsk Kennel Klub (NKKs lover) § 7-4 var overholdt: *“Fristen for å anke er 4 uker fra avgjørelsen ble sendt. En anke som kommer etter ankefristen kan behandles dersom særlige grunner foreligger”*. Medlemmet ble ekskludert i januar 2013 i forbindelse med oppstart av annen hundeklubb. Medlemmet ble oppmerksom på eksklusjonen vel en måned senere. Vedtaket ble anket og sendt pr post til NKKs adresse med *“att: Appellutvalget”*. Anken ble deretter værende hos NKK inntil AU mottok anken 24. september 2013. Etter forespørsel fra AU opplyste medlemmet at eksklusjonen ble anket i februar 2013. AU anså med dette saken som tilstrekkelig opplyst og fant at anken var rettidig. Det var også grunnlag for anvendelse av unntaksregelen i § 7-4 om *“særlige grunner”* i denne saken fordi medlemmet ikke mottok skriftlig beskjed med en gang om at eksklusjonen hadde funnet sted, slik bestemmelsen om 4-ukers ankefrist i § 7-4 forutsetter.

AU vurderte deretter hvorvidt medlemmet fikk anledning til å uttale seg forut for at eksklusjonen fant sted, jf NKKs lovers § 7-1: *“De avgjørelsen kan få betydning for skal alltid*

gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes.” Manglende varsling og mulighet til å uttale seg forut for en disiplinærreaksjon er en saksbehandlingsfeil som i.h.t AUs praksis leder til ugyldighet og opphevelse av vedtaket, jf bla AU-sak 2013/01. Klubben meddelte AU at medlemmet ikke fikk anledning til å uttale seg før eksklusjon ble vedtatt.

Avgjørelse: AU tok anken til følge og opphevet enstemmig klubbens eksklusjonsvedtak.

AU-sak 2013/03 Klubbs nektelse av å publisere ikke disiplinærreaksjon

Henvendelse fra medlem etter raseklubbs sletting/nektelse av publisering av informasjon om valper på klubbfora. Medlemmet anså saken som en ugyldig irettesettelse og viste til manglende forhåndsvarsling fra raseklubbens side jf NKKs lovers § 7-1. Det var ikke fattet formelt disiplinærvedtak av klubben i saken.

AU kunne ikke se at klubbens handlinger i dette konkrete tilfellet utgjorde en disiplinærforføyning som nevnt i NKKs lover § 7-3 bokstav a, b, e, f, g, h og j. AU anså derfor saken å ligge utenfor utvalgets myndighetsområde.

Avgjørelse: AU avviste enstemmig saken.

AU-sak 2013/02 Gjentakende kritikk/henvendelser/fortsatt konflikt

Medlemmet ble ekskludert som følge av gjentatte henvendelser og klager til styret, negative karakteristikk på offentlige fora med mer, jf klubbens lover § 2-3 om medlemsforpliktelser, særlig *”Medlemmene forplikter seg også til å opptre på en slik måte at klubbens formål og anseelse fremmes”* og § 2-5 om sanksjoner ved brudd på disse.

Medlemmet meddelte utmelding av klubben etter at saken var anket til AU, men før AU fattet sin avgjørelse. AU vil avgjøre saken uavhengig av at medlemmet senere frivillig melder seg ut av klubben, forutsatt at AU anser saken tilstrekkelig opplyst. AU anså saken tilstrekkelig opplyst.

Flertallet la vekt på at det var en fortsettelse av de stadige konflikter som forelå i AU-sak 2011/12 og anså henstillingen fra AU til medlemmet i denne saken om å begrense sine henvendelser til klubben som tilstrekkelig forhåndsvarsel jf NKKs lovers § 7-1: *”De avgjørelsen kan få betydning for skal alltid gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes.”*

Mindretallet anså eksklusjonen ugyldig som følge av manglende forhåndsvarsel fra raseklubben om eksklusjonen jf NKKs lovers § 7-1.

AUs flertall kunne ikke se at medlemmet hadde bestrebet seg på å begrense sine henvendelser til styret, eller holde disse i høflig og sakelig form og anså dette som brudd på klubbens regler om medlemsforpliktelser, særlig § 2-3 om at medlemmet skal opptre på en slik måte at klubbens formål fremmes. Klubbarbeid utføres på de tillitsvalgtes fritid og enkeltmedlemmer bør derfor utvise en viss tilbakeholdenhet med å beslaglegge tid disse ellers kunne benyttet til annet klubbarbeid.

Avgjørelse: AU forkastet anken og opprettholdt raseklubbens eksklusjonsvedtak med dissens 4-1.

AU-sak 2013/01 Eksklusjon – medlemmet fikk ikke uttale seg først

Medlemmet ble ekskludert i forbindelse med strid om opphavsrett til kursmateriell. Klubben meddelte AU at medlemmet ikke hadde fått varsel om mulig forestående eksklusjon og fått anledning til å uttale seg før eksklusjon ble vedtatt, slik NKKs lovers § 7-1 krever: *”De avgjørelsen kan få betydning for skal alltid gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes.”* Det forelå derfor saksbehandlingsfeil.

Avgjørelse: AU tok anken til følge og opphevet enstemmig klubbens eksklusjonsvedtak.

AU-sak 2012/04 Fremstilling av feil hund til HD-fotografering

Eksklusjon fra NKK i 5 år ilagt av Disiplinærkomiteen (DK-sak 22/2011) skyldtes fremstilling av feil hund til HD-fotografering, samt unnlatelse av å etterkomme NKKs krav om DNA-test for foreldrekontroll av tisper ved registrering av valpekull.

Saksbehandlingen for AU brakte ikke inn noen vesentlige nye elementer og AU anså NKKs lovers § 7-2 b) som brutt: *”dersom det i forbindelse med avl hvor avkommene registreres eller søkes registrert i NKKs register, gis villedende opplysninger eller forklaringer, begås økonomiske misligheter eller på annen måte opptres uakseptabelt”* samt: *”Eller det gjøres forsøk på eller medvirkes til sådanne forhold”*.

Eksklusjon fra NKK innebærer også forbud mot opptagelse som medlem i NKKs medlemsklubber, forbud mot innehavelse av kennelnavn, samt registreringsforbud i 5 år. Denne reaksjonen ble ikke ansett urimelig jf bruddenes alvorlighetsgrad.

Avgjørelse: AU forkastet anken og opprettholdt enstemmig Disiplinærkomiteens eksklusjonsvedtak.

AU-sak 2012/03 Nektelse av medlemskap etter rykter

Nektelsen var begrunnet med at medlemskapet kunne medføre en belastning for raseklubben, jf klubblovenes § 4: *”Som medlem kan opptas enhver uberyktet person. Styret kan nekte å oppta som medlem person som antas å kunne skade klubben og/eller hundesaken”*. Klubben viste til enkeltmedlemmets opptreden på offentlige fora, forum og Facebook samt advarsel fra andre raseklubber.

Avslag på krav om medlemskap skal alltid være sakelig begrunnet. Den fremlagte dokumentasjon utgjorde etter AUs syn ikke en tilstrekkelig sakelig grunn til å nekte medlemskap. Enkeltmedlemmet utmerket seg ikke særskilt i de aktuelle nettdiskusjonene og uttalelser fra andre besto i rykter og udokumenterte karakteristikk.

Avgjørelse: AU tok anken til følge og opphevet enstemmig raseklubbens vedtak om nektelse av medlemskap.

AU-sak 2012/02 Nektelse av medlemskap – klubben fulgte ikke opp

Nektelsen var begrunnet med at medlemskapet kunne medføre en belastning for raseklubben, jf klubblovenes § 4: *”Som medlem kan opptas enhver uberyktet person. Styret kan nekte å oppta som medlem person som antas å kunne skade klubben og/eller hundesaken”*.

AU anmodet raseklubben om ytterligere begrunnelse for hvorfor enkeltmedlemmet ville utgjøre en belastning for klubben, uten å motta denne.

Avgjørelse: AU tok anken til følge og opphevet enstemmig raseklubbens vedtak om nektelse av medlemskap.

AU-sak 2012/01 Manglende levering av registreringsbevis, tidligere advarsel

Medlemmet var ilagt skarp advarsel fra Disiplinærkomitéen (DK-sak 05/2012) som følge av sen overlevering av registreringsbevis til valpekjøpere.

AU fant det dokumentert at raseklubbens regler var brutt, i tillegg til NKKs Etiske Grunnregler for Avl og Oppdrett, samt NKKs lovers § 7-2 bokstav b) hvorefter det kan ilegges reaksjoner *”dersom det i forbindelse med avl hvor avkommene registreres eller søkes registrert i NKKs register, gis villedende opplysninger eller forklaringer, begås økonomiske misligheter eller på annen måte opptres uakseptabelt.”*

Avgjørelse: AU opprettholdt enstemmig raseklubbens vedtak om tidsubegrenset eksklusjon og aktivitetssperre.

AU-sak 2011/12 Eksklusjon – gjentatte henvendelser/kritikk av styret

Vedtaket var begrunnet med at medlemmet ved sine gjentatte henvendelser til styret om feil i vedtak og regelbruk forstyrret styrets arbeid og skapte uro rundt klubben. AU hadde forståelse for klubbens behov for arbeidsro, men vurderte medlemmets henvendelser til verken å ha en slik form eller et slik innhold at det kunne utgjøre sakelig grunn for eksklusjon.

AU anmodet medlemmet om å begrense sine henvendelser til klubben samt ikke benytte andre fora til å publisere sine meninger eller innlegg om klubben og de tillitsvalgte. AU påpekte også overfor styret at klubben i en slik situasjon ikke alltid vil være forpliktet til å svare på enkeltmedlemmers henvendelser.

Avgjørelse: AU tok anken til følge og opphevet enstemmig raseklubbens eksklusjonsvedtak.

AU-sak 2011/11 Eksklusjon. Medl. fikk ikke uttale seg først. Forh. til forbund.

Spørsmål om AUs adgang til å behandle anke fra enkeltmedlem der klubb og/eller forbund gir anvisning på en annen fremgangsmåte for anke. AU anså seg kompetent jf NKKs lovers § 7-7 annet ledd om parterets rett til å anke medlemsklubbens avgjørelser direkte til AU i tilfeller der klubb/forbund ikke har særlig tillatelse (dispensasjon) fra NKKs Hovedstyre til regler som avviker fra NKKs lover.

Klubben kunne ikke fremlegge dokumentasjon for at medlemmet ble varslet om mulig forestående eksklusjon og gitt anledning til å uttale seg før eksklusjon ble vedtatt, slik NKKs lovers § 7-1 krever: *”De avgjørelsen kan få betydning for skal alltid gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes.”* Det forelå derfor saksbehandlingsfeil.

Avgjørelse: AU tok anken til følge og opphevet enstemmig klubbens eksklusjonsvedtak.

Fra Appellutvalgets årsrapport 2011

Alle vedtak var enstemmige

- **AU-sak 10/2011** Anke fra NKK fagkomite av vedtak fattet i DK (med ønske om

skjerpet reaksjon). *Vedtak*: AU vedtok å sende saken tilbake til DK under henvisning til at AU etter gjeldende instruks ikke kan innskjerpe et vedtak.

- **AU-sak 09/2011** Anke fra NKK komite av vedtak fattet i DK (med ønske om skjerpet reaksjon). *Vedtak*: AU vedtok å sende saken tilbake til DK under henvisning til at AUs gjeldende instruks ikke kan skjerpe et vedtak.
- **AU-sak 08/2011** Anke fra NKK komite av vedtak fattet i DK (med ønske om skjerpet reaksjon). *Vedtak*: AU vedtok å sende saken tilbake til DK. AU ber DK ta en ny gjennomgang av saken. *Begrunnelse*: Etter AUs mening bør slike saker sendes tilbake til den som har fattet vedtaket da AU etter gjeldende instruks ikke kan innskjerpe et vedtak.
- **AU-sak 07/2011** Anke fra NKK komite av vedtak fattet i DK (med ønske om skjerpet reaksjon): *Vedtak*: AU vedtok å sende saken tilbake til DK. AU ber DK ta en ny gjennomgang av saken. *Begrunnelse*: Etter AUs medning bør slike saker sendes tilbake til den som har fattet vedtaket da AU etter gjeldende instruks ikke kan innskjerpe et vedtak.
- **AU-sak 06/2011** Anke fra NKK komite av vedtak fattet i DK (med ønske om skjerpet reaksjon). *Vedtak*: AU vedtok å sende saken tilbake til DK. AU ber DK ta en ny gjennomgang av saken. *Begrunnelse*: Etter AUs mening bør slike saker sendes tilbake til den som har fattet vedtaket da AU etter gjeldende instruks ikke kan innskjerpe et vedtak.
- **AU sak 05/2011** Anke av vedtak fra raseklubb om utestengelse i 5 år. *Vedtak*: Appellutvalg vedtok å ta anken til følge. *Vedtak* om utestengelse for 5 år oppheves. *Begrunnelse*: Klubben har ikke kunnet fremlegge dokumentasjon på korrespondanse mellom partene i disiplinærsaken slik NKKs lover § 7-1 krever.
- **AU sak 04/2011** Anke av vedtak fra raseklubb om utestengelse i 5 år. *Vedtak*: AU vedtok å ta anken til følge. *Vedtak* om utestengelse for 5 år oppheves. *Begrunnelse*: Klubben har ikke kunnet fremlegge dokumentasjon på korrespondanse mellom partene i disiplinærsaken slik NKKs lover § 7-1 krever.
- **AU-sak 03/2011** Anke av vedtak fra raseklubb om utestengelse i 5 år. *Vedtak*: AU vedtok å ta anken til følge. *Vedtak* om utestengelse for 5 år oppheves. *Begrunnelse*: Klubben har ikke kunnet fremlegge dokumentasjon på korrespondanse mellom partene i disiplinærsaken slik NKKs lover § 7-1 krever.
- **AU-sak 02/2011** Anke av vedtak om eksklusjon for 5 år fra raseklubb. *Vedtak*: AU vedtok å ta anken delvis til følge. *Vedtak* om eksklusjon for 5 år oppheves. Det gis en advarsel. Advarselen vil kunne legges til grunn dersom mye hendelser skulle oppstå. *Begrunnelse*: AU kan ikke se at det har vært saksgang mellom partene som viser at den ankende part har blitt gjort kjent at det ble vurdert disiplinærsak eller i den sammenheng gitt mulighet til å uttale seg, jf NKKs lover § 7-1. Etter AUs vurdering er et eksklusjonsvedtak på 5 år en uforholdsmessig tilleggs reaksjon i forhold til det som begrunner reaksjonen. AU anser at saken er lovmessig gammel og ser ikke at den er åpenbart støtende.

- **AU-sak 01/2011** Anke av vedtak om aktivitetsforbud i 1 år fattet av Disiplinærkomiteen. *Vedtak:* AU vedtok ikke å ta anken til følge. Disiplinærvedtak opprettholdes. Det ilegges aktivitetsforbud i 1 – ett – år. *Begrunnelse:* Grunnlaget for aktivitetsforbudet er opptreden i og utenfor ringen og kommentar til dommeren på utstilling.
- **AU-sak 09/2010** Anke om vedtak om aktivitetsforbud i 2 år fattet av Disiplinærkomiteen. *Vedtak:* AU vedtok å ta anken delvis til følge. Vedtak om aktivitetsforbud for 2 år oppheves. Det ilegges aktivitetsforbud i 6 mndr fra 15. mai 2011 til 15. november 2011. *Begrunnelse:* Vedtaket begrunnes i brudd på utstillingsregel pkt 5.9. Klandre dommer.
- **AU-sak 08/2010** Anke av vedtak om eksklusjon fra medlemsklubb. *Vedtak:* anke tas til følge. Vedtak om eksklusjon oppheves. *Begrunnelse:* Vedtaket begrunnes i saksbehandlingsfeil. Klubben kan ikke fremlegge dokumentasjon på korrespondanse mellom partene i disiplinærsaken slik NKKs lover § 7-1 krever.
- **AU-sak 07/2010** Anke av vedtak om eksklusjon fra medlemsklubb. *Vedtak:* Anke tas til følge. Vedtak om eksklusjon oppheves. Vedtak om fratredelse av tillitsvern oppheves. *Begrunnelse:* Vedtaket begrunnes i saksbehandlingsfeil. Klubben kan ikke fremlegge dokumentasjon på korrespondanse mellom partene i disiplinærsaken slik NKK's lover § 7-1 krever.
- **AU-sak 06/2010** Anke av vedtak fattet av raseklubb på avslått søknad om medlemskap. *Vedtak:* Anke tas til følge. *Begrunnelse:* Klubben kan ikke stryke medlem som følge av at ektefelle er utestengt.

Fra Appellutvalgets årsrapport 2010

Alle vedtak var enstemmige

- Anker på vedtak i disiplinærkomiteen angående ureglementert innkalling til ekstraordinær generalforsamling. Vedtak fra disiplinærkomiteen om eksklusjon i henholdsvis 5 og 3 år. Ankene ble ikke tatt til følge.
- Anke på vedtak i disiplinærkomiteen angående ærekrenkende utsagt om dommerkompetanse og etiske holdninger. Vedtak i disiplinærkomiteen på aktivitetsforbud i 2 år. Anken ble ikke tatt til følge.
- Anke på vedtak i disiplinærkomiteen angående brudd på lov om dyrevern. Vedtak fra disiplinærkomiteen om eksklusjon, aktivitets- og registreringsforbud. (Uten tidsbegrensning). Anken ble ikke tatt til følge.
- Anke på vedtak i disiplinærkomiteen om brudd på utstillingsregel. Vedtak fra disiplinærkomiteen om aktivitetsforbud i 8 mnd. Anken ble delvis tatt til følge. Aktivitetsforbud ble opphevet og det ble gitt en advarsel. Advarselen vil kunne legges til grunn dersom nye hendelser skulle oppstå.

- Anke på vedtak i disiplinærkomiteen angående useriøst oppdrett. Vedtak fra disiplinærkomiteen om eksklusjon i 5 år. Anken ble ikke tatt til følge.
- Anke på vedtak på avslått søknad om medlemskap i medlemsklubb. Anken ble tatt til følge og vedtaket ble kjent ugyldig.
- Anke angående eksklusjon fra medlemsklubb. Anken ble tatt til følge og vedtak om eksklusjon ble opphevet.
- Anke angående eksklusjon fra medlemsklubb. Anken ble tatt til følge og vedtak om eksklusjon ble opphevet.

Fra Appellutvalgets årsrapport 2009

Alle vedtak var enstemmige

- En sak var anke på Disiplinærkomiteens vedtak om eksklusjon. Anken ble delvis tatt til følge ved at vedtaket ble endret til en advarsel.
- Fem saker var vedtak i klubber med karenstid for tillitsverv og begrensning i medlemsrettigheter. Fire av sakene ble avsluttet ved at klubben selv opphevet sitt vedtak, da de ikke var forenelig med klubbens lover. Femte sak ble avsluttet ved at AU opphevet klubbens vedtak som utgyldig i henhold til klubbens lover.
- Vedtak i klubb om å nekte gjenopptagelse som medlem kjent gyldig
- Vedtak i klubb om å nekte fornyelse av medlemskap ble kjent ugyldig.
- En sak med vedtak i Disiplinærkomiteen ble avsluttet ved at DK opphevet sitt vedtak.
- En sak i raseklubb med tidsbegrenset utelukkelse av medlemskap. Vedtaket ble kjent gyldig.

Fra Appellutvalgets årsrapport 2008

Alle vedtak var enstemmige

- En av fire saker ble avvist fra AU da den ikke faller inn under AUs mandat.
- En sak hvor klubb hadde vedtatt karenstid for tillitsverv er ikke forenelig med klubbens lover og ble følgelig kjent ugyldig.
- Anke på disiplinærkomiteens vedtak om eksklusjon av medlem ble opprettholdt.
- Vedtak i raseklubb om å utelukke medlem fra klubben ble kjent ugyldig.